

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 93 E

45. årgang

18. april 2002

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I (Meddelelser)	
	EUROPA-PARLAMENTET	
	BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER	
(2002/C 93 E/001)	E-3961/00 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Bygning af gasturbineanlæg (supplerende svar)	1
(2002/C 93 E/002)	E-0072/01 af Elisabeth Jeggle til Kommissionen Om: Eventuelle EU-foranstaltninger til støtte for landbruget under BSE-krisen (supplerende svar)	2
(2002/C 93 E/003)	E-0283/01 af Alexander Radwan til Kommissionen Om: Internetadgang	3
(2002/C 93 E/004)	E-0546/01 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Arbejdsbetingelser for kvindelige blomsterarbejdere i Afrika og Latinamerika	5
(2002/C 93 E/005)	E-0580/01 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: TV uden grænser	6
(2002/C 93 E/006)	E-1032/01 af John Bowis til Kommissionen Om: Kommissionens arbejdsbyrde	7
(2002/C 93 E/007)	E-1220/01 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Løfter om ansættelser som led i et projekt finansieret af Kommissionen trukket tilbage af det statslige selskab for kulturel udvikling af Agrinio	7
(2002/C 93 E/008)	E-1332/01 af Arlindo Cunha til Kommissionen Om: Ny organisationsplan for Generaldirektoratet for Fiskeri	8
(2002/C 93 E/009)	E-1404/01 af Philip Bradbourn til Kommissionen Om: Vurdering af virkningerne for erhvervslivet	9
(2002/C 93 E/010)	E-1405/01 af Robert Sturdy til Kommissionen Om: Geografisk klassificering af Armenien	10
(2002/C 93 E/011)	E-1427/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Beskyttelse af den europæiske kulturarv	10

DA

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/012)	E-1486/01 af Robert Goebbels til Kommissionen Om: Identitetskontrol i Charles de Gaulle-lufthavnen	11
(2002/C 93 E/013)	P-1595/01 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Krav om forevisning af legitimation i strid med Schengen-aftalen	12
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1486/01 og P-1595/01	12
(2002/C 93 E/014)	P-1530/01 af Bart Staes til Kommissionen Om: Langvarige procedurer ved trafikulykker i tredjelande	13
(2002/C 93 E/015)	P-1559/01 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Observatørstatus for Taiwan i WHO	14
(2002/C 93 E/016)	E-1610/01 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Maltesisk som et af EU's officielle sprog	14
(2002/C 93 E/017)	E-1611/01 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Støtte til European Movement på Malta	15
(2002/C 93 E/018)	E-1612/01 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Finansiering af EU-kampagner på Malta	15
(2002/C 93 E/019)	E-1613/01 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Malta og fugledirektivet	15
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1610/01, E-1611/01, E-1612/01 og E-1613/01 .	15
(2002/C 93 E/020)	E-1634/01 af Rosa Miguélez Ramos til Kommissionen Om: Gennemførelsen af EF-initiativerne i perioden 1994-1999 (supplerende svar)	16
(2002/C 93 E/021)	E-1681/01 af Bart Staes til Kommissionen Om: Ledige stillinger ved kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet	18
(2002/C 93 E/022)	E-1682/01 af Bart Staes til Kommissionen Om: Sprogdiskriminering ved kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet	19
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1681/01 og E-1682/01	20
(2002/C 93 E/023)	E-1714/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Forskellige behov i forbindelse med rentesatser som følge af forskellig og tidsmæssig forskudt økonomisk udvikling i forskellige områder	20
(2002/C 93 E/024)	E-1716/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Muligheden for efter indførelsen af euroen at genoprette stabiliteten gennem indførelse af særlige rentesatser	22
(2002/C 93 E/025)	E-1726/01 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Uddannelse af søfolk	23
(2002/C 93 E/026)	E-1734/01 af Christine De Veyrac til Kommissionen Om: Foranstaltninger til fremme af gensidig anerkendelse af kvalifikationer	24
(2002/C 93 E/027)	E-1756/01 af Ilda Figueiredo til Kommissionen Om: Oversvømmelser i Portugal	25
(2002/C 93 E/028)	P-1760/01 af Antonios Trakatellis til Kommissionen Om: Miljølovgivning: Opfyldelse af Domstolens dom i sag C-387/97 og de græske myndigheders betaling af en tvangsbøde	26
(2002/C 93 E/029)	E-1819/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Udgifter til det videnskabelige personale ved FFC i Ispra	27
(2002/C 93 E/030)	E-1832/01 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: De serbiske myndigheders forbud mod indførelse af Jehovas Vidners publikationer	28
(2002/C 93 E/031)	E-1836/01 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Støjforurening fra lufthavnen i Spata	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/032)	E-1849/01 af Linda McAvan til Kommissionen Om: Trivsel for kyllinger opdrættet til kødproduktion	30
(2002/C 93 E/033)	P-1854/01 af Herbert Bösch til Kommissionen Om: Phare-finansiering af Europäische Mittelschule i Wien	30
(2002/C 93 E/034)	E-1870/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Belgien)	32
(2002/C 93 E/035)	E-1871/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Danmark)	32
(2002/C 93 E/036)	E-1872/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Tyskland)	33
(2002/C 93 E/037)	E-1873/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Finland)	33
(2002/C 93 E/038)	E-1874/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Frankrig)	33
(2002/C 93 E/039)	E-1875/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Grækenland)	34
(2002/C 93 E/040)	E-1876/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Det Forenede Kongerige)	34
(2002/C 93 E/041)	E-1877/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Irland)	34
(2002/C 93 E/042)	E-1878/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Luxembourg)	35
(2002/C 93 E/043)	E-1879/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Nederlandene)	35
(2002/C 93 E/044)	E-1880/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Østrig)	35
(2002/C 93 E/045)	E-1881/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Portugal)	36
(2002/C 93 E/046)	E-1882/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Sverige)	36
(2002/C 93 E/047)	E-1883/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Spanien)	36
(2002/C 93 E/048)	E-1884/01 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Præmier for markafgrøder (Italien)	37
	Samlet supplerende svar på skriftlige forespørgsler E-1870/01, E-1871/01, E-1872/01, E-1873/01, E-1874/01, E-1875/01, E-1876/01, E-1877/01, E-1878/01, E-1879/01, E-1880/01, E-1881/01, E-1882/01, E-1883/01 og E-1884/01	37
(2002/C 93 E/049)	E-1911/01 af Graham Watson til Kommissionen Om: Overtrædelser af menneskerettighederne på Molukkerne	38
(2002/C 93 E/050)	E-1927/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Fællesskabstøtte til Grækenland	39
(2002/C 93 E/051)	E-1944/01 af Raimon Obiols i Germà til Kommissionen Om: Fødevarehjælp til flygtningelejrene i Vestsahara	39
(2002/C 93 E/052)	E-1972/01 af Elizabeth Lynne til Rådet Om: Kashmir	40
(2002/C 93 E/053)	E-1973/01 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Kashmir	41
(2002/C 93 E/054)	E-1974/01 af Imelda Read til Kommissionen Om: Osteoporose	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/055)	E-1993/01 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Fordrejning af markedet for salg af flybilletter til flyvning uden for EU	42
(2002/C 93 E/056)	E-1994/01 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Fordrejning af markedet for salg af flybilletter til flyvning uden for EU	42
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1993/01 og E-1994/01	43
(2002/C 93 E/057)	E-1996/01 af María Rodríguez Ramos og Carlos Westendorp y Cabeza til Kommissionen Om: EKSF-traktatens og kulindustri støtteordningens udløb	43
(2002/C 93 E/058)	E-2001/01 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Distribution af lægemidler i den tredje verden	44
(2002/C 93 E/059)	P-2012/01 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Hvidbog om nye styreformer i Den Europæiske Union	45
(2002/C 93 E/060)	E-2015/01 af Chris Davies og Monica Frassoni til Kommissionen Om: Lefke kobberminer, Cypern	46
(2002/C 93 E/061)	E-2017/01 af Chris Davies og Monica Frassoni til Kommissionen Om: Todelte projekter på Cypern	46
(2002/C 93 E/062)	E-2025/01 af Margrietus van den Berg til Kommissionen Om: Fiskeriaftale med Mauretanien	48
(2002/C 93 E/063)	E-2030/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Galicien og de transeuropæiske transportnet for højhastighedstog	49
(2002/C 93 E/064)	E-2031/01 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Kvinder og euroen	50
(2002/C 93 E/065)	E-2036/01 af Hanja Maij-Weggen til Kommissionen Om: Menneskerettighedssituationen i Vietnam	51
(2002/C 93 E/066)	E-2037/01 af Hanja Maij-Weggen til Kommissionen Om: Militære operationer i Vest Papua (Irian Jaya)	51
(2002/C 93 E/067)	E-2039/01 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Rettigheder for samboende EU-ansatte	52
(2002/C 93 E/068)	E-2046/01 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Gennemførelse af EU's programmer for faglig bistand (Phare og Tacis) i Ukraine	53
(2002/C 93 E/069)	E-2056/01 af Gianfranco Dell'Alba til Kommissionen Om: Kommissionens beslutning om at afskaffe medaljer for 20 års tjeneste	54
(2002/C 93 E/070)	E-2071/01 af Raina Echerer til Kommissionen Om: Bevillingerne til Life-miljøprogrammet	55
(2002/C 93 E/071)	E-2077/01 af Paulo Casaca til Kommissionen Om: 0-listeria kriteriet	56
(2002/C 93 E/072)	E-2082/01 af Simon Murphy, Werner Langen, Emilia Müller, Dirk Sterckx, James Fitzsimons og Massimo Carraro til Kommissionen Om: Udkast til rapport om risikovurdering – Zink og zinkkemikalier	57
(2002/C 93 E/073)	E-2127/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Vurdering af risikoen ved zink	57
(2002/C 93 E/074)	E-2348/01 af Avril Doyle til Kommissionen Om: Risikovurderingsrapport	58

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/075)	P-2681/01 af Gerard Collins til Kommissionen Om: For tidlig afslutning af risikovurderingen vedrørende zink	58
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2082/01, E-2127/01, E-2348/01 og P-2681/01 .	59
(2002/C 93 E/076)	E-2092/01 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Overensstemmelse med arkitekturdirektivet — anerkendelse af uddannelse på en »Fachhochschule«	59
(2002/C 93 E/077)	E-2093/01 af Elisabeth Schroedter til Kommissionen Om: Bevillinger på 500 mio. DM fra strukturfondene (EFRU) til opførelse af motorvej A 17 (Dresden — Prag) i Sachsen i Tyskland	60
(2002/C 93 E/078)	E-2117/01 af Chris Davies til Kommissionen Om: Raps	62
(2002/C 93 E/079)	P-2118/01 af Christos Folias til Kommissionen Om: Asbest i Europaskolen Bruxelles I (Uccle)	63
(2002/C 93 E/080)	E-2122/01 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart	64
(2002/C 93 E/081)	E-2126/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Udnyttelse af børn i Rumænien	65
(2002/C 93 E/082)	E-2128/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Sundhedsrisiko som følge af indtagelse af hestekød	65
(2002/C 93 E/083)	E-2129/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Lovgivning mod vold i hjemmet og seksuel vold for at beskytte kvinder og mindreårige i ansøgerlandene . .	66
(2002/C 93 E/084)	E-2137/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Afrikanske immigranter, der kommer til Spaniens sydkyst	67
(2002/C 93 E/085)	E-2142/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Støtte til skibsbyggeri	68
(2002/C 93 E/086)	P-2146/01 af María Izquierdo Rojo til Kommissionen Om: Vurdering af Urban-programmet i Albayzín (Spanien)	69
(2002/C 93 E/087)	P-2147/01 af Claude Moraes til Kommissionen Om: Ligestilling af pensionister i EU	70
(2002/C 93 E/088)	E-2152/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Tyrkiets trusler	71
(2002/C 93 E/089)	E-2160/01 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Øget produktivitet i spanske olivenlunde	72
(2002/C 93 E/090)	E-2162/01 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Turistguider med grænseoverskridende opgaver	72
(2002/C 93 E/091)	E-2184/01 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Aldersbetinget forskelsbehandling i forbindelse med Europa-Parlamentets udvælgelsesprøver	73
(2002/C 93 E/092)	E-2186/01 af José Gil-Robles Gil-Delgado til Kommissionen Om: Forskelsbehandling med hensyn til det spanske sprog i Europaskolen	74
(2002/C 93 E/093)	E-2188/01 af Sérgio Marques til Kommissionen Om: Finansiell gennemførelse af EF-støtterammen for Portugal	75
(2002/C 93 E/094)	P-2196/01 af Luciano Caveri til Kommissionen Om: BSE	76
(2002/C 93 E/095)	E-2199/01 af Chris Davies til Kommissionen Om: Jordstandarter og bioaffald	77
(2002/C 93 E/096)	E-2200/01 af Chris Davies til Kommissionen Om: Astma og tilsætningsstoffer	78

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/097)	E-2216/01 af Adriana Poli Bortone til Kommissionen Om: Forbrugernes valgmuligheder	79
(2002/C 93 E/098)	E-2219/01 af Ilda Figueiredo til Kommissionen Om: Overgangen til euro og den traditionelle handel	79
(2002/C 93 E/099)	E-2221/01 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Landbrugsspørgsmål i international sammenhæng	81
(2002/C 93 E/100)	P-2228/01 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Juridiske enheder inden for Kommissionen og EU	81
(2002/C 93 E/101)	P-2229/01 af José Ribeiro e Castro til Kommissionen Om: Hongkongs status	83
(2002/C 93 E/102)	E-2233/01 af Karl-Heinz Florenz til Kommissionen Om: Gennemførelse af EU-affaldsdirektiverne i Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår bortskaffelsen af brugt køler- og bremsevæske	83
(2002/C 93 E/103)	E-2236/01 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Burma	84
(2002/C 93 E/104)	E-2238/01 af Caroline Lucas til Kommissionen Om: EU's forbindelser med Colombia/EU's bistandsprogram til fremme af fredsprocessen	85
(2002/C 93 E/105)	E-2246/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Begrænset udnyttelse af modtagelsesfaciliteter i havne på grund af vedvarende affaldsdumpning i havet	86
(2002/C 93 E/106)	E-2252/01 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Miljømæssige virkninger af bygningen af dæmningen Aposelemi på Kreta	87
(2002/C 93 E/107)	E-2254/01 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Vandkraftprojekt ved Alfios-floden	88
(2002/C 93 E/108)	E-2259/01 af Piia-Noora Kauppi til Kommissionen Om: Energisektorens alsidighed og forsyningssikkerhed	89
(2002/C 93 E/109)	E-2260/01 af Piia-Noora Kauppi til Kommissionen Om: Manglende høring af kommuner beliggende ved Unionens ydre grænser i forbindelse med Kommissionens udarbejdelse af en meddelelse	91
(2002/C 93 E/110)	E-2261/01 af Piia-Noora Kauppi til Kommissionen Om: Forslag om harmonisering af energibeskatning i grønbogen om en strategi for energiforsyningssikkerhed . .	92
(2002/C 93 E/111)	E-2275/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Begrænsning af de vilkår der fører til, at EU-støttemidler overføres til de mere velhavende medlemsstater . .	93
(2002/C 93 E/112)	E-2276/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Begrænsning af risikoen i forbindelse med farlige transporter over Westerschelde mellem Nordsøen og Antwerpens havn	95
(2002/C 93 E/113)	E-2283/01 af Neil MacCormick til Kommissionen Om: Scottish Ferries	96
(2002/C 93 E/114)	E-2287/01 af Alexander de Roo, Miquel Mayol i Raynal, María Sornosa Martínez og Laura González Álvarez til Kommissionen Om: EU-finansiering til udvidelse af Yesa-reservoiret	97
(2002/C 93 E/115)	E-2288/01 af Alexander de Roo, Miquel Mayol i Raynal, María Sornosa Martínez og Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne (plan hidrológico nacional): overholdelse af EU-direktiver, strukturfonde, kunstvandingspolitik og EU-finansiering	98
(2002/C 93 E/116)	E-2289/01 af Alexander de Roo, Miquel Mayol i Raynal, María Sornosa Martínez og Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne (plan hidrológico nacional): forvaltning af vandløbsopland, analyse af belastning og virkninger samt EU-støtte	99

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/117)	E-2291/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Dalende støtte til EU-medlemskab i ansøgerlandene og de eventuelle følger af folkeafstemninger om dette emne	100
(2002/C 93 E/118)	E-2294/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Ingen forskellige fortolkninger med hensyn til tilbagebetaling af merværdiafgift	101
(2002/C 93 E/119)	E-2300/01 af Lord Inglewood til Kommissionen Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovsygen	102
(2002/C 93 E/120)	E-2301/01 af Lord Inglewood til Kommissionen Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovsygen	103
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2300/01 og E-2301/01	103
(2002/C 93 E/121)	E-2302/01 af Lord Inglewood til Kommissionen Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovsygen	103
(2002/C 93 E/122)	P-2308/01 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Sundhedsmæssige virkninger af sulfider i vin	104
(2002/C 93 E/123)	E-2312/01 af Pere Esteve til Kommissionen Om: Ømråder, der ikke ligger i den yderste periferi	104
(2002/C 93 E/124)	E-2315/01 af Erik Meijer og Bart Staes til Kommissionen Om: Faciliteter for tjenestemænd, der vil udarbejde en rapport for at orientere Kommissionen, så denne kan gribe ind over for uregelmæssigheder	106
(2002/C 93 E/125)	E-2316/01 af Elly Plooi-j-van Gorsel til Kommissionen Om: Ændring af den nederlandske lovgivning om telekommunikation	107
(2002/C 93 E/126)	E-2324/01 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Fodboldspillere under 18 år og andre erhverv	109
(2002/C 93 E/127)	E-2326/01 af Pat Gallagher til Kommissionen Om: Gensidig anerkendelse af gratis benyttelse af transportmidler for ældre	109
(2002/C 93 E/128)	E-2327/01 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Dyreforsøg som led i det 6. rammeprogram	110
(2002/C 93 E/129)	E-2328/01 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Kontrol med strålingsforurening i Skandinavien og det nordlige Rusland	111
(2002/C 93 E/130)	E-2329/01 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Udpegelse af Euratom-inspektører	111
(2002/C 93 E/131)	E-2331/01 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Diskriminerende sprogkrav	112
(2002/C 93 E/132)	E-2333/01 af Margrietus van den Berg til Kommissionen Om: Gennemførelse af mekanismen for bæredygtig udvikling og skovrydning i Amazonområdet	112
(2002/C 93 E/133)	P-2336/01 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: EIB-lån til Tyrkiet	114
(2002/C 93 E/134)	E-2340/01 af Pat Gallagher til Kommissionen Om: Mindretalssprog og regionale sprog i EU-programmer	114
(2002/C 93 E/135)	E-2341/01 af Pat Gallagher til Kommissionen Om: Mindretalssprog og regionale sprog — fastlæggelse af et flerårigt program	115
(2002/C 93 E/136)	E-2342/01 af Pat Gallagher til Kommissionen Om: Mindretalssprog og regionale sprog — adgang til nye teknologier	115
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2340/01, E-2341/01 og E-2342/01	115
(2002/C 93 E/137)	E-2347/01 af Jules Maaten til Kommissionen Om: Cambodja	116

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/138)	E-2350/01 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Det Fælles Forskningscenter i Ispra	117
(2002/C 93 E/139)	E-2351/01 af Marie-Arlette Carlotti til Kommissionen Om: Gennemførelse af den særlige ramme for faglig og finansiel bistand til AVS-bananproducenter	117
(2002/C 93 E/140)	E-2353/01 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Kinas medlemskab af Verdenshandelsorganisationen	119
(2002/C 93 E/141)	E-2358/01 af Fernando Fernández Martín til Kommissionen Om: Mellemstatslige problemer med timeshare-kontrakter	119
(2002/C 93 E/142)	E-2363/01 af Hanja Maij-Weggen til Kommissionen Om: Oplagring af atomaffald fra EU-lande i Rusland	121
(2002/C 93 E/143)	E-2369/01 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Opfyldelse af de flerårige udviklingsprogrammer	121
(2002/C 93 E/144)	E-2371/01 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions budget for samarbejde på fiskeriområdet	122
(2002/C 93 E/145)	E-2374/01 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Kina	123
(2002/C 93 E/146)	P-2377/01 af Hugues Martin til Kommissionen Om: Frister for godtgørelse af moms i medlemsstaterne	124
(2002/C 93 E/147)	E-2397/01 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Transport af dyr i Spanien	125
(2002/C 93 E/148)	E-2404/01 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Binding af kulstof	125
(2002/C 93 E/149)	E-2405/01 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Binding af kulstof i Nordsøen	126
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2404/01 og E-2405/01	126
(2002/C 93 E/150)	E-2406/01 af Louise van der Laan til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem EU og Indien: Fælles projekter med Sai Baba og beskyldninger om forulempelse af børn	126
(2002/C 93 E/151)	E-2412/01 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Italienske fiskerfartøjer beslaglagt i Guinea-Bissau	127
(2002/C 93 E/152)	P-2417/01 af Albert Maat til Kommissionen Om: Grænsekontrol i forbindelse med mund- og klovsygen i Det Forenede Kongerige	128
(2002/C 93 E/153)	E-2426/01 af Nelly Maes til Kommissionen Om: Ligebehandling af religionsudøvelse i Slovakiet	129
(2002/C 93 E/154)	E-2432/01 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Nedskydninger i Algeriet	130
(2002/C 93 E/155)	P-2435/01 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Veterinærkontrol ved EU's ydre grænser på grund af mund- og klovsyge	130
(2002/C 93 E/156)	P-2438/01 af Kathalijne Buitenweg til Kommissionen Om: Følgerne af, at partnere af samme køn får adgang til at indgå ægteskab i Nederlandene	131
(2002/C 93 E/157)	E-2440/01 af Mogens Camre til Kommissionen Om: Forskning i gyllesepareringsanlæg og anlæg til behandling af byslam	132
(2002/C 93 E/158)	E-2441/01 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Forskningsreaktoren FRM-II i Garching	133
(2002/C 93 E/159)	E-2446/01 af Luciano Caveri til Kommissionen Om: Naturparkerne Gran Paradiso og Vanoise	134

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/160)	E-2459/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Spanske og portugisiske forskeres deltagelse i undersøgelsen af fiskeressourcernes tilstand i Fællesskabets farvande	134
(2002/C 93 E/161)	E-2462/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Uddøende sprog over hele verden	135
(2002/C 93 E/162)	E-2464/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Frankrigs andre sprog	135
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2462/01 og E-2464/01	135
(2002/C 93 E/163)	E-2463/01 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Den spanske stats politik og dens virkninger for kvægbruget i Galicien	136
(2002/C 93 E/164)	E-2474/01 af Raffaele Costa til Kommissionen Om: Fly til Kommissionen	136
(2002/C 93 E/165)	E-2476/01 af Anna Karamanou til Kommissionen Om: Skabelse af en særlig europæisk enhed for imødegåelse af demonstrationer	137
(2002/C 93 E/166)	E-2477/01 af Carlos Carnero González til Rådet Om: Retssag i Egypten mod borgere anklaget for homoseksualitet	138
(2002/C 93 E/167)	E-2478/01 af Esko Seppänen til Rådet Om: Støtte til den såkaldte skolemælk	139
(2002/C 93 E/168)	E-2479/01 af Chris Davies til Kommissionen Om: Afskaffelse af toldfri varer	139
(2002/C 93 E/169)	P-2481/01 af Marco Pannella til Kommissionen Om: Dødsdom over dr. Yunis Shaikh i Pakistan	140
(2002/C 93 E/170)	P-2486/01 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Fonden for fred og forsoning	141
(2002/C 93 E/171)	P-2490/01 af Bart Staes til Kommissionen Om: Omlægning af EU-støtten fra olieindustrien til vedvarende energikilder	142
(2002/C 93 E/172)	E-2492/01 af Glenys Kinnock til Rådet Om: Korruption	143
(2002/C 93 E/173)	E-2496/01 af Paul Lannoye til Rådet Om: Elektromagnetiske felter	144
(2002/C 93 E/174)	E-2497/01 af Giovanni Pittella til Kommissionen Om: PON (nationalt operativt program) og SMV	144
(2002/C 93 E/175)	E-2500/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Stor forlængelse af rejsetiden som følge af dårlig indbyrdes afpasning af togtiderne mellem de nederlandske og de belgiske jernbaner og om den kommende højhastighedsforbindelse	145
(2002/C 93 E/176)	P-2507/01 af Nelly Maes til Kommissionen Om: Adgang til dokumenter på kandidatlandenes sprog inden tiltrædelsen	146
(2002/C 93 E/177)	P-2509/01 af Margrietus van den Berg til Kommissionen Om: Handel med konfliktdiamanter	147
(2002/C 93 E/178)	E-2523/01 af Freddy Blak til Kommissionen Om: FIFA's overtrædelse af EU's konkurrenceregler	148
(2002/C 93 E/179)	E-2524/01 af Diemut Theato til Rådet Om: Gennemførelsesbestemmelserne til visse bestemmelser i Fællesskabets finansforordning	148
(2002/C 93 E/180)	E-2525/01 af Antonios Trakatellis og Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Rådet Om: Kontrol og forelæggelse af oplysninger vedrørende naturalisering og erhvervelse af græsk statsborgerskab . . .	149
(2002/C 93 E/181)	E-2526/01 af Antonios Trakatellis og Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Kommissionen Om: Kontrol og forelæggelse af oplysninger vedrørende naturalisering og erhvervelse af græsk statsborgerskab . . .	151

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/182)	E-2529/01 af Ioannis Marínos til Kommissionen Om: Respekt for alle Den Europæiske Unions officielle sprog	152
(2002/C 93 E/183)	P-2537/01 af Roberto Bigliardo til Kommissionen Om: Antallet af italienske generaldirektører i Kommissionen	154
(2002/C 93 E/184)	E-2545/01 af Graham Watson til Kommissionen Om: Trusler mod det kristne samfund i Indonesien	155
(2002/C 93 E/185)	E-2547/01 af Olle Schmidt til Kommissionen Om: Direktiv om vikararbejde	156
(2002/C 93 E/186)	E-2551/01 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Første aftale om oprettelse af et spansk-tunesisk fiskeriselskab	157
(2002/C 93 E/187)	P-2555/01 af Luciana Sbarbati til Kommissionen Om: Genetisk modificerede organismer i vinproduktionen	157
(2002/C 93 E/188)	P-2556/01 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Rådet Om: Europæisk politiindsatsstyrke	158
(2002/C 93 E/189)	P-2557/01 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Arrestation i Forbundsrepublikken Kina af to aktive medlemmer af den demokratiske bevægelse, Mu Chuanheng og Yan Peng	159
(2002/C 93 E/190)	P-2562/01 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Fortsættelse af projektet med det græske nationale ejendomsregister	160
(2002/C 93 E/191)	P-2563/01 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Det nationale ejendomsregister	161
(2002/C 93 E/192)	E-2567/01 af Antonios Trakatellis til Kommissionen Om: Forsinkelser i forbindelse med liberaliseringen af det indre marked for elektricitet og konkurrenceforvridning i Grækenland	162
(2002/C 93 E/193)	E-2568/01 af Richard Corbett til Kommissionen Om: EU-støtte til hydrologiske projekter i Spanien	163
(2002/C 93 E/194)	E-2569/01 af Richard Corbett til Kommissionen Om: Alqueva-dæmningsprojektet i Portugal	164
(2002/C 93 E/195)	E-2570/01 af Phillip Whitehead til Kommissionen Om: EU-støtte til forsøg på ikke-menneskelige primater i Nederlandene	164
(2002/C 93 E/196)	E-2575/01 af Bart Staes til Kommissionen Om: Samordning af Sensus-projektet	165
(2002/C 93 E/197)	P-2582/01 af Hartmut Nassauer til Kommissionen Om: Konsekvenserne af Polens og Tjekkiets EU-tiltrædelse for den tyske forbundsregerings ydelse af tilskud til foreninger i de tidligere tyske østområder	166
(2002/C 93 E/198)	E-2584/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Risiko for tab af midler fra den tredje fællesskabsstøtteramme i Grækenland	167
(2002/C 93 E/199)	E-2590/01 af Luciano Caveri til Kommissionen Om: Vindyrkning i bjergområder	167
(2002/C 93 E/200)	E-2593/01 af Mario Borghezio til Rådet Om: Europæisk kontrol af ulovlige visa og opholdstilladelser udstedt af Italien	168
(2002/C 93 E/201)	P-2599/01 af Antonios Trakatellis til Kommissionen Om: Driften af Olympic Airways: Privatisering og statsstøtte	169
(2002/C 93 E/202)	P-2610/01 af Christopher Huhne til Rådet Om: Procedurer i Rådet	170
(2002/C 93 E/203)	E-2631/01 af Cecilia Malmström til Kommissionen Om: Sprogåret 2001	170

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/204)	P-2633/01 af Gian Gobbo til Rådet Om: Anti-vestlige demonstrationer i Tyrkiet	171
(2002/C 93 E/205)	P-2654/01 af Mario Mauro til Kommissionen Om: Overskud af ris	171
(2002/C 93 E/206)	E-2660/01 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Kreditering af beløb, der hidrører fra bøder betalt af medlemsstaterne	172
(2002/C 93 E/207)	E-2664/01 af Sérgio Marques til Kommissionen Om: Programmer under mål 1	173
(2002/C 93 E/208)	P-2665/01 af Brice Hortefeux til Kommissionen Om: Sikkerhed i lufttrafikken	174
(2002/C 93 E/209)	E-2670/01 af Ioannis Averoff til Kommissionen Om: Støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i Grækenland	175
(2002/C 93 E/210)	E-2711/01 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Den måde en producentgruppe under landbrugskooperativet i Gastouni fungerer på	176
(2002/C 93 E/211)	E-2712/01 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Ødelæggelse af en biotop under Natura 2000-nettet i Elafonissos på Kreta	177
(2002/C 93 E/212)	P-2719/01 af Marco Formentini til Kommissionen Om: Formodning om overtrædelser af direktiv 92/43/EØF	177
(2002/C 93 E/213)	P-2720/01 af Niels Busk til Kommissionen Om: Produktionsafgift i Frankrig	179
(2002/C 93 E/214)	P-2723/01 af Jean-Louis Bernié til Kommissionen Om: Natura 2000 — Habitatdirektivet — Frankrig — Annullering af fremsendelsen af forslag til franske habitatområder — høring af og hensyntagen til den lokale befolknings mening	179
(2002/C 93 E/215)	E-2727/01 af Bernd Lange til Kommissionen Om: Bortskaffelse af affald i Chalkidiki, Grækenland	180
(2002/C 93 E/216)	E-2733/01 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Beslaglæggelse af et motorfiskefartøj i Den Sicilianske Kanal	181
(2002/C 93 E/217)	E-2737/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Ekstremt høje bygninger og foranstaltninger mod deres sårbarhed ved brande, eksplosioner og påflyvninger	182
(2002/C 93 E/218)	E-2738/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Ekstremt høje sårbare bygninger og normer for deres bærende konstruktioner og nedrivning	182
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2737/01 og E-2738/01	183
(2002/C 93 E/219)	E-2748/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Huller i Schengen-kontrollen	184
(2002/C 93 E/220)	E-2749/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Antibiotika i dyrefoder	185
(2002/C 93 E/221)	E-2751/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Bestråling af levnedsmidler	185
(2002/C 93 E/222)	E-2756/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Genmodificerede fødevarer i svenske butikker	187
(2002/C 93 E/223)	E-2761/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Korn	188
(2002/C 93 E/224)	E-2769/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Fællesskabets støtteprogram for skolemælk	188
(2002/C 93 E/225)	E-2771/01 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Opdræt af strudse	189

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/226)	E-2782/01 af Paulo Casaca til Kommissionen Om: Skadelige virkninger af vin fra hybridsorter	190
(2002/C 93 E/227)	P-2786/01 af Mathieu Grosch til Kommissionen Om: Registrering af motorkøretøjer i Belgien: Kongelig beslutning af 20. juli 2001	191
(2002/C 93 E/228)	P-2787/01 af Pietro-Paolo Mennea til Kommissionen Om: Forurening af et område ved Castel del Monte	192
(2002/C 93 E/229)	E-2791/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Kommissionens aftale med Euronews	193
(2002/C 93 E/230)	E-2795/01 af Carmen Fraga Estevez til Kommissionen Om: Anvendelse af det såkaldte »thonaille«-fangstredskab ved fiskeri efter vandrende arter	194
(2002/C 93 E/231)	E-2796/01 af Carmen Fraga Estevez til Kommissionen Om: Omstilling af den del af flåden, der fanger sværdfisk, til fangst på vandrende arter i Middelhavet	195
(2002/C 93 E/232)	E-2797/01 af Carmen Fraga Estevez til Kommissionen Om: Anvendelse af »ferrettara«	196
(2002/C 93 E/233)	E-2812/01 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Bedøvelsesgeværer	197
(2002/C 93 E/234)	E-2841/01 af James Nicholson til Kommissionen Om: EF-mærke på lammende elektrochok-våben og fastholdelsesudstyr Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2812/01 og E-2841/01	197 197
(2002/C 93 E/235)	E-2814/01 af Rijk van Dam til Kommissionen Om: Arbejdsforhold for ansatte inden for skibsfart ad indre vandveje	197
(2002/C 93 E/236)	P-2816/01 af Alexander de Roo til Kommissionen Om: Politisk »deal« mellem Nederlandene og Belgien om linjeføringen af IJzeren Rijn	198
(2002/C 93 E/237)	E-2819/01 af Astrid Thors til Kommissionen Om: Fremme af alternative energikilder	200
(2002/C 93 E/238)	E-2821/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Definition af begreberne »myndig« og »mindreårig« i EU	201
(2002/C 93 E/239)	E-2829/01 af Béatrice Patrie til Kommissionen Om: Adgang til nye lægemidler	201
(2002/C 93 E/240)	E-2830/01 af Bernd Lange til Kommissionen Om: Gennemførelsesbestemmelser for omsættelse af direktiv 98/69/EF	202
(2002/C 93 E/241)	P-2831/01 af Armando Cossutta til Rådet Om: Racistiske udtalelser fra den italienske regering	203
(2002/C 93 E/242)	E-2861/01 af Paolo Bartolozzi til Kommissionen Om: Foranstaltninger til afhjælpning af krisen inden for turismen som følger af terrorhandlingerne i USA	204
(2002/C 93 E/243)	P-3025/01 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Støtte til turistsektoren og Philoxenia-programmet Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2861/01 og P-3025/01	204 205
(2002/C 93 E/244)	E-2862/01 af Vincenzo Lavarra til Kommissionen Om: Anmodning om forlængelse af fristen for projekter under PESCA og FIUF (finansielt instrument til udvikling af fiskeriet)	205
(2002/C 93 E/245)	E-2863/01 af Vincenzo Lavarra til Kommissionen Om: Situationen for drivgarnsfiskeriet i Syditalien — krav om moratorium under afventning af videnskabelige data	206
(2002/C 93 E/246)	E-2865/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Angreb på et medlem af Kommissionen under FN-konferencen i Durban, islam, de fattige i den tredje verden og asylansøgere	208

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2002/C 93 E/247)	E-2872/01 af Ilda Figueiredo til Kommissionen Om: Grænsekontrol	208
(2002/C 93 E/248)	E-2913/01 af David Bowe til Kommissionen Om: Salg og distribution af veterinærmedicin in EU	209
(2002/C 93 E/249)	E-2930/01 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Belastning af miljøet i Völklingen-Lauterbach fra den kemiske produktionsvirksomhed i Carling	210
(2002/C 93 E/250)	E-2934/01 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: CE-mærket på torturinstrumenter	211
(2002/C 93 E/251)	E-2965/01 af Graham Watson til Kommissionen Om: Anvendelsen af EF-sikkerhedsmærkning ved fremstillingen af paralyserende våben	211
(2002/C 93 E/252)	P-3012/01 af Linda McAvan til Kommissionen Om: CE-mærke på torturinstrumenter	211
(2002/C 93 E/253)	E-3108/01 af Chris Davies til Kommissionen Om: Det europæiske CE-mærke på elektriske stave	211
(2002/C 93 E/254)	E-3191/01 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Det europæiske CE-mærke på elektriske stave	212
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2934/01, E-2965/01, P-3012/01, E-3108/01 og E-3191/01	212
(2002/C 93 E/255)	E-2948/01 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Kompatibilitet af håndfri sæt til mobiltelefoner	212
(2002/C 93 E/256)	E-2949/01 af James Nicholson til Kommissionen Om: Udgifter til sundheds- og socialsektoren i Den Europæiske Unions medlemsstater	213
(2002/C 93 E/257)	E-2950/01 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Fremme af regionale forsamlinger i Det Forenede Kongerige	214
(2002/C 93 E/258)	E-3005/01 af Raffaele Costa til Kommissionen Om: Motorvejskoncessioner	214
(2002/C 93 E/259)	P-3009/01 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Tilskud til kontrol med forurening fra landbrugsbedrifter	215
(2002/C 93 E/260)	E-3073/01 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Anerkendelse af arkitekters eksamensbeviser	215
(2002/C 93 E/261)	E-3094/01 af Stavros Xarchakos til Kommissionen Om: Piratkopiering af cd'er	216
(2002/C 93 E/262)	P-3113/01 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Udgifter til sundhed	217
(2002/C 93 E/263)	E-3115/01 af Rosa Miguélez Ramos til Kommissionen Om: Støtte til muslinge-sektoren i Languedoc (Frankrig)	218
(2002/C 93 E/264)	P-3144/01 af Carlos Coelho til Kommissionen Om: Forsinket gennemførelse af direktiver i national lovgivning	218
(2002/C 93 E/265)	P-3194/01 af Antonios Trakatellis til Kommissionen Om: Thessalonikis metro: Oplysninger om udfaldet af projektet og dets optagelse under den tredje fællesskabsstøtteramme	219
(2002/C 93 E/266)	E-3324/01 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Forstligt formeringsmateriale — registrering og beskyttelse	220
(2002/C 93 E/267)	E-3388/01 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Anlæggelse af den nederlandske motorvej A73 gennem naturområder i den lange smalle strækning land mellem floden Maas og grænsen til Tyskland	221

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

(2002/C 93 E/001)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3961/00**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen**

(20. december 2000)

Om: Bygning af gasturbineanlæg

For kort tid siden meddelte udviklingsministeren, at der skulle placeres nogle gasturbineenheder i Ellinoperamata Irakliou for DEI's (elektricitetsvæsenets) regning. Denne afgørelse er i strid med de afgørelser, der er blevet truffet på amtsplan og af lokalforvaltningen. Det bør bemærkes, at området allerede er belastet af røg fra det fungerende DEI-elkraftværk, der er opført i kystzonen uden nogen driftstilladelse, og som sammen med fabriksanlæggene i nærheden forurener området vest for Iraklion. Ved en undersøgelse af de miljømæssige virkninger af DEI's aktiviteter i området i hhv. 1998 og 1999, som blev iværksat af kommunen, blev der konstateret en forøgelse på 300-400 % af tallene for kvælstof- og svovloxid.

Har Kommissionen kendskab til disse alvorlige beskyldninger, og hvad agter den at foretage sig for at sørge for, at Fællesskabets miljølovgivning overholdes, og forureningen af Ellinoperamata ophører?

Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(12. november 2001)

Kommissionen er informeret om luftforureningsproblemerne ved kraftværket i Linoperamata. I forbindelse hermed sendte Kommissionen den 13. april 2000 en åbningsskrivelse til de græske myndigheder om deres ukorrekte anvendelse af artikel 3 og 13 i Rådets direktiv 84/360/EØF⁽¹⁾. Som svar på denne skrivelse har de græske myndigheder sendt Kommissionen de tilladelser, der er givet til værket, og den samlede ministerielle godkendelse af vurderingen af virkningerne på miljøet (VVM-undersøgelsen) af værket som helhed. En nærmere undersøgelse af de tilsendte dokumenter har vist, at der fremdeles er tale om overtrædelse af artikel 13 i Rådets direktiv 84/360/EØF. Anlægget har nemlig fået driftstilladelse, uden at man fra statens side har truffet fyldestgørende foranstaltninger med henblik på gradvis at tilpasse det til »den bedste teknologi, der er tilgængelig«, hvad angår emissionerne af svovldioxid (SO₂).

⁽¹⁾ Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, EFT L 188 af 16.7.1984.

(2002/C 93 E/002)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0072/01**af Elisabeth Jeggle (PPE-DE) til Kommissionen**

(22. januar 2001)

Om: Eventuelle EU-foranstaltninger til støtte for landbruget under BSE-krisen

BSE-krisen er årsag til den stærkt nedsatte efterspørgsel efter oksekødsprodukter af enhver art. Dermed er landbrugernes kritiske indkomstsituation blevet endnu værre, og for nogle bedrifters vedkommende er selve eksistensgrundlaget truet. Det samme gælder slagterier. På den baggrund bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Uden at det kræves af EU, agter Tyskland at BSE-teste alle hundyr på over 30 måneder, der er omfattet af EU-opkøbsaktionen. Mener Kommissionen, at der kan åbnes mulighed for intervention for sådant kød, der er testet negativt?
2. De krav, det tyske Forbundskontor for Landbrug og Ernæring har stillet for, at der for tyres vedkommende kan blive tale om intervention, synes urealistiske. Mener Kommissionen, at der er mulighed for i højere grad at udforme kriterierne for, at kød kan blive genstand for intervention, ud fra begrebet »konsumduelighed«? Kan der blive tale om intervention for tyre på over 24 måneder, i det mindste midlertidigt?
3. Mener Kommissionen, at det er muligt at hæve den almindelige slagtepræmie på i øjeblikket 65 DM for kalve på 1-7 måneder, der vejer under 159,6 kg, til niveauet for voksent kvæg (129 DM)?
4. Er det for at aflaste markedet muligt at yde tyreavlere en præmie svarende til særpræmien for tyre for ikke-anvendte pladser til slagtekvæg (ekstensivering)?
5. Hvad gør Kommissionen for at opklare, hvorledes BSE opstår og overføres? Deltager den i udviklingen af tester på levende dyr?
6. Nu da dyremel ikke længere er relevant, er der opstået større efterspørgsel efter planteproteiner. Kan der for 2001 indføres en undtagelsesordning, hvorefter der på eget brakareal kan dyrkes proteinplanter til eget forbrug i et omfang svarende til bedriftens årgennemsnitlige dyrehold?
7. På grund af slagtingernes afbrydelse er det muligt, at belægningsgradsfaktoren på 2,0 storkeatur/ha ikke kan overholdes. Tages der højde for dette i forbindelse med dyrepræmiernes omfang og landbrugsprogrammernes ekstensiveringstillæg?

Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(11. oktober 2001)

1. Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2777/2000 af 18. december 2000 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet⁽¹⁾ skulle alle dyr (både hun- og handyr) på over 30 måneder have reageret negativt på en test for bovin spongiform encephalopati (BSE), før deres kød kunne gå til konsum. Kun kategori C (stude) kan være mere end 30 måneder gamle og samtidig kunne accepteres til interventionsopkøb, men selvfølgelig kun, hvis de har reageret negativt på en test.

Det bør dog bemærkes, at der ved forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød⁽²⁾ er indført en særlig opkøbsordning for dyr på over 30 måneder, der ikke kan indgå under den normale ordning for interventionsopkøb. Igen er det kun kød fra dyr, som har reageret negativt på en test, der kan accepteres under ordningen.

2. Kun oksekød, der er erklæret for egnet til konsum i henhold til EF's veterinær- og hygiejneforskrifter, kan accepteres til interventionsopkøb.

Kommissionen har ikke til hensigt at give adgang til intervention for ældre tyres vedkommende, da markedsstøtte betragtes som mere effektiv ved opkøb af yngre dyr i betragtning af den absolutte grænse for interventionsopkøb, som Rådet har vedtaget.

3. Slagtepræmien for kalve er fastsat i Rådets grundforordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾ og kan kun ændres i denne sammenhæng. Præmien blev indført som en integrerende del af godtgørelsen for prisnedsættelser vedtaget under Agenda 2000, og da priserne i oksekødssektoren i lang tid har ligget betydeligt over det niveau, som Agenda 2000 tog sigte på, ville det være svært at begrunde en forhøjelse af præmien.

4. Ændringer af grundreglerne for præmier for handyr sorterer også under Rådet. Rådet vedtog for nylig at foretage visse tilpasninger for på mellemlang sigt at skabe bedre ligevægt på markedet i EF, men det ærede medlems forslag var ikke blandt de vedtagne ændringer.

5. Der er indført et omfattende program for overvågning af BSE for at opnå et klarere billede af forekomsten af BSE i EF. Ifølge programmet skal alt voksent kvæg, der slagtes til konsum, testes for BSE, og desuden skal alt voksent kvæg, der dør på bedrifter, testes i en periode på et år. Programmet blev muliggjort gennem udviklingen af hurtige BSE-test, som blev evalueret af Kommissionen. Evaluering nr. 2 er ved at blive afsluttet.

Desuden støtter Kommissionen en række forskningsprojekter inden for det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling. Som anført i meddelelsen om europæiske forskningsaktiviteter vedrørende overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE), der blev vedtaget af Kommissionen den 12. juni 2001⁽²⁾, blev der offentliggjort en specifik indkaldelse af forskningsforslag den 31. maj 2001. Udviklingen af in vivo-test til præklinisk diagnosticering er et af de fire prioriterede områder, der er indkredset i indkaldelsen.

6. I marts 2001 tilsendte Kommissionen Rådet og Parlamentet sin analyse af virkningen af forbuddet mod anvendelse af kød-/benmel på efterspørgslen efter planteproteiner. Kommissionen mener ikke, at der er problemer med udbuddet af planteproteiner i 2001 i betragtning af de disponible mængder både på EF-markedet og på verdensmarkedet. Desuden mener den, at genopdyrkning af braklagte arealer til produktion af planteproteiner ville gøre den obligatoriske jordudtagning mindre effektiv som et middel til at holde produktionen under kontrol og ville kunne gøre det svært for EF at forsvare sin holdning under fremtidige drøftelser af landbrugsspørgsmål i Verdenshandelsorganisationen.

7. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 192/2000 af 30. januar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for præmieordningerne i oksekødssektoren⁽³⁾ er der fastsat undtagelsesbestemmelser, der skal løse det problem, der på kort sigt er opstået med belægningsgraden på grund af de mange dyr, som ikke har kunnet slagtes eller eksporteres.

⁽¹⁾ EFT L 321 af 19.12.2000.

⁽²⁾ EFT L 95 af 5.4.2001.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 323 endelig udg.

⁽⁵⁾ EFT L 29 af 31.1.2001.

(2002/C 93 E/003)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0283/01

af Alexander Radwan (PPE-DE) til Kommissionen

(9. februar 2001)

Om: Internetadgang

Det er EU's mål, at stadig flere borgere skal have adgang til Internettet på favorable vilkår. En hindring herfor er fortsat, at tjenesteudbydere anvender en prisdannelse, som beror på opkoblingstiden. Et virkeligt

gennembrud i anvendelsen opnår vi først, når forbrugerne kan opleve og udnytte Internettet uden tidspres, dvs. ikke før deres adgang til Internettet er gjort uafhængig af opkoblingstiden.

Mange tjenesteudbydere forsøger at stoppe det »tikkende taxameter« for forbrugerne. Disse tjenesteudbydere er imidlertid udsat for risici, som er vanskelige at beregne, da telekommunikationsvirksomhederne ikke udbyder deres nødvendige produkter og faciliteter til faste takster, men taksterne afhænger af opkoblingstiden. Dette indebærer, at der stadig sjældnere tilbydes enhedstakster.

Mener Kommissionen, at en årsag til dette også kunne være, at navnlig de tidligere monopolforetagender overvejende afregner efter minutter og ikke efter kapaciteter? I Storbritannien og Nederlandene har tilsynsmyndighederne nu pålagt de tidligere monopolforetagender at sælge kapaciteter til internetudbydere til faste priser. Hvordan vurderer Kommissionen den såkaldte Friago-model? Anser Kommissionen det for nødvendigt, at telekommunikationsvirksomhederne giver industriudbydere et tilsvarende tilbud? I bekræftende fald, hvordan skulle dette tilbud udformes og gennemføres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(18. april 2001)

Der tilbydes internetadgang til fast takst i en række medlemsstater, enten af det etablerede selskab eller af nye markedsdeltagere. Internetbrugerne tilbydes også mange andre takstpakker, såsom abonnementsfri internetadgang. Tilsynsmyndighederne i Nederlandene og Det Forenede Kongerige har taget hensyn til de særlige forhold på markederne i disse lande i deres beslutninger om at kræve, at de tidligere monopolselskaber leverer de øvrige markedsdeltagere opkaldsoprindelse med henblik på internetadgang til fast takst. Denne model, hvor internetudbydere og andre markedsdeltagere betaler det etablerede selskab en fast takst for opkaldsoprindelse i stedet for taxametertakst, og hvor der skal gives adgang på ikke-diskriminerende vilkår, ser ud til at virke effektivt på det nederlandske og det britiske marked. Kommissionen bifalder de nederlandske og de britiske tilsynsmyndigheders beslutning om at anvende denne model, selv om der foreløbig ikke er noget retsgrundlag i fællesskabslovgivningen, der gør det muligt for Kommissionen at pålægge tilsynsmyndighederne i alle de øvrige medlemsstater at følge samme fremgangsmåde.

Som nævnt i den sjette rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren, blev Internettet i første kvartal af 2000 anvendt af en fjerdedel af befolkningen i EU (hjemme, på arbejde eller i skolen), og antallet af internetudbydere er steget i de fleste medlemsstater, til mindst hundrede lokale eller nationale internetudbydere på markedet i mange medlemsstater og flere hundrede i en række medlemsstater. Antallet af internetværter pr. 1 000 indbyggere er steget i alle medlemsstater, med en gennemsnitlig vækst i EU på 33% fra juli 1999 til januar 2000. Den sjette rapport viste også på grundlag af data fra OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling), at priserne på internetadgang i marts 2000 var lidt højere i EU end i USA.

Kommissionen har i den senere tid truffet en række vigtige foranstaltninger af betydning for Internettet. På topmødet i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 henstillede Det Europæiske Råd, at medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen indførte større konkurrence på abonnentnetniveau ved at kræve ubundet adgang til abonnentledninger, for derved at medvirke til at nedbringe udgifterne ved brug af Internettet betydeligt. På topmødet i Feira godkendte Det Europæiske Råd handlingsplanen »e-Europe 2002«⁽¹⁾, der udpeger ubundet adgang til abonnentledninger som et højt prioriteret tiltag på kort sigt. Via ubundet adgang til abonnentledninger kan nye markedsdeltagere konkurrere med etablerede operatører ved at tilbyde højhastighedsdatatransmission til fast internetforbindelse baseret på DSL-teknologi (digitale abonnentledninger). Ifølge forordningen om ubundet adgang til abonnentledninger⁽²⁾ skal alle tidligere monopolselskaber tilbyde ubundet adgang til abonnentledninger pr. 31. december 2000.

(1) »e-Europe — et informationssamfund for alle«, 14. juni 2000, udarbejdet af Rådet og Europa-Kommissionen til Det Europæiske Råds møde i Feira den 19.-20. juni 2000.

(2) Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger, EFT L 336 af 30.12.2000.

(2002/C 93 E/004)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0546/01**af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen**

(27. februar 2001)

Om: Arbejdsbetingelser for kvindelige blomsterarbejdere i Afrika og Latinamerika

1. I EU bliver der især importeret afskårne blomster fra Afrika og Latinamerika. Hvilke muligheder ser Den Europæiske Union for at forbedre de sundhedsmæssige, økologiske, sociale og arbejdsretlige betingelser for de kvindelige blomsterarbejdere, som arbejder i blomsterproduktionsenhederne i Afrika og Latinamerika?

2. Hvad gør Den Europæiske Union for også i disse lande at gennemføre det forbud mod pesticider, som allerede gælder i Europa, og hvorledes støtter Den Europæiske Union den internationale menneskerettighedsorganisation FIAN's Flower-Label-program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(11. maj 2001)

1. I 1998 i anledning af fornyelsen af den generelle præferenceordning (GSP) foreslog Kommissionen at indføre en mekanisme, der skulle fremme respekten for de sociale og miljømæssige arbejdsbetingelser i de syd- og mellemamerikanske stater, og som bl.a. skulle omfatte denne produktionssektor. Desværre afslog Rådet at godkende Kommissionens forslag, på trods af, at det blev støttet af visse medlemsstater.

Alligevel er Kommissionen fortsat meget opmærksom på de arbejdsforhold, som afrikanske og latinamerikanske mænd og kvinder udsættes for på deres arbejdsplads, især i forbindelse med produktionen af blomster og mere generelt inden for landbrug og industri. GSP og Cotonou-aftalerne bidrager rent faktisk til en vis forbedring af arbejdsmiljøet, som det for øjeblikket dog ikke er muligt at sætte tal på.

2. Tilladelsen til anvendelse af pesticider reguleres for øjeblikket i EF af direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾ og af Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter⁽²⁾. Endvidere indeholder Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976⁽³⁾ og 79/117/EØF af 21. december 1978⁽⁴⁾ bestemmelser om forbud mod eller begrænsning af markedsføring og anvendelse i Fællesskabet af visse biocidholdige produkter og plantebeskyttelsesmidler. Beslutninger, der træffes i henhold til disse direktiver, gælder dog ikke for varer, der eksporteres.

I 1989 blev der på internationalt plan vedtaget to frivillige procedurer til oplysning af importlandene (hovedsagelig udviklingslande). Det skete i medfør af de i London vedtagne retningslinjer for udveksling af oplysninger om kemikalier i forbindelse med international handel og i medfør af den internationale adfærdskodeks for fordeling og anvendelse af pesticider. Siden vedtagelsen i 1992 af Rådets forordning (EØF) nr. 2455/92 af 23. juli 1992 om udførsel og indførsel af visse farlige kemikalier⁽⁵⁾ er disse to procedurer, kendt som »forudgående meddelelse om eksport« og »proceduren for forudgående informeret samtykke« (PIC), obligatoriske for Fællesskabets eksportører. Den første procedure omfatter 39 grupper af stoffer (tilsammen omkring 200 enkeltstoffer), medens den sidste nu finder anvendelse på 32 kemikalier, heraf 26 pesticider.

I 1998 undertegnede Fællesskabet sammen med ca. 70 tredjelande Rotterdam-konventionen, som vil gøre de to ovennævnte procedurer obligatoriske på verdensplan, efter at konventionen er trådt i kraft, hvad der sker efter den 50. ratifikation.

Yderligere oplysninger om procedurerne og listerne over de pågældende kemikalier kan findes på konventionens netsted (<http://www.pic.int/>) eller Kommissionens netsted (<http://europa.eu.int/comm/environment/chemicals/index.htm>). Inden udgangen af indeværende år agter Kommissionen at give konventionens midlertidige sekretariat meddelelse om en række andre pesticider, der for nylig er blevet underkastet restriktioner i Fællesskabet med henblik på eventuelt at blive omfattet af »PIC«-proceduren.

Ligeledes inden udgangen af 2001 agter Kommissionen at fremlægge et forslag til afgørelse om ratificering af Rotterdam-konventionen, tillige med et forslag til ændring af forordning (EØF) nr. 2455/92 med henblik på en tilpasning af denne retsakt til konventionens bestemmelser. Kommissionen overvejer også at indføje en bestemmelse i ændringsforslaget, der skal gå ud på at forbyde udførsel af visse kemikalier, der allerede er forbudt inden for Fællesskabet, f.eks. de, som er forbundet med de største betænkeligheder.

Sluttelig agter Kommissionen i løbet af de kommende måneder at udfærdige et forslag til afgørelse om undertegnelse af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, som på verdensplan skal medføre et forbud mod eller en begrænsning af fremstilling og/eller anvendelse af 12 persistente organiske miljøgifte, hvoraf 8 er pesticider, som allerede er forbudt i Fællesskabet.

For så vidt angår den støtte, som Fællesskabet eventuelt kunne yde til et mærke af den art, der lanceres af miljøorganisationen Food First Information and Action Network (FIAN), er Kommissionen for øjeblikket ved at undersøge det meget generelle og komplekse spørgsmål vedrørende de forskellige former for mærker.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991.

⁽²⁾ EFT L 123 af 29.4.1998.

⁽³⁾ EFT L 262 af 27.9.1976.

⁽⁴⁾ EFT L 33 af 8.2.1979.

⁽⁵⁾ EFT L 251 af 29.8.1992.

(2002/C 93 E/005)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0580/01

af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Kommissionen

(1. marts 2001)

Om: TV uden grænser

Da direktivet om tv uden grænser fra 1997 skal revideres i 2002, er man allerede ved at lægge nye planer for, hvilke grundlæggende spørgsmål revisionen skal omfatte, såsom fremme af produktion og distribution af europæiske tv-programmer.

Det er påfaldende, at koproduktioner af tv-programmer med deltagelse af forskellige EU-lande kun vies beskeden opmærksomhed hos dem, der satses på at have medier, som giver producenterne mulighed for at fremme samarbejde både mellem de forskellige — offentlige og private — tv-kæder og mellem skuespillere og andre fagfolk, der normalt samarbejder om at fremstille tv-programmer.

Kan Kommissionen oplyse, om der eksisterer indledende kontakter mellem producenter af tv-programmer med henblik på at fremme eksistensen af ægte europæiske tv-programmer med fælles deltagelse af både tv-kæder og producenter og andre tv-fagfolk fra de forskellige EU-lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(11. maj 2001)

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på Media- og Media II-programmet samt Media Plus-programmet, som blev påbegyndt den 1. januar 2001. Et af formålene med Media-programmet er at fremme distribution og produktion af europæiske tv-programmer. Under Media-programmet støttes europæiske tv-produktioner (fiktion, dokumentarprogrammer og tegnefilm), hvori der deltager mindst to tv-stationer, og gerne flere, fra en række medlemsstater, som deltager i eller samarbejder om programmet og tilhører forskellige sprogområder. Det specifikke formål er at fremme distribution, både inden for og uden for Fællesskabet, af tv-programmer, som er produceret af uafhængige selskaber, ved at fremme samarbejde mellem på den ene side tv-selskaber og på den anden side uafhængige europæiske distributører og producenter.

Under Media II-programmet (1996-2000) har Fællesskabet givet en samlet økonomisk støtte på 39 421 400 EUR til i alt 353 europæiske samproduktioner af tv-programmer.

De hovedorganisationer, som repræsenterer producenterne og tv-selskaberne, er altid blevet hørt, når Kommissionen har udarbejdet forslag til de forskellige Media-programmer (Media, Media II og Media Plus).

Man har planlagt en revision af bestemmelserne i direktivet »TV uden grænser« i slutningen af 2002. Indtil da fortsætter Kommissionen med at høre de berørte parter under hensyntagen til princippet om gennemsigtighed. Navnlig har man for nylig iværksat en undersøgelse vedrørende evaluering af betydningen af foranstaltningerne til fremme af distributionen og produktionen af tv-programmer i den europæiske audiovisuelle sektor. Inden for rammerne af undersøgelsen arrangerer man to offentlige workshoper med henblik på at give alle interesserede mulighed for at give deres bidrag. Desuden offentliggør Kommissionen et debatoplæg på baggrund af blandt andet resultaterne af undersøgelsen i begyndelsen af 2002. Kommissionen opfordrer alle de berørte parter til at indsende deres skriftlige kommentarer og fortsætter med at gennemføre en række høringer i 2002.

(2002/C 93 E/006)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1032/01

af John Bowis (PPE-DE) til Kommissionen

(3. april 2001)

Om: Kommissionens arbejdsbyrde

Hvor mange forordninger og direktiver er blevet foreslået af Generaldirektoratet for hhv. Miljø og for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse, efter at de nuværende kommissionsmedlemmer har tiltrådt embedet? Hvor mange forordninger og direktiver er blevet afløst af disse forslag, og hvor mange af forslagene var genstand for en lovbestemt vurdering af virkningerne på miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(24. oktober 2001)

Kommissionen henviser det ærede medlem til det allerede meget omfattende svar, Kommissionen afgav på Malcolm Harbours skriftlige forespørgsel P-841/01⁽¹⁾. Et mere detaljeret svar ville kræve yderligere undersøgelser, hvilket ikke forekommer at stå i forhold til resultaterne heraf, navnlig i lyset af de til rådighed stående ressourcer.

⁽¹⁾ EFT C 40 E af 14.2.2002, s. 14.

(2002/C 93 E/007)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1220/01

af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(24. april 2001)

Om: Løfter om ansættelser som led i et projekt finansieret af Kommissionen trukket tilbage af det statslige selskab for kulturel udvikling af Agrinio

Det statslige selskab for kulturel udvikling af Agrinio (DEPAA), der er ansvarlig for gennemførelsen af foranstaltningen »skabelse og forvaltning af nye strukturer hhv. nye afdelinger i allerede eksisterende vuggestuer og/eller børnehaver og/eller fritidshjem«, der modtager støtte fra såvel Regionaludviklingsfonden som Socialfonden, indledte ved afgørelse nr. 75/4-11-1999 en udvælgelsesprocedure med henblik på besættelse af stillinger i de ovennævnte institutioner. Ved bedømmelseskomitéens afgørelse nr. 88/18-12-1999 godkendtes de kandidater, som opfyldte de kriterier, som denne komité havde fastlagt, og der blev underskrevet arbejdskontrakt. Pludselig trak DEPAA's bestyrelse med sin afgørelse

nr. 1/12-1-2000 bedømmelseskomitéens afgørelse nr. 88/18-12-1999 tilbage, og udvalgte med afgørelse nr. 3/15-1-2000 andre kandidater til ansættelse uden først at trække den arbejdskontrakt, der var indgået med de tidligere anerkendte ansøgere, tilbage. Ved afgørelse nr. 246/2000 blev de forbigåede kandidaters klager delvis imødekommet, og DEPAA er nu forpligtet til at betale erstatning.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Er Kommissionen informeret om det ovennævnte problem?
2. Er de afgørelser, der er truffet af DEPAA, i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sørge for, at disse programmer gennemføres på mere gennemskuelig vis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(29. juni 2001)

Kommissionen har anmodet de græske myndigheder om at blive informeret om den sag, der omtales af det ærede medlem.

Det viser sig, at denne foranstaltning alligevel ikke er blevet finansieret af Den Europæiske Socialfond, og at strukturfondsbestemmelserne ikke finder anvendelse i denne sag.

I øvrigt henhører vurderingen af ansøgere med henblik på indgåelse af en arbejdskontrakt, såvel som eventuelle opsigelser af sådanne kontrakter, under landets egen ret, og det er op til den nationale domstol og/eller forvaltning at løse alle former for stridsspørgsmål, der måtte hidrøre fra den omtalte sag.

(2002/C 93 E/008)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1332/01

af Arlindo Cunha (PPE-DE) til Kommissionen

(3. maj 2001)

Om: Ny organisationsplan for Generaldirektoratet for Fiskeri

Det er kommet til mit kendskab, at der er ved at blive indført en ny organisationsplan for Generaldirektoratet for Fiskeri. Ifølge den nye plan skal fiskeriaftalerne med landene i Nordatlanten og Nordeuropa henhøre under et direktorat, mens fiskeriaftalerne med andre lande skal høre under et andet direktorat.

Hvis dette er rigtigt, vil der være tale om en uholdbar situation, idet det ville pege i retning af to forskellige kriterier for fiskeriaftaler for hhv. de nordlige og sydlige lande i EU, hvad der er i strid med princippet om en ensartet behandling af alle aftaler og alle fiskere i EU.

Kommissionen bedes derfor oplyse, om denne oplysning er korrekt, om hvilke drøftelser der i bekræftende fald har fundet sted med erhvervsorganisationerne, samt hvad der ligger til grund for denne afgørelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(29. juni 2001)

Den nye organisationsplan for Generaldirektoratet (GD) for Fiskeri, som blev vedtaget den 1. april 2001, har ikke til formål at sondre mellem sydlige og nordlige aftaler. Den bygger snarere på en politik- eller

aktivitetsbaseret tilgang, hvor direktorat A skal tage sig af bevaringspolitikken (specielt bestande og flåder) og direktorat B af de eksterne forbindelser, idet de multilaterale og bilaterale arrangementer henlægges under særskilte kontorer.

Der er intet nord/syd-skel og bestemt ingen forskelsbehandling de forskellige medlemsstater imellem. Ifølge den nye organisationsplan for GD for Fiskeri skal alle aftaler, der er baseret på finansiel betaling for adgang til fiskebanker (såsom Grønland, Mauretanien, Angola og andre), sortere under ét kontor i direktorat B. Dette skulle netop være en garanti for, at de forvaltes på sammenhængende vis.

De aftaler med tredjelande, der har udveksling af fiskerirettigheder som grundlæggende element (såsom Norge, Island og andre), sorterer under det kontor i direktorat A, der også står for forvaltningen af bestande. Dette er nyttigt, da fiskerirettighederne i medfør af disse aftaler indgår i TAC'erne og kvoterne, som skal fordeles mellem medlemsstaterne. Fordelen ved dette nye system kan navnlig ses for Norges vedkommende, da Kommissionen nu fører forhandlinger med Norge om de langsigtede tekniske foranstaltninger til genopretning af torskebestandene i Nordsøen.

Der foregår en konstant dialog med fiskerisektorens organisationer via arbejdet i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur. Den interne organisering af Kommissionens tjenestegrene er imidlertid et anliggende, hvor Kommissionen handler selvstændigt og ud fra hensynet til en effektiv anvendelse af ressourcerne og en tilfredsstillende gennemførelse af politikken.

(2002/C 93 E/009)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1404/01

af Philip Bradbourn (PPE-DE) til Kommissionen

(11. maj 2001)

Om: Vurdering af virkningerne for erhvervslivet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke lovgivningsdokumenter der har været underkastet en vurdering af deres virkning for erhvervslivet, siden den trådte i kraft i 1986, og kan den give en oversigt over, hvilke virkninger sådanne vurderinger har haft for lovgivningen?

Hvordan opfatter Kommissionen vurderingerne af virkningerne for erhvervslivet i forhold til forslagene om beslutningsstrukturen i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(22. oktober 2001)

Kommissionen må med beklagelse meddele, at de ønskede oplysninger ikke foreligger centraliseret hos Kommissionen. En fyldestgørende besvarelse af spørgsmålet ville kræve uforholdsmæssig store undersøgelser, der ligger uden for rammerne af et svar på en skriftlig forespørgsel.

Med hensyn til anden del af spørgsmålet finder Kommissionen, at det erhvervskonsekvensanalysesystem, der blev indført i 1986, har vist sig at være et værdifuldt redskab til at vurdere lovgivningens virkninger for virksomhederne, især små og mellemstore virksomheder (SMV). På baggrund af de erkendte mangler og den brede debat om styringssystemer, herunder især forenkling på lovgivningsområdet, iværksatte Kommissionen i september 2000 et pilotprojekt for at tage det eksisterende konsekvensanalysesystem op til revision. Projektet løber til februar 2002 og de første konklusioner foreligger i efteråret 2001. Formålet med pilotprojektet er at forbedre det eksisterende system (med særlig vægt på ekstern konsultation og økonomisk analyse) samt at bidrage med erfaringer til den debat, der er affødt af hvidbogen om styreformer i EU, som blev vedtaget af Kommissionen den 25. juli 2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(2001) 428 endelig udg.

(2002/C 93 E/010)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1405/01
af Robert Sturdy (PPE-DE) til Kommissionen

(11. maj 2001)

Om: Geografisk klassificering af Armenien

Kan Kommissionen oplyse, hvilken geografisk region Armenien, et medlem af Europarådet, tilhører med henblik på Den Europæiske Unions arbejde? Jeg har haft den opfattelse, at Armenien blev betragtet som værende en del af Europa, men modstridende kilder mener, at det udgør en del af det sydvestlige Asien.

Den kilde, jeg henviser til, er The World Factbook, den amerikanske regerings fuldstændige geografiske håndbog. Er Kommissionen klar over, at visse europæiske forsikringsselskaber har benyttet denne kilde til at fastlægge forskellige landes kategorisering, og at dette kan have uheldige virkninger for europæere, der tegner en rejseforsikring, og som går ud fra den logiske antagelse, at Armenien udgør del af Europa?

Bør EU-virksomheder ikke henvise til EU-klassifikationer, når de fastlægger deres politik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(1. oktober 2001)

Forbindelserne mellem Unionen og Republikken Armenien er fastlagt i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der blev undertegnet den 22. april 1996, og som trådte i kraft den 1. juli 1999⁽¹⁾.

Unionens og Fællesskabets traktater indeholder ikke nogen bestemmelser med hensyn til den geografiske afgrænsning af Europa.

I Kommissionens rapport om Europa og udfordringen i forbindelse med udvidelsen, der blev forelagt Det Europæiske Råd i Lissabon den 26. til 27. juni 1992, erklærede den, at:

Udtrykket »Europa« er ikke blevet officielt defineret. Det rummer i sig geografiske, historiske og kulturelle elementer, som alle bidrager til Europas identitet. Den fælles erfaring med hensyn til nærhed, ideer, værdier og historisk vekselvirkning kan ikke reduceres til en enkelt formel, og denne erfaring vil blive taget op til fornyet overvejelse af hver ny generation. Kommissionen er af den opfattelse, at det hverken er muligt eller hensigtsmæssigt at skabe nye grænser for Den Europæiske Union, hvis konturer vil blive formet gennem mange år fremover.

I forbindelse med aktiviteter i Rådets regi behandles spørgsmål vedrørende Republikken Armenien af Gruppen vedrørende Østeuropa og Centralasien.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 9.9.1999, s. 3.

(2002/C 93 E/011)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1427/01
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(17. maj 2001)

Om: Beskyttelse af den europæiske kulturarv

Den 16. april styrtede et stykke af Den Aurelianske Mur i Rom sammen. I sig selv ville dette allerede være nok til at give de myndigheder, der er ansvarlige for vedligeholdelsen af dette antikke anlæg, skylden herfor, eftersom der i 1999 gennemførtes restaureringsarbejder, som ikke gav de ønskede resultater. Man kan spørge sig selv, om årsagen hertil var forsømmelighed eller inkompetence hos de for arbejdet ansvarlige forvaltningsgrene. Disse spørgsmål leder opmærksomheden hen på problemet med den ringe lydhørhed over for beskyttelsen af den arkæologiske arv i Italien, en arv som også tilhører hele Europa og hele verden, og som burde beskyttes gennem en interventionspolitik, hvormed formålet skulle være at iværksætte mere virkningsfulde aktioner til beskyttelse af en rigdom, hvis eksistens man kun husker på i tilfælde af katastrofale begivenheder som denne.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den over et af sine programmer ydede støtte til restaureringen af arbejder af arkæologisk interesse i Rom i forbindelse med jubilæet?
2. Har den i bekræftende fald modtaget et regnskab for de arbejder, der reelt er blevet gennemført?
3. Råder Kommissionen over egnede instrumenter til at gribe ind for at beskytte en arkæologisk arv, der ikke længere blot er af national interesse, mod den forsømmelighed, som de lokale ansvarlige myndigheder har lagt for dagen?
4. Mener Kommissionen ikke, at der bør etableres en specifik »europæisk kulturarv« omfattende alle eksisterende kulturgoder (arkæologiske minder, historiske bygningsværker, kunstværker) i Unionen og disses bevaringstilstand, således at der sammen med medlemsstaterne kan gribes ind til fordel for beskyttelsen af sådanne goder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(1. oktober 2001)

1. Kommissionen har ikke finansieret nogen restaurering af monumenter i Rom i anledning af jubilæet.
2. Artikel 151 (den tidligere artikel 128) i EF-traktaten fastslår, at Fællesskabet har kompetence, når det gælder om:
 - at fremme det kulturelle samarbejde mellem medlemsstaterne og
 - (om nødvendigt ved finansiel bistand) at støtte og udbygge medlemsstaternes indsats på følgende områder:
 - a) forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie;
 - b) bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning;
 - c) ikke-kommercielle udvekslinger;
 - d) kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

Det er vigtigt at bemærke, at samme artikel 151 udelukker enhver form for »harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser« ⁽¹⁾ på dette område.

3. Hvad angår muligheden for at skabe en »europæisk kulturarv«, ønsker Kommissionen at henlede det ærede medlems opmærksomhed på en nylig betænkning fra Parlamentet om medlemsstaternes anvendelse af konventionen om beskyttelse af verdens kulturarv, hvori det ønskes, at medlemsstaterne kan formås til sammen med Europarådet at se på muligheden for et system til klassificering af den europæiske kulturarv på basis af fælles definitioner og identifikationskriterier, der kan gøre det muligt at identificere den kultur-, natur- og sprogarv, hvis værdi udgør mere end blot en national interesse, og give denne kultur-, natur- og sprogarv et identificerbart europæisk mærke, hvorved denne klassificering kan bidrage til at fremhæve den europæiske kulturarvs mangfoldighed og frugtbarhed, samtidig med at den understreger den fælles karakter.

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at klassificeringen af et sted som »europæisk kulturarv« ikke vil være ensbetydende med beskyttelse.

⁽¹⁾ Artikel 151, stk. 5, første indryk i EF-traktaten.

(2002/C 93 E/012)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1486/01 af Robert Goebbels (PSE) til Kommissionen

(18. maj 2001)

Om: Identitetskontrol i Charles de Gaulle-lufthavnen

Et af de store fremskridt for Borgernes Europa er Schengen-traktaten og dens indarbejdelse via den protokol, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam, i det regelværk, som Den Europæiske Union er baseret på. Et af de vigtigste elementer i borgernes frie bevægelighed inden for Unionen er, at EU-borgere ikke udsættes for systematisk identitetskontrol i Schengen-området. Dette princip overtrædes for øjeblikket i Charles de Gaulle-lufthavnen i Roissy i Frankrig. Flyselskabet Air France

lader et vagtselskab foretage identitetskontrol af alle passagerer, der rejser til en destination inden for EU, før de gives adgang til afgangshallen. Der er dermed tale om en obligatorisk sikkerhedskontrol.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen iværksætte over for denne nye hindring af den frie bevægelighed?

(2002/C 93 E/013)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1595/01
af Francesco Speroni (TDI) til Kommissionen

(21. maj 2001)

Om: Krav om forevisning af legitimation i strid med Schengen-aftalen

Ved check-in i den hollandske lufthavn Schiphol beder flyselskabet KLM's personale passagerer til Italien om at forevise gyldig legitimation til indrejse i dette land.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen iværksætte for at standse en sådan chikane, der er i strid med Schengen-aftalen, som ikke fastsætter systematisk grænsekontrol mellem de deltagende medlemsstater?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino
på skriftlige forespørgsler E-1486/01 og P-1595/01

(5. juli 2001)

Ifølge Schengen-aftalen, der er indarbejdet i EU-retten, kan de indre grænser alle steder passeres, uden at der finder personkontrol sted, udelukkende fordi en indre grænse passeres.

Med hensyn til flyselskabernes kontrol er det nødvendigt at skelne mellem flere typer kontrol:

- Identitetskontrol, der foretages som led i den kommercielle virksomhed, når der foretages check-in for at kontrollere identiteten på de passagerer, hvis billet er udstedt i deres navn, eller for at kontrollere, at en person har ret til f.eks. rabat.
- Kontrol af sikkerhedsmæssige årsager i undtagelsestilfælde og under ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis der hersker tvivl om en rejsendes adfærd, som bringer den offentlige orden eller de øvrige passagerers sikkerhed i fare.
- Kontrol for at forebygge retlige sanktioner, fordi flyselskabet har ansvaret, hvis de medbringer personer, der ikke besidder de krævede rejsedokumenter.

Kommissionen mener, at sidstnævnte form for kontrol ikke er forenelig med gældende EU-ret. Bestemmelserne i artikel 26 og 27 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen vedrørende transportvirksomhedens ansvar bør kun finde anvendelse i forbindelse med transport fra et land uden for Schengen-området. Denne kontrol bør ikke finde sted i et område uden grænser, da kontrollen udelukkende finder sted, fordi de indre grænser passeres.

De to førstnævnte former for kontrol finder derimod også anvendelse ved indenrigsflyvninger og er ikke i strid med idéen om et område uden grænser, hvis de gennemføres på samme betingelser for indenrigspassagerer som for passagerer, der flyver inden for Schengen-området.

For at vurdere, hvilken type kontrol der var tale om, vil Kommissionen tage kontakt med de pågældende myndigheder for at indsamle alle oplysninger om de nævnte forhold. Den vil om nødvendigt behandle sagen inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 226 (tidl. artikel 169).

(2002/C 93 E/014)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1530/01**af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(15. maj 2001)

Om: Langvarige procedurer ved trafikulykker i tredjelande

I svaret på skriftlig forespørgsel E-2656/99⁽¹⁾ anfører Rådet, at »EU-institutionerne er godt klar over de langvarige procedurer i forbindelse med trafikulykker i tredjelande, og de ser frem til, at problemet bliver løst med vedtagelsen af fjerde direktiv om motorkøretøjsforsikring«. Det fjerde rammedirektiv frembyder imidlertid ingen løsning for de endnu igangværende procedurers vedkommende. Desuden bør Kommissionen udarbejde et femte rammedirektiv for at afhjælpe endnu eksisterende mangler.

Erkender Kommissionen, at det fjerde rammedirektiv ikke frembyder nogen afgørende løsning på problemet med langvarige procedurer ved (trafik)ulykker i tredjelande og i dette tilfælde Schweiz? Kan EU-indbyggere ved en (trafik)ulykke i Schweiz i benægtende fald regne med samme juridiske behandling som i de femten EU-medlemsstater?

Er Kommissionen i øjeblikket i færd med at udarbejde et femte rammedirektiv for at afhjælpe de endnu eksisterende mangler i det fjerde rammedirektiv? Hvad er i bekræftende fald hovedlinjerne i dette femte rammedirektiv?

⁽¹⁾ EFT C 280 E af 3.10.2000, s. 95.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(2. juli 2001)

Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv⁽¹⁾ blev vedtaget den 16. maj 2000. Fristen for gennemførelse udløber den 20. juli 2002. Direktivet er et afgørende skridt i retning af lettere at nå til afgørelser i forbindelse med trafikulykker, når de sker i en anden medlemsstat end den, hvor ofret har hjemsted, eller i tredjelande, som er med i ordningen for det grønne forsikringskort, forudsat at begge de i ulykken involverede parter er bosiddende i EU. Eftersom direktivet er blevet inkorporeret i EØS-aftalen, kommer de samme regler til at gælde i både medlemsstaterne og EØS/EFTA-landene. Endvidere vil direktivet også indgå som en del af fællesskabslovgivningen (»acquis communautaire«), der skal tilpasses i kandidatlandene, når de tiltræder EU. Fjerde motorkøretøjsdirektivs territoriale anvendelsesområde er derfor meget stort og vil blive endnu større i fremtiden.

Det er imidlertid klart, at hverken fællesskabslovgivning eller EØS-lovgivning i denne henseende kan finde anvendelse på afgørelser i forbindelse med ulykker, der sker i tredjelande, hvis mindst en af parterne ikke er bosiddende i EU eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Dette ville indebære en ekstraterritorial anvendelse af fællesskabslovgivningen.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelle vanskeligheder ved afgørelser i forbindelse med ulykker i Schweiz er Kommissionen kun blevet gjort bekendt med ét bestemt problem vedrørende en borger i en medlemsstat.

Kommissionen har ikke desto mindre iværksat konsultationer med medlemsstaternes myndigheder, forsikringsindustrien, sammenslutninger af ofre og andre interesserede parter for at få klarhed over, om der er vanskeligheder i forbindelse med afgørelsen af ulykker i Schweiz, hvor EU's borgere er indblandet, samt for at overveje enhver mulig teknisk løsning i denne henseende. Den vil informere det ærede medlem om enhver aktion, som Kommissionen kan iværksætte for at hjælpe EU-borgere, der er ofre for ulykker, som falder uden for det aktuelle anvendelsesområde for det fjerde motorkøretøjsdirektiv.

Med hensyn til det ærede medlems henvisning til et fremtidigt femte motorkøretøjsdirektiv samarbejder Kommissionen med medlemsstaternes eksperter om modernisering af motorkøretøjsdirektiverne, og et forslag vil muligvis blive fremlagt for kollegiet til vedtagelse til næste år. Det fremtidige femte motorkøretøjsdirektiv berører ikke afgørelse af ulykker i tredjelande.

(¹) Direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF — EFT L 181 af 20.7.2000.

(2002/C 93 E/015)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1559/01

af Olivier Dupuis (TDI) til Rådet

(21. maj 2001)

Om: Observatørstatus for Taiwan i WHO

Seks af de Forenede Nationers medlemsstater — El Salvador, Honduras, Palau, Panama, Sao Tome og Principe samt Senegal — har skrevet til Verdens Sundheds Organisationen (WHO) for at anmode om, at Taiwan får tildelt status som observatør i organisationen. Repræsentanternes Hus i USA vedtog den 24. april 2001 en resolution, hvori det anmodede udenrigsminister Collin Powel om at støtte dette initiativ, hvorved Taiwan ville få status som observatør i WHO. Organisationskomitéen i WHO skulle behandle anmodningen under et møde over ni dage, som ville finde sted i den kommende uge i Genève.

Agter Rådet at støtte dette initiativ, der tager sigte på at tildele Taiwan status som observatør i WHO? I bekræftende fald hvilke initiativer agter Rådet at tage for aktivt at støtte dette legitime krav? Mener Rådet ikke mere generelt, at Unionen bør tage andre initiativer, således at Taiwan i det mindste får tildelt status som observatør i alle internationale organisationer?

Svar

(10. december 2001)

Rådet kunne ikke støtte Taiwans ansøgning om observatørstatus i WHO. Rådet ville hilse en større udveksling af information mellem WHO og Taiwan velkommen, men ville ikke støtte, at Taiwan får tildelt en status i denne eller i nogen anden FN-organisation, hvilket ville være uforeneligt med dets tilslutning til princippet om »Et Kina« og med de regler, der gælder for observatørstatus i denne organisation.

(2002/C 93 E/016)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1610/01

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(1. juni 2001)

Om: Maltesisk som et af EU's officielle sprog

Bliver maltesisk et af EU's officielle sprog ved Maltas tiltrædelse af Den Europæiske Union og hvilke forberedelser træffes der for at maltesisk får status som officielt EU-sprog?

(2002/C 93 E/017)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1611/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(1. juni 2001)

Om: Støtte til European Movement på Malta

Hvor stort et beløb har EU indtil videre betalt som økonomisk bidrag til European Movement på Malta og hvilken støtte agter man at give denne organisation i fremtiden både i form af økonomisk støtte og som ressourcer af anden art?

(2002/C 93 E/018)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1612/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(1. juni 2001)

Om: Finansiering af EU-kampagner på Malta

Hvad agter Kommissionen at gøre for at overbevise Maltas borgere om, at landets medlemskab af EU er en positiv sag? Det forlyder, at Kommissionen har udsendt medarbejdere til Malta for at føre en kampagne med henblik på at gøre Malta positivt stemt med hensyn til EU-medlemskabet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke økonomiske og personalemæssige ressourcer der i år og for det kommende år er afsat til EU-information på Malta?

(2002/C 93 E/019)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1613/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(1. juni 2001)

Om: Malta og fugledirektivet

Agter Kommissionen at indrømme Malta undtagelse fra fugledirektivet i tilfælde af dette lands eventuelle tiltrædelse eller forhandles der om en overgangsperiode for Maltas eventuelle tilpasning til dette direktiv?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Günther Verheugen
på skriftlige forespørgsler E-1610/01, E-1611/01, E-1612/01 og E-1613/01**

(27. juli 2001)

Det er op til de maltesiske myndigheder at tage stilling til om maltesisk skal være officielt sprog; dette spørgsmål vil blive taget op sidst i forhandlingerne, under punktet »Institutioner«. Alle ansøgerlande, der ønsker at deres sprog skal være officielt EU-sprog, har pligt til at oversætte regelværket på egen bekostning. Kommissionen kan i givet fald yde faglig bistand for at hjælpe sådanne lande med at etablere de strukturer dette arbejde forudsætter. Malta har — uden herved at tage definitiv stilling til spørgsmålet — meddelt Kommissionen at oversættelsen af regelværket til maltesisk er påbegyndt.

EU har ikke hidtil betalt tilskud til EU-bevægelsen på Malta. Kommissionen har ikke for øjeblikket planer om at yde tilskud, finansiering eller anden form for støtte til denne bevægelse.

Kommissionen betragter det ikke som sin opgave at søge at overbevise Maltas befolkning om at det vil være en positiv ting for landet at blive optaget i EU. Efter Kommissionens mening er det op til Maltas befolkning at tage stilling til dette spørgsmål. Kommissionen vedtog i maj 2000 en kommunikationspolitik vedrørende udvidelsen, omfattende såvel Malta som de øvrige ansøgerlande.

Denne politik har tre målsætninger:

- at forbedre kendskabet til EU
- at gøre rede for hvad optagelse indebærer
- at forklare hvordan forberedelsen af optagelsen hænger sammen med afviklingen af forhandlingerne.

Sigtet er at fortsætte med at informere Maltas — og de øvrige ansøgerlandes — befolkning på objektiv måde. Samtidig imødekommer man befolkningens og de folkelige sammenslutningers ønske om en fyldestgørende informering således at der kan tages stilling til spørgsmålet om Maltas optagelse i EU med klart kendskab til hvad dette indebærer. Hertil ydes der i perioden frem til 2004 1 mio. EUR (200 000 EUR i 2001 og 300 000 EUR i 2002).

EU's delegation på Malta har allerede én lokalt ansat ekspert inden for faglig bistand, og det er planen at ansætte endnu én. Dette ekstrapersonale får i hovedsagen til opgave at administrere førtiltrædelsesstøtten (38 mio. EUR i tidsrummet 2000-2004) og at følge med i Maltas fremskridt med hensyn til gennemførelsen af regelværket.

Man har netop indledt forhandlingerne om miljøet med Malta, og Kommissionen kan ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om, hvilke resultater de vil munde ud i.

(2002/C 93 E/020)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1634/01

af Rosa Miguélez Ramos (PSE) til Kommissionen

(12. juni 2001)

Om: Gennemførelsen af EF-initiativerne i perioden 1994-1999

Ved indførelsen af EF-initiativerne i 1989 gav man den ledende rolle til Europa-Kommissionen, der formodes at repræsentere det helhedssyn, som medlemsstaterne ikke besidder (?). Kommissionen har med disse EF-initiativer fået større muligheder for at løse bestemte problemer, der berører hele EU-området.

I programmeringsperioden 1994-1999 vedtog man 13 initiativer, der tildelte et budget på 13,45 mia. EUR. Disse initiativer er kendetegnet ved at repræsentere en »merværdi« i forhold til de øvrige foranstaltninger, der finansieres over strukturfondene, fordi de fremmer det grænseoverskridende og mellemregionale samarbejde og inddragelsen af de økonomiske og sociale aktører i området, og fordi de bidrager til et reelt samarbejde mellem de berørte parter.

Alt dette burde betyde, at såvel Kommissionen som medlemsstaterne har bestræbt sig på at udnytte samtlige de bevillinger, som er tildelt hvert enkelt af de 13 initiativer for perioden 1994-1999.

Vil Kommissionen oplyse, hvor stor en del af de afsatte bevillinger til initiativerne under ét, der rent faktisk blev udnyttet i perioden 1994-1999?

Hvor stort et beløb blev anvendt til hvert af initiativerne (Interreg II, Leader II, Regis II, Now, Horizon, Youthstart, Integra, Adapt, Rechar II, Resider II, Konver, Retex, SME, Urban og Pesca)?

Hvad er Kommissionens vurdering af denne udnyttelsesgrad? Hvorfor blev resten af de tildelte midler under hvert initiativ ikke udnyttet?

Kan den mere konkret oplyse, hvor stort et beløb ud af de samlede bevillinger under disse initiativer, der blev udnyttet for Spaniens vedkommende? Hvor stort et beløb blev udnyttet under hvert initiativ i Spanien, og hvor stor en procentdel udgør dette af de tildelte bevillinger i den nævnte programmeringsperiode? Hvad er Kommissionens vurdering af denne udnyttelsesgrad? Hvorfor blev resten af de tildelte midler under hvert initiativ ikke udnyttet?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier**

(17. september 2001)

Nedenstående oversigt viser de samlede bevillinger, der ved udgangen af år 2000 var indgået forpligtelser for henholdsvis betalt for EF-initiativerne for programmerings-perioden 1994-1999:

(i EUR)

EF-initiativ 1994-1999	Forpligtelser	Betalinger
Pesca	332 321 579,11	201 428 313,00
Interreg	3 624 590 366,00	1 821 763 216,70
Peace	506 812 700,00	338 035 448,00
Now	319 069 244,00	229 066 846,70
Horizon	537 089 276,00	447 942 715,00
Integra	409 907 925,00	354 316 411,00
Youthstart	460 060 641,00	371 668 242,00
Emploi (ikke-opdelt)	201 218 027,00	201 218 027,00
Adapt	1 674 698 155,00	1 381 920 169,00
Rechar II	472 152 599,00	376 561 900,90
Resider II	572 443 268,00	422 899 008,40
Konver	709 521 551,00	539 592 679,80
Retex	588 977 214,00	481 246 385,00
Regis II	649 413 401,00	496 037 440,00
Urban	906 324 375,00	602 311 483,70
Leader	1 807 684 346,10	1 296 338 294,60
SMV	1 033 643 623,30	749 499 722,00
I alt	14 805 928 290,51	10 311 846 302,80

Det beløb på 13,45 mia. EUR, som det ærede medlem anfører i forespørgslen, svarer til den samlede bevillingsramme, der i 1994-priser fastlagdes for EF-initiativerne for perioden 1994-1999 inden Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse. Det beløb, der faktisk er indgået forpligtelser for, er større end ovennævnte beløb, og dette skyldes: den foretagne indeksregulering i programmeringsperioden 1994-1999; medtagelsen af de afsatte bevillinger til ovennævnte tre medlemsstater, som tiltrådte Fællesskabet i 1995; den supplerende bevilling til initiativet Peace og de samlede virkninger af revisionen af tildelingene i 1998.

I forhold til de endelige bevillinger, der fastsattes for EF-initiativerne som helhed, er den endelige udnyttelsesgrad på 100 %. Der er således i forbindelse med disse interventioner indgået forpligtelser for alle de afsatte EF-midler. Den faktiske gennemførelse af programmerne vil dog først være kendt ved disses afslutning, dvs. i juni 2002 ifølge betingelserne for programmernes gennemførelse.

Udnyttelsesgraden for Spanien frem til udgangen af år 2000 fremgår af nedenstående oversigt. Tallene vedrørende EF-initiativet for grænseområder (Interreg) er ikke medtaget, da der ikke altid foreligger en angivelse af medlemsstaten for disse programmer. Udnyttelsesgraden og Kommissionens vurdering heraf er den samme for Spanien som for medlemsstaterne som helhed.

(I euro)

EF-initiativ 1994-1999	Forpligtelser Spanien	Betalinger Spanien
Pesca	47 263 071,00	34 118 251,50
Now	57 990 753,00	36 749 376,00
Horizon	140 327 322,00	119 826 832,00
Integra	112 449 657,00	94 617 288,00
Youthstart	111 063 400,00	90 285 326,00
Emploi (ikke-opdelt)	51 277 995,00	51 277 995,00
Adapt	288 575 048,00	256 583 804,00
Rechar II	39 291 000,00	31 432 800,00
Resider II	77 803 000,00	76 138 074,00
Konver	23 758 000,00	19 006 400,00
Retex	106 649 000,00	100 810 529,00
Regis II	230 799 000,00	211 747 800,00
Urban	247 372 927,00	144 447 302,00
Leader	416 739 546,00	340 153 660,60
SMV	248 791 673,00	206 963 564,88
I alt	2 200 151 392,00	1 814 159 002,98

(2002/C 93 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1681/01**af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(14. juni 2001)

Om: Ledige stillinger ved kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet

I december 2000 og marts 2001 søgte kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet i to stillingsopslag i The Bulletin⁽¹⁾ medarbejdere til forskellige stillinger. I stillingsopslaget diskrimineres ikke-engelsksprogede og ikke-fransksprogede. De udelukkes på forhånd fra udvælgelsesproceduren, selv om de har et grundigt kendskab til engelsk eller fransk. Personer med andre sprog end engelsk og fransk kom åbenbart ikke i betragtning til disse stillinger. Det er rystende, at Socrates-kontoret, et kontor for teknisk bistand under Kommissionen, gør sig skyldig i denne form for forskelsbehandling.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvem er ansvarlig for de diskriminerende stillingsopslag i The Bulletin?
2. Vil Socrates-kontoret fremover føre en ikke-diskriminerende personalepolitik? I benægtende fald, hvorfor ikke?
3. Hvor mange ansøgere havde engelsk som modersmål?
4. Hvor mange ansøgere havde fransk som modersmål?
5. Hvor mange ansøgere havde hverken engelsk eller fransk som modersmål?
6. Hvor mange ansøgere havde læst i mere end ét år ved et engelsksproget universitet?
7. Hvor mange ansøgere havde læst i mere end ét år ved et fransksproget universitet?

8. Hvor mange ansøgere havde hverken læst ved engelsksprogede eller fransksprogede universiteter?
9. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde engelsk som modersmål?
10. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde fransk som modersmål?
11. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde hverken engelsk eller fransk som modersmål?
12. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde læst i mere end ét år ved et engelsksproget universitet?
13. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde læst i mere end ét år ved et fransksproget universitet?
14. Hvor mange af de ansøgere, der blev indkaldt til samtale, havde hverken læst ved et engelsk- eller et fransksproget universitet?
15. Hvad er de rekrutterede medarbejderes modersmål?

(¹) »The Brussels based Socrates, Leonardo and Youth Technical Assistance Office, assists the European Commission ... At present the following opportunities (m/f) exist: Assistants ... The major requirements are language knowledge (English mother tongue, excellent French and German and another union language ... Administrative Officer ... English mother tongue, excellent command of French and another union language.« Bulletin, 7/12/00, s. 66. »Socrates, Leonardo & Youth Technical Assistance Office ... assists the European Commission ... has a vacant post for a (m/f) Communications Officer ... Excellent command of spoken English and French ... mother tongue a plus.« Bulletin 1/03/01, s. 59.

(2002/C 93 E/022)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1682/01
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(14. juni 2001)

Om: Sprogdiskriminering ved kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet

Ifølge kommissær Diamantopoulou kan modersmålskriteriet betragtes som forskelsbehandling og det er følgelig uforeneligt med fællesskabslovgivning om arbejdstagernes frie bevægelighed inden for EU. Det fremgår af hendes svar på spørgsmål E-0779/01 (¹) om stillingsopslag, hvor ngo'er, virksomheder og EU-institutioner stiller krav om engelsk som modersmål. Tidligere havde også den belgiske minister Laurette Onkelinx indrømmet, at princippet om ikke-forskelsbehandling og den frie bevægelighed for arbejdstagere krænkes ved stillingsopslag, hvor der søges engelsksprogede ansøgere. Hun baserede dette på Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og ILO's konvention om forskelsbehandling. I forbindelse med ansættelse i Den Belgiske Føderations tjeneste henviser hun til den kollektive aftale CAO nr. 38, Vandezande-dekretet og dekretet fra rådet for den franske befolkningsgruppe om sociale forhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Tidsskrifterne European Voice og The Bulletin bringer regelmæssigt sådanne stillingsopslag. Midt i Det Europæiske Sprogår kræver EU-institutioner og -organisationer tilsyneladende stadig oftere åbenlyst, at ansøgerne skal have engelsk som modersmål. Det er en åbenlys forskelsbehandling af arbejdssøgende med et andet sprog. Engelsk får derved — med urette — status som det dominerende (kultur)sprog. Ikke-engelsksprogede udelukkes på forhånd fra udvælgelsesproceduren, selv om de har et grundigt kendskab til engelsk. Personer med andre sprog end engelsk kommer åbenbart ikke i betragtning til disse stillinger.

Det er rystende, at Socrates-kontoret, et kontor for teknisk bistand under Kommissionen, gør sig skyldig i denne form for forskelsbehandling.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

- Erkender Kommissionen, at der i stillingsopslagene fra kontoret for teknisk bistand i forbindelse med Socrates-programmet er tale om forskelsbehandling af ikke-engelsksprogede?

- I benægtende fald, hvordan kan Kommissionen forene princippet om ikke-forskelsbehandling med kravet om engelsk som modersmål?
- I bekræftende fald, hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at standse denne form for forskelsbehandling?

(¹) EFT C 235 E af 21.8.2001, s. 245.

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding
på skriftlige forespørgsler E-1681/01 og E-1682/01**

(2. oktober 2001)

Det ærede medlems opmærksom henledes på Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsler E-4100/00, (¹) E-0779/01 (²) og Vitaliano Gemellis skriftlige forespørgsel E-1356/01 (³) om samme emne.

De organisationer, der udfører arbejde på kontrakt for Kommissionen, såsom kontoret for faglig bistand i forbindelse med programmerne Socrates, Leonardo og Youth, skal kunne operere på en lang række sprog, og de medarbejdere, som ansættes i disse organisationer, skal have forskellig nationalitet og modersmål. Det kan ind imellem være nødvendigt at ansætte medarbejdere, der er højt kvalificerede inden for et eller flere sprog. I givet fald skal alle gældende juridiske og administrative bestemmelser i Belgien overholdes, herunder Fællesskabets lovgivning om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Kommissionen har gjort kontoret for teknisk bistand i forbindelse med programmerne Socrates, Leonardo og Youth opmærksom på, at brugen af udtryk som »modersmål« i stillingsopslag kan opfattes som diskriminerende og derfor ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Organisationens ledelse har meddelt Kommissionen, at den vil sikre, at sådanne udtryk ikke fremover benyttes i stillingsopslag.

(¹) EFT C 174 E af 19.6.2001, s. 233.

(²) EFT C 235 E af 21.8.2001, s. 245.

(³) EFT C 350 E af 11.12.2001, s. 132.

(2002/C 93 E/023)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1714/01
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(14. juni 2001)

Om: Forskellige behov i forbindelse med rentesatser som følge af forskellig og tidsmæssig forskudt økonomisk udvikling i forskellige områder

1. Husker Kommissionen, at der i marts og april, bl.a. fra amerikansk side, blev udøvet pres for at opnå en nedsættelse af Den Europæiske Centralbanks rentesatser, men at denne rentesænkning først ikke blev gennemført med den begrundelse, at den ville kunne øge inflationen inden for euro-området?
2. Mener Kommissionen, at inflationsfaren var forsvundet på det tidspunkt i maj, hvor renten faktisk blev nedsat, da væksten i pengemængden ifølge nye statistikker var mindre end oprindelig ventet?
3. Er Kommissionen bekendt med en undersøgelse foretaget af den nederlandsk-belgiske bankgruppe ING, der forudsiger, at de økonomier, der er med i euro-området, vil fjerne sig mere og mere fra hinanden, fordi medlemsstaterne og regionerne vil specialisere sig i f.eks. high-tech, grøntsagsdyrkning eller autoproduktion, og at der derfor i de enkelte områder vil opstå særlige konjunkturføjdepunkter, der ikke forløber synkront?
4. Kan Kommissionen bekræfte, at den rentesats, ECB har fastholdt siden begyndelsen af 1999, navnlig har haft positive konsekvenser for Frankrig, som det i den periode er lykkedes at kombinere lav inflation med en imponerende vækst i beskæftigelsen?

5. Hvorledes vurderer Kommissionen publikationer, der hævder, at Tyskland har behov for en rentesækning for at stimulere økonomien, mens Nederlandene har behov for en renteforhøjelse for at modvirke den stigende inflation, hvilket også gælder Portugal og Irland for at stoppe disse landes overophedede vækst?

Kilde: Det nederlandske dagblad »Rotterdams Dagblad« af 18. maj 2001. Financial Times' homepage af 23. maj 2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(18. september 2001)

1. Kommissionen erindrer, at Den Europæiske Centralbank (ECB) i marts og april 2001 fra forskellig side blev opfordret til at sænke rentesatserne. Nogle af disse anmodninger kom fra USA.

Der blev ikke gennemført nogen rentesækning i marts og april 2001. Denne undladelse af at sætte renten ned kan naturligvis ikke blot tilskrives nogle få faktorer. Da ECB's hovedmål er prisstabilitet, kan det imidlertid konkluderes, at undladelse af at gennemføre nogen rentesækning er tegn på, at ECB har ment, at der var en øget risiko for at bringe prisstabiliteten i fare ved at sænke rentesatserne.

2. Inflation kan være forårsaget af mange forskellige ting. Da inflation er et pengemæssigt fænomen, kan en for hurtigt vækst i pengemængden resultere i et fremtidigt inflationspres. En langsommere vækst i pengemængden end oprindelig målt, kan derfor medføre en mindre risiko for prisstabilitet end oprindelig antaget.

Eksemplet med ECB's justering af M3-væksten i nedadgående retning viser, at inflationspresset, som kom til udtryk ved en stærk vækst i pengemængden i 1999 og 2000, var overvurderet i en periode.

Kommissionen mener derfor ikke, at risikoen er aftaget på grund af nye statistikker. Det er kun risikovurderingen, der er blevet ændret.

3. Kommissionen er ikke bekendt med den omtalte undersøgelse, der er gennemført af den nederlandsk-belgiske bankgruppe »ING«. Kommissionen er dog klar over, at der er makroøkonomiske forskelle, især hvad angår økonomisk vækst og inflation. I sine regelmæssige analyser holder Kommissionens tjenestegrene nøje øje med de makroøkonomiske forskelle blandt euro-medlemsstaterne.

Specialiseringen i regionerne indebærer imidlertid ikke nødvendigvis langsigtede forskelle, hvilket der foreligger historisk bevis for i de europæiske lande.

4. Ifølge Kommissionens seneste makroøkonomiske prognose havde Frankrig lav inflation i 1999 og 2000 (henholdsvis 0,6 % og 1,8 %), medens væksten i bruttonationalproduktet (BNP) var på 2,9 % og 3,2 % i disse år. Prognosen for indeværende år og næste år viser en fortsat kraftig økonomisk vækst (henholdsvis 2,9 og 2,8 %), medens inflationen forventes fortsat at ligge under gennemsnittet i euroområdet i begge år (1,3 og 1,6 % i forhold til 2,2 og 1,8 % for euroområdet som helhed). Den vækst der blev opnået i Frankrig lå tæt på resultatet for euroområdet som helhed (en forskel på højst 0,4 procentpoint i 1999). Med hensyn til prognosen viser de seneste data, at tallene i forårsprognosen ligger i overkanten af de mest optimistiske forventninger. For eksempel er det harmoniserede indeks for forbrugerprisinflationen (HICP) steget støt i de seneste måneder og nåede i maj op på 2,5 % (i forhold til 2,0 % i april og 1,4 % i marts).

Disse resultater betragtes som favorable, men det er vanskeligt at nævne en enkelt faktor i det mix af faktorer der har dannet grundlag for denne udvikling. Pengepolitikken er en af forklaringerne. Forskellige myndigheder har truffet forskellige foranstaltninger, og den private sektors adfærd har også spillet ind. Da pengepolitikken er den samme for alle medlemsstater, kan det undre, at den samme politik har været fordelagtig for en enkelt medlemsstat og ikke udløst tilsvarende virkninger i de øvrige medlemsstater.

5. Pengepolitikken i euroområdet føres for euroområdet som helhed (»One size fits all«). Da konjunkturf forholdene i medlemsstaterne og strukturerne er forskellige, vil denne politik give forskellige resultater på pengeområdet i de forskellige økonomier i euroområdet. Det er det specielle ved ØMU'en. Det betyder, at der i en medlemsstat skal anvendes andre økonomiske politikker for at akkommodere pengepolitikken.

(2002/C 93 E/024)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1716/01**af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(14. juni 2001)

Om: Muligheden for efter indførelsen af euroen at genoprette stabiliteten gennem indførelse af særlige rentesatser

1. Kan Kommissionen bekræfte, at det fra begyndelsen af 1999 for de daværende elleve, nu tolv medlemsstater, der deltager i forberedelserne til indførelse af euroen pr. 1. januar 2002, ikke længere har været muligt at reducere forskelle i udviklingen i deres økonomier gennem anvendelse af forskellige rentesatser?
2. Er Kommissionen ikke enig i, at Den Europæiske Union risikerer at løbe ind i de samme problemer som USA, hvor det efter indførelsen af den fælles dollar i 1913 har vist sig vanskeligt at bringe økonomisk svage og økonomisk stærke regioner tættere på hinanden, fordi man ikke samtidig kan ophede og afkøle økonomien?
3. Hvilke følger vil den uens udvikling som anført i spørgsmål 2 ved en uændret politik og uændret unionssamarbejde i perioden efter 2006 få for, at visse regioner kommer mere bagud og dermed for de forskellige regioners ret til støtte fra strukturfondene og fra Samhørighedsfonden?
4. Hvilke muligheder ser Kommissionen for i forbindelse med eksistensen af en fælles valuta på ny at skabe spillerum for en stabil økonomi via regionalt varierende rentesatser?
5. Hvis mulighederne for forskellige rentesatser er begrænsede i fremtiden, hvilke alternativer ser Kommissionen da for på anden måde at opnå de fordele, der ellers kunne opnås via muligheden for forskellige rentesatser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(18. september 2001)

1. Kommissionen bekræfter, at det siden den 1. januar 1999 har været umuligt for de medlemsstater, der deltager i trin III i Den Økonomiske og Monetære Union at anvende forskellige rentesatser. Ifølge EF-traktaten har Den Europæiske Centralbank (ECB) det fulde ansvar for pengepolitikken, og den fastsætter rentesatser for hele euroområdet. Medens pengemarkedsrenterne er ens i hele euro-området, er små spænd almindeligt udbredte for de lange rentesatser afhængigt af markedsstørrelsen.
2. Kommissionen holder nøje øje med alle mulige risici i forbindelse med euroens indførelse. Samtidig tager Kommissionen hensyn til oplysninger, der kan hentes fra pengevesenets historie, og som måske kan være af betydning for den økonomiske analyse af euroområdet. Med hensyn til sammenligninger mellem euroområdet og USA er de sagkyndige enige om, at historiske oplysninger fra USA er af begrænset betydning for euro-området, fordi baggrund (f.eks. forbundsstat og budget) og strukturer (f.eks. arbejdskraftens frie bevægelighed overalt, fælles sprog) er temmelig forskellige.
3. I almindelighed kan det siges, at dersom en økonomi har en lavere vækst end en anden, og hvis begge udviser samme befolkningsvækst, vil gennemsnitsindkomsten pr. indbygger også få en lavere vækst. Det er åbenbart, at såfremt den pågældende økonomi i forvejen havde den laveste indkomst, vil forskellen stige. Men erfaringer fra fortiden viser, at de dårligst stillede regioner fik højere vækstrater. Denne indhentningsproces udløses af fællesskabspolitikker og -instrumenter, især strukturpolitikker.
4. På intet tidspunkt siden euroens indførelse har Kommissionen fundet belæg for manglende økonomisk stabilitet: fællesskabsøkonomien har været i vækst i alle årene, inflationen har været beskeden, arbejdsløsheden har været faldende, og andre indikatorer støtter denne fortolkning. Der er således intet, der skal rettes op. Kommissionen følger imidlertid nøje de makroøkonomiske forskelle mellem medlemsstaterne på forskellige niveauer (dokumentation kan fås på begæring). Her må der sondres mellem flere slags forskelle. Ikke alle er nødvendigvis uønskede, nogle af dem kan endog være nødvendige og være udløst af fællesskabspolitikken (f.eks. større vækst i tilbagestående områder).

5. Når der ikke længere er nogen mulighed for at fastsætte rentesatser for at imødekomme et behov i de enkelte medlemsstater, må der findes andre foranstaltninger (f.eks. skattepolitik, strukturpolitik, løntilpasning). Sådanne foranstaltninger kan påvirke lønsomheden af investeringer og dermed det pågældende lands tiltrækningskraft for forretningsfolk. I den henseende er der mulighed for at påvirke det forventede realafkast og få indflydelse på det relative vækstresultat i en økonomi med fælles valuta.

(2002/C 93 E/025)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1726/01

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(14. juni 2001)

Om: Uddannelse af søfolk

Den tyske automobilklub ADAC har foretaget en vurderingsundersøgelse af de græske færger. Den rapport, der blev udfærdiget som et resultat af undersøgelsen, indeholdt en positiv vurdering. Til trods for det generelt positive indhold er dog omtalen af resultaterne af de »ekstraordinære« øvelser, som specielt er gennemført med de græske besætningsmedlemmer med henblik på nødsituationer dog nedslående. Disse resultater tilskrives den mangelfulde uddannelse af besætningerne og den omstændighed, at de foreskrevne regelmæssige øvelser kun gennemføres på papiret og ikke i virkeligheden.

Kan Kommissionen under henvisning til, at den den 20. august 1999 sendte en advarselsskrivelse til Grækenland vedrørende gennemførelsen af direktiv 98/35/EF⁽¹⁾ om mindstekrav til uddannelse af søfolk, oplyse, hvorvidt dette direktiv er gennemført i Grækenland? Mener Kommissionen, at Grækenland har efterkommet den ovennævnte advarselsskrivelse?

⁽¹⁾ EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(6. september 2001)

For at forbedre sikkerheden til søs og fastsætte et minimumsniveau for uddannelsen af søfarende i Fællesskabet vedtog Rådet den 21. november 1994 Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv⁽¹⁾. Dette direktiv blev ændret ved Rådets direktiv 98/35/EF af 25. maj 1998⁽²⁾, og den 4. april 2001 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv 2001/25/EF om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv⁽³⁾, som kodificerer og ophæver disse to tidligere direktiver.

Disse retsakter gælder for søfarende om bord på søgående skibe, der fører en medlemsstats flag. Bestemmelserne om de uddannelser, der kræves for at få et uddannelsesbevis, er baseret på Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) internationale konvention om uddannelse af søfarende (STCW-konventionen af 1978).

Med hensyn til spørgsmålet om retsakternes gennemførelse i Grækenland kan det oplyses, at Kommissionen indledte to procedurer mod Grækenland, fordi de græske myndigheder ikke havde forelagt de nationale gennemførelsesbestemmelser inden for de frister, der var fastsat for disse to direktiver. Efter forelæggelsen af bestemmelserne om gennemførelsen af direktiverne i den græske lovgivning kunne procedurerne stilles i bero i henholdsvis december 1996 og marts 2000.

I forbindelse med undersøgelsen af de græske gennemførelsesbestemmelser overensstemmelse med fællesskabsretten indledte Kommissionen en procedure vedrørende den faktiske gennemførelse i græsk ret af bestemmelserne om kontrol med kommunikationen mellem besætningsmedlemmerne indbyrdes og med passagerne, navnlig i kritiske situationer. De græske myndigheder afgav tilfredsstillende forklaringer om fortolkningen af det af præsidenten udstedte dekret nr. 210/96, og Kommissionen kunne henlægge sagen i december 1998.

Ifølge de oplysninger, som de græske myndigheder fremsendte til Kommissionen i oktober 2000, er det blevet pålagt havnemyndighederne og de myndigheder, der fører kontrol med handelsskibene, at kontrollere, at de bestemmelser, der vedtages med henblik på gennemførelsen af direktiverne, er i overensstemmelse med EF-retten og anvendes korrekt. Disse to tjenester er bemyndiget til at kontrollere skibene og deres besætninger, og de kan træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre

opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af de i direktiverne fastsatte krav om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv, navnlig hvis besætningerne ikke er i stand til at godtgøre, at de er i besiddelse af den fornødne faglige kompetence.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994.

⁽²⁾ EFT L 172 af 17.6.1998.

⁽³⁾ EFT L 136 af 18.5.2001.

(2002/C 93 E/026)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1734/01

af Christine De Veyrac (PPE-DE) til Kommissionen

(14. juni 2001)

Om: Foranstaltninger til fremme af gensidig anerkendelse af kvalifikationer

Den 5. oktober 2000 fastlagde Parlamentet ved førstebehandling sin holdning til mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, unge volontører, undervisere og erhvervslærere. Parlamentet insisterede på en forbedring af de eksisterende procedurer for at lette den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser og kvalifikationer og anmodede Kommissionen om at spille en aktiv rolle i den gensidige anerkendelse af kvalifikationer.

Den 9. november 2000 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, en resolution vedrørende en aktionsplan for mobilitet. Denne aktionsplan omfatter foranstaltninger til anerkendelse af erhvervede kvalifikationer under mobilitetsopholdet og i særdeleshed foranstaltninger til gensidig anerkendelse af kvalifikationer.

Til trods for de foranstaltninger, der er truffet til fremme af mobiliteten, er der modtaget klager fra undervisere, der i deres hjemland ikke har kunnet få anerkendt den erfaring, de har indhøstet under mobilitetsopholdet. Dette bidrager ikke til at bringe EU og borgerne hinanden nærmere. Det er på tide, at EU's borgere kan regne med en faktisk anerkendelse af deres erhvervede erfaringer under mobilitetsopholdet.

Hvad vil Kommissionen gøre for at styrke foranstaltningerne til fremme af mobiliteten og især til fjernelse af de eksisterende hindringer for gensidig anerkendelse af kvalifikationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(24. september 2001)

Rådets fælles holdning (EF) nr. 7/2001 til henstillingen om mobilitet ⁽¹⁾ af 19. januar 2001 medtager i det store og hele de ændringsforslag, der blev vedtaget af Parlamentet ved førstebehandling. Parlamentets betænkning ved andenbehandling af 14. maj 2001 har efterfølgende indført visse ændringer, der sigter på at tage hensyn til vedtagelsen af en handlingsplan for mobilitet (der er kommet til efter førstebehandlingen). Rådet (uddannelse) er nået til politisk enighed om denne betænkning den 28. maj 2001 og har således banet vejen for den formelle vedtagelse af henstillingen.

Efter denne vedtagelse vil Kommissionen og medlemsstaterne råde over to yderligere instrumenter, henstillingen og handlingsplanen, der vil gøre det muligt at opnå en bredere og lettere mobilitet, herunder anerkendelse af erfaringer, der opnås under mobilitetsophold af almen uddannelsesmæssig og erhvervsuddannelsesmæssig karakter eller under ophold for unge. Dette omfatter både lærere, undervisere og andre berørte målgrupper: studerende, personer, der undergår erhvervsuddannelse, og volontører.

Med henblik på dette aspekt retter disse instrumenter en opfordring til medlemsstaterne om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at:

- fremme anerkendelse af erfaringer opnået i forbindelse med europæisk mobilitet som et af elementerne i læreres og underviseres karriere (foranstaltning I. 5 a);

- fremme et europæisk område for kvalifikationer, dvs. gøre det muligt for de berørte personer at forelægge de relevante miljøer, herunder de akademiske og faglige miljøer i deres hjemland, de grader og titler, de har erhvervet, og de erfaringer, de har opnået i værtslandet, med henblik på at opnå anerkendelse af disse (foranstaltning l.d., der finder anvendelse på alle målgrupperne).

I forbindelse med opfølgningen af deres implementering regner Kommissionen med at gøre brug af de midler, den har fået til rådighed, og navnlig den ekspertgruppe, der skal nedsættes efter henstillingens vedtagelse. Denne ekspertgruppe vil blive ledet af Kommissionen, og den vil omfatte de personer på nationalt plan, der er ansvarlige for samordningen af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i de to tekster. Kommissionen har planer om at bistå dem i dette arbejde såvel som notere sig de bestræbelser og fremskridt, der er gjort af medlemsstaterne, navnlig via analyserapporten såvel som på baggrund af de rapporter, der udarbejdes af medlemsstaterne hvert andet år, og som Kommissionen forelægger institutionerne.

Det Europæiske Råd gør desuden som aftalt ved Det Europæiske Råd i Nice i december 2000 efterfølgende status over situationen, og dette foregår ligeledes hvert andet år.

De nationale (administrative og retlige) myndigheder er desuden forpligtede til at anvende artikel 39 (den tidligere artikel 48) i EF-traktaten, hvis en lærer har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed for arbejdstagere.

Domstolen har allerede udtalt sig i fire sager vedrørende spørgsmålet om anerkendelse af erhvervserfaring og anciennitet opnået i forbindelse med ansættelse i en offentlig stilling i én medlemsstat ved tiltrædelse af en offentlig stilling i en anden medlemsstat⁽²⁾. Følgelig finder Kommissionen, at princippet om lige behandling af arbejdstagere i Fællesskabet som fastsat i artikel 39 i EF-traktaten og artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Fællesskabet⁽³⁾ bør fortolkes i den forstand, at den fastslår, at perioder med beskæftigelse inden for et sammenligneligt aktivitetsområde i den offentlige sektor i en anden medlemsstat bør anerkendes af forvaltningen i en medlemsstat på samme betingelser, som gælder for erhvervserfaring opnået i dens egen offentlige sektor.

De spørgsmål, der er forbundet med dette problem, og navnlig med den korrekte anvendelse af Domstolens retspraksis, er komplekse og er genstand for undersøgelser og lange drøftelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater. Kommissionen deltager ligeledes i det arbejde, der udføres af Mobilitetsgruppen (arbejdsgruppe nedsat af generaldirektørerne for offentlig ansatte), som beskæftiger sig med retlige hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere i den offentlige sektor, herunder problemer vedrørende anerkendelse af erhvervserfaring og anciennitet. Endelig regner Kommissionen med at offentliggøre en meddelelse i 2002 om den frie bevægelighed for arbejdstagere i den offentlige sektor, der bl.a. vil behandle problemer vedrørende anerkendelse af erhvervserfaring og anciennitet.

⁽¹⁾ EFT C 70 af 2.3.2001.

⁽²⁾ Dom af 23.04.94 i sag nr. C-419/92 (Scholz), Samling 1994 side I-0505; dom af 15.01.98 i sag nr. C-15/96 (Schöningh), Samling 1998 side I-0047; dom af 12.03.98 i sag nr. C-187/96 (Kommissionen mod Grækenland), Samling 1998 side I-1095; dom af 30.11.2000 i sag nr. C-195/98 (Österreichischer Gewerkschaftsbund).

⁽³⁾ EFT L 257 af 19.10.1968.

(2002/C 93 E/027)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1756/01
af Ilda Figueiredo (GUE/NGL) til Kommissionen

(15. juni 2001)

Om: Oversvømmelser i Portugal

De alvorlige vejrforhold, som navnlig har hærget de nordlige og centrale dele af Portugal, specielt i weekenden fra den 26. til den 28. januar 2001, og som forårsagede menneskelige og omfattende materielle skader, som anslås at have kostet et tocifret milliardbeløb, foranledigede Europa-Parlamentet til at vedtage en beslutning om denne begivenhed den 15. februar 2001.

I denne beslutning opfordrede Europa-Parlamentet »Kommissionen til i samarbejde med den portugisiske regering og de lokale myndigheder at yde en ekstraordinær økonomisk støtte til supplerende af de midler, der er stillet til rådighed af portugisiske organer med henblik på at dække de mest presserende behov hos den hårdest ramte del af befolkningen, til genopbygning af ødelagt infrastruktur og til genoprettelse af den økonomiske virksomhed.«

Kommissionen bedes derfor svare på, hvor stor den ekstraordinære støtte er, i hvor høj grad den er blevet udbetalt, fra hvilket kapitel i budgettet den stammer, og de betingelser, på hvilke den er blevet ydet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(11. september 2001)

Kommissionen er meget opmærksom på de sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af de voldsomme oversvømmelser i Portugal i januar 2001.

Kommissionen er ude af stand til at give en særstøtte, da budgetposten »katastrofebistand« til afhjælpning af følgerne af naturkatastrofer i medlemsstaterne blev slettet af Parlamentet i 1997. På denne budgetpost var der afsat et beløb på 5 mio. EUR. Kommissionen vil derfor forsøge at yde den hjælp, der er nødvendig til genopbygningen i de katastroferamte områder, ved hjælp af de eksisterende instrumenter, navnlig inden for rammerne af regionalpolitikken.

Hele Portugal er omfattet af strukturfondenes mål 1 med en bevilling på 20,5 mia. EUR for perioden 2000-2006. Det er de portugisiske myndigheder, der forvalter de forskellige operationelle programmer (OP) under mål 1 i Portugal, og de kan således beslutte af medfinansiere infrastruktur- og udviklingsprojekterne i forbindelse med skadelidte aktiviteter på betingelse af, at de er i overensstemmelse med programmets mål, berettigede til strukturfondsstøtte og opfylder de gældende krav.

I denne sammenhæng er der i OP »landbrug og landdistriktsudvikling«, som blev godkendt af Kommissionen den 30. oktober 2000, forudset en foranstaltning »forebyggende foranstaltninger og genetablering af potentialet for udvikling af landbruget«, som der i begyndelsen ikke var afsat nogen bevilling til på budgettet på grund af de med denne foranstaltning forbundne usikkerhedsmomenter. Efter oversvømmelserne foreslog de portugisiske myndigheder overvågningsudvalget for dette program at afsætte 25 mio. EUR til denne foranstaltning ved at foretage en tilsvarende nedsættelse af beløbet til foranstaltningen »støtte til landbrugsbedrifterne« under samme program, hvilket blev godkendt af overvågningsudvalget på dets møde den 7. maj 2001. Denne ændring blev gennemført inden for de eksisterende margener, da det drejede sig om finansielle overførsler mellem foranstaltninger inden for samme prioriterede felt.

Endelig er det i EF-traktatens artikel 87 (tidl. artikel 92), stk. 2, litra b), fastsat, at støtte, som medlemsstaterne yder for at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer, er forenelig med EF-traktaten. Kommissionen understreger, at den hurtigst muligt vil gennemgå eventuelle anmeldelser fra de portugisiske myndigheder. De har dog enekompetence til at træffe beslutning om, hvorvidt der skal ydes støtte eller ej.

(2002/C 93 E/028)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1760/01

af Antonios Trakatellis (PPE-DE) til Kommissionen

(12. juni 2001)

Om: Miljølovgivning: Opfyldelse af Domstolens dom i sag C-387/97 og de græske myndigheders betaling af en tvangsbøde

Med EF-Domstolens dom af 4. juli 2000 (C-387/97) dømtes Den Helleniske Republik til at betale en tvangsbøde på 20 000 EUR pr. dag for hver dag, forsinkelsen med at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Domstolens dom af 7. april 1992 (C-45/91) Kommissionen mod Grækenland) havde været, eftersom Grækenland ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger til bortskaffelse af affald i fast form i Chania-området uden at bringe menneskers sundhed i fare og beskadige miljøet, og fordi det ikke havde gennemført alle de foranstaltninger, det ville kræve at opfylde denne dom.

Ifølge oplysninger fra Kommissionen er der siden den dag, hvor dommen blev afsagt (4. juli 2000) og til maj 2001 i alt blevet betalt 4 780 mio. EUR af de 5 400 mio. EUR, som blev krævet, og idet betalingen af »tvangsbøden« til kontoen for Den Europæiske Unions egne indtægter fortsætter, hævder de græske myndigheder, at de har truffet samtlige nødvendige foranstaltninger til efterkommelse af dommen.

Hvilke konkrete foranstaltninger har de græske myndigheder truffet for at sikre, at affaldet bortskaffes i Chania-området uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, som det er foreskrevet i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ om affald, idet de endnu ikke har udarbejdet planer for bortskaffelse af affald i henhold til artikel 6 i direktiv 75/442/EØF eller programmer for bortskaffelse af giftigt og farligt affald i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 78/319/EØF⁽²⁾ om giftigt og farligt affald?

Hvordan vil Kommissionen konstatere, at overtrædelsen er ophørt, og at de græske myndigheder har opfyldt Domstolens dom i sag C-387/97? Vil det blive krævet, at skaden på miljøet udbedres, og hvis ja, i hvor stort omfang vil dette være muligt i det pågældende område?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, så der i lignende tilfælde i fremtiden, hvor Domstolen dømmer en medlemsstat til at betale en tvangsbøde, findes procedurer for overvågning og vurdering af de foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde Domstolens domme?

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 84 af 31.3.1978, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(18. september 2001)

Efter Domstolens dom af 4. juli 2000 (sag nr. C-387/97), i henhold til hvilken der pålagdes Grækenland en tvangsbøde på 20 000 EUR pr. dag som følge af landets manglende efterkommelse af dommen af 7. april 1992, har Grækenland betalt et samlet beløb på i alt 5 400 000 EUR for perioden fra den 4. juli 2000 til udgangen af marts 2001.

De græske myndigheder har givet officiel meddelelse om vedtagelse af regionale planer for forvaltning af fast affald og farligt affald fra Chania-området, lukning af den ulovlige losseplads i Kouroupitos samt idriftsætning af et midlertidigt anlæg til behandling og oplagring af affald i Messomouri, mens man afventer idriftsættelsen af det endelige genvindings- og bortskaffelsesanlæg.

Ifølge en ekspertrapport er det verificeret, at der faktisk er truffet de foranstaltninger, som de græske myndigheder har givet oplysning om; på grundlag af denne rapport har Kommissionen for nylig besluttet at afslutte denne overtrædelsesprocedure. Kommissionen vil ligeledes behandle spørgsmålet om retablering af området. Kommissionen forbeholder sig ret til at indlede en ny overtrædelsesprocedure, dersom den skønner, at områdets nuværende tilstand udgør en overtrædelse af fællesskabslovgivningen om affald.

Kommissionen vil gerne erindre det ærede medlem om, at det i den pågældende retssag er første gang, Domstolen har afsagt dom efter artikel 228 (tidl. artikel 171) i EF-traktaten og pålagt en medlemsstat en tvangsbøde. De praktiske erfaringer, der er gjort under denne sag, vil blive taget i betragtning ved tilsvarende fremtidige sager.

(2002/C 93 E/029)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1819/01

af **Cristiana Muscardini (UEN)** til Kommissionen

(21. juni 2001)

Om: Udgifter til det videnskabelige personale ved FFC i Ispra

På grund af den politik, Kommissionen har ført i de seneste år med støtte fra visse medlemsstater har ovennævnte center fået et stadig mere administrativt og mindre videnskabeligt præg i modstrid med dets oprindelige mål, som dog ikke officielt er blevet ændret.

Kan Kommissionen med hensyn til budgetkonto B 6 1.1. for år 2001 (kun vedrørende udgifterne til det nuværende personale i forskningscentret i Ispra) oplyse, hvilket beløb der skal anvendes til det administrative personale og hvilket til det videnskabelige personale i Ispra?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin

(31. juli 2001)

Det Fælles Forskningscenters opgave er — som vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet i 1999 — at levere kundestyret videnskabelig og teknisk bistand til planlægningen, udviklingen, iværksættelsen og overvågningen af Fællesskabets politik. Det tjener medlemsstaternes fælles interesse, men er uafhængigt af private nationale interesser.

Derfor er FFC en forskningsinstitution, som ikke beskæftiger sig med forskningspolitik, men fungerer som et europæisk videnskabeligt og teknologisk referencecenter for andre fællesskabspolitikker (miljø, landbrug, transport, energi, kernekraft m.v.).

Udgifterne til personale for FFC i Ispra fordeler sig som følger i regnskabsåret 2001:

- I alt: 114 mio. EUR
 - Videnskabeligt personale: 95 mio. EUR
 - Administrativt personale: 19 mio. EUR
-

(2002/C 93 E/030)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1832/01**af Olivier Dupuis (TDI) til Kommissionen**

(22. juni 2001)

Om: De serbiske myndigheders forbud mod indførelse af Jehovas Vidners publikationer

Med sin afgørelse af 9. april har indenrigsministeren i Forbundsrepublikken Jugoslavien, Zoran Zivkovic, forbudt indførelse af nogle af Jehovas Vidners udgivelser med den begrundelse, at de pågældende tekster ville have en skadelig indflydelse på børn og unge. Det, der gav anledning til indførselsforbuddet var, som man kan læse i ministerens begrundelse, at teksterne både i kraft af antallet af eksemplarer og indholdet ikke var beregnet på at opfylde behovet hos de nuværende medlemmer af Jehovas Vidner i Serbien, men skulle bruges til at hverve nye medlemmer.

Hvad det specielt er i de forbudte tekster, som er skadeligt for unge, oplyses ikke, idet ministeren ikke som foreskrevet i loven, citerer passager, som kunne begrunde en anklage. Da forbuddet udelukkende er motiveret med omfanget af det materiale, som der er anmodet om tilladelse til at indføre, er der tale om en overtrædelse af i Forbundsrepublikken Jugoslaviens forfatning samt af de generelle retsprincipper.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller har den til hensigt at træffe for at gøre myndighederne i Beograd opmærksomme på, at deres fremgangsmåde ikke er i overensstemmelse med de generelle retsprincipper, især ånds-, ytrings- og religionsfriheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(31. juli 2001)

Kommissionen er vidende om, at der i forbindelse med import til Forbundsrepublikken Jugoslavien af udenlandske publikationer i henhold til en lov fra 1974 i hvert enkelt tilfælde skal indhentes tilladelse fra Forbundsrepublikken Jugoslaviens indenrigsministerium.

Ifølge Kommissionens undersøgelser, har Forbundsrepublikken Jugoslavien ikke forbudt den omtalte publikation, men blot indtil videre ikke givet tilladelse til import af den pågældende sending på grund af dens omfang. Ifølge Kommissionens oplysninger er der ikke truffet nogen endelig beslutning i sagen.

Kommissionen er i jævnlig kontakt med Forbundsrepublikken Jugoslaviens myndigheder vedrørende reform af love og procedurer inden for en lang række områder, herunder også dette. Europarådet bistår med rådgivning hvad angår europæiske normer og praksis.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge gennemførelsen af demokratiske reformer i Forbundsrepublikken Jugoslavien.

(2002/C 93 E/031)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1836/01**af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen**

(26. juni 2001)

Om: Støjforurening fra lufthavnen i Spata

Der er blevet klaget over, at de fly, der lander og starter fra Athens nye lufthavn, »Eleftherios Venizelos«, ikke følger de foreslåede luftkorridorer med det resultat, at der skabes særlig voldsom støjforurening.

1. Har Kommissionen kendskab til disse klager?
2. Har den græske regering forelagt oplysninger for Kommissionen om denne støjforurening? Hvis ikke, agter Kommissionen at anmode om oplysninger vedrørende dette problem?
3. Hvilke skridt vil Kommissionen tage med henblik på imødegåelse af støjforureningsproblemet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(18. september 2001)

Det er først med det ærede medlems skriftlige forespørgsel, at Kommissionen har fået kendskab til støjgenerne fra luftfartøjer, der starter fra og lander i Athens nye lufthavn »Eleftherios Venizelos«.

Start- og landingsprocedurerne for hver enkelt lufthavn fastsættes af de lokale myndigheder i overensstemmelse med de relevante internationale bestemmelser og normer. Det er ligeledes disse myndigheder, der skal sørge for, at procedurerne følges hensyntagen til flysikkerheden og miljøet. De græske myndigheder har derfor ikke pligt til at underrette Kommissionen om overtrædelser af luftfartsprocedurerne i lufthavnen i Athen. Kommissionen har endvidere ikke modtaget oplysninger om støjsituationen i Grækenland.

Imidlertid har Kommissionen udarbejdet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vurdering og styring af ekstern støj⁽¹⁾, som omfatter støjgener i nærheden af transportinfrastrukturer (vej- og jernbanenettet, luftfarten), herunder navnlig lufttrafikken i nærheden af de større lufthavne. På grundlag af fælles støjindikatorer vil der blive foretaget en evaluering af udsættelsen for støj i nærheden af de største europæiske lufthavne, samtidig med at der gennemføres lokale handlingsplaner til imødegåelse af støjproblemerne. Disse handlingsplaner vil kunne danne ramme for gennemførelsen af mindre støjende start- og landingsprocedurer ledsaget af streng overvågning.

I henhold til dette direktivforslag skal medlemsstaterne endvidere forelægge Kommissionen oplysninger om støjniveauet, bl.a. i nærheden af de største lufthavne. På grundlag af disse oplysninger vil handlingsplanerne kunne suppleres med yderligere foranstaltninger på europæisk, nationalt og lokalt plan til bekæmpelse af støjgener fra luftfarten.

Rådet vedtog for nylig en fælles holdning til direktivforslaget, og Europa-Parlamentet kan således tage det op til andenbehandling.

Ifølge Kommissionens arbejdsprogram for 2001 skal der udarbejdes et direktiv om måling af støj ved Fællesskabets lufthavne. Med dette direktiv, der skal knyttes til det mere omfattende direktiv om ekstern støj, vil det være muligt at overvåge støjen omkring lufthavnene; at behandle klager over flystøjen mere effektivt; at afsløre overtrædelser af de normale procedurer samt at finde frem til, hvem der ikke overholder de tilladte støjgrænser.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000.

(2002/C 93 E/032)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1849/01
af Linda McAvan (PSE) til Kommissionen

(26. juni 2001)

Om: Trivsel for kyllinger opdrættet til kødproduktion

Kan Kommissionen bekræfte, om den praksis, der anvendes inden for fjerkræindustrien, hvor kyllingerne kun får en begrænset foderration hver anden dag, er i overensstemmelse med Rådets direktiv 98/58/EF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål?

Kommissionen oplyste sidste år i et svar på skriftlig forespørgsel E-1848/00⁽²⁾, at Kommissionen i overensstemmelse med konklusionerne i rapporten fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel og i lyset af ovennævnte direktiv arbejdede med et forslag om at opstille krav til trivsel for slagtekyllinger, der opdrættes i Fællesskabet. Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til dette forslag?

⁽¹⁾ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

⁽²⁾ EFT C 89 E af 20.3.2001, s. 89.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(17. september 2001)

Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, behandler de krav til trivsel, som finder anvendelse i forbindelse med beskyttelsen af dyr, som holdes med henblik på forskellige former for produktion, herunder slagtekyllinger.

Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel vedtog den 21. marts 2000 en udtalelse om slagtekyllingers velfærd. Den Videnskabelige Komité påpeger, at strenge begrænsninger af foderrationen medfører uacceptable trivselsproblemer. Den anfører også, at det fører til andre alvorlige trivselsproblemer, hvis man tillader avlsfjerkræ at få en høj kropsvægt gennem fri adgang til foder.

Efter Den Videnskabelige Komité's konklusioner og på baggrund af ovennævnte direktiv vil Kommissionen afhjælpe situationen ved at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, når arbejdet vedrørende en række andre prioriterede områder inden for dyrs trivsel, herunder dyretransport og svins trivsel, er blevet færdiggjort.

(2002/C 93 E/033)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1854/01
af Herbert Bösch (PSE) til Kommissionen

(21. juni 2001)

Om: Phare-finansiering af Europäische Mittelschule i Wien

Cernet-projektet skabtes i 1996 af en gruppe tjekkiske, slovakiske, ungarske og østrigske uddannelses-eksperter med henblik på at etablere et uddannelsessamarbejde på tværs af grænserne. Dette samarbejde blev til et meget vellykket grænseoverskridende uddannelsesnetværk. Det centrale heri er Europæische Mittelschule, hvor 10-14-årige elever fra Cernet-regionerne undervises sammen med elever fra Wien.

Projektets gennemførelse har hidtil kunnet finansieres under Phare CBC og med de deltagende landes nationale samfinansiering. For at finansiere projektet fremover udvikledes finansieringskonceptet Faime, som imidlertid forkastedes i en skrivelse fra Europa-Kommissionen (Verheugens kabinet). Denne forkastelse betyder, at projektets fremtid er i fare. Der er derfor skabt usikkerhed omkring uddannelsens afslutning for de elever, der deltager i projektet. I skrivelsen erklæres det, at projektet ikke er støtteberettiget, fordi det har hjemme i Wien, og at det heller ikke er støtteberettiget, når elever fra ansøgerlandene deltager heri.

Hvorfor var det tidligere muligt at modtage støtte i form af Phare-midler, selv om Cernet-projektets hjemsted fra begyndelsen af var Wien, og hvorfor er det ikke længere muligt nu?

På grund af den usikre finansiering er det meget sandsynligt, at eleverne under dette projekt ikke kan få nogen afgangseksamen. Har EU hhv. Kommissionen andre støtteprogrammer eller midler, der til trods herfor kan give eleverne mulighed for at afslutte deres uddannelse i denne skole?

Europäische Mittelschule i Wien er et projekt, hvis gennemførelse er en stor succes. På tidsskriftet News' rangliste har den allerede to gange været nummer et og er i år nummer to. Har Kommissionen kendskab til noget grænseoverskridende uddannelsesnetværk med lige så stor succes, der modtager støtte i form af Phare-midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(3. september 2001)

I det brev som det ærede medlem henviser til, dvs. brevet fra det kommissionsmedlem der er ansvarlig for udvidelsen, er den omstændighed at Wien ikke kan komme i betragtning for deltagelse i projektet, kun én af flere årsager til at Faime-projektet ikke kan få støtte fra Phare-programmet for samarbejde på tværs af grænsen. Man afviser ikke kategorisk i brevet at der kan ydes finansiering via Phare-programmet, men anfører blot at der ikke kan ydes støtte med det samme, dvs. så snart projektforslaget forelægges.

Det er korrekt at der tidligere er ydet støtte til Cernet-projektet via det nævnte Phare-program, men reglerne for hvordan Kommissionen kan yde denne støtte, er imidlertid blevet ændret. Den oprindelige forordning⁽¹⁾ der ligger til grund for den støtte der ydes via nævnte Phare-program, blev ajourført i december 1998⁽²⁾ som led i den fremskyndede forberedelse af optagelsen. En af ændringerne i den nye forordning er en strengere håndhævelse af de geografiske krav for deltagelse. Andre ændringer vedrører programplanlægningen og kravene til hvilke projekter der kan komme i betragtning. Det er sidstnævnte omstændighed der forhindrer Kommissionen i at godkende finansieringen af Faime-projektet i den form det er blevet forelagt, uanset at Kommissionen i øvrigt konstaterer det vellykkede udfald af det europæiske mellemskoleprojekt i Wien.

I henhold til bestemmelserne i den nugældende forordning for samarbejde på tværs af grænserne, kan projekter såsom Faime-projektet kun tildeles støtte via Phare-programmet i henhold til artikel 5, stk. 2, dvs. som led i en fond for små projekter. Sådanne aktiviteter er begrænset til forslag der fremsættes af de lokale myndigheder i den pågældende grænseregion efter at partnerlandene har indkaldt forslag. Hertil kommer at sådanne projekters budget ikke må overstige 50 EUR.

I det Faime-projekt som Kommissionen fik forelagt tidligere på året, var ansøgningen ikke baseret på en fond for små projekter, og programmets budget lå langt over grænsen på 50 000 EUR. Det vil således sige at Faime-projektet for at kunne komme i betragtning under Phare-programmet for samarbejde på tværs af grænserne, må genforelægges inden for rammerne af en fond for små projekter, og dets budget må nedskræres væsentligt. Det må endvidere gøres klart at projektet, dersom det genfremsættes, vil skulle konkurrere med andre projekter, og at der ikke er nogen garanti for en øjeblikkelig finansiering.

Ydermere bør det bemærkes at man ikke via Phare-programmet for samarbejde på tværs af grænserne finansierer andre grænseoverskridende uddannelsesnet i Centraleuropa, dvs. svarende til Faime-projektet

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt der kan ydes finansiering via andre EU-programmer, henvistes der i brevet fra det udvidelsesansvarlige kommissionsmedlem til mulighederne for støtte under Socrates-programmet. Sigtet med Socrates-programmet er at støtte tværnationalt samarbejde inden for uddannelse, og programmet står åbent for ansøgerlandene. Mange ansøgerlande deltager faktisk allerede i nævnte program, idet de modtager tilskud fra Phare-programmet til deltagelsen.

Inden for Socrates-programmet ydes der finansiel støtte via Comenius 1 til skoler der deltager i projekter som organiseres inden for rammerne af et tværnationalt skolepartnerskab. Comenius 1 er en decentral foranstaltning der gennemføres af de deltagende landes nationale agenturer. Information om programmet kan fås på netstedet <http://europa.eu.int/comm/education/socrates/comenius/index.html>, hvor man også finder kontaktoplysninger for alle deltagende lande og nærmere vilkår for deltagelse.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/94 af 4. juli 1994 om gennemførelsen af et program for grænseoverskridende samarbejde mellem lande i Central- og Østeuropa og Fællesskabets medlemsstater inden for rammerne af Phare-programmet, EFT L 171 af 6.7.1994.

(²) Kommissionens forordning nr. 2760/98 af 18. december 1998, EFT L 345 af 19.12.1998.

(2002/C 93 E/034)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1870/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Belgien)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Belgien omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Belgien omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/035)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1871/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Danmark)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Danmark omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Danmark omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/036)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1872/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Tyskland)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Tyskland omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Tyskland omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/037)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1873/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Finland)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Finland omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Finland omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/038)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1874/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Frankrig)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Frankrig omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Frankrig omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/039)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1875/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Grækenland)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Grækenland omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Grækenland omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/040)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1876/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Det Forenede Kongerige)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Det Forenede Kongerige omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Det Forenede Kongerige omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/041)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1877/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Irland)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Irland omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Irland omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/042)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1878/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Luxembourg)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Luxembourg omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Luxembourg omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/043)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1879/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Nederlandene)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Nederlandene omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Nederlandene omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/044)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1880/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Østrig)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Østrig omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Østrig omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/045)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1881/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Portugal)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Portugal omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Portugal omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/046)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1882/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Sverige)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Sverige omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Sverige omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/047)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1883/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Spanien)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Spanien omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Spanien omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

(2002/C 93 E/048)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1884/01
af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2001)

Om: Præmier for markafgrøder (Italien)

På området dyrepræmier agter Kommissionen i fremtiden at indføre en maksimumgrænse for støtte til dyr pr. bedrift og aldersklasse. Ville det ikke være hensigtsmæssigt også at indføre en sådan maksimumgrænse, f.eks. 50 ha, for støtte til markafgrøder, således at landbrugsbedrifterne kun kan modtage støtte inden for denne størrelsesorden?

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Italien omfatter over 50 ha,
- hvor mange landbrugsbedrifter, der i Italien omfatter mindre 50 ha,
- hvilke besparelser en sådan foranstaltning ville medføre for området markafgrøder med hensyn til budgettet målt i absolutte tal og i procenter?

Samlet supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1870/01, E-1871/01, E-1872/01, E-1873/01,
E-1874/01, E-1875/01, E-1876/01, E-1877/01, E-1878/01, E-1879/01, E-1880/01, E-1881/01,
E-1882/01, E-1883/01 og E-1884/01

(18. september 2001)

Til at bestemme, hvor mange landbrugsbedrifter der har korn-, oliefrø- og proteinafgrødearealer (»kop-arealer«) på under eller over 50 ha, benyttes databasen for Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring (INLB). Selv om denne database vægtes med resultaterne af strukturundersøgelsen af landbrugsbedrifter (Eurostat), er der bred enighed om, at de store bedrifter er overrepræsenteret. Nedennævnte tal kan derfor betragtes som maksimumstal. Tallene er for 1997, som er det sidste år, for hvilket der foreligger tal for alle medlemsstater i INLB's database.

Kolonne A og C i nedenstående tal angiver pr. medlemsstat den procentdel bedrifter, der har kop-arealer på henholdsvis under og over 50 ha.

Tabellens kolonne B og D angiver pr. medlemsstat procentdelen af kop-arealer på bedrifter med kop-arealer på henholdsvis under og over 50 ha.

Alt andet lige angiver kolonne F pr. medlemsstat den procentdel af kop-arealerne, der ville blive udelukket, hvis der blev anvendt en grænse på 50 ha.

Alt andet lige angiver kolonne I pr. medlemsstat besparelserne i mio. EUR, hvis der blev anvendt en grænse på 50 ha kop-arealer. De udbytter, der anvendes, er de af medlemsstaterne meddelte referenceudbytter. De samlede besparelser for EF ville være på 4 mia. EUR.

	Bedrifter < 50 ha kop		Bedrifter > 50 ha kop		KOP-arealer i alt (1 000 ha)	% KOP-areal > 50 ha kop	KOP-arealer > 50 ha kop (1 000 ha)	Ref.-udbytte t/ha	Færre udgifter (mio. €)
	% bedrifter	% KOP-arealer	% bedrifter	% KOP-arealer					
	A	B	C	D					
B	98	88	2	12	328	3	10	6,24	4
DK	81	48	19	52	1 686	25	419	5,22	138
D	88	43	12	57	8 129	39	3 163	5,66	1 128
GR	99,6	94	0,4	6	1 291	2	26	3,39	6
E	83	37	17	63	7 343	35	2 599	2,90	475
F	76	34	24	66	11 210	34	3 794	6,02	1 439
IR	93	61	7	39	286	19	54	6,08	21
I	99	84	1	16	4 299	6	278	3,90	68
L	98	93	2	7	27	3	1	4,26	0
NL	97	81	3	19	229	6	14	6,66	6
A	96	82	4	18	978	5	47	5,27	16
P	99	61	1	39	722	22	159	2,90	29
FI	91	73	9	27	1 220	7	88	4,02	22
S	81	47	19	53	1 314	25	331	2,82	59
UK	61	18	39	82	3 736	54	2 018	5,83	741
EU-15	90	45	10	55	42 799	31	13 339	4,83	4 151

(2002/C 93 E/049)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1911/01

af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen

(28. juni 2001)

Om: Overtrædelser af menneskerettighederne på Molukkerne

De kristne på Molukkerne er blevet tvangsomskåret og tvunget til at gå over til den muslimske tro for at undgå at blive slået ihjel. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at menneskerettighederne og de religiøse rettigheder for de kristne på Molukkerne beskyttes mod forfølgelse i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(3. september 2001)

Kommissionen deler den bekymring, som det ærede medlem har givet udtryk for med hensyn til overtrædelserne af menneskerettighederne på Molukkerne.

Hvad angår Kommissionens aktioner, har Kommissionens delegation i Djakarta fået instruks om at følge situationen nøje og aflægge regelmæssige rapporter. Siden 1999 har Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) ydet betydelig humanitær bistand til ofre for denne konflikt, uanset deres religiøse overbevisning. Endvidere er der i det nuværende udkast til udviklingsprogrammet for Indonesien planlagt støtte til genopbygning og forsoning mellem de forskellige samfundsgrupper på Molukkerne.

Kommissionen benytter enhver lejlighed til at gøre de indonesiske myndigheder opmærksom på EU's bekymring, og Kommissionen og medlemsstaterne fortsætter deres konsultationer om dette spørgsmål.

(2002/C 93 E/050)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1927/01
af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen

(29. juni 2001)

Om: Fællesskabsstøtte til Grækenland

Grækenland modtager støtte fra Den Europæiske Union gennem sin deltagelse i fællesskabsinitiativer, fællesskabsprogrammer og fællesskabsstøtterammerne.

Kommissionen bedes oplyse følgende: I forbindelse med hvilke fællesskabsinitiativer, -programmer og -aktioner samt operationelle programmer under fællesskabsstøtterammerne (fra 1989 og frem til i dag) har dens tjenestegrene konstateret økonomiske uregelmæssigheder, forsømmelser og utilstrækkelig gennemførelse af planlagte projekter, og for hvilke af disse projekter (nævnt konkret ved navn), er der krævet tilbagebetaling af de fællesskabsmidler, der var blevet udbetalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(13. september 2001)

De afslørede finansielle uregelmæssigheder (projekter eller udgifter, der ikke er støtteberettigede, manglende gennemførelse af de oprindelige målsætninger og utilstrækkelig erklæring om de endelige udgifter), inden for rammerne af partnerskabet med medlemsstaten i henhold til de operationelle programmer under fællesskabsstøtterammen og fællesskabsinitiativerne for programmeringsperioden 1989-1993 for Grækenland har givet anledning til frigørelser og inddrivelses fra Kommissionens side. Oversigten over disse tilfælde er sendt direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

De eventuelle uregelmæssigheder for programmeringsperioden 1994-1999 vil blive korrigeret i forbindelse med afslutningen af sagerne, der er fastsat til slutningen af 2002.

(2002/C 93 E/051)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1944/01
af Raimon Obiols i Germà (PSE) til Kommissionen

(3. juli 2001)

Om: Fødevarerhjælp til flygtningelejrene i Vestsahara

Ifølge en pressemeddelelse af 8. juni 2001 har FN's flygtningehøjkommissær og FN's Verdensfødevareprogram opfordret de internationale donorer til at yde bistand til de mere end 155 000 flygtninge, som siden 1976 har levet under ekstremt vanskelige forhold i flygtningelejrene i Tindouf i den sydøstlige del af Algeriet.

Ifølge flygtningehøjkommissæren og ovennævnte program er omfanget af sådanne bidrag tilsyneladende blevet reduceret i de seneste måneder, således at de kun rækker til at dække flygtningenes helt fundamentale behov i maksimalt 2 måneder; hvis der ikke ydes nye bidrag, vil forholdene blive katastrofale i september.

Har Kommissionen reageret på denne opfordring fra FN's organer? Hvorledes kan Kommissionen bidrage til at forbedre den aktuelle situation? Har Kommissionen taget skridt til at tilskynde medlemsstaterne til hurtigst muligt at yde et bidrag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(12. september 2001)

Kommissionen har kendskab til den vanskelige situation for flygtningene i Vestsahara og har gennem Kontoret for Humanitær Bistand (ECHO) iværksat en aktiv indsats for at begrænse virkningerne af krisen.

Efter samordning mellem ECHO, Verdensfødevareprogrammet og De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (HCR) vedtog Kommissionen den 3. maj 2001 en hastef afgørelse om bevilling af 3,77 mio. EUR til transport af basislevnedsmidler og oprettelse af et reservelager for tre måneder. De første levnedsmidler, der blev finansieret ved denne afgørelse, er allerede leveret til flygtningelejrene. For at imødegå denne vanskelige situation har ECHO ligeledes ændret en af aftalerne fra 2000 for at øge den mængde byg, der leveres. ECHO forbereder desuden en global plan på 11,8 mio. EUR, hvoraf næsten 80 % anvendes til fødevarehjælp, da denne sektor er konfronteret med de største problemer. Denne globale plan blev forelagt Udvalget for Humanitær Bistand den 5. juli 2001 og blev enstemmigt vedtaget. Kommissionen har derefter den 20. juli 2001 vedtaget en afgørelse om godkendelse af den globale plan, og kontrakterne blev sendt til ECHO-partnerne i første halvdel af august.

Med den globale plan 2001 udgør den samlede finansielle støtte fra ECHO til flygtninge i Vestsahara i løbet af årene 2000 og 2001 næsten 30 mio. EUR, dvs. en stigning på næsten 50 % i forhold til den bistand, der blev ydet i perioden 1995-1999.

Selv om Vestsahara er et glemt kriseområde, der lider under følgerne af donortræthed, er Kommissionens budget desværre — til trods for alle anstrengelser — ikke alene i stand til at dække underskuddet i FN's organer.

ECHO har derfor, både under sine missioner og i forbindelse med de officielle møder, forsøgt at gøre medlemsstaterne opmærksom på situationen. ECHO har således for nylig forelagt et dokument for medlemmerne af Udvalget for Humanitær Bistand, som var samlet i Sverige, hvor Sahara blev fremhævet som et glemt kriseområde, der havde brug for yderligere bilateral bistand.

Den 21. juni 2001 blev spørgsmålet om Vestsahara på ny behandlet i Bruxelles på et møde mellem højtstående repræsentanter fra ECHO og HCR. Desuden har kommissæren for eksterne forbindelser den 18. juni 2001 aflagt besøg i Marokko, hvor konflikten blev drøftet på højeste plan.

Kommissionen skal, under hensyntagen til at flygtningene i Vestsahara længe har været afhængige af andre, henvise til, at gentagen fødevaremangel og manglende variation af kosten ofte giver anledning til alvorlige sundhedsproblemer (anæmi, forsinket udvikling, osv.) blandt flygtningene. Derfor har ECHO i sine globale planer besluttet, at den største del af fødevarehjælpen skal anvendes til supplerende fødevarer (som mælkepulver og fisk) og samtidig finansiering af basislevnedsmidler som byg.

(2002/C 93 E/052)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1972/01

af Elizabeth Lynne (ELDR) til Rådet

(12. juli 2001)

Om: Kashmir

Hvilke initiativer vil Den Europæiske Union tage på baggrund af den indiske regerings nylige tilbud om at indlede drøftelser med Pakistan om den omstridte region Kashmir, så det sikres, at denne mulighed udnyttes fuldt ud?

Svar

(10. december 2001)

I en erklæring af 19. juli 2001 i anledning af topmødet i Agra mellem Indien og Pakistan (den 15.-16. juli 2001) tilkendegav Rådet sin holdning til dialogen mellem Indien og Pakistan. Rådet gav bl.a. udtryk for tilfredshed med genoptagelsen af dialogen og opfordrede begge parter til at tage yderligere skridt med henblik på at finde en endelig løsning på alle deres mellemværender på en konstruktiv måde.

Rådet giver også udtryk for denne holdning på de møder, som det med jævne mellemrum eller på ad hoc-basis afholder med de to lande som led i en politisk dialog.

Hvad angår Unionens støtte til en forhandlet løsning af Kashmir-spørgsmålet henviser Rådet det ærede medlem til det svar, som det på plenarmødet i maj måned gav på spørgsmål H-0375/2001 fra Brian Crowley.

(2002/C 93 E/053)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1973/01
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen**

(5. juli 2001)

Om: Kashmir

Hvilke initiativer vil Den Europæiske Union tage for at sikre fuld udnyttelse af den chance, der ligger i den indiske regerings seneste tilbud til Pakistan om forhandlinger om den omstridte region Kashmir?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(4. september 2001)

Den Europæiske Union har tætte forbindelser med Indien. Disse blev yderligere styrket ved parternes møde på det første topmøde i Lissabon i juni 2000 og forventes at blive yderligere stimuleret på det andet topmøde i november 2001 i Delhi. Der afholdes regelmæssige konstruktive møder på alle niveauer, fra ekspertgrupper til udenrigsministre.

Pakistan har været under militærstyre siden 12. oktober 1999. Under de nuværende omstændigheder er EU ikke parat til at vende tilbage til »business as usual«, men ønsker i stedet at forpligte Pakistan til en konstruktiv dialog for at undgå yderligere isolation. I Islamabad blev der den 20.-21. november 2000 afholdt politiske trojka-forhandlinger. Senere har arbejdsgrupper fra Pakistan og Kommissionen den 26.-27. juni 2001 afholdt møder om udvikling, handel og økonomisk samarbejde.

Under disse kontakter har man drøftet alle spørgsmål af fælles interesse, herunder også problemet med Kashmir, som står øverst på dagsordenen. Endvidere aflægger lederne af EU-landenes repræsentationer i New Delhi regelmæssigt besøg i Kashmir i forbindelse med udvidede trojka-forhandlinger for at bedømme situationen på stedet, navnlig hvad angår menneskerettigheder. EU fremhæver konsekvent nødvendigheden af at finde en fredelig løsning på konflikten og understreger, at dialog er den eneste vej fremad.

EU glæder sig derfor over den nylige invitation fra den indiske premierminister Vajpayee til general Musharraf til at besøge Indien til videre drøftelser samt det positive svar fra Pakistan. Den 29. maj 2001 afgav EU en erklæring til støtte for denne opmuntrende udvikling.

EU's aktive medvirken til en løsning af problemet er kun passende og mulig, hvis både Indien og Pakistan anmoder herom, hvilket ikke er tilfældet for øjeblikket.

(2002/C 93 E/054)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1974/01
af Imelda Read (PSE) til Kommissionen**

(5. juli 2001)

Om: Osteoporose

Den 8. september 2000 (E-2102/00)⁽¹⁾ oplyste David Byrne på Kommissionens vegne, at et forslag til Rådets henstilling om osteoporose var under udarbejdelse, og at det var Kommissionens hensigt at sende forslaget til Rådet ved udgangen af sidste år.

Kan Kommissionen nærmere oplyse, hvad der sker i sagen, og hvorfor der til dato ikke er fremsat et forslag?

⁽¹⁾ EFT C 81 E af 13.3.2001, s. 144.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne*(9. oktober 2001)*

Kommissionen udgav i 1998 en videnskabelig rapport om osteoporose i Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾. Denne rapport indeholder en udførlig analyse af den tilgrundliggende patologi for osteoporose og dækker ligeledes de kliniske aspekter ved håndtering af sygdommen, og der lægges i konklusionerne stor vægt på forebyggelse af osteoporose.

Da der ikke er sket nogen ændring i forebyggelsen eller behandlingen af osteoporose, siden rapporten blev offentliggjort, mener Kommissionen, at medlemsstaterne nu bør tilskyndes til at tage de næste skridt for at overholde anbefalingerne i selve rapporten og bruge rapporten som en indikator i udviklingen af den bedste praksis.

Det nye program for Fællesskabets indsats for folkesundheden⁽²⁾, der for øjeblikket er til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet, følger en trestrengt strategi — bedre sundhedsinformation, hurtig reaktion på sundhedsrisici og håndtering af sundhedsdeterminanter — og bevæger sig således væk fra fortidens sygdomsspecifikke aktiviteter. Formålet med det nye program er at opnå en bedre koordineret tilgang og synergi mellem aktionerne med henblik på at fastlægge en bred strategi for håndtering og forebyggelse baseret på bedste praksis.

Yderligere aktiviteter, der tager udgangspunkt i de videnskabelige konklusioner i rapporten fra 1998, vil kunne integreres i det eksisterende program for sundhedsfremme, men sundhedsfremmende aktiviteter vil i fremtiden høre under det nye program for Fællesskabets indsats for folkesundheden.

⁽¹⁾ Rapport om osteoporose i Det Europæiske Fællesskab — en forebyggelsesindsats. Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Arbejdsmarkedsrelationer og Sociale Anliggender, 1998.

⁽²⁾ (KOM(2000) 285 endelig udg. — 2000/0119(COD)).

(2002/C 93 E/055)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1993/01**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(6. juli 2001)*

Om: Fordrejning af markedet for salg af flybilletter til flyvning uden for EU

Er Kommissionen klar over, at visse luftfartsselskaber sælger nedsatte flybilletter inden for EU, vel at mærke kun i den medlemsstaterne, hvor flyvningen startes eller afsluttes og ikke i de øvrige 13 EU-medlemsstater? Kan Kommissionen forklare, hvorfor den kan tillade den markedsfordrejning?

(2002/C 93 E/056)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1994/01**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(6. juli 2001)*

Om: Fordrejning af markedet for salg af flybilletter til flyvning uden for EU

Er Kommissionen klar over, at visse luftfartsselskaber kun vil sælge særlige tilbud for flyvninger fra EU inden for visse medlemsstater og ikke over hele EU? Mener Kommissionen ikke, at dette er en fordrejning af det indre marked?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio og Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-1993/01 og E-1994/01**

(29. oktober 2001)

Kommissionen vil først og fremmest understrege, at den er meget opmærksom på sådanne former for handelspraksis, som tager sigte på at segmentere det indre marked til skade for forbrugerne.

De spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, refererer til to situationer:

- (a) visse luftfartsselskaber anvender lavere takster for flyvninger med tilslutningsfly for at tiltrække passagerer på deres mellemdistance- eller langdistanceflyvninger. Således kan en flyrejse fra Amsterdam til New York komme til at koste mere end en flyrejse fra Frankfurt til New York via Amsterdam;
- (b) visse luftfartsselskaber anvender udelukkende de bedste priser i bestemte medlemsstater. F.eks. vil den laveste pris for en flyvning mellem to byer, A og B, kun kunne opnås i afgangs- eller bestemmelsesmedlemsstaten (eller alene i den berørte medlemsstat, hvis det drejer sig om en indenrigsflyvning). Det vil ikke være muligt at få den samme billet til den laveste pris i en anden medlemsstat.

I det første tilfælde drejer det sig om forskellige produkter. I eksempel (a) ønsker den ene passager at flyve fra Amsterdam til New York og den anden fra Frankfurt til New York. Et luftfartsselskab handler ikke i strid med konkurrencereglerne, hvis det egenhændigt beslutter at tilbyde forskellige priser for forskellige produkter.

I eksempel (b) drejer det sig derimod om anvendelsen af forskellige takster for helt ens ydelser. En sådan praksis kan under visse omstændigheder være i strid med Fællesskabets konkurrenceregler, særlig artikel 81 og 82 (tidl. artikel 85 og 86) i EF-traktaten. Dette ville være tilfældet, hvis det pågældende luftfartsselskab havde en dominerende stilling på det berørte marked. Det samme ville være tilfældet, hvis den anfægtede handelspraksis var en direkte eller indirekte følge af en horisontal aftale mellem luftfartsselskaber eller af en vertikal aftale, hvorved et luftfartsselskab modsatte sig, at dets forhandlere solgte en bestemt kategori af billetter uden for den medlemsstat, hvori de var etableret.

Kommissionen vil undersøge alle oplysninger om sådanne sager med største interesse.

Kommissionen har desuden besluttet at tage fat på disse spørgsmål, når der skal gøres status i forbindelse med tiårsdagen for iværksættelsen af den tredje liberaliseringspakke for lufttransporten.

(2002/C 93 E/057)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1996/01

af María Rodríguez Ramos (PSE) og Carlos Westendorp y Cabeza (PSE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: EKSF-traktatens og kulindustri støtteordningens udløb

I Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for bæredygtig udvikling argumenteres for, at der skal være sammenhæng mellem Unionens indsats og målet om bæredygtig udvikling, og det foreslås bl.a. på baggrund af kullets formodede negative indvirkning på miljøet, at støtten til kulproduktionen gradvist afskaffes efter 2010.

Hvis det er i strid med politikken om bæredygtig udvikling at godkende støtte til en formodet forurenende energikilde som EU-produceret kul, mener Kommissionen så ikke, at hele varmeproduktionen på grundlag af importeret kul bør forbydes?

Agter Kommissionen reelt at forbyde al kraftvarmeproduktion i hele EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio*(21. september 2001)*

Kommissionen vedtog den 15. maj 2001 en meddelelse vedrørende en europæisk strategi for bæredygtig udvikling ⁽¹⁾. Den strategi, Kommissionen præsenterede, omfattede bl.a. gradvis ophævelse af støtte til produktion og forbrug af fossilt brændsel frem til 2010. Kommissionen er dog klar over de følger sådanne beslutninger kunne få for energiforsynings sikkerheden på lang sigt i unionen, og har derfor præciseret, at man må undersøge, om det eventuelt er nødvendigt at skabe en kulreserve eller at bibeholde en minimal kulproduktion. Det præciseres endvidere, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet i løbet af 2001, så der kan vedtages en statsstøtteordning for kulsektoren, når EKSF-traktaten udløber i juli 2002.

Selv om Kommissionen privilegerer udviklingen af mere miljøvenlige energikilder, er den strategi, der forelægges med henblik på en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med retningslinjerne i grønbogen, på vej mod en europæiske strategi for energiforsynings sikkerhed ⁽²⁾, da den ikke tilsidesætter eventuelle foranstaltninger til fordel for bevarelse af en minimal kulproduktion. Rent faktisk erkender den, at det er nødvendigt at finde et kompromis mellem miljøbeskyttelse og styrkelse af energiforsynings-sikkerheden.

På grundlag af disse principper vedtog Kommissionen ved beslutning af 25. juli 2001 et forslag til Rådets forordning vedrørende statsstøtte til kulindustrien ⁽³⁾ efter at EKSF-traktaten udløber. Den foreslåede ordning indgår i medlemsstaternes skabelse af et grundlag bestående af egne primære energikilder for at styrke unionens energiforsynings sikkerhed.

Kommissionen har ikke til hensigt at forbyde elektricitetsproduktion på grundlag af kul i unionen. Grønbogen »På vej mod en europæiske strategi for energiforsynings sikkerhed« konstaterer tværtimod, at elektricitetsproduktionen i fremtiden må dækkes ved hjælp af en række af de energiprodukter, der er disponible på markedet: naturgas, kul, olie, atomkraft og vedvarende energi.

Kommissionen har taget initiativet til flere retsakter med henblik på nedskæring af forurenende emissioner forbundet med elektricitetsproduktion på grundlag af fossile brændstoffer, bl.a. Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁴⁾ samt Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁵⁾.

Kommissionen støtter endvidere udviklingen af, demonstration og udbredelse af rene teknologier til energiproduktion på grundlag af fossile brændstoffer med programmer som f.eks. Energie, Carnot og EKSF's forskningsprogram.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2000) 769 endelig udg.

⁽³⁾ KOM(2001) 423 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 7.12.1988.

⁽⁵⁾ EFT L 257 af 10.10.1996.

(2002/C 93 E/058)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2001/01

af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: Distribution af lægemidler i den tredje verden

Det er for nylig kommet frem i medierne, at næsten 50 % af de lægemidler, der indføres til den tredje verden er forfalskede eller i meget dårlig tilstand.

Der henvises til to undersøgelser, som er foretaget i Nigeria og i Sydøstasien, og som er koordineret af Robert Gordon fra Aberdeen, hvori det konkluderes, at 48 % af lægemidlerne mod malaria, bakterieinfektioner og tuberkulose indeholder højere niveauer af aktive principper end anbefalet.

De lægemidler, der er analyseret i Nigeria, stammer fra 12 forskellige lande.

I en tidligere rapport fra Verdenssundhedsorganisationen fremgik det, at 31 % af de importerede og 46 % af de lokalt producerede lægemidler i Burma og Vietnam var under mindstandarderne.

Er Kommissionen informeret om disse forhold, og hvilke foranstaltninger vil den i givet fald træffe for at undgå eksport til den tredje verden af lægemidler af dårlig kvalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(13. september 2001)

Kommissionen har kendskab til, at kvaliteten af lægemidler på markedet i mange lande giver anledning til stor bekymring for den offentlige sundhed og erkender, at en svag lovgivning, selv om lægemidlerne er til rådighed, kan betyde, at disse ikke opfylder normerne eller er forfalskede. Endvidere er en irrationel udnyttelse af lægemidler og globaliseringen af lægemiddelindustrien årsag til andre sikkerhedsmæssige problemer.

I denne forbindelse skal det fremhæves, at alle patentbeskyttede lægemidler, der fremstilles og anvendes i Fællesskabet eller fremstilles eller importeres fra tredjelande, er genstand for en meget striks regulering, inden der udstedes markedsføringstilladelser. Bestemmelserne er fastsat i Fællesskabets direktiver⁽¹⁾ og er en garanti for produkternes kvalitet og sikkerhed. Disse forordninger finder også anvendelse på medicin, der eksporteres til tredjelande.

Kommissionens nylige meddelelse om hurtigt indgreb mod HIV/AIDS, malaria og tuberkulose inden for rammerne af fattigdomslempelse⁽²⁾ fastsætter også, at Fællesskabet vil støtte udviklingen af den lokale produktionskapacitet i udviklingslande og styrke politik og praksis på lægemiddelområdet gennem et nationalt og regionalt samarbejde, kapacitetsopbygning og økonomisk og teknisk bistand. Der vil bl.a. blive udfoldet særlige anstrengelser for at forbedre kvalitetssikring, distribution og maksimal udnyttelse af lægemidler.

Den verdensomspændende udvikling af normer, standarder og retningslinjer for at fremme kvalitetssikring og kvalitetskontrol af de vigtigste farmaceutiske og medicinske produkter udgør en væsentlig bestanddel af Verdenssundhedsorganisationens vedtægter og mandat.

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 75/319/EØF — EFT L 147 af 9.6.1975, s. 13.

⁽²⁾ KOM(2001) 96 endelig udg.

(2002/C 93 E/059)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2012/01

af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen

(3. juli 2001)

Om: Hvidbog om nye styreformer i Den Europæiske Union

Hvornår agter Kommissionen at offentliggøre hvidbogen om nye styreformer i Den Europæiske Union?

Hvem var de vigtigste bidragsydere til hvidbogen, og vil Kommissionen give fyldestgørende oplysninger om de budgetterede bevillinger til udarbejdelsen heraf, herunder f.eks. udgifterne til seminarer, betaling af eksperter og eksterne konsulenter, samt alle de øvrige udgifter hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi*(8. oktober 2001)*

Hvidbogen blev vedtaget af Kommissionen den 25. juli 2001 ⁽¹⁾. Teksten blev offentliggjort på netstedet Europa (http://europa.eu.int/comm/governance/white_paper/index_en.htm) og vil snart af Publikationskontoret blive udsendt som brochure.

Hvidbogen er udarbejdet af Kommissionen. Det forberedende arbejde har krævet deltagelse af størstedelen af dennes tjenestegrene forsamlet i tolv arbejdsgrupper, der blev oprettet og koordineret af et team tilknyttet Kommissionens Generalsekretariat. Arbejdsemner og -metoder blev vedtaget af Kommissionen den 11. oktober 2000 ⁽²⁾.

Som led i det forberedende arbejde er der blevet afholdt workshops, gennemført undersøgelser, konsultationer og høringer også af personer uden for Kommissionen. Der er udarbejdet en detaljeret rapport om disse konsultationer. Denne udgør en del af de forberedende dokumenter til hvidbogen, som snart offentliggøres. Et eksemplar af denne rapport sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat.

Der har ikke været noget særskilt budget til udarbejdelse af hvidbogen. De menneskelige og finansielle ressourcer til hvidbogens udarbejdelse er finansieret over de administrationsbevillinger, budgetmyndigheden regelmæssigt afsætter til Kommissionen til gennemførelsen af dens opgaver.

⁽¹⁾ KOM(2001) 428 endelig udg.

⁽²⁾ SEK(2000) 1547/7 endelig udg., offentliggjort på <http://europa.eu.int/comm/governance/work/en.pdf>.

(2002/C 93 E/060)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2015/01**af Chris Davies (ELDR) og Monica Frassoni (Verts/ALE) til Kommissionen***(13. juli 2001)*

Om: Lefke kobberminer, Cypern

Har Kommissionen gjort sig nogen tanker vedrørende eventuelle økologiske skader i fremtiden i Middelhavet som følge af udslip af blåsyre og andre forurenende stoffer fra de forladte kobberminer i Lefke i det besatte Nordcypern?

Vil Kommissionen overveje at anvende støtte, der er bevilliget til todelte projekter på Cypern, til at foretage en undersøgelse af dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen*(4. september 2001)*

Kommissionen er vidende om tilstedeværelsen af kobberminer i Lefke på Nordcypern og den fare for miljøet, som i den forbindelse er blevet fremført fra visse sider. Kommissionen vil tage stilling til, om der vil være basis for et fællesskabsinitiativ på dette område med udgangspunkt i resultaterne af en konsekvensanalyse, der gennemføres af UNOPS (FN's Kontor for Projektimplementering).

(2002/C 93 E/061)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2017/01**af Chris Davies (ELDR) og Monica Frassoni (Verts/ALE) til Kommissionen***(13. juli 2001)*

Om: Todelte projekter på Cypern

Hvor stor støtte til todelte projekter på Cypern er der blevet bevilliget i hvert enkelt finansår siden en bevilling fast blev vedtaget?

Hvor meget af denne støtte er blevet brugt i hver enkelt af disse år?

Hvor meget er der for øjeblikket afsat til fremtidige eller igangværende projekter, der er vedtaget af alle berørte parter?

Hvilke todelte projekter er blevet fuldført, og hvad er der for øjeblikket i gang (lav venligst en liste efter projektets navn og art)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(5. september 2001)

Todelte projekter anses for at være et vigtigt element i forsoningen af de to cypriotiske samfund. Kommissionen støtter derfor alle tiltag, der kan bidrage til at realisere dette mål.

Kommissionen har i tidligere tid og i forbindelse med udviklingsbistandsprogrammet for Middelhavsområdet (MEDA) indgået fire finansprotokoller inden for rammerne af det finansielle samarbejde med Cypern.

Under 2. finansprotokol blev der afsat 3,9 mio. EUR til Nicosia Master Plan (rehabilitering og reaktivering af det gamle Nicosias bymidte, særlig fodgængerområder) og 2,4 mio. EUR til forbedring af Nicosias kloaksystem.

Siden 2000 og Rådets forordning om førtiltrædelsesstrategien for Cypern og Malta (2000-2004) (Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta⁽¹⁾) afsættes der en tredjedel af hver årlig tildeling til Cypern til todelte aktiviteter: $\frac{1}{3}$ af 57 mio. EUR = 19 mio. EUR.

Kun de midler, der er disponeret over under de tidligere finansprotokoller, er hidtil blevet brugt. De midler, hvorover der er disponeret siden 2000 (se nedenfor), er endnu ikke blevet brugt, men der er indgået kontrakt for 2000-budgettet for Nicosia Master Plan.

4. finansprotokol

	Udvikling af civilsamfundet — Gavebistand for NGO-projekter	1 900 000 €	undervejs
	Oversættelse af Fællesskabets regelværk til tyrkisk	3 000 000 €	undervejs

Førtiltrædelsesmidler

2000	Nicosia Master Plan ⁽¹⁾ — Omeriye- og Solemiye-områderne	3 000 000 €	undervejs
2001	Nicosia Master Plan ⁽¹⁾ — Phaneromeni-, Samanbahce-områderne	3 300 000 €	start i 2002
	Støtte til begge samfunds fagforeninger i forbindelse med regelværket	300 000 €	start i 2002
	Kommunikationsstrategi	200 000 €	start: 10/2001

⁽¹⁾ Forvaltningen af EF-finansierede projekter som led i Nicosia Master Plan er uddelegeret til UNOPS (United Nations Office for Project Services).

⁽¹⁾ EFT L 68 af 16.3.2000.

(2002/C 93 E/062)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2025/01**af Margrietus van den Berg (PSE) til Kommissionen**

(13. juli 2001)

Om: Fiskeriaftale med Mauretanien

1. I forbindelse med den nye aftale med Mauretanien kræver Den Europæiske Union at få tildelt samme mængder fisk som under den tidligere protokol, til trods for at videnskabelige undersøgelser har vist, at visse bestande allerede er overfisket. Hvilken procedure er anvendt til fastlæggelse af Kommissionens forhandlingsposition, og hvorledes tages der i forhandlingsmandatet hensyn til principperne om beskyttelse og fattigdomsbekæmpelse?
2. Evalueringen af den tidligere protokol er i høj grad ufuldstændig. Har Kommissionen tilstrækkelige oplysninger om fiskebestandene og den mauretanske fangstkapacitet til at kunne indgå en ny protokol under hensyntagen til principperne om beskyttelse og et bæredygtigt fiskeri? (også på baggrund af FN's Havretskonvention (UNCLOS), ifølge hvilken der kun kan indgås fiskeriaftaler om overskydende fiskerikapacitet i et tredjeland's farvand).
3. Hvilken sammenhæng er der mellem forhandlingerne om fiskeriaftalen med Mauretanien og udarbejdelsen af landestrategidokumentet for Mauretanien inden for rammerne af Cotonou-aftalen, og hvorledes lægges der i den forbindelse særlig vægt på at inddrage lokale fiskere og hele fiskerierhvervet i både udarbejdelsen af landestrategidokumentet og i forhandlingerne om fiskeriaftalen?
4. I hvilket omfang vil Den Europæiske Union investere i videreudviklingen af fiskeforarbejdningsindustrien i Mauretanien, især med hensyn til opfyldelsen af EU's sanitære og fytosanitære krav? Findes der ledsageforanstaltninger, der skal sikre, at også netop småfiskere kan opfylde disse krav?
5. I hvilket omfang kan Den Europæiske Union garantere, at den finansielle godtgørelse, der ydes under den nye protokol, vil komme den lokale fiskerisektor i Mauretanien til gavn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(8. oktober 2001)

1. Alle relevante faktorer bliver taget i betragtning ved fastlæggelsen af Kommissionens forhandlingsposition. Herunder videnskabelige rapporter fra forskellige kilder. Nogle af disse rapporter viser en vis stigning i nogle bestande, specielt blæksprutter. De nuværende forhandlinger med Mauretanien drejer sig om fornyelsen af en protokol til en eksisterende fiskeriaftale. Disse forhandlinger kræver derfor ifølge fast praksis ikke noget forhandlingsmandat fra Rådet.
2. Kommissionen tager hensyn til alle videnskabelige data, men erkender, at disse kan forbedres såvel kvantitativt som kvalitativt. Kommissionen har modtaget oplysninger, der viser en nedgang de sidste par år i fiskerikapaciteten forårsaget af et konstant fald i antallet af såkaldte »kinesiske« fartøjer, som fisker i mauretanske farvande.
3. Landestrategidokumentet for Mauretanien tager hensyn til fiskeriaftalen med Fællesskabet, for så vidt som den økonomiske analyse af landet tager højde for denne aftales budgetmæssige virkninger. Selv om der ikke for øjeblikket er fastsat nogen budgetstøtte fra 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF), er der således fastlagt visse målsætninger for sektorpoltikkerne (f.eks. sundhed og uddannelse). I øvrigt giver landestrategien (for Mauretanien) mulighed for at hjælpe regeringen med at fastlægge en national fiskeristrategi. Endvidere er en række foranstaltninger under 9. EUF rettet direkte mod civilsamfundet, hvilket også kan komme småfiskerisammenslutningerne til gavn. Ydermere er der i den nye protokol, der omfatter perioden 2001-2006, fastsat støtteforanstaltninger til fordel for småfiskeriet.

4. En del af kompensationen under den nye protokol vil blive anvendt til målrettede aktioner. Disse er aftalt på anmodning fra Mauretanien og underlagt særlige procedurer og opfølgning fra Kommissionen. Inden for disse rammer vil Kommissionen i princippet være positivt indstillet til en anmodning fra Mauretanien om midler til at forbedre specielt ikke-industrifiskernes overholdelse af EF-kravene på sundheds- og plantesundhedsområderne.

5. Det er alene Mauretanien, der som en suveræn stat træffer beslutning om, hvorledes den finansielle kompensation skal anvendes, undtagen når det drejer sig om de målrettede aktioner.

(2002/C 93 E/063)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2030/01

af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Galicien og de transeuropæiske transportnet for højhastighedstog

Den 6. juni 2001 svarede kommissær Loyola de Palacio på undertegnede skriftlige forespørgsel E-1046/01 ⁽¹⁾ af 3. april 2001 om en forbindelse med højhastighedstog mellem Galicien og Europa, efter at den spanske minister for indenlandsk udvikling og præsidenten for den galiciske lokalregering havde udtalt sig om planerne for forbindelse af strækningen Sanabria-Ourense-Santiago med den spanske højslette og strækningen La Coruña-Vigo-Porto med Portugal.

Uden kendskab til disse udtalelser og — formodentlig — i overensstemmelse med de officielle dokumenter i Kommissionen svarede kommissæren, at en eventuel forbindelse med højhastighedstog til Galicien skulle gå via Ponferrada-Monforte.

Da den galiciske lokalregering fik kendskab til Kommissionens svar, reagerede den ved at afvise Kommissionens svar, kritisere Kommissionens tjenester og bekræfte, at linjeføringen skulle gå over Sanabria-Ourense-Santiago.

Hvad er realiteterne bag alt dette? Hvordan bliver det formodede højhastighedstog, som skal forbinde Galicien med den spanske højslette og Portugal?

⁽¹⁾ EFT C 340 E af 4.12.2001, s. 155.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(21. september 2001)

I Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1046/01 ⁽¹⁾ henvises der udtrykkeligt til retningslinjerne i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF ⁽²⁾, som vedtoges i 1996, om det transeuropæiske transportnet. Som Kommissionen allerede har oplyst i sit svar på det ærede medlems mundtlige forespørgsel H-530/01 i spørgetiden under juli-samlingen i 2001 ⁽³⁾, er disse retningslinjer for øjeblikket ved at blive revideret.

Som led i udarbejdelsen af forslaget til revision har de spanske myndigheder tilsendt Kommissionen en anmodning om medtagelse heri af den spanske nationale plan for højhastighedsjernbaneforbindelser. Denne plan omfatter bl.a. højhastighedsforbindelserne mellem Madrid og Galicia via Sanabria, Ourense til Santiago og delstrækningen mellem Coruna, Vigo til grænsen mod Portugal, sådan som resultatet er blevet af aftalen mellem den spanske centralregering og den galiciske regionalregering. Kommissionen agter, som den har anført i sin hvidbog om den europæiske transportpolitik, der blev vedtaget den 12. september 2001 ⁽⁴⁾, som led i denne revision at foreslå, at man ændrer listen i bilag III over de særlige projekter. Blandt de projekter, som der opereres med, og som citeres i hvidbogen, figurerer bl.a. højhastighedstogenes interoperabilitet i relation til det iberiske jernbanenet på grundlag af de nationale spanske og portugisiske planer for højhastighedstogforbindelser, herunder da også de førnævnte linjer i Galicia.

Kommissionen ønsker at præcisere, at definitionen af »højhastighedstogforbindelse« svarer til den definition, der er fastsat i Rådets direktiv 96/48/EF ⁽⁵⁾ af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog. I dette direktiv præciseres det nærmere, at højhastighedstoglinjerne omfatter en række helt nye forbindelser, som er specielt anlagt med henblik på højhastighed på området hurtigere end 250 kilometer i timen (250 km/h), forskellige linjer, som er specielt moderniseret til hastigheder i størrelsesordenen 200 km/h, samt endelig linjer, som er specielt moderniseret, men hvor hastigheden skal tilpasses i hvert enkelt tilfælde.

Kommissionen følger på meget nært hold de enkelte etaper i realiseringen af planlægningen af højhastighedstogforbindelserne i Portugal. I denne plan indgår der den atlantiske jernbane hovedlinje, som udgør et led i det prioriterede projekt nr. 8, og som bør kunne bidrage til kontinuiteten og interoperabiliteten i de spansk-portugisiske forbindelser.

⁽¹⁾ EFT C 340 E af 4.12.2001, s. 155.

⁽²⁾ EFT L 228 af 9.9.1996.

⁽³⁾ Svar af 3.7.2001.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 370.

⁽⁵⁾ EFT L 235 af 17.9.1996.

(2002/C 93 E/064)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2031/01
af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Kvinder og euroen

Under henvisning til projektet »kvinderne og euroen« bedes Kommissionen give følgende oplysninger:

- Er der, da en del af brochurerne, der bærer titlen »euroen giver flere penge på lommen«, og de ledsagende plakater er skrevet på engelsk, planer om at distribuere dem i Storbritannien?
- Er der planer om at distribuere disse plakater og brochurer i Storbritannien ved optakten til den britiske folkeafstemning om euroen?
- Hvor mange penge har man brugt i Storbritannien til kampagnen »kvinderne og euroen«?
- Hvor mange bevillinger har EU givet til dette projekt, og fra hvilken budgetpost hidrører de?
- Er der planer om at udarbejde lignende materiale til andre målgrupper som f.eks. de ældre? Er der i givet fald planer om at distribuere det i Storbritannien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(18. september 2001)

Projektet »kvinder og euroen« blev forelagt som led i Prince-programmet i 1999, og det blev godkendt og modtog et finansielt bidrag fra Kommissionen.

Dette skete, fordi den eurobarometerundersøgelse, der blev offentliggjort i juli 1999, på linje med andre undersøgelser, bekræftede at kvinder var mindre ivrige efter at få indført euroen og følte sig mindre godt oplyst herom end mænd. Ifølge denne eurobarometerundersøgelse mente kun 39 % af kvinderne, at de var godt eller endog meget godt oplyst om euroen, over for 51 % af mændene.

Tre medlemsstater var inddraget: Belgien, Tyskland og Italien. Det Forenede Kongerige var således hverken partner i projektet eller målland. Den engelske udgave af folderne og plakaterne var beregnet på Irland (og ikke-statslige organisationer (NGO), der beskæftiger sig med ligestillings- og kvindeemner).

Der er overhovedet ingen planer om at uddele plakater og foldere i Det Forenede Kongerige op til den britiske afstemning om euroen. Projektet er forbi, oplagene er opbrugte, og målgrupperne var udelukkende kvinder.

Der blev ikke brugt nogen penge i Det Forenede Kongerige på denne kampagne, eftersom der ikke var noget partnerskab med Storbritannien, og der var således heller ikke noget finansielt bidrag fra en britisk partner.

Der blev indgået en aftale om tilskud, og Kommissionens bidrag andrager 152 400 EUR af et samlet udgiftsbeløb på 304 971 EUR på budgetpost B-33060. Kommissionen er i færd med at vurdere den afsluttende rapport og projektets lønsomhedsgrad.

Der er ingen planer om at fremstille lignende materiale til andre målgrupper, såsom ældre, og at uddele det i Det Forenede Kongerige: disse grupper var mål for andre projekter, der blev forelagt enten i 1999 eller i 2000 som led i første eller anden indkaldelse af forslag vedrørende informations- og kommunikations-initiativer om euroen rettet mod specifikke målgrupper⁽¹⁾. De fleste 1999-projekter er forbi, medens 2000-projekterne nu er under gennemførelse. Der forventes ingen nye initiativer før 2001, eftersom der ikke er planlagt nogen nye indkaldelser af forslag.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 25.7.2000.

(2002/C 93 E/065)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2036/01

af Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Menneskerettighedssituationen i Vietnam

Er Kommissionen rede til at henvende sig til de vietnamesiske myndigheder for at få afklaret, hvad der er sket med den katolske præst, Nguyen van Ly, som blev arresteret og alvorligt mishandlet, efter at han havde krævet større religionsfrihed i Vietnam?

Vil Kommissionen lade sin delegation i Vietnam anmode om at måtte aflægge et besøg i fængslet hos den pågældende præst, som tilsyneladende er alvorligt syg, og at orientere Kommissionen og Parlamentet herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(5. september 2001)

Pater Ly blev arresteret den 17. maj 2001 og siges fortsat at være arresteret på et militærhospital nær Hue.

Kommissionens delegation i Hanoi samt medlemsstaternes diplomatiske missioner i Vietnam følger nøje situationen vedrørende menneskerettighederne og deltager i alle aktioner for at gøre de vietnamesiske myndigheder opmærksom på EU's bekymring. Kommissionen vil gøre brug af disse kontakter for fortsat at gøre opmærksom på særlige spørgsmål og individuelle tilfælde, der giver anledning til bekymring.

Vedrørende tilfældet Pater Ly henvises til bemærkningerne fra den ansvarlige kommissær for eksterne forbindelser under Parlamentets debat om religionsfrihed i Vietnam den 5. juli 2001.

(2002/C 93 E/066)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2037/01

af Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Militære operationer i Vest Papua (Irian Jaya)

Er det Kommissionen bekendt, at indonesisk politi og sikkerhedsstyrker stadig oftere gennemfører aktioner i provinsen Vest Papua (Irian Jaya), bl.a. i provinsen Manokwari?

Har Kommissionen kendskab til, at der i forbindelse med en konflikt mellem lokale beboere og et tømmerselskab, hvor de indonesiske sikkerhedstropper greb ind, er blevet dræbt mindst fire mennesker, og at der siden på ikke nærmere opklaret vis er omkommet endnu flere papuanere.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den over for de indonesiske myndigheder vil reagere på disse overtrædelser af menneskerettighederne, bl.a. fordi de militære aktioner strider mod præsident Wahids tilsagn om at indlede en politisk dialog om Vest Papua?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten*(5. september 2001)*

Kommissionen har, både gennem egne kilder og gennem rapporter i medierne, kendskab til den nuværende konflikt i Irian Jaya/Vest Papua og særligt til de aktioner, som sikkerhedsstyrkerne gennemfører i denne indonesiske provins.

Problemerne i forbindelse med de voldelige begivenheder i området og de strukturelle økonomiske og sociale problemer drøftes ofte med den indonesiske regering ved enhver lejlighed og på forskellige niveauer. Samtidig har Kommissionen kontakter med repræsentanter for den lokale befolkning i Irian Jaya/Vest Papua.

Der er håb om, at det indonesiske parlament inden længe vil behandle forslag om et udbredt selvstyre for området. I mellemtiden har Kommissionen til hensigt at koncentrere sit arbejdsprogram for udviklingsbistand for 2002-2004 om en række provinser, deriblandt Irian Jaya/Vest Papua, på områder som sundhedsforsorg, undervisning og styrkelse af institutioner.

(2002/C 93 E/067)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2039/01**af Freddy Blak (GUE/NGL) til Kommissionen***(13. juli 2001)*

Om: Rettigheder for samboende EU-ansatte

Der diskrimineres stadig mod grupper af EU-ansatte. EU-ansatte, som ikke lever i et heteroseksuelt ægteskab, har ikke adgang til en række frynsegoder. Det gælder, selvom de har været samboende i en årrække, eller lever i et registreret partnerskab.

Nogle EU-institutioner har imidlertid åbnet op for, at samboende kan registrere deres forhold ved institutionen. Det giver i nogle tilfælde partneren ret til enkelte frynsegoder såsom sprogkurser.

Vil Kommissionen oplyse om følgende:

1. Hvor mange EU-ansatte har registreret deres samboende partner ved de forskellige EU-institutioner?
2. Hvilke rettigheder tildeler de forskellige EU-institutioner sådanne par?
3. Hvad er udgifterne?
4. Har man opdaget nogle tilfælde af misbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(17. oktober 2001)*

1. Indtil videre har 148 tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber ladet deres samlivspartner registrere i Kommissionen. Kommissionen har ingen oplysninger om, hvor mange det drejer sig om i de øvrige EU-institutioner.

2. Kommissionen vedtog den 9. juli 1996 en meddelelse om en række personaleordninger, hvorved heteroseksuelle og homoseksuelle partnerskaber anerkendes, og samlivspartnerne får adgang til en række administrative rettigheder.

For at kunne drage fordel af disse rettigheder skal tjenestemanden eller den øvrige ansatte afgive en erklæring på tro og love om samlivet og fremlægge bevis for (bl.a. i form af uddrag af folkeregistret), at samlivet har varet i mindst seks måneder. Kommissionen udsteder herefter en samlivsattest.

Attesten giver samleveren adgang til en række af Kommissionens bygninger, f.eks. restauranter, cafeteriaer, Foyer'en og personalebutikken. Samleveren har også ret til at benytte sig af Kommissionens familiekлубber og sports- og andre fritidsaktiviteter samt Velfærdskontorets ydelser i tilfælde af problemer. Samleveren har desuden ret til at følge sprogkurser, forudsat at der er ledige pladser. Tjenestemænd, der søger om at deltage i sprogkurser, har førsteprioritet. En tjenestemand kan bevilges tjenestefrihed, hvis dennes samlever rammes af alvorlig sygdom eller dør.

Den eneste form for samliv, der er omfattet af den nuværende personalevedtægts finansielle rettigheder er det heteroseksuelle ægteskab. Det betyder, at en tjenstemands samlever ikke er berettiget til f.eks. familietillæg, årlige rejsepenge, sygesikring og efterladtepension. Hvis ugifte heteroseksuelle eller homoseksuelle par har forsørgelsespligtige børn, er der imidlertid mulighed for at få de familietillæg, der vedrører børnene.

Det vil kun være muligt at fjerne denne skelnen mellem gifte og ugifte par, hvis det besluttet, at andre varige parforhold end ægteskab kan tildeles de samme fordele.

I den hvidbog om en reform, som Kommissionen fremlagde den 1. marts 2000⁽¹⁾, fastsættes det, at der skal opstilles betingelser for anerkendelse af andre varige parforhold end ægteskab (del II, aktion 51 og 53).

Som led i den igangværende administrative reform er der iværksat en undersøgelse af disse spørgsmål. Formålet er at få fastlagt, hvilke juridisk acceptable og praktisk gennemførlige ordninger der vil kunne forhindre forskelsbehandlingen af tjenestemænd, som ikke har retlig mulighed for at gifte sig, og på den måde give rettigheder og pligter til disse partnerskaber.

3. Der er ikke foretaget nogen beregninger af udgifterne til de i punkt 2 omtalte rettigheder, som gør det muligt at fremlægge de oplysninger, som det ærede medlem anmoder om. Flere af rettighederne er imidlertid — på grund af deres karakter — ikke forbundet med nogen udgifter, hvorimod andre (f.eks. sprogkurser og særlig tjenestefrihed) har en indirekte, men dog stadig begrænset finansiell betydning.

4. Kommissionen har ikke kendskab til nogen tilfælde af misbrug af de rettigheder, som de nuværende ordninger giver. Hvis det skulle blive tilfældet, vil de blive behandlet efter personalevedtægts bestemmelser og i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ KOM(2000) 200.

(2002/C 93 E/068)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2046/01
af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Gennemførelse af EU's programmer for faglig bistand (Phare og Tacis) i Ukraine

Kan Kommissionen oplyse, hvad den har gjort for at rette sig efter de henstillinger, der blev fremsat i den i juli 1998 offentliggjorte rapport om Ukraine og evaluering af EF-landeprogrammet, og for at lære af eventuelle fejltagelser begået i forbindelse med Tacis- og Phare-interventionen i Ukraine?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(18. september 2001)

I 1998-evalueringen af programmet for Ukraine blev det konkluderet, at de faglige bistandsprojekter under Tacis ikke altid havde medført en reel forbedring i de ukrainske politikker, primært fordi der ikke var enighed om den retning, reformerne skulle følge. Virkningerne har været størst inden for uddannelse og opbygning af institutioner, hvor de enkelte projektpartnere har opnået et betydeligt udbytte; til gengæld har resultaterne af udviklingen af den private sektor været mere blandede, især hvad angår omstrukturering af virksomheder. I evalueringerne blev det anbefalet, at bistanden blev fokuseret på færre prioriterede områder og at programmet blev baseret på en politisk dialog med de ukrainske myndigheder.

Kommissionen har siden evalueringen arbejdet på at forbedre fokuseringen af Tacis-støtten til Ukraine ved i stadig højere grad at styrke dialogen med de ukrainske myndigheder inden for rammerne af vores partnerskabs- og samarbejdsaftale. Målet om at opnå en bedre fokusering af Tacis er også centralt i den nye

rådsforordning, der blev vedtaget i 2000, og i det vejledende program for 2000-2003, hvor der er indkredset tre prioriterede indsatsområder: Institutionel, retlig og administrativ reform, udvikling af den private sektor og afhjælpning af de sociale konsekvenser af overgangen. På grundlag af denne nye flerårige landestrategi kan Kommissionen koncentrere EF-bistanden om en række nøgleområder af gensidig interesse, hvor der er klar vilje til at gennemføre reformer, f.eks. for perioden 2002-2003 opgradering af grænseforvaltningen på baggrund af EU's udvidelse, de retlige og administrative erhvervsrammer og reformen af retsvæsenet. Sideløbende hermed er koordinationen med andre EF-finansierede programmer og samarbejdet med andre donorer blevet styrket både med hensyn til programmering og gennemførelse. Dette berører især vores samarbejde med de internationale finansielle institutioner og programmer til fremme af investeringerne i små og mellemstore virksomheder (SMV) og kommunale forsyningsværker.

Ukraine er ikke berettiget til bistand under Phare-programmet.

(2002/C 93 E/069)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2056/01

af Gianfranco Dell'Alba (TDI) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Kommissionens beslutning om at afskaffe medaljer for 20 års tjeneste

Kommissionen har tilsyneladende besluttet at afskaffe uddelingen af medaljer for 20 års tjeneste og i stedet give et »diplom« efter 25 års tjeneste som europæisk tjenestemand.

Denne beslutning er tilsyneladende truffet efter en rapport fra peer-gruppen, der har defineret uddelingen af medaljer for 20 års tjeneste i de europæiske institutioner som en »negativ prioritering«.

1. Kan Kommissionen redegøre for den dybere årsag til, at den agter at afskaffe denne traditionelle uddeling af medaljer som anerkendelse for det arbejde, der er ydet af tjenestemændene inden for institutionerne, under påskud af, at den udgør en »negativ prioritering«, samtidig med at den i forbindelse med den nuværende personalereform fortsat bekræfter, at de europæiske tjenestemænd udgør ryggraden i de europæiske institutioner?

2. Mener Kommissionen ikke, at den europæiske offentlige tjeneste ikke har behov for dette yderligere lille, men betydningsfulde signal, der uden tvivl er negativt og desuden helt uforståeligt?

3. Mener Kommissionen ikke, at det ville være klogere at ophæve denne beslutning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(22. november 2001)

Uddelingen af medaljer for 20 års tjeneste blev oprindeligt indført for at markere, at EF-institutionerne havde eksisteret i 20 år og har siden hen fundet sted for at anerkende det arbejde, institutionernes tjenestemænd udfører.

Også i år uddeler Kommissionen medaljer for 20 års tjeneste. Uddelingen finder sted i Kommissionens forskellige generaldirektorater og tjenester, og der vil hvert enkelt sted blive afholdt en reception for medaljemodtagerne. I Bruxelles vil Kommissionens formand være til stede ved denne lejlighed.

Kommissionen er bevidst om betydningen af at anerkende en god medarbejderindsats og har for nylig fremsat forslag om en række foranstaltninger, som ikke blot vil afspejle dette, når tjenestemændenes karriere nærmer sig sin afslutning, men også i løbet af denne.

Disse forslag drøftes i øjeblikket med medarbejderrepræsentanterne i samarbejdsudvalgene og vil blive gennemført, så snart der er truffet en endelig afgørelse i 2002.

(2002/C 93 E/070)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2071/01**af Raina Echerer (Verts/ALE) til Kommissionen**

(13. juli 2001)

Om: Bevillingerne til Life-miljøprogrammet

Det Europæiske Råd fastsatte bevillingerne til Life-miljøprogrammet til 610 mio. EUR for perioden 2000-2004. Europa-Parlamentet har på grund af programmets vigtighed vedtaget at forhøje bevillingerne til 680 mio. EUR.

På Life-Miljø-forvaltningsudvalgets møde den 18. juni 2001 vedtog man at tildele støtte til miljøprojekter i 2000/2001 på 62 mio. EUR. Hvis der var tildelt støtte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning, havde det været muligt at godkende projekter i forvaltningsudvalget til et beløb af 82 mio. EUR. På udvalgets møde argumenterede man fra Kommissionens side med, at der var blevet indgivet for få projekter. Rent faktisk måtte adskillige projekter, der var evalueret positivt, afvises, da de organisatoriske og administrative forudsætninger for tildeling af en større støtte angiveligt ikke var til stede. Derfor er 20 mio. EUR nu atter ført tilbage til det almindelige budget, og disse bevillinger bortfalder dermed.

Hvor mange projekter skulle der træffes afgørelse om på Life-Miljø-forvaltningsudvalgets møde den 18. juni 2001, hvor mange af disse opnåede de nødvendige 41 point eller flere ved evalueringen, og hvor mange projekter blev rent faktisk støttet?

Hvorfor er projekter, der er evalueret positivt, blevet afvist?

Vil de samlede bevillinger på 680 mio. EUR blive anvendt? I benægtende fald, hvorfor ikke, hvis der er indgået tilstrækkelig mange gode projektansøgninger?

Føler Kommissionen sig bundet af Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende budgettet for Life-miljøprogrammet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. september 2001)

Det samlede budget finansieringsinstrumentet miljøet (LIFE) i tidsrummet 2000-2004 er på 640 mio. EUR.

Kommissionen har angivet følgende grunde til udvælgelsen af projekter. I alt opfyldte 369 projekter de formelle støttebetingelser, og heraf havde 157 projekter 41 point eller derover. En foreløbig liste med 136 projekter blev opstillet ud fra kvalitetskravene og forelagt medlemsstaterne den 14. marts 2001.

Medfinansieringsbeløbet til projekterne på denne liste var på i alt 89,3 mio. EUR, dvs. et beløb svarende til de disponible midler samt en reserve på 10 %.

Projekterne på den korte liste var udvalgt på grundlag af deres pointtal samt Kommissionens praksis i tidligere år, nemlig at foreslå en kort liste, der overstiger mulighederne for EU-medfinansiering med 10 %.

I ugerne forud for forvaltningskomitéens møde trak flere forslagsstillere deres projekter tilbage eller accepterede ikke de ændringer, Kommissionen havde foreslået for at gøre dem acceptable. Projektlisten blev dermed reduceret til 116 projekter til en samlet medfinansiering på 62,4 mio. EUR.

Kommissionen har forklaret, at den havde besluttet sig til ikke at foreslå andre støtteberettigede projekter ud over den liste, der oprindeligt var blevet vedtaget, dels for at undgå at finansiere projekter, som ikke havde den krævede høje kvalitet, dels som følge af den ekstra arbejdsbyrde, dette ville medføre for Kommissionen.

Kommissionen føler sig bundet af Europa-Parlamentets beslutning i det omfang, den modtager projekter af tilstrækkelig høj kvalitet og samtidig råder over tilstrækkelige midler til at forvalte projekterne. Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at den administrative byrde ved forvaltning af projekterne allerede på indeværende tidspunkt er stærkt tynget af, at et stort antal projekter ikke overholder de fastsatte tidsfrister og forpligtelser. Dette skyldes hovedsagelig, at en del projekter ikke var korrekt udformet fra starten, hvilket har medført talrige ændringer og justeringer under gennemførelsen heraf. Mange projekter har endvidere ikke ført til de forventede resultater, hvorfor en stor del af de hertil afsatte midler er frigjort. Denne situation viser klart, at vi for at nedbringe risikoen for fiasko må sikre os, at projekterne allerede fra starten opfylder kravene til kvalitet og sammenhæng.

(2002/C 93 E/071)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2077/01

af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: 0-listeria kriteriet

Fra Patrick Lardeux har jeg modtaget et åbent brev stilet til samtlige medlemmer af Europa-Parlamentet. Jeg fremsender en kopi til Kommissionen.

I sin skrivelse opregner Patrick Lardeux, som driver et mindre landbrug, hvor han fremstiller ost, en række problemer med overholdelse af bestemmelserne vedrørende produktioner fremstillet på håndværksmæssig basis, hvad der har fået ham til at indstille sine aktiviteter.

Et af problemerne er indførelsen af det, som han kalder 0-listeria kriteriet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken lovgivning der findes om dette kriterium? Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke EF-bestemmelser der indeholder obligatoriske bestemmelser om fremstilling af ost på håndværksmæssig basis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(1. oktober 2001)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at »*Listeria monocytogenes*« er en bakterie, der hos visse risikopersoner kan skabe alvorlige forstyrrelser, der i visse tilfælde endog kan føre til dødsfald. Derfor har man i fællesskabslovgivningen indført en række bestemmelser, der gør det muligt at sørge for det højeste sikkerhedsniveau over for denne bakterie både i forbindelse med industriel fremstilling af oste og i forbindelse med ostefremstilling på håndværksmæssig basis eller gårdfremstilling af oste.

De to fællesskabstekster, der behandler folkesundhedsaspekterne for mælk og mælkeprodukter, er dels Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter⁽¹⁾, dels Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne⁽²⁾.

Kriteriet om »0 bakterier i 25 gram af produktet«, som det ærede medlem henviser til, når han taler om »0 listeria kriteriet«, drejer sig om »*Listeria monocytogenes*« i visse mælkeprodukter, når de forlader produktionsstedet. Dette kriterium figurerer i bilaget til direktiv 92/46/EØF, hvis anvendelsesområde omfatter produktion og salg med undtagelse af direkte levering til forbrugeren.

Direktiv 93/43/EØF, som ikke nævner noget mikrobiologisk kriterium, kompletterer fællesskabsregelsættet for så vidt angår håndværksmæssig fremstilling eller gårdfremstilling, der er begrænset til direkte salg og distributionssalg. Dette tekst støtter sig til HACCP (Hasard Analysis Critical Control Point) principperne og opfordrer til brug af retningslinjerne for god hygiejnepraksis, der er udformet og redigeret af interessenterne og godkendt af den kompetente nationale myndighed. Artikel 7 i direktiv 93/43/EØF præciserer, at medlemsstaterne under overholdelse af EF-traktaten kan opretholde, ændre eller indføre mere specifikke nationale hygiejnebestemmelser end dem, der er fastsat i direktivet, når blot disse bestemmelser ikke er mindre strenge end dem, der figurerer i bilaget til direktivet. Mikrobiologiske kriterier for det stadium, der vedrører levering til forbrugeren, kan således fastsættes af medlemsstaterne. Der kan ligeledes være tale om mål fastsat af operatørerne i forbindelse med deres egenkontrol.

Den videnskabelige komité vedrørende veterinære foranstaltninger på folkesundhedsområdet nævner i sin udtalelse af 23. september 1999, at tilstedeværelsen af under 100 listeria monocytogenes pr. gram ifølge de data, der er til rådighed om den menneskelige epidemiologi i forbindelse med listeriose med oprindelse i levnedsmidler, på forbrugsstadiet kan betragtes som en ringe risiko for de samlede forbrugergrupper.

Kommissionen har nedsat en arbejdsgruppe bestående af eksperter fra medlemsstaterne, som skal indlede en overordnet overvejelse af en harmonisering af de mikrobiologiske kriterier, der er relevante for hver enkelt fødevarekategori. Det arbejde, der følger af denne gruppe, vil blive integreret i et forslag til fællesskabslovgivning, jf. artikel 6 i forslaget til Parlamentets og Rådets forordning om levnedsmiddelhøjgje, der blev vedtaget af Kommissionen ⁽¹⁾ den 14. juli 2000 og forelagt Parlamentet og Rådet.

På den anden side har Kommissionen for så vidt angår de små producenter i artikel 4 i ovennævnte forslag foreslået et system, der gør det muligt for medlemsstaterne at gøre undtagelser, og som tager højde for de særlige geografiske forhold, en udelukkende lokal distribution og/eller traditionelle produktionsmetoder, uden at folkesundhedsmålet bliver sat på spil.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 14.9.1992.

⁽²⁾ EFT L 175 af 19.7.1993.

⁽³⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000.

(2002/C 93 E/072)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2082/01

**af Simon Murphy (PSE), Werner Langen (PPE-DE),
Emilia Müller (PPE-DE), Dirk Sterckx (ELDR), James Fitzsimons (UEN)
og Massimo Carraro (PSE) til Kommissionen**

(13. juli 2001)

Om: Udkast til rapport om risikovurdering — Zink og zinkkemikalier

Er Kommissionen opmærksom på den udbredte bekymring, som European General Galvanisers Association føler på grund af tidsplanen for udarbejdelsen af risikovurderingsrapporten foretaget af European Chemicals Bureau (det europæiske kemikaliebureau) vedrørende zink og zinkkemikalier?

Kan Kommissionen tilslutte sig vor opfattelse, hvorefter risikovurderingsrapporten bør tage resultaterne af et vigtigt europæisk zinkforskningsprogram, der påregnes færdigt ved udgangen af 2002, med i betragtning?

Er Kommissionen endvidere opmærksom på, at hvis der ikke bliver taget højde for dette forskningsprogram, vil det medføre, at Kommissionen, Parlamentet og Rådet modtager ufuldstændige oplysninger om zink, og dette kunne føre til en mangelfuld og skadelig lovgivning?

(2002/C 93 E/073)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2127/01

af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: Vurdering af risikoen ved zink

Som bekendt er det i medfør i forordning nr. 793/93 ⁽¹⁾ obligatorisk at foretage en risikovurdering ved zink, for så vidt angår menneskers sundhed og miljøet. I forordning 1488/94 ⁽²⁾ fastlægges principperne herfor. Zink, som er opført på anden prioriteringsliste, er for øjeblikket ved at blive undersøgt. Det er et hollandsk institut, der har fået til opgave at foretage undersøgelsen og udarbejde rapporten. Forzinkningsindustrien og dens underleverandører er bange for, at Kommissionen har alt for stort hastværk med at få udarbejdet den endelige rapport, der betragtes som mangelfuld, idet PNEC-værdierne (koncentration for hvilken virkningerne ikke kan forudses) skulle være unøjagtige.

1. Agter Kommissionen snarest muligt at afslutte arbejdet ved hjælp af de tekniske møder i ECB (Environment Coordination Board) i Ispra?
2. Er Kommissionen opmærksom på, at det dokument, det hollandske institut har udarbejdet, flere steder er i modstrid med selve det »technical guidance« document (tekniske vejledende dokument), som Kommissionen har fremlagt for at redegøre for den metodologi, der skal følges?
3. Anser Kommissionen det ikke for væsentlig, at der i miljøindvirkningsvurderingen tages højde for komplicerede faktorer, som der mangler videnskabelige oplysninger om, og som ikke gør det muligt at afslutte arbejdet inden for de snævre tidsfrister, der på fuldstændig vilkårlig vis blev fastlagt ved sidste tekniske møde?
4. Er Kommissionen ikke ansvarlig for at udarbejde en risikovurdering med et klart videnskabeligt indhold, som ikke blot belyser og medtager alle relevante data, men som i særdeleshed ikke fejlagtigt baserer evalueringen på mangelfulde oplysninger?
5. Mener Kommissionen ikke, at den for at afhjælpe de nævnte mangler kan fuldføre risikovurderingen inden for en rimelig tidsfrist (senere end den fastlagte tidsfrist i september 2001), således at ordføreren kan få forelagt en undersøgelse der er foretaget af uafhængige videnskabsfolk og universitetslektorer?
6. Mener Kommissionen, at de resultater, som det hollandske institut når frem til, vil falde sammen med de resultater, som sidstnævnte undersøgelse viser inden for de pålagte tidsfrister?

(¹) EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

(²) EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3.

(2002/C 93 E/074)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2348/01

af Avril Doyle (PPE-DE) til Kommissionen

(3. august 2001)

Om: Risikovurderingsrapport

Der forventes først at foreligge resultater af et vigtigt forskningsprogram om zink og zinkkemikalier ved udgangen af 2002, og disse forskningsresultater vil formentlig medføre, at mange standardværdier og antagelser, der er benyttet i udkastet til risikovurderingsrapport, alligevel ikke kan finde anvendelse, og at rapportens konklusioner hvad angår både sundheds- og miljøspørgsmål må ændres. Der sker regelmæssigt ændringer i færdiggørelsesfristen for udkastet til risikovurderingsrapport, som nu forventes fremrykket til mellem den 17. og 21. september 2001, selv om der stadig foreligger en række uafklarede spørgsmål. Hvis der sker en forhastet færdiggørelse af risikovurderingsrapporten, er der stor sandsynlighed for, at man når frem til forkerte resultater, at der vil ske et stort spild af EU-ressourcer, og at der vil blive sat spørgsmålstejn ved riskovurderingsproceduren. På denne baggrund anmodes Kommissionen for det første om at forklare, hvorfor færdiggørelsen af risikovurderingsrapporten for zink er blevet fremrykket, og for det andet bedes Kommissionen om at redegøre for, hvorfor man forhaster sig med at afslutte drøftelserne om zink-sagerne, inden de relevante forskningsresultater foreligger og de vigtigste udestående spørgsmål er besvaret?

(2002/C 93 E/075)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2681/01

af Gerard Collins (UEN) til Kommissionen

(26. september 2001)

Om: For tidlig afslutning af risikovurderingen vedrørende zink

Kommissionen har afholdt de sidste dybtgående drøftelser om risikovurderingen vedrørende zink og andre zinkholdige stoffer på teknisk møde nr. 3 fra 17.-21. september, selv om mange vigtige spørgsmål stadig ikke er behandlet.

Den for tidlige afslutning af udkastet til rapport om risikovurdering betyder, at potentielt betydningsfuld forskning foretaget af erhvervslivet måske ikke vil blive taget med i betragtning. Dette kan betyde, at Europa-Parlamentet kommer til at behandle en lovgivning, som er behæftet med fejl.

Vil Kommissionen redegøre for, hvorfor drøftelserne om zinkspørgsmålet kunne afsluttes, uden at der blev taget hensyn til al relevant og ny forskning, hvorved den ville have sikret, at en risikovurdering på dette område var baseret på den bedst foreliggende videnskabelige viden?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin
på skriftlige forespørgsler E-2082/01, E-2127/01, E-2348/01 og P-2681/01**

(29. oktober 2001)

De seks zinkforbindelser, der underkastes risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer, blev givet prioritering den 27. september 1995. Det første udkast til risikovurderingsrapport (RAR) blev forelagt af de nederlandske myndigheder, som ordførermedlemsstat, for det tekniske møde på fællesskabsplan i december 1999. Der er i det sidste tiår foregået omfattende drøftelser mellem det nederlandske institut »Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu« (RIVM), i sin egenskab af ordfører, og zinkindustrien, og resultaterne heraf er gennemgået i rapporterne.

I sammenligning med andre højtprioriterede stoffer, der vurderes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer, er proceduren for færdiggørelse af risikovurderingen af de seks zinkforbindelser ikke på nogen måde fremskyndet, og det har aldrig været hensigten at afslutte drøftelserne uden at tage hensyn til igangværende forskning, der måtte påvirke konklusionerne.

På det tekniske møde i september 2001 blev medlemsstaternes eksperter, efter en omfattende drøftelse, enige om, at især hvad angår spørgsmålet om emissioner af zink til jorden og det udledte zinks biotilgængelighed i jorden, kunne der bestemmes specifikke informationsbehov, der måtte påvirke nogle af konklusionerne vedrørende risiciene ved dette stof. I tråd med den sædvanlige procedure under denne forordning blev der på mødet enighed om en konklusion, hvori der udtrykkes behov for yderligere oplysninger og/eller afprøvning, og enighed om en frist på 18 måneder fra september 2001 til at opnå disse oplysninger. Efter fristens udløb vil ordførermedlemsstaten indarbejde de nye resultater i den endelige RAR. Disse resultater og rapportens slutdel vil derefter blive drøftet på det tekniske møde, hvor konklusionen vil blive draget.

(2002/C 93 E/076)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2092/01
af Paul Rübig (PPE-DE) til Kommissionen**

(13. juli 2001)

Om: Overensstemmelse med arkitekturdirektivet — anerkendelse af uddannelse på en »Fachhochschule«

Liechtenstein har givet meddelelse om arkitekthøjskolen »Fachhochschule Liechtenstein« i Vaduz, jf. artikel 7 i Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet (85/384/EØF⁽¹⁾). Denne meddelelse blev anerkendt af EFTA-Tilsynsmyndigheden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i dennes offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende⁽²⁾. Fra EU-side blev der fra fem medlemsstater givet udtryk for tvivl, og sagen blev henvist til videre drøftelse i EØS-forligsudvalget med henblik på at finde en løsning inden for seks måneder.

Der er endnu ikke truffet en afgørelse desangående.

Da størstedelen af de studerende ved den pågældende undervisningsinstitution kommer fra EU's medlemsstater, er det uantageligt, at der skal herske en sådan retsikkerhed hvad angår uddannelsens overensstemmelse med arkitekturdirektivet, med alt hvad dette indebærer af problemer vedrørende adgang til erhvervene inden for projektering.

Hvilke fremskridt er der sket i forhandlingerne mellem medlemsstaterne og Kommissionen, og hvornår kan der forventes en officiel afgørelse om, at alle EØS-landene herunder også EU's medlemsstater skal anerkende uddannelsen på den pågældende »Fachhochschule«?

⁽¹⁾ EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 42 af 8.2.2001, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(6. september 2001)

Sagen om eksamensbeviser fra Fachhochschule Liechtenstein blev drøftet på det 81. møde i det blandede EØS-udvalg den 15. december 2000 og igen på mødet den 25. januar 2001, hvor det blev »fastslået, pro memoria, at Fællesskabet ikke ville anerkende dette eksamensbevis«. Imidlertid mente EFTA-siden, at »sagen ifølge aftalen henhørte under EFTA-tilsynsmyndighedens kompetence«.

Følgelig noterede formanden på det 83. møde den 23. februar 2001, at »EFTA-tilsynsmyndigheden havde offentliggjort en meddelelse i EF-tidende om, at det pågældende eksamensbevis skulle anerkendes af alle kontraherende parter. I meddelelsen blev der imidlertid ikke taget hensyn til, at Kommissionen allerede i december 2000 havde forbeholdt sig ret til ikke at anerkende eksamensbeviset, og at den i januar 2001 havde meddelt det blandede udvalg, at den gjorde brug af denne ret. Formanden gjorde kraftigt indsigelse imod meddelelsen, som gav læserne et vildledende billede af situationen«.

Som tingene står nu, er eksamensbeviser på arkitekturområdet fra Fachhochschule Liechtenstein således ikke anerkendt i Fællesskabet. En af de læseplaner, som fører til den pågældende eksamen, opfylder ikke kravene i direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

Der er forhandlinger i gang mellem parterne om at finde en løsning. Det forventes, at Liechtenstein vil fremsætte et forslag efter sommerferien, som Kommissionen hurtigt vil drage omsorg for at få behandlet.

(2002/C 93 E/077)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2093/01

af Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Bevillinger på 500 mio. DM fra strukturfondene (EFRU) til opførelse af motorvej A 17 (Dresden — Prag) i Sachsen i Tyskland

EU støtter opførelsen af motorvej A 17 (Dresden — Prag) med EFRU-midler på 500 mio. DM (horisontalt strukturfondsprogram til forbedring af transportinfrastrukturen i Østtyskland). Vejbyggeriet indebærer imidlertid fare for europæiske naturbeskyttelsesområder, der er defineret i henhold til direktivet om beskyttelse af vilde fugle (79/409/EØF ⁽¹⁾) og direktivet om bevaring af naturtyper (92/43/EØF ⁽²⁾).

1a. Samtykkede Kommissionen i formindskelsen af det særligt beskyttede område Fürstenau (EU-anmeldelsesnummer 435) i 1998, selv om dette ikke kunne begrundes ud fra naturbeskyttelsesfaglige synspunkter men blot tjente til at forbedre mulighederne for A 17-projektet?

1b. Hvorledes begrundes sit samtykke til formindskelsen af dette særligt beskyttede område, selv om man derved ødelagde urfugles, store hornuglers og sorte storkes levesteder og dermed bragte disse arters overlevelsesmuligheder i fare?

2a. Ved Kommissionen, at støjen og emissionerne fra motorvej A 17 er til vedvarende skade for det umiddelbart tilgrænsende særligt beskyttede men nu formindskede område, hvilket ikke blev undersøgt i forbindelse med vurderingen af indvirkningerne på miljøet og således heller ikke blev taget i betragtning?

Anser Kommissionen i givet fald motorvejen for vigtigere end det europæiske naturbeskyttelsesområde, og hvorfor?

2b. Hvorledes begrundes Kommissionen den kendsgerning, at et europæisk naturbeskyttelsesområde ved hjælp af EU-bevillinger udsættes for vedvarende skade?

3a. Ved Kommissionen, at man — igen for at skabe mulighed for at bygge motorvej A 17 — anmeldte naturtyper, som er levested for i bilag II i direktivet om naturtyper specificerede dyrearter (lille hestekonæse, los, suslik, hvidfinnet ferskvandsult og bæklampret) som tydeligt mindre, end de rent faktisk er? Hvorledes vurderer Kommissionen dette i lyset af De Europæiske Fællesskabers Domstols kendelse af 7. november 2000 (C-371/98) og den kendsgerning, at forbundsstaten Sachsen langt fra har opfyldt sine anmeldelsesforpligtelser, idet den kun har anmeldt 3,5 % af sit territorium som særlige bevaringsområder?

3b. Ved Kommissionen, at vejbygningsprojektet også får en vedvarende indvirkning på det reducerede særlige bevaringsområde (støj og skadelige emissioner), men at dette blev utilstrækkeligt efterprøvet og bedømt i vurderingen af indvirkningerne på miljøet? Hvorfor har den i givet fald alligevel samtykket i tildelingen af Europæiske støttemidler?

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(²) EFT L 206 af 22.7.1997, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. september 2001)

Den 16. marts 2001 godkendte Kommissionen det operationelle program »Transportinfrastruktur« som led i fællesskabsstøttemidlerne for de tyske regioner, der er berettiget til støtte under mål nr. 1 i programperioden 2000-2006 (¹). Dette operationelle program rummer ingen beskrivelse af konkrete projekter, som de tyske myndigheder har til hensigt at indgive på et senere stadium. De tyske myndigheder har endnu ikke formelt ansøgt om finansiel støtte til anlæg af motorvej nr. A17 i Sachsen.

1a. Kommissionen har ikke givet grønt lys for en indskrænkning af Natura 2000-lokaliteten Fürstenau.

1b. Set i lyset af svaret på spørgsmål 1a er et svar her overflødigt.

2a. Kommissionen er blevet informeret via en klage over risikoen for konflikt mellem anlæggelsen af motorvej A 17 mellem Dresden og Prag gennem delstaten Sachsen på den ene side og direktivet om vilde fugle (79/409/EEC (²)) og habitatdirektivet (92/43/EØF (³)) på den anden side. Kommissionen har for nylig besluttet at sende Tyskland en åbningsskrivelse som følge af et utilstrækkeligt antal foreslåede lokaliteter af fællesskabsbetydning i medfør af habitatdirektivets artikel 4, stk. 1, manglende overholdelse af beskyttelsesbestemmelserne i samme direktivs artikel 6, stk. 3 og 4, såvel som i relation til de særligt beskyttede områder, der er udpeget i medfør af fugledirektivets artikel 4, stk. 1. De pågældende lokaliteter i den korridor, hvor det er planen at anlægge motorvejen, inklusive Fürstenau-området, nævnes udtrykkeligt i Kommissionens åbningsskrivelse. Overtrædelsessagen omfatter ligeledes den ufuldstændige konsekvensvurdering af motorvejsprojektet i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3), hvad angår de allerede foreslåede lokaliteter af fællesskabsbetydning og særligt beskyttede områder.

Kommissionen vil sikre, at de relevante bestemmelser i EU's miljølovgivning overholdes, især Rådets direktiv 85/337/EØF (⁴), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF (⁵), såvel som habitatdirektivets artikel 6, stk. 4.

I henhold til sidstnævnte kan en plan eller et projekt, som må forventes at ville få en betydelig ugunstig virkning på Natura 2000-lokaliteter, berettiges, dersom:

- i) ikke findes alternative løsninger,
- ii) der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og
- iii) medlemsstaten træffer alle de nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes.

Såfremt der er tale om prioriterede naturtyper og arter, kan der kun henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed, væsentlige gavnlige virkninger for miljøet eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

2b. Da der endnu ikke foreligger en officiel ansøgning om finansiering, har Kommissionen endnu ikke godkendt projektet.

I henhold til Fællesskabets finansieringsbestemmelser er overholdelse af Fællesskabets miljøpolitik, herunder dets miljølovgivning, en nødvendig forudsætning for, at der kan ydes fællesskabsfinansiering.

3a. Jf. svaret på spørgsmål 2a.

3b. Jf. svarene på spørgsmål 2a og 2b.

⁽¹⁾ C/2001/536.

⁽²⁾ Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle — EFT L 103 af 25.4.1979.

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — EFT L 206 af 22.7.1997.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽⁵⁾ EFT L 73 af 14.3.1997.

(2002/C 93 E/078)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2117/01

af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Raps

Eftersom rapsolie, der udvindes af rapsfrø, er en vedvarende energikilde, hvilke skridt agter Kommissionen da at tage for at fremme øget anvendelse i hele EU af denne ressource, som allerede anvendes af et busselskab i Toulouse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(26. september 2001)

Kommissionen har inden for rammerne af fællesskabsprogrammerne, bl.a. det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling samt programmet for udvikling af alternative energiformer (Altener), støttet forskellige projekter vedrørende fremstilling af biobrændstoffer, herunder også anvendelsen heraf i den offentlige transportsektor. Biodiesel fremstillet af raps indgår i de standardiseringsmandater, der finansieres inden for rammerne af Altener-programmet, og som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) er i gang med at udarbejde for Kommissionen.

Kommissionen fastholder sin vilje til at fremme brugen af biobrændstoffer inden for transportsektoren, herunder biodiesel fremstillet af raps og andre afgrøder, ud over den støtte, den yder som led i fællesskabsprogrammerne.

Med henblik herpå er den ved at udarbejde en meddelelse om en strategi på mellemlang og lang sigt vedrørende alternative brændstoffer, der ledsages af to direktivforslag. Det ene forslag fastsætter en mindsteprocentsats for biobrændstoffer i den samlede mængde brændstoffer, der sælges på det europæiske marked, og det andet vedrører muligheden for skattelettelser for biobrændstoffer.

I henhold til Kommissionens arbejdsprogram for 2001 skulle denne meddelelse blive vedtaget i sidste kvartal af 2001.

(2002/C 93 E/079)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2118/01**af Christos Folias (PPE-DE) til Kommissionen**

(10. juli 2001)

Om: Asbest i Europaskolen Bruxelles I (Uccle)

Det skoleår, der netop er forbi, startede for eleverne på Europaskolen Bruxelles I (Uccle) med en måneds forsinkelse på grund af det arbejde, der var i gang for at rense skolens bygninger for den kræftfremkaldende asbest. De ansvarlige forsikrede den gang, at der ikke var flere problemer, og at der derfor ikke var grund til bekymring. I påskeferien blev det ved nye kontrolundersøgelser udført af en ekspert konstateret, at problemerne ikke var blevet løst. Det blev på ny opdaget, at der var asbest i skolens bygninger. Efter et stykke tid, hvor der havde hersket tvivl om, hvorvidt skolen skulle lukkes eller ej, blev det besluttet, at arbejdet med at fjerne asbest fra den bygning, hvor stoffet var blevet fundet, skulle gennemføres i løbet af sommeren.

På baggrund af sidste års erfaringer og under henvisning til bekymringerne for de tusindvis af elevers sundhed på Europaskolen Bruxelles I (Uccle), der er voksende på grund af de modstridende synspunkter, bedes Kommissionen besvare følgende:

- Ved Kommissionen, at der efter forsikringerne i begyndelsen af skoleåret 2000-2001 om, at ethvert spor af asbest var definitivt fjernet, i påsken blev opdaget en hel bygning med asbest?
- Hvem er de personer, hvis uansvarlighed har bragt tusindvis af forældre i et sådant tragisk dilemma? Vil de blive draget til ansvar for dette sløseri og den mangelfulde kontrol?
- Hvem kan garantere, at skolen denne gang tages i brug befriet for enhver mistanke om asbest og er absolut ufarlig for elevernes og personalets sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(9. oktober 2001)

Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at Europaskolerne ikke styres af Kommissionen selv. De styres af Det Øverste Råd, som er et mellemstatsligt organ, der blev oprettet ved aftalen af 12. april 1957 og består af medlemslandenes ministre med ansvar for uddannelse og/eller internationale kulturelle forbindelser. Ifølge en aftale indgået den 11. december 1957, sidder der også en repræsentant for Kommissionen i Det Øverste Råd.

Ifølge de aftaler, som Det Øverste Råd har indgået med de forskellige lande, hvor der ligger Europaskoler, yder regeringerne i disse medlemslande et særligt bidrag til skolerne ved at stille velegnede bygninger og faciliteter til rådighed og vedligeholde dem for at skabe de fysiske og driftsmæssige rammer, som skolerne har behov for. Aftalen mellem Det Øverste Råd og Belgien blev underskrevet den 12. oktober 1962 og ratificeret den 8. november 1975. Den belgiske myndighed (Régie des Bâtiments — RdB) er derfor ansvarlig for de fire Europaskoler, som for øjeblikket drives i Belgien.

Hvad angår de specifikke forhold, som det ærede medlem har taget op i sin forespørgsel: Kommissionen har haft adgang til de forskellige tekniske rapporter om spor af asbest, som Europaskolen i Uccle har fået forelagt af RdB. En ajourført statusrapport om asbest, som blev forelagt i december 2000 af »European Environment Consultants« (et specialiseret firma udpeget af RdB), var baseret på visuel kontrol og på en nærmere undersøgelse af suspect materiale med et optisk mikroskop i overensstemmelse med kravene i belgisk lovgivning. Der blev dog anmodet om, at virksomheden »Gefahrstoffe in Bauten GmbH« (GSB) skulle udarbejde en ny rapport, fordi der kunne være asbest på utilgængelige steder, som blot ikke var blevet opdaget under tidligere undersøgelser, der var baseret på visuel sporing i overensstemmelse med gældende lov. Rapporten, som blev udarbejdet af hr. Teichert fra GSB, indeholdt oplysninger om nye fund af asbest og foreslog, at asbesten blev fjernet.

Der er blevet nedsat en arbejdsgruppe under forsæde af en repræsentant for Det Øverste Råd for at sikre, at renoveringsarbejdet på Europaskolen i Uccle følges op. I sin rolle som medlem af denne arbejdsgruppe forsikrede RdB, at asbesten ville blive fjernet i løbet af skolens sommerferie i 2001, og at der ville blive truffet alle nødvendige foranstaltninger for at sikre elever og ansattes sikkerhed og helbred.

Ifølge rektor for Europaskolen i Uccle er arbejdet med at fjerne asbesten blevet gennemført som planlagt i løbet af den seneste sommerferie, og resultatet af luftmålingerne i Science-, Fabiola-, Van Houtte-, Château-bygningerne og swimmingpoolen viser, at det ikke findes asbestfibre. En kontrolrapport, som er udarbejdet af en ekspert fra GSB, efter at disse arbejder er afsluttet, bekræfter dette resultat.

(2002/C 93 E/080)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2122/01

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. juli 2001)

Om: Undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart

Domstolen dømte for nylig Grækenland for forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen i den græske lovgivning af Fællesskabets direktiv 94/56/EF⁽¹⁾, som vedrører fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart, idet den afviste de af den græske regering fremførte argumenter som utilstrækkelige.

Kan Kommissionen på baggrund af Domstolens afgørelse og under henvisning til, at formålet med dette direktiv er at forbedre flyvesikkerheden og forebygge kommende flyvehavarier og flyvehændelser, oplyse, hvor langt man er nået med gennemførelsen af dette direktiv i såvel Grækenland som de øvrige medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(6. september 2001)

Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart blev vedtaget den 21. november 1994. Medlemsstaterne skulle meddele Kommissionen de tilsvarende foranstaltninger senest den 21. november 1996.

Kommissionen har åbnet overtrædelsesprocedurer for manglende gennemførelse mod Grækenland og Luxembourg, som har medført, at disse to medlemsstater er blevet fundet skyldige.

Efter Domstolens afgørelse den 5. april 2001, hvor den konstaterede, at Grækenland ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EF-traktaten, ved ikke at vedtage og ikke inden for den foreskrevne tidsfrist at meddele de nødvendige bestemmelser til at gennemføre direktiv 94/56/EF, har den græske regering netop meddelt Kommissionen teksten til lov nr. 2912/2001, offentliggjort i den græske statstidende af 9. maj 2001, som gennemfører dette direktiv i græsk lov.

Kun Luxembourg har endnu ikke meddelt Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne for direktiv 94/56/EF. Efter Domstolens afgørelse den 16. december 1999 har Luxembourg meddelt Kommissionen situationen, hvad angår vedtagelsesproceduren for direktivets gennemførelsesbestemmelser. I henhold til disse oplysninger, bør gennemførelsen finde sted før årets udgang.

Alle medlemsstaterne skulle derfor på nuværende tidspunkt have gennemført direktivet og bragt det i anvendelse, selvom nogle medlemsstater sommetider glemmer at sende Kommissionen de undersøgelses-rapporter, som direktivet kræver.

Kommissionen overvåger korrekt anvendelse af denne lovgivning.

(2002/C 93 E/081)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2126/01
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: Udnyttelse af børn i Rumænien

Det er en kendt sag, at tusinder af børn i Rumænien er i kriminelle organisationers vold, og at disse tvinger dem til prostitution ved at udsætte dem for forskellige former for vold. Emma Nicholson fra Europa-Kommissionen protesterede for nylig mod denne situation, idet hun understregede, hvordan dette problem i hvert fald i den seneste tid er blevet en prioritet for Unionens institutioner.

I denne forbindelse bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Har Kommissionen kendskab til, at der finder sådanne lovovertrædelser sted i andre ansøgerlande?
2. Har Kommissionen alarmeret Europol, således at det gennem efterforskning, der omfatter samtlige unionslande kan forsøge at finde ud af, om der er et forbryderisk samarbejde mellem disse kriminelle organisationer og myndighederne i de pågældende stater?
3. Anser Kommissionen det ikke for nødvendigt at indhente oplysninger om den gældende lovgivning i disse lande vedrørende beskyttelse af børn og familien generelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(8. oktober 2001)

1. og 3. Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at der hvert år udarbejdes periodiske rapporter om kandidatlandenes fremskridt mod tiltrædelsen, som sendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporterne for 2000 omtalte netop problemer i stil med dem, det ærede medlem nævner, og det fremgår af rapporten, hvilke foranstaltninger der er truffet eller skal træffes for at løse problemerne, samt hvilken lovgivning de forskellige lande har om børns beskyttelse. Problemet gjorde sig især gældende i rapporterne om Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Cypern, Letland, Litauen og Slovakiet. De næste periodiske rapporter foreligger i november 2001.

Med hensyn til beskyttelse af børn gør Kommissionen ligeledes opmærksom på, at den kommende rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi bliver en del af EU-retten, som derfor også skal gennemføres i kandidatlandene. I løbet af tiltrædelsesprocessen indhentes regelmæssigt oplysninger om, hvordan EU-retten gennemføres eller kan blive gennemført i kandidatlandene.

2. Kommissionen kan meddele, at Europol har kompetence til at bekæmpe menneskehandel, herunder børnepornografi, hvis der er reelle tegn på organiseret kriminalitet, og hvis to eller flere medlemsstater er berørt. Det fremgår af Europols arbejdsprogram for 2001 og 2002, at bekæmpelsen af denne form for kriminalitet har høj prioritet. Europol er i øjeblikket aktivt involveret i to omfattende undersøgelser, der for nylig er blevet foretaget på området. Rådet har bemyndiget Europol til at forhandle samarbejdsaftaler med alle kandidatlande i håb om et øget samarbejde på dette område.

(2002/C 93 E/082)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2128/01
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: Sundhedsrisiko som følge af indtagelse af hestekød

Kogalskab har ikke blot i Italien, men også i andre europæiske lande medført en betydelig stigning i forbruget af hestekød. Næsten alt dette kød importeres imidlertid fra de østeuropæiske lande, i særdeleshed Rumænien. Bortset fra at hestene transporteres under katastrofale forhold, er der også det problem, at

mange af disse stater har meget store miljøproblemer, idet deres jord (og dermed græsmarkerne) er forurenet af tungmetaller som f.eks. kadmium, kviksølv og bly, hvortil der i mange tilfælde kommer radioaktive stoffer som følge af nedfald fra Tjernobyl.

Ifølge EU's tal importerer Italien over 200 000 heste om året, hvoraf 70 % stammer fra lande uden for Europa.

1. Har Kommissionen kendskab til ovennævnte risici?
2. Anser Kommissionen ikke situationen for overordentlig farlig for forbrugernes sundhed?
3. Mener Kommissionen ikke, at de lande, der er inddraget i denne handel, i forbindelse med udvidelsen af Unionen bør gennemføre de gældende europæiske direktiver vedrørende sundhedsforebyggelse i forbindelse med forbrug af kød, og at der ud over forbuddet i medlemsstaterne mod at bruge lever og nyrer i dyr fra tredjelande bør være et tilsvarende strengt forbud, især for de lande, som er i gang med tiltrædelsesproceduren, mod at eksportere dyr, som ikke opfylder de helbredsmaessige betingelser for at kunne sælges uden risiko for forbrugere?
4. Mener Kommissionen ikke, den med henblik herpå bør sætte sig i forbindelse med disse landes sundhedsministerier for at få kendskab til og vurdere de gældende bestemmelser på området i disse lande og i medlemsstaterne for at finde frem til fælles foranstaltninger med henblik på at løse dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(27. september 2001)

1. og 2. Fællesskabet har generelt fastsat betingelser for indførsel af levende dyr og animalske produkter fra tredjelande. Disse betingelser har til formål at sikre beskyttelsen af den europæiske forbruger og svarer mindst til betingelserne for fællesskabsproduktionen. De kan omfatte en liste over godkendte tredjelande, krav om kontrolplaner, særlig med hensyn til restkoncentrationer, og for kød lister over godkendte slagterier. De krævede garantier udmønter sig i, at der fremlægges sundhedsattester efter modeller fastsat på fællesskabsplan. Indførselsbetingelserne kontrolleres ved ankomsten til EU på godkendte grænsekontrolsteder. Desuden aflægges Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret regelmæssigt besøg i tredjelandene for at sikre sig, at myndighederne overholder de fastsatte regler.

Denne garantiordning gælder for kød, herunder hestekød, og levende dyr, der indføres fra de østeuropæiske lande. I den sammenhæng mener Kommissionen, at forbrugerne i EU får de nødvendige garantier, hvis forskrifterne følges nøje.

3. og 4. I forbindelse med udvidelsesforhandlingerne forlanges det af kandidatlandene, at de overtager den gældende fællesskabsret. Dette princip gælder naturligvis også på sundheds- og veterinærområdet. Der afholdes regelmæssigt møder med kandidatlandene for at vurdere de fremskridt, de har gjort. Formålet hermed er at sikre, at fællesskabsbestemmelserne senest på tiltrædelsesdatoen ikke alene er gennemført i kandidatlandenes nationale ret, men også anvendes effektivt af de nationale myndigheder. Kandidatlandene har således fremlagt et generelt dokument om deres strategi med henblik på at garantere fødevarer sikkerheden.

(2002/C 93 E/083)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2129/01

af **Cristiana Muscardini (UEN)** til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: Lovgivning mod vold i hjemmet og seksuel vold for at beskytte kvinder og mindreårige i ansøgerlandene

Det er en ubestridelig kendsgerning, at der er stadig flere tilfælde af vold begået i hjemmet mod kvinder og mindreårige.

I mange EU-lande straffes vold i hjemmet, inklusiv seksuel vold mod hustruen eller samleveren, endog med bortvisning af manden-samleveren fra familiens hjem, idet han dømmes for lovovertrædelser af denne art, men på trods af denne lovgivning er der stadig et foruroligende stort antal tilfælde af vold mod kvinder i de nuværende medlemsstater.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvordan sager vedrørende vold mod kvinder og mindreårige i familien behandles og forfølges i ansøgerlandene?
2. Kan Kommissionen meddele, om landene i disse år før tiltrædelsen har igangsat undersøgelser af lovene om beskyttelse af kvinderne og mod den vold, som de udsættes for inden for alle områder i samfundet, bl.a. også på arbejdsmarkedet?
3. Agter Kommissionen at anmode ansøgerlandenes regeringer om at tilpasse deres lovgivning herom til standarden i de nuværende medlemsstater?
4. Bør Kommissionen ikke undersøge, om der findes sådanne bestemmelser til beskyttelse for kvinderne og mod vold i familien, og gøre dette til en forudsætning for tiltrædelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(10. september 2001)

Kommissionen gør opmærksom på, at de spørgsmål, som det ærede medlem rejser, behandles af Kommissionen i de periodiske rapporter om kandidatlandenes fremskridt mod tiltrædelse, som Kommissionen forelægger for Parlamentet og Rådet hvert år. De næste periodiske rapporter vil blive forelagt i november 2001.

I de seneste rapporter fra november 2000 blev det ærede medlems spørgsmål behandlet som følger:

1. og 4. Kommissionen angiver, hvilke problemer der er konstateret, samt hvilke forholdsregler der er taget (herunder ratificering af visse konventioner), og hvilke lakuner der findes i lovgivningen, specielt hvad angår Cypern, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet og Tyrkiet.
2. Kommissionen foretager en analyse af den aktuelle situation i de enkelte kandidatlande for så vidt angår ligestilling mellem mænd og kvinder. Analysen foretages på grundlag af det kapitel, der omhandler opfyldelsen af de politiske Københavnskriterier, specielt respekten for menneskerettigheder, herunder de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, samt i sammenhæng med gennemførelsen af det sociale kapitel i EU's regelværk.
3. Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at anvendelsen af EU's regelværk er en af de tiltrædelsesbetingelser, der blev fastsat i 1993 af Det Europæiske Råd i København (den 21. og 22. juni 1993). Såvel i sine periodiske rapporter som inden for rammerne af associeringsaftalerne mellem EU og dets medlemsstater på den ene side og hvert enkelt kandidatland på den anden side samt i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne påmindrer Kommissionen derfor regelmæssigt kandidatlandene om denne forpligtelse, samtidig med at den understreger, at regelværket på det sociale område er af allerstørste betydning i denne henseende, og at landene skal rette sig derefter.

(2002/C 93 E/084)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2137/01

af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: Afrikanske immigranter, der kommer til Spaniens sydkyst

I den senere tid er der kommet et stigende antal afrikanske immigranter til den spanske sydkyst efter at have krydset Gibraltarstrædet om natten i små usikre fartøjer, og der skyller fortsat lig op på Den Iberiske Halvøys strande. Om natten den 26. og 27. juni ankom over 1 000 personer i dusinvis af fartøjer. Over 500 blev anholdt, og der blev fundet en død og 20 tilskadekomne i et af fartøjerne, som transporterede 62 personer. Hvilke nye foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte over for denne tragedie?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino*(18. september 2001)*

De mange forskellige fartøjer, der ankommer til middelhavskysterne i EU med ulovlige immigranter udgør et alvorligt problem for Kommissionen. Som det for nylig blev nævnt i svar på skriftlig forespørgsel P-2079/01 fra Musumeci er de ulovlige immigranter udsat for flere farer, bl.a. de smugleraktiviteter, der udføres af hensynsløse kriminelle net og andre risici i forbindelse med usikre overfarter.

Det er derfor meget vigtigt, at der på EU-plan udformes en politik med henblik på at forebygge og bekæmpe ulovlig immigration, herunder også ulovlige ankomster til søs. Rådet godkendte i juni 2001 et direktiv, der definerer hjælp til illegal indrejse og illegalt ophold, og som danner grundlag for en ramme for retsforfølgelse af dem, der organiserer ulovlig indvandring. Rådet vedtog endvidere et direktiv, der supplerer bestemmelserne i artikel 26 i konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen, for yderligere at definere transportvirksomhedernes forpligtelser. I december 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi, der omfatter et forslag til Rådets rammeafgørelse om menneskehandel.

Som allerede nævnt i svar på skriftlig forespørgsel E-0086/01 agter Kommissionen på baggrund af en fremtidig meddelelse, der vil blive fremlagt i løbet af de kommende uger, at indlede omfattende drøftelser om en fælles indsats for at forebygge og bekæmpe ulovlig immigration. Denne meddelelse belyser bl.a. et fremtidigt samarbejde med oprindelses- og transitlande, som vil kunne omfatte foranstaltninger rettet mod den infrastruktur, der benyttes i forbindelse med ulovlige migrationsstrømme, og som kan forebygge brug af usikre transportformer.

(2002/C 93 E/085)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2142/01**af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen***(17. juli 2001)*

Om: Støtte til skibsbyggeri

Har EU mon indgået en fredelig aftale med Sydkorea om skibsværftssektoren, der indeholder et forbud mod dumping på skibsbygningsområdet som betingelse for, at EU ikke indgiver klage over Sydkorea i WTO? Hvis der ikke er indgået en sådan aftale, vil Kommissionen da fortsat yde støtte til skibsbyggeriet i EU og udvide den til at omfatte olietankere og handelsskibe såvel som containerskibe og kemikalietankskibe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy*(4. oktober 2001)*

På trods af en række intensive forhandlinger har det ikke været muligt at nå frem til en fredelig løsning i striden med Sydkorea på skibsbygningsområdet. Kommissionen har derfor til hensigt at anvende den strategi, den vedtog den 8. maj 2001. Det indebærer en pakkeløsning med to komponenter: en WTO-tvistbilæggelsesprocedure og et forslag til en mekanisme for midlertidig støtte.

Med mekanismen vil der være mulighed for at yde støtte til de dele af markedet, hvor Kommissionen har konkluderet, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet er blevet påført betydelig skade på grund af illoyal sydkoreansk handelspraksis — nemlig containerskibe, handelsskibe og kemikalietankere. Kommissionen vil foretage en ny undersøgelse af, hvilke segmenter af markedet der er støtteberettigede på baggrund af nye beviser, som klart påviser, at et bestemt markedssegment i Fællesskabet direkte er blevet påført skade på grund af illoyal handelspraksis fra Sydkorea.

Kommissionen vil indlede tvistbilæggelsesproceduren mod Sydkorea, så snart Rådet har afgivet positiv udtalelse om den midlertidige beskyttelsesmekanisme.

(2002/C 93 E/086)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2146/01**af María Izquierdo Rojo (PSE) til Kommissionen**

(10. juli 2001)

Om: Vurdering af Urban-programmet i Albayzín (Spanien)

Kan Kommissionen med hensyn til samfinansieringsprojekterne for Granadas historiske bydel »El Albayzín« under Urban-programmet i programmeringsperioden 1997-1999 oplyse, hvilke projekter der har været tale om, og hvor store beløb de er blevet tildelt? Er den klar over, at visse af disse projekter ikke er blevet gennemført efter planen, såsom Santa Isabel la Real-museet, der stadig ikke er blevet åbnet, selv om dyre EU-finansierede propagandaplakater i årevis har bebudet, at det snart ville ske, eller den planlagte underjordiske parkeringskælder, der nu i stedet er blevet til et »skrummel« af en bygning, der hæver sig over jordniveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(24. september 2001)

Nedenstående tabel viser, hvilke projekter der er samfinansieret under bypilotprojektet »revitalisering af den historiske bydel El Albaicín«, og hvor stor en del af budgettet der er indgået forpligtelser og foretaget betalinger for pr. 31. december 2000.

(I EUR)

Projekter/Aktioner	Godkendt budget efter betydelig revision	Forpligtelser 1/7/1997 til 31/12/2000	Betalinger 1/7/1997 til 31/12/2000
1. Integreret revitalisering af »Plaza Sta Isabel la Real«			
a) Håndværkscenter	392 197,00	392 192,00	108 326,34
b) Arkæologisk udstilling Sta Isabel	115 179,00	107 233,70	107 233,70
c) Underjordisk parkering	1 059 456,00	1 028 701,70	150 046,05
2. Renovering af de arabiske mure ...			
a) Beskyttelse af murarealet	346 727,00	155 451,24	103 174,81
b) Restaurering af murene	590 471,00	587 180,09	192 265,33
3. Universitetscampus El Albaicín			
a) Europæisk restaureringsfakultet	1 153 681,00	1 149 049,67	77 615,35
b) Håndværksskole	600 015,00	548 443,88	313 482,95
4. Kulturbydelen El Albaicín			
a) El Albaicín-museet	160 015,00	160 284,91	160 284,91
b) Kulturcenter La Daralhorra	23 343,00	17 429,35	0,00
c) Arkæologisk udstilling	186 013,00	137 230,10	5 709,61
5. Kontor for projektgennemførelsen	619 268,00	561 081,10	441 990,92
6. Program for supplerende økonomiske incitamenter	368 990,00	309 171,38	44 791,57
7. Turistmæssig fremme af El Albaicín	156 159,00	101 035,66	10 775,25
8. Informationsudvekslingsprogram	279 626,00	259 683,38	196 419,75
I alt	6 051 140,00	5 514 168,19	1 912 116,55

For El Albaicín-museet, der er under oprettelse i Santa Isabel la Real-klosteret, er der under bypilotprojektet jf. ovenstående tabel afsat et budget for omdannelse af bygningen, som blev helt opbrugt i 1998. Klosteret blev åbnet for et besøg ved afslutningen af seminaret »Historisk byarv — pilotforsøg: rentable alternativer«, der afholdtes i Granada i november 1998. De andre arbejder, såsom fornyelse af taget, der indledtes i

januar 1999 under Consejería de Cultura de la Junta de Andalucía, indgår ikke i pilotprojektet. Kommissionen opfordrer det ærede medlem til at kontakte de spanske myndigheder for at få oplyst den nøjagtige tidsplan for disse arbejder, som skal færdiggøres, inden museet kan åbnes.

På grund af den stærke terrænhældning (5 meter) i området kunne parkeringsanlægget ikke bygges helt underjordisk. Ifølge oplysninger fra de spanske myndigheder er der givet alle nødvendige tilladelser til bygningen af dette parkeringsanlæg. På foranledning af Granadas kommunalforvaltnings Concejalía de Planificación Urbanística y Obras Municipales har FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (Unesco) i øvrigt via den spanske nationale komité under International Council for Monuments and Sites (Icomos) udarbejdet en rapport, hvis anbefalinger ifølge oplysningerne fra de spanske myndigheder er indarbejdet i planerne for parkeringsanlægget.

(2002/C 93 E/087)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2147/01

af Claude Moraes (PSE) til Kommissionen

(10. juli 2001)

Om: Ligestilling af pensionister i EU

Et besøg af en lobbygruppe fra det London-baserede Irish Elders Forum har bekræftet, at der er behov for en vis harmonisering af rejserabatterne for pensionister i EU. Det irske social- og familieministerium gav i april 2000 afslag på en ansøgning fra irske pensionister bosiddende i Det Forenede Kongerige om at få ret til at rejse gratis. Denne sag har igen sat fokus på behovet for et Euro-Pass for pensionister. Så langt tilbage som i maj 1989 anmodede Kommissionen medlemsstaterne om at indføre et sådant pensionistkort senest den 1. januar 1991. Behovet bekræftes af undersøgelser foretaget for Kommissionen af Ældre Sagen i Danmark i 1993 og af Age Concern i England i 1997.

Alle EU-medlemsstater har rabatordninger for ældre, men betingelserne for at få adgang til sådanne på rejse- og kulturområdet varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat.

Studerende har adgang til rabatter i hele EU takket være det internationale studenterkort. Mener Kommissionen stadig, at pensionister — der ligesom studerende udgør en økonomisk dårligt stillet samfundsgruppe — bør have adgang til et Euro-Pass, der kan give dem ret til rejserabatter i hele Europa?

Hvilke fremskridt har Kommissionen gjort i sit arbejde for at harmonisere de yderst forskelligartede pensionistrabatordninger i medlemsstaterne?

Blandt de hovedproblemer, som Kommissionen pegede på i 1998, var kompetencefordelingen inden for medlemsstaterne. F.eks. i Tyskland er beføjelserne på dette område delt mellem delstaterne, kommunerne og forbundsregeringen. Hvad har Kommissionen foretaget sig siden 1998 for at tackle dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(17. september 2001)

Som det ærede parlamentsmedlem gør opmærksom på, er det sådan, at ikke alene varierer rabatordninger i forbindelse med transport meget fra medlemsstat til medlemsstat, men de henhører også under landenes kompetenceområde. Lovgivningen i medlemsstaterne skal dog overholde princippet om forbud mod forskelsbehandling i henhold til artikel 12 (tidl. artikel 6) i EF-traktaten.

Kommissionen har ikke til hensigt at indføre harmoniserede bestemmelser på området.

(2002/C 93 E/088)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2152/01**af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen**

(18. juli 2001)

Om: Tyrkiets trusler

Ifølge dokument nr. 9120 af 13. juni 2001 med titlen »honouring of obligations and commitment by Turkey« (som godkendtes den 28. juni 2001 af Europarådets Parlamentariske Forsamling), nægter Tyrkiet Det Økumeniske Patriarkat retten til frit at disponere over sin faste ejendom og tillader ikke Patriarkatet at modtage gaver i form af fast ejendom; endvidere har den tyrkiske stat eksproprieret en del af dets formue. Hvad angår den græske befolkning på Imvros og Tenedos (øer som på grundlag af Lausanne-traktaten, som Tyrkiet underskrev i 1923, skulle have haft et system med selvstyre), udgør de tilbageblevne indbyggere af græsk afstamning et antal på knapt 250 ud af de 3 000, der boede på øerne i 1965, og der er desuden importeret 7 000 til 8 000 tyrkiske tilflyttere.

Foruden at Tyrkiet praktiserer denne undertrykkelse af landets ikke-muslimske indbyggere, gentog den tyrkiske udenrigsminister I. Cem i en tale, der blev udsendt på tv-kanalen »CNN-Turk«, sine trusler om en tyrkisk »reaktion«, hvis Cypern blev optaget i EU. Disse trusler blev også fremsat af den tyrkiske minister med ansvar for cypriotiske anliggender, Sükrü Sina Gürel, der den 2. juli 2001 ankom til den nordlige del af Cypern, som er besat af det tyrkiske militær. Dagen inden Gürels trusler havde den tyrkiske landbrugsminister Hüsnü Yusuf Gökalp i et interview til pseudostatens avis, »Kibris« erklæret, at energiproblemet i det besatte område »ville kunne løses ved bygning af et atomkraftværk i dette område«.

Hvordan stiller Kommissionen sig til Europarådets rapport, der fordømmer Tyrkiet? Hvad mener Kommissionen om de vedvarende trusler fra tyrkiske regeringsembetsmænd mod Cypern, som er ansøgerland til EU og medlem af FN? Agter Kommissionen at anmode de tyrkiske officielle repræsentanter om at afstå fra enhver form for handlinger og erklæringer, der ikke alene afslører hensigter om destabilisering af det sydøstlige Middelhavsområde men også ville kunne resultere i en miljøkatastrofe uden fortilfælde, eftersom bygning af reaktorer i jordskælvstruede områder er forbundet med åbenlyse risici?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(6. september 2001)

Kommissionen har fuldt kendskab til indholdet af rapporten fra 2001 fra Europarådets Parlamentariske Forsamling med titlen »Honouring of Obligations and Commitments by Turkey«. Kommissionen har i denne forbindelse navnlig noteret sig de problemer, som den ortodokse kirke og andre religiøse mindretal, herunder den katolske kirke, er stillet over for. Den følger situationen på området nøje og vil aflægge rapport om spørgsmålet i Kommissionens periodiske rapport om Tyrkiet for 2001.

Den Europæiske Union har i forbindelse med den forstærkede politiske dialog med Tyrkiet rejst spørgsmålet om Cypern. I denne forbindelse er Tyrkiet gentagne gange blevet anmodet om at udnytte sin indflydelse til at genoptage de af FN støttede drøftelser. Drøftelserne genoptages forhåbentligt snarest muligt, så der kan ske fremskridt med hensyn til en løsning af Cypern-problemet.

Kommissionen er blevet informeret om, at Tyrkiet ikke har til hensigt at bygge atomkraftværk på sit område. Kommissionen har ikke kendskab til noget konkret forslag om at bygge en reaktor i den nordlige del af Cypern. Efter Kommissionens opfattelse er minister Gökalp's forklaring i et interview om alternativ elforsyning ikke noget bevis for, at der findes et konkret forslag på dette område.

(2002/C 93 E/089)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2160/01**af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Kommissionen**

(19. juli 2001)

Om: Øget produktivitet i spanske olivenlunde

Næsten 50 % af de spanske olivenlunde er urentable. Ifølge officielle tal er der på mere end 1 mio. ha et udbytte på under 1 500 kg oliven, hvilket svarer til 320 kg olivenolie.

Med de nuværende priser på 270 pesetas pr. kg og med en støtte på kun 150 pesetas som straf for en overskydende produktion ud over EU's tildelte kvoter dækker de samlede indtægter pr. kg ikke produktionsudgifterne.

Hvorledes vil EU kunne bidrage til at fremme foranstaltninger til en rationalisering af produktionen af olivenolie med henblik på en mærkbar forhøjelse af produktiviteten inden for sektoren og for at få reduceret den klare forskel mellem produktionsudgifterne pr. ha og indtægterne fra olivenproduktionen, der som nævnt ovenfor har gjort sektoren urentabel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. september 2001)

Produktionen i EU er steget kraftigt inden for de senere år. Produktionsstigningen har været større end forbrugsstigningen. Den deraf følgende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på EU's olivenolienmarked medfører en nedgang i producentpriserne. Selv om afsætningsfremmende foranstaltninger både i EU og tredjelande har resulteret i en betydelig stigning i efterspørgslen inden for de seneste år, har denne forbrugsstigning ikke kunnet opveje den kraftige stigning i produktionen af olivenolie i producentlandene. Spanien har bidraget til denne stigning på grund af landets meget produktive olivenlunde og som følge af nytilplantninger.

For at genoprette ligevægten mellem udbud og efterspørgsel og undgå en fortsat nedgang i producentpriserne må Kommissionen søge at fremme efterspørgslen samtidig med, at den gør sit yderste for at bremse nytilplantninger.

(2002/C 93 E/090)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2162/01**af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen**

(19. juli 2001)

Om: Turistguider med grænseoverskridende opgaver

I en række områder i Fællesskabet med knappe ressourcer og få indbyggere, som ikke kan tjene til livets ophold i disse områder, har man som noget nyt indført miljøguider med opgaver inden for grænseoverskridende turisme, som tilbyder deres tjenester til turister, der besøger grænseoverskridende naturområder.

Adskillige lokale sammenslutninger og myndigheder slår til lyd for indførelsen af en ny form for erhvervsuddannelse, som giver ekspertise i sportsaktiviteter ude i naturen, f.eks. uddannelse til miljø-turistguide.

De lokale indbyggere ønsker ikke at opgive kravet om en sådan erhvervsuddannelse, og myndighederne forholder sig passive i dette spørgsmål. Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse, om der eksisterer et fællesskabsprogram, som kan bidrage til udformningen af en sådan uddannelse af guider til varetagelse af grænseoverskridende turisme i »multinationale« områder i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier*(10. oktober 2001)*

Gennem EF-initiativet Interreg III kan der samfinansieres grænseoverskridende, transnationale og inter-regionale samarbejdsaktioner i hele Fællesskabet. Programmer med strategiske prioriteter foreslås af partnerskaber i det pågældende grænseområde under hensyntagen til de påviste behov og i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for Interreg III. Når Kommissionen har godkendt programmet, skal partnerskabet i overensstemmelse med de strategiske prioriteter udvælge de projekter, som skal modtage støtte. Projekterne kan omfatte uddannelseskurser af den art, som det ærede medlem henviser til.

Uden for Interreg-programmets kontekst kunne udvikling af uddannelseskurser for turistguider være et muligt projekt i forbindelse med EF-programmet Leonardo da Vinci. Gennem dette program ydes der støtte til transnationale partnerskaber til udvikling af nyskabende uddannelsesværktøjer inden for erhvervsuddannelse.

*(2002/C 93 E/091)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2184/01****af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen***(23. juli 2001)*

Om: Aldersbetinget forskelsbehandling i forbindelse med Europa-Parlamentets udvælgelsesprøver

I artikel 13 i EF-traktaten fastsættes følgende: »Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering«.

I artikel 130, afsnit 1, i EF-traktaten fastsættes følgende: »Rådet nedsætter efter høring af Europa-Parlamentet et beskæftigelsesudvalg af rådgivende karakter, som skal fremme samordningen mellem medlemsstaterne vedrørende beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikkerne. Udvalget har til opgave: at overvåge beskæftigelsessituationen og beskæftigelsespolitikkerne i medlemsstaterne og Fællesskabet«.

Opmærksomheden henledes på, at et af sagsområderne henhørende under Europa-Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender er at forebygge enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, region eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (artikel 13 i EF-traktaten), hvilket er nært knyttet til de grundlæggende sociale rettigheder og arbejdsmarkedet. Man bør ligeledes erindre, at vi står over for en vedvarende forhøjelse af befolkningens gennemsnitlige levealder, at der i hele Europa sættes spørgsmålstegn ved pensionsordningernes fremtid, en eventuel forhøjelse af pensionsalderen og — for kvinders vedkommende — en langsom indslusning på arbejdsmarkedet for blot at nævne nogle få eksempler.

Kan Kommissionen forklare den graverende form for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, som Parlamentet gør sig skyldig i, når det afholder udvælgelsesprøver med henblik på besættelse af stillinger og i den forbindelse fastsætter aldersgrænsen til 45 år?

Finder Kommissionen denne aldersbetingede forskelsbehandling retfærdig?

Har Kommissionen studeret lovgivningen i EU's forskellige medlemsstater med henblik på en tilnærmelse hertil, således at kriterierne for solidaritet og sociale rettigheder i højere grad tilgodeses?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(15. oktober 2001)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til de svar, den har givet på de skriftlige forespørgsler P-1600/01 fra Toine Manders⁽¹⁾ og E-1512/01 fra Daniela Raschhofer⁽²⁾ og på den mundtlige forespørgsel H-497/01 fra Anne E.M. van Lancker i spørgetiden under Europa-Parlamentets mødeperiode i juni 2001⁽³⁾.

Ud over de oplysninger, der er givet i disse svar, skal det bemærkes, at anvendelsen af aldersgrænser må tages op til ny vurdering i forbindelse med oprettelsen af Det Europæiske Ansættelseskontor, som i fremtiden skal afholde udvælgelsesprøver for alle EU-institutionerne. Generalsekretærene for EU-institutionerne enedes på deres møde den 9. juli 2001 om, at det vil være op til ledelsen af dette fremtidige kontor at træffe en beslutning om aldersgrænserne, og at dette skal ske med et kvalificeret flertal. Kommissionen har bekræftet denne holdning i sin meddelelse af 18. juli 2001 om nye retningslinjer for reformen af personalepolitikken⁽¹⁾ og opfordret sit generaldirektorat for personale og administration til at udarbejde et forslag til afgørelse om oprettelse af dette kontor, som skal forelægges Kommissionen og de øvrige institutioner til vedtagelse så hurtigt som muligt.

Kommissionen offentliggjorde i februar 2000 en rapport som led i forberedelsen af de forhandlinger i Rådet, der førte til vedtagelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽²⁾ uden hensyntagen til religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Rapporten indeholder nærmere oplysninger om medlemsstaternes dagældende bestemmelser om bekæmpelse af forskelsbehandling. Et eksemplar af rapporten sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat. Medlemsstaterne skal senest den 2. december 2003 have gennemført direktiv 2000/78/EF i deres nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT C 364 E af 20.12.2001, s. 156.

⁽²⁾ EFT C 364 E af 20.12.2001, s. 132.

⁽³⁾ Skriftligt svar af 13.6.2001.

⁽⁴⁾ SEK(2001) 1202/6.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000.

(2002/C 93 E/092)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2186/01

af José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE-DE) til Kommissionen

(23. juli 2001)

Om: Forskelsbehandling med hensyn til det spanske sprog i Europaskolen

Ifølge spørgerens oplysninger er det almindelig praksis at optage børn under kategori III i hvilken som helst afdeling af Europaskolerne.

Som svar på et spørgsmål fremsat af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender på dets møde den 26. maj 1999 oplyste Kommissionen, at Europaskolen i München, som er den eneste uddannelsesinstitution med undervisning i spansk i den pågældende by og omegn, ikke diskriminerede spanske elever ved kun at optage et begrænset antal, selv om der kun var få elever tilmeldt i den spanske afdeling under kategori I.

Ifølge de oplysninger, som spørgeren er i besiddelse af, var kriterierne for adgang til andre afdelinger i kategori III meget mere fleksible end i den spanske afdeling, selv når antallet af adgangsberettigede børn var mindre. (Ud af de tre små afdelinger — den spanske, den nederlandske og den græske — er den spanske afdeling den mindste med kun 32 elever, hvor 47 % henhører under kategori III, sammenlignet med 62 % i den hollandske og 66 % i den græske afdeling).

Kan Kommissionen oplyse årsagen eller årsagerne til, at adgangskriterierne varierer alt efter nationalitet, hvis ovennævnte tal er korrekte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(2. oktober 2001)

Formålet med at oprette en Europaskole i München i henhold til protokol af 15. september 1975 var oprindeligt og er stadig at sikre undervisning af børn af personalet i Det Europæiske Patentkontor (EPO). Andre børn, som er statsborgere i én af medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab eller et af de andre

lande, som er part i Den Europæiske Patentkonvention, kan også optages i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat af Europaskolernes Øverste Råd. Da denne skole i særlig grad er tilknyttet Det Europæiske Patentkontor, er dette den største økonomiske bidragsyder.

På mødet den 25. og 26. maj 1976 traf Det Øverste Råd følgende beslutning:

1. Børn af personalet i EPO, samt børn af personalet i Europaskolen i München, skal optages (kategori I-elever).
2. Hvis der stadig er plads, kan børn, som er statsborgere i én af medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab eller en af de øvrige stater, som er part i Den Europæiske Patentkonvention (kategori II-elever), ligeledes optages. »Hvis der er plads«, betyder plads i en klasse, uden at denne klasse skal deles op.

Skolens leder bestemmer, hvilke elever der optages, og hvorledes de placeres i klasserne.

Med hensyn til det specifikke spørgsmål om hvorvidt skolen har anvendt adgangskriterierne for kategori III-elever lige strengt uanset nationalitet, særlig når det drejer sig om den spanske, hollandske og græske sprogafdeling, kan Kommissionen oplyse følgende fra skolens ledelse:

1. I skoleåret 2001-2002 var der 42 elever (herunder 18 i kategori III) i den spanske afdeling, 39 (18 i kategori III) i den græske afdeling og 41 (25 i kategori III) i den hollandske afdeling.

Det faktum, at procentdelen af kategori III-elever sammenholdt med kategori I-eleverne ikke er den samme i de pågældende tre sprogafdelinger, skyldes ikke forskelsbehandling fra skolens side. Det skyldes andre grunde, f.eks. mangelen på kategori I-elever i visse klasser i en sprogafdeling. Det var tilfældet i den spanske afdeling, hvor der ikke var nogen 1. klasse i 1997 og 2. klasse i 1998, fordi der ikke var tilmeldt kategori I-elever til disse klasser. Dette er i følge Det Øverste Råds bestemmelser den eneste betingelse for at oprette nye klasser.

2. Udvælgelsen af kategori III-elever til de pladser, der er til rådighed i alle skolens sprogafdelinger, foretages af skolens ledelse, som anvender følgende kriterier: der skal være tale om børn af diplomater fra medlemslandene og patentagenter, der er godkendt af EPO eller om elever, der overføres fra andre Europaskoler og søskende til elever, der allerede er indmeldt i skolen. Skolens ledelse kan også optage andre elever af undervisningsmæssige grunde, som f.eks. et meget lille antal kategori I-elever i en klasse, og i et sådant tilfælde foregår udvælgelsen ved lodtrækning.
3. I Europaskolen i München findes der kun en spansk og en græsk afdeling i primærafdelingen, mens der findes en hollandsk afdeling både i primær- og sekundærafdelingen. Denne afdeling har tre kombinerede førsteklasse, mens den spanske og den græske afdeling kun har to kombinerede primærklasser, hvilket forklarer den lidt højere procentdel af kategori III-elever i visse primærklasser i den hollandske afdeling.

I betragtning af alle disse objektive faktorer kan Kommissionen ikke se, at der er tale om forskelsbehandling på grund af nationalitet i forbindelse med optagelsen af kategori III-elever i Europaskolen i München.

(2002/C 93 E/093)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2188/01
af Sérgio Marques (PPE-DE) til Kommissionen

(23. juli 2001)

Om: Finansiell gennemførelse af EF-støtterammen for Portugal

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog den 3. maj 2001 overførsel til år 2002-2006 af de strukturfondsbevillinger, der ikke var blevet disponeret over i 2000, og som ikke kunne overføres til regnskabsåret 2001. Som følge af forsinkelsen i vedtagelsen af visse programmer, der samfinansieres af strukturfondene, kunne der ikke disponeres over et beløb på 6,152 mia. EUR af de afsatte bevillinger for 2000, og de kunne heller ikke overføres til 2001. Af de 26,297 mia., der var afsat på budgettet for 2000, blev der kun disponeret over 12,107 mia. og 8,038 mia. blev overført til regnskabsåret 2001.

I betragtning af at regnskabsregulativerne for 2000-2006 begrænser denne type overførsler til bevillinger, der ikke er anvendt i 2000, og at de bevillinger, der ikke er disponeret over i tidligere år, ikke længere kan opføres på budgettet, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvad er gennemførelsesprocenten for EF-støtterammen for Portugal i 2000 og i første halvår af 2001?
2. Hvilke virkninger vil det få, hvis der kan konstateres en lavere finansiel gennemførelsesprocent for EF-støtterammen for Portugal i 2001? Vil Portugal miste de beløb, der ikke er disponeret over i 2001?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(17. september 2001)

Udnyttelsesgraden for forpligtelsesbevillingerne i forbindelse med EF-støtterammen (EFSR) for Portugal i 2000 og 2001 er 100 %, da alle programmerne under nævnte ESFR er blevet vedtaget og godkendt. Forpligtelserne beløb sig til i alt 3 202 mio. EUR i 2000 og 3 125 mio. EUR i 2001. Betalingerne androg 1 337 mio. EUR i 2000 og 254 mio. EUR indtil den 20. juni 2001. Det første beløb på 1 378 mio. EUR er blevet betalt fuldt ud for alle programmerne.

Det er for tidligt at vurdere, hvor langt man er nået med den faktiske gennemførelse af denne EFSR. På overvågningsudvalgets møde den 6. juli 2001 meddelte de portugisiske myndigheder Kommissionen, at gennemførelsen af programmeringen for 2000 var 28 % den 30. juni 2001. De forventede en gennemførelse på 100 % ved udgangen af 2001.

Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾ sikrer forpligtelsen af EU-bevillingerne til hvert enkelt vedtaget program uanset gennemførelsens forløb i et givet år. Der er derfor ingen direkte risiko for, at midler går tabt i den situation, som det ærede medlem beskriver i sin forespørgsel. Forsinkelser i gennemførelsen af programmer kan dog medføre, at midler til disse programmer går tabt som følge af automatisk frigørelse: denne regel gælder, når de anmodninger om betaling, der indgives indtil udgangen af år »n+2«, inklusive det oprindelige forskud, ikke gør det muligt fuldt ud at udnytte den forpligtelse, der er indgået i år »n« og tidligere år.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2002/C 93 E/094)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2196/01

af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen

(17. juli 2001)

Om: BSE

Den 5. juli i år blev der i Aosta-dalen konstateret et BSE-tilfælde på en 14-årig ko af den brogede kvægrace »schweizisk kastanjebrun«, som stammede fra Schweiz; det er ikke første gang, at der i Europa konstateres tilfælde af denne infektion på kvæg stammende fra Schweiz.

Kommissionen bedes følgelig oplyse, hvilke aftaler, der er indgået mellem Den Europæiske Union og Schweiz til sikring af, at alle foranstaltninger til kontrol og forebyggelse i forbindelse med kvæg i Schweiz opfylder de sikkerhedsstandarder, som gælder i Den Europæiske Union, og hvilke garantier de schweiziske myndigheder har givet herfor.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(2. oktober 2001)

Sektoraftalerne mellem Schweiz og Fællesskabet, der blev indgået den 21. juni 1999, omfatter en aftale om handel med landbrugsprodukter. Bilag 11 til denne aftale handler om anvendelse af sundheds- og zootekniske foranstaltninger i forbindelse med handel med levende dyr og animalske produkter. Tillæggene til bilag 11 indeholder ikke for nærværende nogen særlige regler vedrørende bovin spongiform

encephalopati (BSE). Det er blevet bestemt, at de skal integreres, ved beslutning truffet af Det Blandede Veterinærudvalg, der er blevet nedsat i henhold til artikel 19. Denne integration vil finde sted, så snart aftalerne er trådt i kraft.

De schweiziske myndigheder har imidlertid for at bekæmpe BSE siden 1990 haft et helt arsenal af meget vigtige foranstaltninger. Det blev i foråret 1999 kompletteret ved indførelsen af et aktivt BSE-overvågningssystem baseret på brugen af hurtige BSE-test. Dette system er i øvrigt atter blevet taget op på fællesskabsplan for at forbedre de overvågningssystemer, der allerede eksisterer i Fællesskabet. Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor aflægger regelmæssige inspektionsbesøg i Schweiz for at gennemgå det system, der er etableret af de schweiziske myndigheder, og evaluere dets effektivitet.

Hvad angår import fra Schweiz, er denne ligesom import fra ethvert andet tredjeland styret af Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (¹). Denne forordning fastslår bl.a., at produkter af animalsk oprindelse i forbindelse med import skal være ledsaget af et sundhedscertifikat, der attesterer, at de ikke indeholder særligt risikomateriale eller kød, der er blevet adskilt fra drøvtyggers knogler på mekanisk vis. På samme måde kræves det, at der ved import af levende kvæg forelægges et sundhedscertifikat, der attesterer, at anvendelsen af proteiner fra pattedyr i drøvtyggers foder er genstand for et effektivt implementeret forbud, og at kvæget er identificeret ved hjælp af et permanent identifikationssystem og ikke er efterkommere efter hundyr, der er mistænkt for at været smittet med BSE.

(¹) EFT L 147 af 31.5.2001.

(2002/C 93 E/095)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2199/01

af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen

(23. juli 2001)

Om: Jordstandarder og bioaffald

Kommissionen har offentliggjort to oversigtsdokumenter vedrørende et udkast til et direktivforslag om biologisk behandling af bioaffald, men det er nu blevet antydnet, at dette arbejde muligvis vil blive erstattet af udarbejdelsen af et direktivforslag om jordstandarder.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke tanker den har gjort sig med hensyn til udviklingen af en politik på disse områder, hvilke prioriteringer den har, og hvordan tidsplanen for offentliggørelse af yderligere oversigtsdokumenter og endelige forslag ser ud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(24. september 2001)

Med vedtagelsen af sin meddelelse om det sjette miljøhandlingsprogram med titlen »Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar« (¹) har Kommissionen anført en række prioriterede områder for foranstaltninger på miljøområdet. Heriblandt kan nævnes forbedring af jordbundsbeskyttelsen i Fællesskabet. Kommissionen er i gang med at udarbejde en meddelelse om dette emne, som den regner med at vedtage i første halvdel af 2002. For øjeblikket er Fællesskabets indsats med specielt henblik på jordbunden ret begrænset (f.eks. direktivet om slam fra rensningsanlæg) (²), og der foreligger meget lidt information på fællesskabsniveau om jordens tilstand. I den kommende meddelelse vil der blive taget hensyn til jordens funktioner, nedbrydningsprocesserne og den nuværende politik, idet der samtidig skitseres en række valgmuligheder med hensyn til fremtiden, som skal drøftes med Europa-Parlamentet, Rådet og de berørte kredse.

(¹) KOM(2001) 31 endelig udg.

(²) Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg — EFT L 181 af 4.7.1986.

(2002/C 93 E/096)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2200/01**af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen**

(23. juli 2001)

Om: Astma og tilsætningsstoffer

Er det Kommissionen bekendt, at det meget anvendte konserveringsmiddel natriummetabisulfit (E 223) mistænkes for at være årsag til astmaanfald hos nogle mennesker?

Bidrager Kommissionen til forskning på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(5. september 2001)

Kommissionen er bekendt med, at sulfit såsom natriummetabisulfit kan forårsage astmaanfald hos nogle mennesker.

Senest i 1994 har Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler vurderet virkningen af natriummetabisulfit og andre sulfitter⁽¹⁾. Komitéen konkluderede i sin udtalelse, at for størstedelen af befolkningen udgør sulfitter ikke nogen sundhedsrisiko, men at de kan udgøre en alvorlig fare for nogle astmapatienter. Den anbefalede, at anvendelsen af sulfitter skulle begrænses til de levnedsmidler, hvor det teknologisk kan forsvares, og at levnedsmidler tilsat sulfitter skal mærkes, uanset hvor meget der er tilsat.

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har endvidere behandlet spørgsmålet om intolerans over for sulfitter i en rapport om uønskede reaktioner som følge af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser fra september 1995.

Sulfitter er godkendt som tilsætningsstoffer til en række levnedsmidler i henhold til bilag III, del B, til direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer.⁽²⁾ Sulfitter er effektive til at hindre gæring og dannelse af mug og bakterier. De hindrer også ikke-enzymatisk og enzymatisk misfarvning.

Der blev påvist et teknologiske behov for at anvende sulfitter i disse levnedsmidler, før de blev godkendt i henhold til kriterierne for godkendelse af tilsætningsstoffer til levnedsmidler.

Som med alle andre tilsætningsstoffer skal sulfitter anvendt i levnedsmidler mærkes i henhold til direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽³⁾. Derudover vil Kommissionen snarest vedtage et ændringsforslag til direktivet, som skal omfatte obligatorisk mærkning af allergener, herunder sulfitter. Forslaget dækker også mærkning af sulfitter i alkoholiske drikkevarer, som hidtil har været undtaget fra deklarering af ingredienser. Dette gør det muligt for forbrugere, der lider af intolerans over for sulfitter, at undgå de levnedsmidler, hvor disse stoffer anvendes.

⁽¹⁾ Udtalelse om svovldioxid og andre sulfitter anvendt som konserveringsmiddel i levnedsmidler fra den 25. februar 1994.

⁽²⁾ EFT L 61 af 18.3.1995.

⁽³⁾ EFT L 109 af 6.5.2000.

(2002/C 93 E/097)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2216/01**af Adriana Poli Bortone (UEN) til Kommissionen**

(24. juli 2001)

Om: Forbrugernes valgmuligheder

I EU markedsføres produkter, som er forarbejdet af animalske organer eller ved udnyttelse af børn som arbejdskraft. Mener Kommissionen ikke, at man bør foretage en tydelig mærkning af disse produkter, således at forbrugerne får mulighed for at vælge, om de vil købe produkter, der er forarbejdet af animalske organer og under anvendelse af børnearbejde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(2. oktober 2001)

Der gælder specifikke regler for udelukkelse af specificeret risikomateriale, herunder animalske organer i levnedsmidler som fastlagt i forordning (EF) nr. 999/2001⁽¹⁾ og dens gennemførelsesbestemmelser. Derudover har Kommissionen for nylig indsendt et forslag til medlemsstaterne i Den Stående Levnedsmiddelkomité om at gøre mærkningen af kødbaserede produkter mere gennemsigtig og præcis. Definitionen af »kød« skal uddybes, og de dele af dyrene, der anvendes til menneskeføde såsom slagteaffald (hjerte, indvolde, lever osv.) eller fedt, skal mærkes.

Kommissionen er bekendt med et stigende antal etiske eller sociale mærkninger, der stammer fra forskellige producenter, industrisektorer, ikke-statslige organisationer eller regeringer. Sådanne mærkninger sætter forbrugeren i stand til at foretage bevidste valg. Men det er samtidig nødvendigt med en uafhængig kontrol for at sikre, at produktet ikke fremstilles f. eks. ved udnyttelse og misbrug af børn, og at forbrugerne ikke vildledes. Denne kontrol er vanskelig at gennemføre.

Kommissionen har udgivet en grønbog om virksomhedernes sociale ansvar,⁽²⁾ som sigter mod at starte en debat om de bedste metoder til at udarbejde, vurdere og sikre effektive og pålidelige instrumenter såsom etiske eller sociale mærkninger i forbindelse med virksomhedernes sociale ansvar. Forbrugerorganisationerne vil få mulighed for at deltage i denne debat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis. EFT L 147 af 31.5.2001.

⁽²⁾ KOM(2001) 366 endelig udg.

(2002/C 93 E/098)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2219/01**af Ilda Figueiredo (GUE/NGL) til Kommissionen**

(24. juli 2001)

Om: Overgangen til euro og den traditionelle handel

Med indførelsen af euroen den 1. januar 2002 kommer den traditionelle handel til at spille en afgørende rolle med hensyn til information af befolkningen, fordi den har den tætteste forbindelse til befolkningen. Den udgør endda et centralt element i hele processen med omveksling af nationale valutaer til den fælles valuta, hvilket kræver en ekstra indsats ud over de enorme ændringer, den indebærer, navnlig med hensyn til bogføring, intern og ekstern dokumentation, edb osv.

Da der er tale om små eller meget små virksomheder, navnlig i Portugal, er det væsentligt, at denne enorme indsats og det økonomiske og sociale bidrag fra den traditionelle handels side støttes behørigt, idet den ydede støtte hidtil har været ret beskeden.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

- Hvilken støtte er der blevet givet til de små handlende i Portugal og i de andre EU-medlemsstater med ovennævnte formål for øje? Hvor mange, navnlig i Portugal, har modtaget denne støtte?
- Hvilke andre støtteforanstaltninger overvejer Kommissionen for at reducere denne sektors omkostninger ved overgangen til euroen mest muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(22. oktober 2001)

For at hjælpe virksomhederne med at forberede sig på euroen har Kommissionen i nært samarbejde med medlemsstaterne og en række organisationer støttet forskellige informationskampagner rettet mod små og mellemstore virksomheder (SMV).

Inden for rammerne af Prince-programmet blev der i 1999 og 2000 offentliggjort 2. og 3. indkaldelse af forslag til informations- og kommunikationsforanstaltninger om euroen. 12 af de udvalgte projekter rettet mod SMV blev gennemført i samarbejde med Portugal. Nærmere oplysninger herom sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Sekretariat.

Der er etableret en website om euroen, som regelmæssig ajourføres, og som er tilgængelig for alle på følgende adresse (<http://europa.eu.int/euro/html/home6.html?lang=6>), og en publikation med titlen »Europapers« findes på følgende website: (http://europa.eu.int/comm/economy_finance/document/europap/eupidxen.htm)

Der er offentliggjort en brochure med titlen »Your business and the euro, A strategic guide« med en cd-rom, som siden 1999 er distribueret gennem nettet af Euro-Info-Centre og Euro-Info-Points (ca. 1 mio. eksemplarer).

Der er indgået partnerskabsaftaler med medlemsstaterne om samfinansiering af deres nationale informationskampagner om euroen rettet mod forskellige målgrupper, blandt andet SMV. For Portugals vedkommende androg det samlede budget 3 110 000 EUR i 2000 og 2 100 000 EUR i 2001. Kommissionen ydede i begge tilfælde et bidrag på 50 %.

Kommissionen gennemfører også regelmæssigt FLASH Eurobarometer-undersøgelser hos SMV om euroen, som giver mulighed for følge med i virksomhedernes forberedelser på dette område via tendenser efter land, sektor og størrelse.

Herudover yder nettet af Euro-Info-Centre værdifuld støtte og rådgivning. De fleste udarbejder materiale som f.eks. brochurer, disketter eller cd-rom og gennemfører informationskampagner rettet mod SMV.

På basis af antallet af henvendelser om materiale, forsendelser af informationsmateriale, antallet af besøg på euro-webstederne og antallet af deltagere i seminarer kan man ikke præcist vurdere, hvor mange virksomheder man er nået ud til med de omtalte initiativer. Hovedformålet med initiativerne er at øge de forskellige informationsaktioners virkning ved at maksimere synergieffekten mellem de vigtigste aktører (banker, bogholdere, revisorer, handelskamre og erhvervsorganisationer), netværkseffekten ved at fremme pilotforanstaltninger, der kan udvides til at omfatte andre organisationer, partnere, regioner og lande og ved at udbrede de bedste fremgangsmåder via alle disponible kanaler.

Kommissionen yder ikke direkte økonomisk støtte til virksomheder i forbindelse med overgangen til euroen og overvejer ikke støtteforanstaltninger for at reducere sektorens udgifter i forbindelse hermed. Støtten til erhvervslivet kommer normalt fra medlemsstaterne eller erhvervsorganisationerne, men består hovedsagelig i information og rådgivning og ikke i økonomisk støtte.

(2002/C 93 E/099)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2221/01
af Ingo Friedrich (PPE-DE) til Kommissionen

(24. juli 2001)

Om: Landbrugsspørgsmål i international sammenhæng

I New Zealand er det i modsætning til EU-landene tilladt at fjerne geviret på vildtet. Dette gevir sælges så til høje priser til asiatiske lande, således at kadaveret kun er et affaldsprodukt. Den uundgåelige følge heraf ved import til EU er, at priserne på vildt i medlemsstaterne bryder sammen.

1. Hvad gør Kommissionen for at sikre, at EU-normerne overholdes også ved import?
2. Kan der også som led i den internationale handel skrides ind over for overtrædelser af EU-bestemmelser?
3. Kan dumpingpriser i handlen med vildt fra tredjelande forbydes, hvis de beror på normer, der er i strid med EU-retten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(5. september 2001)

1. Nogle medlemsstater har forbudt indsamling af hjortetakhud, men et sådant forbud findes ikke i EF-retten. Eftersom Fællesskabets handelspolitik bygger på egne interne regler, er der ingen grund til at Fællesskabet skulle indføre restriktioner for vildtkød af dyr, hvis gevir er blevet fjernet med henblik på udnyttelse af huden.
2. Med hensyn til det specifikke spørgsmål, der besvares under punkt 1, kan der således ikke siges at være tale om nogen overtrædelse af EF-reglerne. Det er i mere generelle termer medlemsstaterne, der har ansvaret for at fastsætte og anvende passende sanktioner, hvis der forekommer overtrædelser af EF-lovgivningen om import af kød.
3. Alt kød, også af vildt, skal opfylde Fællesskabets dyre- og folkesundhedsstandarder. Lande godkendes individuelt på basis af deres dyre- og folkesundhedsstatus, som også omfatter betingelser for human slagtning. Kød, der opfylder disse standarder, kan importeres til den billigste pris, som importøren kan opnå.

(2002/C 93 E/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2228/01
af Patricia McKenna (Verts/ALE) til Kommissionen

(18. juli 2001)

Om: Juridiske enheder inden for Kommissionen og EU

Hvad er det gennemsnitlige antal sager pr. jurist i generaldirektoraterne for det indre marked, landbrug, regionalpolitik, miljø, fiskeri, konkurrence samt beskæftigelse og sociale anliggender?

Hvor mange juridiske enheder og jurister er der ansat i hvert af de ovennævnte generaldirektorater for at behandle klager og retssager?

Hvad er det gennemsnitlige antal sager pr. jurist pr. EU-land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(29. oktober 2001)*

Der er tjenestemænd, som hovedsagelig eller i en vis udstrækning beskæftiger sig med klager og retssager i hvert af de generaldirektorater, der er nævnt i det ærede medlems forespørgsel (det indre marked, landbrug, regionalpolitik, miljø, fiskeri, konkurrence og beskæftigelse og sociale anliggender). Spørgsmål vedrørende den korrekte anvendelse af EF-retten er dog ikke begrænset til disse generaldirektorater, og tjenestemænd i adskillige andre generaldirektorater er løbende beskæftiget med sådanne anliggender i deres normale daglige arbejde.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Generaldirektoratet for Fiskeri har klart afgrænsede horisontale omheder, som beskæftiger sig med retlige anliggender (REGIO.G.2 »Retlige anliggender, procedurer og forbindelser med udvalgene og Rådet« og FISH.D.3 »Retlige anliggender«). Der er henholdsvis 4 og 6 ansatte i disse kontorer. Generaldirektoratet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender har ikke et klart afgrænset retligt kontor — dets retlige ressourcer er fordelt over seks kontorer, som beskæftiger sig med EF-retten inden for dets ansvarsområde, hvor ca. 13 ansatte tager sig af klager og overtrædelser. I direktorat D »Gennemførelse og iværksættelse« i Generaldirektoratet for Miljø tager kontor ENV.D.2 (»Implementering og håndhævelse af lovgivning«) sig af overtrædelser og klager. I alt ca. 22 ansatte i generaldirektoratet er beskæftiget hermed. I direktorat B (»Landbrugslovgivning«) i Generaldirektoratet for Landbrug beskæftiger kontor B.1 sig med retlige anliggender i almindelighed og sager, der er indbragt for Domstolen i særdeleshed, mens kontor B.3 beskæftiger sig med overtrædelser. I alt ca. 19 ansatte arbejder i disse kontorer.

Opgavernes art i Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Generaldirektoratet for Konkurrence er ensbetydende med, at de retlige ressourcer er fordelt over alle direktoraterne.

Ved tilvejebringelsen af disse tal har Kommissionen ikke kun holdt sig til udtrykket »jurist« som anført i det ærede medlems forespørgsel, da varetagelsen af klager og retssager typisk kræver indgående teknisk, økonomisk og juridisk analyse. Tallene vedrører derfor personale, der dækker alle disse discipliner.

Hvad angår omfanget af overtrædelser i forbindelse med hver enkelt medlemsstat, henvises det ærede medlem til Kommissionens årsberetning om gennemførelsen af fællesskabsretten⁽¹⁾ på følgende internet-adresse: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm#infractions.

1 899 sager blev registreret i 2000, og ved udgangen af 2000 var ca. 3 379 sager under behandling.

Generaldirektorat	Kontorer	Antal ansatte
Generalsekretariatet	1 (A.2)	2
Det Indre Marked	18 kontorer	27
Landbrug	2 (B.1, B.3)	12 + 7
Regionalpolitik	1 (G.2)	4
Miljø	1 (D.2)	17 + 5
Fiskeri	1 (D.3)	6
Konkurrence	25	163
Beskæftigelse og Sociale Anliggender	6	13

⁽¹⁾ KOM(2001) 309 endelig udg. — bind I.

(2002/C 93 E/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2229/01
af José Ribeiro e Castro (UEN) til Kommissionen

(18. juli 2001)

Om: Hongkongs status

Ifølge meddelelser i pressen skulle Hongkongs administration være på nippet til at vedtage en lov, der giver regeringen i Folkerepublikken Kina beføjelser til at afsætte lederen af denne region, hvilket indebærer en risiko for, at Hongkong mister sit vedtægtsmæssige selvstyre, og vil være i strid med de løfter, der blev givet på tidspunktet for overdragelsen for få år siden.

Denne kendsgerning skulle være opstået som følge af de forhandlinger, der har været ført mellem regering i Peking og Hongkongs myndigheder, og skaber — stadig efter hvad der fremgår af pressen — alvorlig bekymring og folkelige protester. Den nye lov forventes vedtaget torsdag den 18. juli 2001.

Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål: Er Kommissionen informeret om disse forhold, og kan den på nogen måde be- eller afkræfte dem? Og har den kendskab til noget lignende i forbindelse med Macau? Hvilke virkninger kan disse forhold — hvis de bekræftes — få på forbindelserne mellem EU og Kina?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(6. september 2001)

Europa-Kommissionen har kendskab til de nævnte pressemeddelelser og er bekendt med, at myndighederne i Hongkong den 19. juli vedtog en lov, kendt som »Chief Executive Election Ordinance« (direktiv nr. 21 af 2001).

Kommissionen har bemærket, at myndighederne i Hongkong på ny har forsikret, at den nye bestemmelse er i overensstemmelse med basisloven. Kommissionen har ligeledes noteret sig de standpunkter, som er fremført af Hongkong Law Society og Advokatforbundet i Hongkong.

Europa-Kommissionen støtter fortsat princippet »et-land-to-systemer« i den fælles erklæring fra Kina og Det Forenede Kongerige og basisloven i Hongkong.

Kommissionen vil fortsat nøje følge udviklingen i Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med forpligtelsen til at støtte Hongkong's høje grad af selvstændighed, navnlig hvad angår de forfatningsmæssige bestemmelser i basisloven.

Kommissionen har ikke kendskab til tilsvarende forslag vedrørende Macao.

(2002/C 93 E/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2233/01
af Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) til Kommissionen

(26. juli 2001)

Om: Gennemførelse af EU-affaldsdirektiverne i Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår bortskaffelsen af brugt køler- og bremsevæske

Efter forsigtige skøn skal årligt ca. 100 000 — 400 000 t brugt kølervæske og bremsevæske fra udrangerede køretøjer bortskaffes i Forbundsrepublikken Tyskland. Der bortskaffes imidlertid skønsvist kun ca. 5 000 t brugt kølervæske. Hverken det tyske miljøministerium eller miljøministerierne i de enkelte delstater kan oplyse endelige tal.

1. Indeholder de rapporter om gennemførelsen af EU-affaldsdirektiverne, som Forbundsrepublikken Tyskland skal udarbejde og sende til Kommissionen, oplysninger om, hvor store mængder brugt kølervæske og bremsevæske der produceres i Tyskland, og om, hvor store mængder der rent faktisk bortskaffes på lovlig vis?

2. Ville en manglende meddelelse af de pågældende oplysninger ikke betyde, at Forbundsrepublikken Tyskland som følge af den manglende kontrol med værkstederne ikke gennemfører EU-affaldsbestemmelserne korrekt, navnlig for så vidt angår artikel 4 i direktiv 91/689/EØF? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at træffe herimod?

Findes der oplysninger fra andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(25. oktober 2001)

I henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald⁽¹⁾ skal alle producenter heraf kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder. I henhold til artikel 4, stk. 2, i samme direktiv skal producenterne føre et register med angivelse af mængde, art, transportform og behandlingsmetode for affaldet. De skal på anmodning meddele de kompetente myndigheder disse oplysninger.

Der er i direktiv 91/689/EØF ingen krav om, at medlemsstaterne skal indgive disse detaljerede oplysninger til Kommissionen. Ved Kommissions beslutning 97/622/EF af 27. maj 1997 om spørgeskemaerne til medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af visse direktiver om affald⁽²⁾ fastlagde Kommissionen et spørgeskema for medlemsstaternes rapportering i medfør af direktiv 91/692/EØF. Dette spørgeskema kræver ikke af medlemsstaterne, at de fremkommer med oplysninger om mængderne af brugt køler- og bremsevæske, og heller ikke om bortskaffelsen heraf.

Kommissionen er ved at behandle en klage om, hvorvidt Tyskland fører fyldestgørende kontrol med bortskaffelse af brugt kølervæske, og i forbindelse også, om den brugte kølervæske bortskaffes i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽³⁾ og Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald.

Kommissionen ligger ikke inde med tal for generering og bortskaffelse af brugt køler- og bremsevæske i andre medlemsstater.

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer⁽⁴⁾, som skal være gennemført af medlemsstaterne inden den 21. april 2002, rummer bestemmelser om obligatorisk fjernelse og særskilt indsamling af disse væsker (artikel 6, stk. 3, samt bilag I).

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 256 af 19.9.1997.

⁽³⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽⁴⁾ EFT L 269 af 21.10.2000.

(2002/C 93 E/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2236/01 af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen

(26. juli 2001)

Om: Burma

Har Kommissionen planer om at yde supplerende bistand til bekæmpelse af den eskalerende hiv/aids-krise i Burma?

Er Kommissionen klar over, at det ville give anledning til udbredt bekymring og forfærdelse, hvis der blev truffet afgørelse om at kanalisere EF-midler gennem militærjuntaens fagministerier i Rangoon?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Chris Patten*(5. september 2001)*

Kommissionen har for nylig finansieret et ekspertbesøg i Burma/Myanmar til i samarbejde med De Forenede Nationers/Verdenssundhedsorganisationens (FN's/WHO's) AIDS-program at vurdere HIV/AIDS-smitteprofilen i landet (human immundefekt virus/erhvervet immundefekt syndrom). Når Kommissionen har modtaget slutrapporten fra besøget, vil den kunne tage stilling til, hvordan og i hvilket omfang den kan bidrage til at afhjælpe krisen.

Kommissionen er ganske klar over de politiske aspekter, som vil kunne influere på, hvordan sådanne midler kanaliseres. Sagen vil blive drøftet inden for rammerne af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og en eventuelt finansieringsafgørelse vil blive truffet på grundlag af betingelserne i Unionens fælles holdning vedrørende Burma/Myanmar⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nr. 96/635/FUSP, EFT L 287 af 8.11.1996.

(2002/C 93 E/104)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2238/01
af Caroline Lucas (Verts/ALE) til Kommissionen***(26. juli 2001)*

Om: EU's forbindelser med Colombia/EU's bistandsprogram til fremme af fredsprocessen

Kommissionen er tidligere blevet anmodet om at garantere, at EU's bistand holdes fuldstændig adskilt fra Plan Colombia. Spørgsmålet er imidlertid, om det er muligt at kanalisere europæiske midler gennem »Fondo de Inversiones para la Paz«, som er Plan Colombia-programmets fond. Kan Kommissionen forklare, hvordan de europæiske midler kanaliseres, og hvilke kriterier der er opstillet for at sikre gennemsigtighed samt lokale og ikke-statslige aktørers deltagelse i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af projekterne?

Hvornår vil EU forelægge Europa-Parlamentet den første offentlige beretning om den halvårlige vurdering af fredsprocessen, og vil denne beretning omfatte en uafhængig vurdering af den colombianske regerings menneskerettighedspolitik med særlig vægt på de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe paramilitære grupper og deres økonomiske bagmænd?

En række rapporter viser, at sprøjtning fra luften med amerikansk militær støtte forårsager alvorlige menneskerettighedskrænkelser som f.eks. tvangsflytninger og skader på folkesundheden og miljøet. Hvordan vil EU, der har et ansvar for at beskytte menneskerettighederne overalt i verden, i sin politiske dialog med USA gøre det klart, at den colombianske regering ikke respekterer menneskerettighederne i det omfang, det må være påkrævet for at modtage militær støtte?

Et af de prioriterede mål i EU's bistandspakke er at sikre et større engagement fra civilsamfundets side. Hvilke mekanismer vil der blive oprettet for at garantere en flydende dialog mellem Kommissionen og Rådet og den colombianske og europæiske ikke-statslige sektor? Hvad vil der blive gjort for at forbedre informationsudvekslingen med den ikke-statslige sektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten*(7. september 2001)*

Kommissionen understreger på ny, at den har til hensigt at yde bistand til fredsprocessen i Colombia, hvilket ikke må forveksles med den såkaldte Plan Colombia.

Kommissionen er ved at lægge sidste hånd på et finansieringsforslag vedrørende det første program i EU's bistandspakke for Colombia. Dette forslag vil i nær fremtid blive forelagt medlemsstaterne til godkendelse. Kommissionen agter at udpege »Agencia Colombiana de Cooperación internacional« (ACCI) som sin counterpart, således som det er fastsat i den rammefinansieringsaftale, som EU og den colombianske regering indgik i december 2000. Kommissionen kan derfor bekræfte, at den ikke har til hensigt at kanalisere midlerne via »Fondo de Inversiones para la Paz«.

Kommissionen har på forslag af medlemsstaterne udpeget »Corporación de Desarrollo y Paz del Magdalena Medio«, der er en velrenommeret lokal ikke-statslig organisation, som det vigtigste gennemførelsesorgan for projektet. Denne organisation har medvirket ved udformningen af projektet.

Med hensyn til projekternes overvågning vil Kommissionen anvende det almindelige overvågningssystem, der benyttes som led i Fællesskabets eksterne samarbejde.

(2002/C 93 E/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2246/01
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(26. juli 2001)

Om: Begrænset udnyttelse af modtagelsesfaciliteter i havne på grund af vedvarende affaldsdumpning i havet

1. Kan Kommissionen bekræfte oplysningerne i årsberetningen fra den nederlandske affaldskoncern, Holding AVR-Bedrijven om, at kun 7 % af de fartøjer, der årligt anløber Rotterdams havn, indleverer husholdningsaffald til Watco's modtagelsesfaciliteter?
2. Kan Kommissionen samtidig bekræfte oplysningen i årsberetningen om, at kun 1 % af blandingen af olie og vand i maskinrummene og kun 3 % af rester af brændselsolie indleveres til disse anlæg?
3. Deler Kommissionen min frygt for, at disse tal for netop Rotterdam er meget foruroligende, idet de normalt vedrører meget store fartøjer, som kun besøger én hovedhavn i hver verdensdel, og som derfor ikke kort tid forinden kan have indleveret sit affald i en nærliggende havn?
4. Deler Kommissionen den antagelse, at det affald, som ikke indleveres, ender i havet? Hvad bliver der i benægtende fald af affaldet?
5. Hvordan vurderer Kommissionen de økonomiske overlevelsesmuligheder for modtagelsesfaciliteter i havnene, så længe disse kun udnyttes i beskeden grad, fordi det meste af affaldet ender i havet?
6. Hvordan vil denne situation ifølge Kommissionen ændre sig i løbet af de kommende år som følge af de forhandlinger mellem Rådet og Parlament om driftsaffald og lastrester, som blev afsluttet i september 2000?
7. Hvor lang tid vil det efter Kommissionens skøn gå, inden 100 % af affaldet indleveres i henhold til de nu gældende bestemmelser?
8. Hvilke supplerende foranstaltninger er der efter Kommissionens mening behov for for at fremskynde den 100 % indlevering, som er målsætningen?

Kilde: Rotterdams Dagblad, den 7. juli 2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(23. oktober 2001)

Indhentelse af nøjagtige oplysninger om skibes affaldsaflevering kompliceres af, at der ikke foreligger pålidelige oplysninger om, hvordan affald administreres om bord, mens skibet er på havet. I henhold til Kommissionens oplysninger, som svarer til det ærede medlems oplysninger, afleveres kun en mindre del af den anslåede samlede affaldsmængde fra skibe i havne. Noget affald kan smides i havet i henhold til Marpol-konventionen 73/78 (Den internationale konvention til forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe af 1973 som ændret ved protokol af 1978 (Marpol 73/78)) afhængig af, hvor ofte og hvor meget affald samt type affald og skibets position. Man må dog formode, at en betydelig mængde af det »manglende« skibsproducerede affald og lastrester ender i havet som ulovligt udledt affald.

Kommissionen er meget betænkelig vedrørende forurening, der skyldes skibets driftsaffald, inklusive rensning af tanke, i Fællesskabets vande. Forskellige internationale foranstaltninger vedrørende bygning og drift af olietankskibe (hovedsagelig ved hjælp af Marpol-konventionen 73/78) har reduceret behovet for og fordelene ved at tømme lastrester ud i havet i de sidste snese år. Anvendelsen af disse internationale bestemmelser kontrolleres i Fællesskabets havne ved hjælp af havnestatskontrol i henhold til Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse overfor skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) ⁽¹⁾.

Kommissionen mente dog, at der var behov for yderligere foranstaltninger for at standse udledning af olie og andre stoffer i havet. Den udarbejdede derfor i 1998 et forslag til direktiv om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe ⁽²⁾. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe — erklæring fra Kommissionen ⁽³⁾, som blev vedtaget af Parlamentet og Rådet i november 2000, indfører en række krav til både havne og skibe med henblik på at sikre, at der er tilstrækkelige faciliteter til rådighed i alle Fællesskabets havne, og at de anvendes af skibe, der anløber disse havne. Direktivet skal være gennemført af alle medlemsstater senest den 28. december 2002.

Ved at indføre bestemmelser om modtagefaciliteter, affaldsforvaltning, samt forskellige forpligtelser til, at skibe afleverer affald i havne og betaler for omkostningerne medfører direktivet sandsynligvis en betydelig nedskæring af fordelene ved at udlede affald i havet. Direktivet forpligter også skibene til at meddele havnen, hvor meget affald og hvor store lastrester, de medfører om bord. Kombineret med havnebaseret kontrol og passende sanktioner forbedrer dette mulighederne for at kontrollere overholdelse af de internationale bestemmelser ganske betydeligt. Kommissionen har derfor tillid til, at mængderne af indleveret affald i europæiske modtagefaciliteter øges ganske betydeligt fra 2002, og antallet af ulovlige udledninger i havet nedskæres således betydeligt.

Direktivet fastsætter også løbende vurdering og revision af Fællesskabets affaldsafleveringsordning med henblik på at sikre, at det opfylder sin målsætning, dvs. at eliminere ulovlige udledninger af skiffsaffald og lastrester i havet.

⁽¹⁾ EFT L 157 af 7.7.1995.

⁽²⁾ EFT C 271 af 31.8.1998.

⁽³⁾ EFT L 332 af 28.12.2000.

(2002/C 93 E/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2252/01

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(26. juli 2001)

Om: Miljømæssige virkninger af bygningen af dæmningen Aposelemi på Kreta

Ved en fælles afgørelse fra ministeren for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder samt finansministeren blev et område på 240 hektar i Langada-området i Hersonisos, Iraklions amt, tvangseksproprieret, fordi der var planer om at opføre dæmningen »Aposelemi«, som ifølge de indledende undersøgelser vil kunne oplagre 30 000 000 m³ vand om året.

Der sættes spørgsmålstegn ved formålstjenligheden af dette projekt af en komité af lokale indbyggere, som påberåber sig geologiske undersøgelser foretaget af Patras Universitet samt andre videnskabelige institutioner. Der henvises til de negative miljømæssige og kulturelle virkninger, som dette projekt vil få, såsom f.eks. ødelæggelsen af den traditionelle bebyggelse Sfendili og det righoldige plante- og dyreliv samt forringelsen af mikroklimaet i området. Endvidere vil det endelige resultat af denne investering være, at den årlige vandoplagringskapacitet kommer til at ligge 20 000 000 m³ under den oprindeligt fastsatte mængde.

Kan Kommissionen oplyse, om der er blevet anmodet om optagelse af det ovennævnte projekt under fællesskabsstøtterammen? Hvis ja, kan Kommissionen så bekræfte, at samtlige aspekter af problemet er blevet undersøgt som led i miljørisikovurderingerne, og at eventuelle alternative løsninger er blevet overvejet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier*(29. oktober 2001)*

De græske myndigheder har længe haft planer om at opføre et større dæmningsværk ved floden Aposselemis på Kreta og har ansøgt Samhørighedsfonden om at samfinansiere projektet. Dæmningen skal sikre drikkevandsforsyningen i en stor del af det østlige Kreta, hvor bl. a. turistudviklingen og en generelt højere levestandard har skabt forsyningsproblemer.

En del af forundersøgelserne og de nødvendige ekspropriationer (ca. 3 000 ha landbrugsjord, eksisterende bygninger, m.v.) er allerede blevet samfinansieret af Samhørighedsfonden. De græske myndigheder har indsendt en ny ansøgning om samfinansiering fra fonden vedrørende ingeniørarbejderne i forbindelse med dæmningsbyggeriet, og denne ansøgning er ved at blive gennemgået af Kommissionen.

Ifølge Kommissionens oplysninger har de græske myndigheder afsluttet miljøvurderingsproceduren ifølge Rådets direktiv 84/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾. Undersøgelserne har også omfattet en vurdering af mulighederne for en alternativ drikkevandsforsyning, der ikke er baseret på en dæmning.

Kommissionen har for nylig anmodet de græske myndigheder om flere oplysninger, bl.a. i form af en yderligere undersøgelse, der skal vise, om dæmningsbyggeriet indebærer en risiko for to NATURA 2000-projekter, i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv 92/43/EØF⁽²⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Denne undersøgelse kan om nødvendigt medføre en revision af de miljømæssige krav og ændringer af det foreslåede byggeprojekt.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden⁽³⁾ skal ethvert projekt, der samfinansieres af Samhørighedsfonden, være i overensstemmelse med EU-retten, herunder hensynet til beskyttelse af miljøet.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

⁽³⁾ EFT L 130 af 25.5.1994, ændret ved forordning 1264/1999 og 1265/1999, offentliggjort i EFT L 161 af 26.6.1999.

(2002/C 93 E/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2254/01**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen***(26. juli 2001)*

Om: Vandkraftprojekt ved Alfios-floden

For nylig opnåede »Det lille vandkraftprojekt for Theisoa«, et anlæg med en kapacitet på 5MW, der skal placeres ved Alfios-floden på grænsen mellem amterne Ilia og Arkadia, forhåndsgodkendelse fra den særlige miljøstyrelse under Ministeriet for Miljø, Fysisk Planlægning og Offentlige Arbejder. For to år siden havde Den Europæiske Union som led i udviklingsprogrammet Leader II ydet støtte til udvikling af alternative former for turisme; disse projekter blev gennemført og byggede på eksistensen af denne flod og dens løb. Selvom jeg erkender, hvor vigtig bygningen af disse vandkraftværker er for den græske økonomi, vil jeg gerne påpege, at det kan få alvorlige følger for såvel bæredygtigheden af den EU-støttede udvikling af turismen i området som miljøet, hvis dette konkrete projekt gennemføres.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående og under henvisning til terrænets og landskabets særlige udformning i dette område, der har stor miljømæssig betydning, oplyse, om det ovennævnte projekt er foreneligt med de projekter, som EU selv har ydet støtte til for kort tid siden, og hvorvidt fællesskabets miljøbestemmelser overholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström*(24. oktober 2001)*

I henhold til de oplysninger, Kommissionen råder over, støtter det græske udviklingsministerium som led i liberaliseringen af energimarkedet alle private initiativer inden for energiproduktion. Denne støtte ydes inden for rammerne af det operative program vedrørende konkurrence: en indkaldelse af interesselkendegivelser er blevet offentliggjort, og de udvalgte projekter vil blive samfinansieret under dette program og den nationale støtteordning. Det omtalte projekt figurerer blandt de indgivne forslag.

Ved første øjekast er den pågældende dæmning ikke i strid med fællesskabslovgivningen. Dog skal der inden gennemførelsen af dette projekt foretages en komplet miljøindvirkningsvurdering, ligesom der skal godkendes en række miljømæssige betingelser. Som led i denne undersøgelse skal der ligeledes tages hensyn til den nuværende udvikling af turisterhvervet i den pågældende region. Viser det sig, at anlæggelsen af dæmningen vil skade »udviklingen af alternative former for turisme«, som det ærede medlem udtrykker det, skal der tages hensyn hertil i de miljømæssige betingelser, ligesom det er påkrævet med kompenserende/korrigerende foranstaltninger.

(2002/C 93 E/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2259/01**af Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) til Kommissionen***(31. juli 2001)*

Om: Energisektorens alsidighed og forsyningssikkerhed

I Kommissionens grønbog om en strategi for energiforsyningssikkerhed⁽¹⁾ anses harmoniseringen af energibeskatningen i Fællesskabet for at være et nødvendigt middel af hensyn til konkurrencen, for at forvriddninger i energisektoren kan undgås. Energiforbruget i medlemslandene er allerede nu som følge af industristrukturen og det daglige energibehov forskelligt. Der er bl.a. i de skandinaviske lande som følge af den nordlige beliggenhed blevet udviklet en effektiv og miljøvenlig energiproduktion. Udgangspunktet har været en alsidig energisektor og dermed forsyningssikkerhed for energi. Resultatet af udviklingsarbejdet kan nu ses som en væsentlig forbedring af miljøet, øget effektiv energianvendelse og en vedvarende fornyelse af produktionsanlæggenes infrastruktur. En for høj beskatning vil have negative følger for industriens og energiproduktionens udvikling og dermed for miljøet.

At energibeskatningen er en styrende faktor, kan bl.a. ses af de beslutninger om energibeskatning, der er truffet i Finland i 1997. Man øgede dengang beskatningen af bl.a. indenlandsk biobrændsel. Disse nyeste oplysninger fremgår desværre ikke af den aktuelle grønbog. Som følge af de beslutninger om beskatning er forbruget af lokal brændsel faldet siden 1997 endog med en tredjedel i forhold til 2000. Samtidig er forbruget af importeret brændsel og importeret energi steget. Dette er vel ikke meningen med harmoniseringen af energibeskatningen. Jeg har forstået, at hensigten med grønbogen er derimod at øge EU's selvforsyning af energi. Det anses for et skræmmebillede, at den importerede energis andel øges til 70 % inden udgangen af 2030. Den importerede energis andel er allerede på nuværende tidspunkt i Finland på over 72 %, dvs. mere end det skræmmebillede, som EU har sat for sig selv. Energibeskatning er derfor et væsentligt spørgsmål, og medlemsstaterne bør gives et vist råderum i forbindelse med harmoniseringen af denne.

1. Hvordan varetages anskaffelsen af importeret energi i Fællesskabet på en afbalanceret måde og således, at de nordlige medlemslande og den industri, som har lange transportafstande ikke stilles i en ringere situation?

2. Hvordan skal den lokale energiproduktions udvikling og særlige status sikres?

3. Hvordan koordineres den nordlige dimension og Østersøområdet forsyningssikkerhed for energi som led i EU's samlede forsyningssikkerhed for energi?

⁽¹⁾ KOM(2000) 769.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(22. oktober 2001)

Analysen af energiimport i Kommissionens grøn bog om energiforsyningssikkerhed vurderer situationen for Fællesskabet som helhed. Næsten halvdelen af medlemsstaterne har rent faktisk en importafhængighed på 70 % eller derover. Dette afbalanceres dog ved anvendelsen af indenlandske reserver, hovedsagelig fossilt brændsel, i nogle medlemsstater. Et af temaerne i Kommissionens grøn bog er nedskæring af den risiko for stor energiimport indebærer, herunder fra fjernere kilder. Et af de mest lovende politiske instrumenter er bedre energieffektivitet, energibesparelse og udnyttelse af indenlandske, vedvarende ressourcer.

Fastsætning af priser, produktion, transport og distribuering af energi, både importeret energi og indenlandsk energi, er et kommercielt anliggende mellem privatejede og offentligt ejede virksomheder. Dette betyder, at prisen på importeret energi fastlægges ved at tage hensyn til de pågældende omkostninger og karakteristiske træk på det respektive energimarked og den respektive energisektor. Beskatningen af produktion, import og anvendelse af energi overlades stort set til medlemsstaternes myndigheder; undtagen når det drejer sig om mineralolieprodukter, hvor Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽¹⁾ og 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽¹⁾ fastsætter et regelsæt, inklusive minimums-afgiftssatser. De faktiske bruttoafgiftssatser i de skandinaviske lande er betydeligt højere end disse minimumssatser.

Afgifter på energiprodukter varierer fra produkt til produkt og fra medlemsstat til medlemsstat, som Kommissionen påpeger i grønbogen. Denne situation er ikke altid i overensstemmelse med målene for det indre marked og er ofte i modstrid med miljøpolitikens mål. Kommissionen fremsatte i 1997 med henblik på dette problem et forslag⁽²⁾ om at omstrukturere fællesskabsrammen for afgifter på energiprodukter, som havde til formål at øge minimumssatserne for mineralolieprodukter og som skulle dække flere produkter, f.eks. elektricitet, naturgas eller kul, så der blev tale om mindre forvridning. Dette forslag sidder fast i Rådet.

Udviklingen af lokale energiressourcer er et vigtigt instrument med henblik på at sikre pålidelige energiforsyninger og kan påvirke den lokale økonomi positivt. Man må dog også tage miljøpåvirkningen i betragtning. Det er vigtigt, at lokal energiproduktion kan udvikles i en sikker miljømæssig og økonomisk ramme og samtidig være tilstrækkelig fleksibel til at kunne tilpasses lokale omstændigheder og behov. Medlemsstaterne har skabt specifikke ordninger, som er tilpasset nationale krav, med henblik på at udforske og producere indenlandske energikilder, navnlig vedvarende. Effektiv udnyttelse af vedvarende kilder spiller en vigtig rolle i øget lokal energiproduktion og forbedret energiforsyningssikkerhed i fjernereliggende områder. Kommissionens forslag⁽³⁾ vedrørende en mere proaktiv fremgangsmåde, hvad angår vedvarende elektricitetsproduktion, som blev vedtaget juli 2001 skulle medvirke til hurtigere vedtagelse af vedvarende energiteknologier i hele Fællesskabet. Gas-⁽⁴⁾ og elektricitetsdirektiverne⁽⁵⁾ er beregnet på at liberalisere det europæiske gas- og elektricitetsmarked med henblik på at etablere et enkelt energimarked, så man undgår diskriminering af mindre, lokale leverandører.

De fleste af staterne i Østersøområdet er medlemmer af EU eller har til hensigt at tiltræde EU i en overskuelig fremtid. Kommissionen understregede i sin rapport om opnåede fremskridt inden for rammerne af handlingsplanen for den nordiske dimension, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Feira (19. og 20. juni 2000) betydningen af energi for den nordiske dimension. Forsyningssikkerhed vil blive understreget i stadig højere grad. Regelmæssige møder og nært samarbejde mellem Kommissionen og de relevante organisationer/institutioner, der repræsenterer landene i den nordiske dimension sikrer, at behovene for forsyningssikkerhed og andre relevante energispørgsmål behandles på passende vis og integreres i Unionens generelle politik vedrørende forsyningssikkerhed.

Hvad angår energiforsyningssikkerhed analyserer Kommissionens grøn bog energiforsyningssituationen for de nuværende 15 medlemsstater samt for en udvidet Union med 30 medlemsstater, hvilket inkluderer de fleste stater i Østersøområdet. Dette markerer det første stadium i etableringen af en strategisk ramme for

bæredygtige og sikre energiforsyninger for hele den udvidede Union. Forsyningssikkerhed i fjernreliggende områder er et vigtigt aspekt i en sådan strategi. Grønbogen bekræfter den nordiske dimensions afgørende betydning, når det drejer sig om Unionens energiforsyninger og opfordrer alle involverede parter til at bidrage til debatten; resultatet af denne proces kommer utvivlsomt til at påvirke fremtidige aktiviteter i det nordiske energiområde.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992.

⁽²⁾ EFT C 139 af 6.5.1997.

⁽³⁾ KOM(2001) 445 endelig udg.

⁽⁴⁾ http://europa.eu.int/comm/energy/en/gas_single_market/index_en.html.

⁽⁵⁾ http://europa.eu.int/comm/energy/en/elec_single_market/index_en.html.

(2002/C 93 E/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2260/01

af Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Manglende høring af kommuner beliggende ved Unionens ydre grænser i forbindelse med Kommissionens udarbejdelse af en meddelelse

I konklusionerne fra topmødet i Nice blev det forudsat, at Kommissionen skulle udarbejde et program for sikring af konkurrenceevnen for områder beliggende ved EU's ydre grænser. Kommissionen har i overensstemmelse med dette udarbejdet en meddelelse, som indeholder en behandling af virkningerne af udvidelsen for disse områder og Kommissionens forslag. Meddelelsen forventes offentliggjort i juli måned. Den vil indeholde følgende elementer, nemlig situationen for grænseområder og udvidelsens virkninger for visse sektorer, vurdering af eksisterende fællesskabsinstrumenter, forslag til fællesskabsforanstaltninger i grænseområder (infrastrukturinvesteringer inden for rammerne af TEN), EIB-lån, støtte til små og mellemstore virksomheder og navnlig grænseoverskridende samarbejde, forbedring af koordineringen af Phare/cbc og Interreg, forbedret underretning og bedre udnyttelse af uddannelsesprogrammer og oprettelse i Kommissionen af en task force for grænseområder. Forslagene vil først blive behandlet i Rådet, når reaktionerne fra de pågældende medlemsstater er modtaget.

Det drejer sig om et vigtigt program, som navnlig vedrører de kommuner, som er beliggende ved Unionens ydre grænser. Til trods for dette er disse kommuner ikke blevet hørt i forbindelse med udarbejdelsen af programmet.

Hvorfor har Kommissionen i forbindelse med sin udarbejdelse tilsidesat høringen af aktørerne på det lokale plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(28. september 2001)

Den 25. juli 2001 vedtog Kommissionen en meddelelse om følgerne af EU's udvidelse for de regioner, der grænser op til ansøgerlandene, herunder om en fællesskabsforanstaltning for grænseregionerne ⁽¹⁾.

Meddelelsen er baseret på en grundig analyse af grænseregionerne, der omfatter tre hovedområder:

- de sociale og økonomiske forhold i grænseregionerne og de sandsynlige følger af udvidelsen
- eksisterende EU-tiltag til støtte for grænseregionerne
- mulige foranstaltninger til styrkelse af grænseregionernes konkurrenceevne.

Inden for rammerne af det finansielle overslag indtil år 2006, som der blev opnået enighed om på Det Europæiske Råds møde i Berlin (24.-25. marts 1999), fokuseres der i Kommissionens meddelelse på en forbedring og en styrkelse af de bestående fællesskabspolitikker.

I forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabsforanstaltningen til fordel for grænseregionerne har Kommissionen taget tilbørligt hensyn til en række detaljerede oplysninger om grænseregionernes behov. Disse oplysninger blev givet af de relevante regioners handelskamre samt af de enkelte berørte medlemsstater. Derudover har Kommissionen også taget hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter, som de er nedfældet i forskellige dokumenter, og således som de er kommet til udtryk under en række bilaterale drøftelser med repræsentanter for grænseregionerne.

(¹) KOM(2001) 437 endelig udg.

(2002/C 93 E/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2261/01
af Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Forslag om harmonisering af energibeskatning i grønbogen om en strategi for energiforsynings-sikkerhed

Kommissionens grønbog om en strategi for energiforsynings-sikkerhed(¹) er en betydelig strategisk indledning af drøftelsen om udvikling af energiforsyningen i de nærmeste år og årtier. I grønbogen følges udviklingen i energisektoren navnlig set ud fra energiresourcernes tilstrækkelighed og tilvejebringelse og miljøanliggende. I grønbogen er også medtaget udviklingen af energibeskatningen med dens fiskale målsætninger og virkninger for styringen.

Af grønbogen fremgår det, hvilke skatter blev betalt for udgifterne til energiproduktion og transport af energi i 1997. Ifølge mine oplysninger er energibeskatningen blevet skærpet siden 1997 i hvert fald i Finland.

Energibeskatning anses ifølge grønbogen for at være et effektivt instrument til styring af energiforbruget. I grønbogen foreslås det derfor, at energisektoren skal pålægges tilstrækkeligt høje skatter. Hvad er tilstrækkeligt høje skatter, og hvad betyder det i praksis? Harmoniseringen af beskatningen i Fællesskabet anses for at være et nødvendigt instrument af hensyn til konkurrencen, for at forvriddningerne i energisektoren kan undgås.

1. Hvordan kan det ved hjælp af den foreslåede harmonisering af energibeskatningen sikres, at nordlige medlemsstater ikke stilles ringere med hensyn til energibeskatning?
2. Hvordan kan man i en situation, hvor den øgede beskatning svækker konkurrenceevnen, sikre, at industrien og energiproduktionen fornys, og den nødvendige evne til udvikling af hensyn til miljøet?
3. Hvordan kan EU-industriens konkurrenceevne sikres i forhold til tredjelande?

(¹) KOM(2000) 769.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(22. oktober 2001)

Kommissionen har i 1997 fremsat forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter(¹). Dette forslag fastsætter afgiftssatserne for energiprodukter samt en gradvis forhøjelse heraf i tre etaper.

Ved hjælp af en harmonisering af strukturerne for de afgifter, der gælder for alle energiprodukter, har forslaget til formål:

- at begrænse konkurrencefordrejningen mellem medlemsstaterne og mellem energiprodukterne, hvilket vil give anledning til en forbedring af det indre markedes funktion og til en forøgelse af medlemsstaternes mulighed for at fortsætte ønskede skattemæssige reformer;
- at bidrage effektivt til en reduktion af emissioner af forurenende stoffer og drivhusgasser i henhold til Kyoto-protokollen.

Endvidere vil forslaget bidrage til at forbedre Fællesskabets energiforsyningssikkerhed, bl.a. mulighederne for at styre energiforbruget og ved en aktion vedrørende den samlede efterspørgsel.

Forslaget til et direktiv, der klart indgår i Kommissionens udviklingsstrategi, kommer alle medlemsstater til gode.

Af en undersøgelse af statistikkerne over udgifterne til energi (herunder skatter) fremgår det, at stærkt energiforbrugende virksomheder i de nordlige lande ikke er konfronteret med en højere beskatning end virksomheder i andre medlemsstater. Harmoniseringen af strukturerne og tilnærmelsen af afgiftssatserne giver en bedre ligevægt mellem de økonomiske operatører i medlemsstaterne.

Forslaget til direktiv fra 1997 og de aktuelle drøftelser i Økofin-Rådet behandler indgående problematikken om de europæiske virksomheders konkurrenceevne. Således stilles der obligatoriske afgiftsfritagelser eller fakultative afgiftsnedsættelser i udsigt for stærkt energiforbrugende virksomheder. Endvidere er fællesskabsreglerne for statsstøtte blevet tilpasset for bedre at tage hensyn til disse elementer til bevarelse af den industrielle konkurrenceevne, under hensyntagen til respekten for og beskyttelsen af miljøet.

Endelig skal Kommissionen bemærke, at en såkaldt »grøn« skattereform som foreslået i forslaget til direktiv af 1997, dvs. på grundlag af princippet om budgetneutralitet, vil kunne give dobbelt udbytte, dels ved at forstærke kampen mod forureningen og dels ved at fremme beskæftigelsen og væksten i medlemsstaterne.

(¹) EFT C 139 af 6.5.1997.

(2002/C 93 E/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/01
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Begrænsning af de vilkår der fører til, at EU-støttemidler overføres til de mere velhavende medlemsstater

1. Er Kommissionens krav til Nederlandene om tilbagebetaling af betydelige ESF-midler en anledning til for denne at tage EU-midlernes omfang og den måde, hvorpå de tildeles medlemslandene, op til kritisk revision, også i betragtning af, at den nuværende fremgangsmåde for tildeling af midler vil blive vanskeligere, når EU udvides med et stort antal nye medlemsstater med en lavere levestandard end i gennemsnittet i de nuværende EU-lande?

2. Deler Kommissionen min opfattelse, at overførsel af midler mellem de rigeste medlemsstater kræver relativt stor bureaukratisk forberedelse og kontrol fra Bruxelles og til afbræk i den demokratiske beslutningsproces og i valgfriheden på lokalt og regionalt niveau, og at denne fremgangsmåde på længere sigt kun indebærer begrænsede fordele i forhold til en situation, hvor disse projekter udelukkende blev finansieret med nationale midler eller af medlemsstaterne, hvor midlerne bevilges til decentrale myndigheder?

3. Hvordan agter Kommissionen i fremtiden at hindre uberettiget udbetaling af midler? Overvejer den at indsætte endnu mere kontrol og anvende bureaukratiske procedurer, som vil kræve megen tid og arbejdskraft og føre til gensidig irritation, eller vil den gennemføre en forenkling og en indskrænkning af bestemmelserne?

4. Mener Kommissionen, at det er muligt på sigt at afskaffe eller indskrænke udbetalingerne betydeligt til de medlemsstater, hvis gennemsnitlige pr. capita indkomst ligger over EU-gennemsnittet og at sænke deres tilskud fra EU-fondene, så de disponible midler udelukkende koncentrerer om de fattigste områder og kriseregioner, og dernæst eventuelt om grænseoverskridende udviklingsprojekter, omfattende miljøproblemer og etablering af større infrastrukturer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(10. oktober 2001)

1. Et af hovedmålene med at omformulere forordningerne om strukturfondene er at forbedre fondenes gennemførelse i perioden 2000-2006. Der er lagt vægt på at få etableret gode forvaltnings- og kontrolsystemer, som skal gøre det muligt at sikre en mere effektiv og korrekt udnyttelse af fondene. I denne forbindelse har Kommissionen lært af sine erfaringer fra de sager om uregelmæssigheder, der, som i tilfældet med interventionen fra Den Europæiske Socialfond (ESF) i Nederlandene, vil give anledning til tilbagekrævning af de EF-midler, der blev udbetalt for meget i programperioden 1994-1999. Kommissionen har i forbindelse med forhandlingerne om programmerne for 2000-2006 været særlig opmærksom på, at forvaltnings- og kontrolsystemerne bliver styrket for at begrænse risikoen for, at der igen forekommer uregelmæssigheder.

Under disse omstændigheder burde de problemer, der opstod i visse medlemsstater og regioner i perioden 1994-1999, ikke få nogen direkte indflydelse på principperne for fordeling af fondenes midler i perioden efter 2006.

2. I forbindelse med fastlæggelsen af programmerne for 2000-2006 varierede Kommissionens arbejdsbyrde under gennemgangen af og forhandlingerne om planerne med medlemsstaterne først og fremmest i forhold til kvaliteten af de forslag, der indkom fra de nationale eller regionale myndigheder, uanset hvor velhavende den medlemsstat måtte være, som ønskede at modtage støtte fra Fællesskabet. I øvrigt er der i Rådets forordning lagt vægt på såvel en decentralisering af gennemførelsen af fondene som en styrkelse af partnerskaberne, hvilket skulle skabe mulighed for, at offentlige eller private aktører eller foreninger på regionalt og lokalt plan kan deltage mere aktivt i udarbejdelsen, forhandlingerne, gennemførelsen og opfølgningen af de interventioner, som strukturfondene medfinansierer i perioden 2000-2006, samtidig med at der sker en udvidelse af det sociale grundlag for fondenes interventioner.

3. Bestemmelserne i artikel 38 og 39 i Rådets forordning nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾ og i forordningerne om dens anvendelse bør medføre en begrænsning af antallet af ubegrundede betalinger i programperioden 2000-2006. Endvidere er medlemsstaternes rolle i forvaltningen og finanskontrollen af interventioner, der medfinansieres af fondene, blevet kraftigt styrket i forhold til den foregående periode. Som følge af nærhedsprincippet's voksende betydning er det i første række medlemsstaten, der skal sikre, at arbejdet udføres effektivt og i overensstemmelse med reglerne, og som har ansvaret for at forebygge, afsløre og korrigere eventuelle uregelmæssigheder. Kommissionen vil på sin side sørge for, at de forvaltnings- og kontrolsystemer, der iværksættes i medlemsstaterne, er forskriftsmæssigt forsvarlige. Desuden har Kommissionen stadig mulighed for at afbryde udbetalingen af godtgørelser til medlemsstaterne, hvis den mener, at der er en risiko for, at de pågældende udgifter er uregelmæssige, og i givet fald at skride til individuelle eller systematiske finansielle korrektioner.

4. Ved offentliggørelsen i januar 2001 af den anden rapport om økonomisk og social samhørighed⁽²⁾ indledte Kommissionen debatten om strukturfondenes fremtid i et udvidet EU. På det efterfølgende forum om samhørighed, der blev holdt den 21.-22. maj, fik over 1 700 aktører lejlighed til at reflektere over og udveksle ideer om målene for den fremtidige politik for økonomisk og social samhørighedspolitik. På mødet mellem EU-kommissæren med ansvar for regionalpolitik og den nederlandske økonomiminister i Namur den 13. juli 2001 drøftede man i øvrigt for første gang dette spørgsmål. Debatten fortsætter i endnu nogle måneder og skal munde ud i en række forslag, der vil blive forelagt Rådet og Parlamentet, om den politik for økonomisk og social samhørighed, der vil blive ført fra 2007 i det udvidede EU.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

⁽²⁾ KOM(2001) 24 endelig udg.

(2002/C 93 E/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2276/01**af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Begrænsning af risikoen i forbindelse med farlige transporter over Westerschelde mellem Nordsøen og Antwerpens havn

1. Kan Kommissionen bekræfte, at søgående skibe, der besejler den belgiske havneby Antwerpen, må følge en rute, som over en lang strækning består af en snoet flodmunding, der udgør en havarm, nemlig Westerschelde i nabolandet Nederlandene med dens vekslende vanddybde, hvad der indebærer større risici end adgangen via de omliggende havne Dunkerque, Zeebrugge og Rotterdam?
2. Hvordan forholder Kommissionen sig til oplysningerne i »Provinciale Zeeuwse Courant« af 19. juni 2001, ifølge hvilken en ulykke med et ammoniaktankskib ved den nederlandske by, Vlissingen, som befinder sig ved begyndelsen af denne rute, vil kunne føre til 1 800 døde og sårede, mens en ulykke med en LPG-tanker vil kunne kræve 235 døde og sårede?
3. I hvilket omfang forøges risikoen for ulykker af den tværgående trafik af færgerne Kruiningen-Perkpolder og Vissingen-Breskens, der, indtil der er anlagt en tunnel, skal betjene den nord-sydgående forbindelse mellem de to bredder?
4. Opfylder transporterne af LPG og ammoniak via Westerschelde på nuværende tidspunkt EU's og internationale bestemmelser om transport af farlige stoffer ad vandvejen?
5. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i samråd med den nederlandske og belgiske regering for at begrænse risiciene i forbindelse med ulykker og at minimere risikoen for ulykker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(6. november 2001)

1. og 3. Kommissionen vil gerne først påpege at transport af farligt gods indebærer særlige risici når den, som f.eks. i en flodmunding, foregår over en lang strækning og måske endda går gennem to lande som det er tilfældet ved besejling af Antwerpen. Det siger sig selv at der er behov for skærpet opmærksomhed på sikkerheden fra alle parter side når søgående skibe krydser anden trafik.
2. Kommissionen har kendskab til vurderinger af værste tænkelige situationer. Det er vanskeligt at afgøre med sikkerhed om sådanne vurderinger er korrekte, men Kommissionen mener, at fuld overholdelse af gældende regler burde kunne forhindre ulykker.
4. og 5. Det er medlemsstaternes opgave at håndhæve eksisterende sikkerhedsregler. Kommissionen har ingen grund til at tro at de nederlandske og belgiske myndigheder ikke lever op til disse krav. Specielt har Kommissionen kendskab til den gældende bilaterale aftale mellem Nederlandene og Belgien om sikkerhed for besejlingen af Westerschelde. Kommissionen har grund til at tro at de nuværende ordninger, der bl.a. omfatter streng trafikkontrol med en integreret kæde af radarstationer og lodspligt, er tilstrækkelige til at opretholde søfartssikkerheden og beskytte havmiljøet.

Derfor har Kommissionen ingen planer om særlige tiltag over for sejladsen på Westerschelde. Men på europæisk plan som helhed er Kommissionen overbevist om at der er grund til at styrke overvågningen af fartøjer der transporterer farligt eller forurenende gods, og forbedre samarbejdet og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne. Derfor har Kommissionen den 6. december 2000 som led i den såkaldte Erika II-pakke stillet et direktivforslag⁽¹⁾ der sigter mod at oprette et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten i medlemsstaternes kystfarvande.

(¹) EFT C 120 E af 24.4.2001.

(2002/C 93 E/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2283/01**af Neil MacCormick (Verts/ALE) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Scottish Ferries

Kan Kommissionen bekræfte følgende oplysninger og meddele, om de er af betydning for afgørelsen vedrørende Scottish Ferries?

Sverige skal lige til at indføre en rederistøtte på 900 mio. GBP om året, hvoraf indenrigsfærger får 350 mio. GBP, hvilket hævdes at være i overensstemmelse med EU's retningslinjer.

EU's forordninger og retningslinjer blev udarbejdet uden henvisning til eller kendskab til de særlige forhold for de livsvigtige skotske færgeforbindelser.

Efter en treårig undersøgelse som følge af en klage fra P & O har Den Europæiske Union godkendt en statsstøtte på 30 mio. GBP til Brittany Ferries fra den franske regering med den begrundelse, at »rederiet er drivkraften i den regionale udvikling af Bretagne og det sydlige Normandiet, i Plymouth og Poole og Santander«.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(23. oktober 2001)

Da Kommissionen udarbejdede EF-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren⁽¹⁾, var den klar over, at færgesejlads ydes under mange forskellige forhold, og at retningslinjerne naturligvis ikke kunne betinges af en bestemt region i Fællesskabet. Kapitel 9 i retningslinjerne tillader principielt støtte til forsyningspligttydelser. Forsyningspligten defineres som »enhver forpligtelse, som pålægges en operatør for at sikre levering af en tjenesteydelse, der opfylder fastlagte standarder for kontinuitet, hyppighed, kapacitet og prisniveau, og som er standarder, operatøren ikke ville påtage sig, hvis operatøren udelukkende skulle tage hensyn til sin økonomiske interesse«. Retningslinjerne definerer ikke disse standarder. Dette overlades til de kompetente offentlige myndigheder, som har et indgående lokalt kendskab til niveau og type forsyningspligt, der er nødvendig, og som samtidig har ansvaret for at refundere eventuelle driftstab. Kommissionens rolle er at sikre, at principperne om ligebehandling og proportionalitet opretholdes. Ethvert udbud skal opfylde kravene om lige behandling, som er defineret i artikel 4 i Rådets forordning 3597/92 af 7. december 1992⁽²⁾ og bør også afprøve markedet for at sikre, at der ikke forekommer overkompensation.

Hvad angår henvisningen til den svenske støtte, har de svenske myndigheder meddelt Kommissionen deres plan om at indføre støtte til den svenske skibsindustri i form af skattenedsættelser og skatteundtagelser og sociale bidrag til søfolk. Kommissionen er for øjeblikket ved at undersøge denne meddelelse på baggrund af de relevante statsstøttebestemmelser og det ærede parlamentsmedlem forstår sikkert, at Kommissionen på dette tidspunkt ikke kan compromittere resultatet af denne undersøgelse eller afsløre eventuelle fortrolige oplysninger i meddelelsen.

Det bør også bemærkes, at det statsstøttebeløb, de svenske myndigheder har meddelt, ikke svarer til de tal, det ærede medlem fremlægger, men er betydeligt lavere.

Endelig, vedrørende henvisningen til den nyligt godkendte støtte til Brittany Ferries, bør det påpeges, at Kommissionen efter at have modtaget en klage, åbnede den formelle undersøgelsesprocedure i april 1998 og forlængede proceduren i december 1998. Kommissionen besluttede i maj 2001 at godkende 48,2 mio. EUR til Brittany Ferries og modsatte sig 12,2 mio. EUR samt statsstøtteelementet i en statsgaranti, som skal tilbagebetales.

Kommissionens beslutning blev hovedsagelig truffet på grundlag af retningslinjerne om statsstøtte med henblik på at redde og omstrukturere virksomheder i vanskeligheder og Kommissionens bestemmelser om statskapitalindskud. Beslutningen tager hensyn til regionale udviklingsaspekter inden for de grænser, der udgøres af ovennævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT C 205 af 5.7.1997.

⁽²⁾ EFT L 364 af 12.12.1992.

(2002/C 93 E/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2287/01

**af Alexander de Roo (Verts/ALE), Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE),
María Sornosa Martínez (PSE) og Laura González Álvarez (GUE/NGL)
til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: EU-finansiering til udvidelse af Yesa-reservoiret

I Kommissionens svar på forespørgsel E-0004/01 ⁽¹⁾ af 15. marts 2001 om EU-finansiering til udvidelsen af Yesa-reservoiret hedder det bl.a.: »Kommissionen fremsatte i januar 2001 forslag til en beslutning om en samfinansiering, via Samhørighedsfonden, af et projekt vedrørende vandforsyning til byen Zaragoza og til de 22 kommuner, der er beliggende langs Ebros løb, for et samlet beløb på i alt 70 901 365 EUR. Anlægsarbejderne består i rørledninger fra La Loteta-reservoiret til Zaragoza og de andre kommuner, men omfatter ikke overføring af vand fra Pyrenæerne som oprindeligt planlagt i det første projektudkast. Dette projekt har aldrig omfattet finansiering af en udvidelse af Yesa-reservoiret, og det har heller ingen direkte forbindelse hermed ...«.

Eftersom udvidelsen af det nuværende yesa-reservoir fra 491 hm³ til 1 521 hm³ tilsyneladende er udarbejdet for at overføre vand fra Pyrenæerne til andre områder, vil Kommissionen da beholde de samme kriterier, som den anvendte i forbindelse med finansiering af vandforsyningsprojektet for Zaragoza og som følge deraf undlade at finansiere arbejdet med udvidelsen af Yesa-reservoiret?

De spanske myndigheder er i øvrigt ved at ophøre med at klassificere de områder, som befinder sig inden for de fremtidige dele af de reservoirer, der er blevet planlagt af den spanske regering i vandforvaltningsplanen, som særligt beskyttede områder, eller også benytter de sig af den teknik, der består i at opsplitte det område, der er af særlig økologisk betydning, i to dele og ved hjælp af forskellige kategorier for beskyttelse kun klassificere den ene del, som ikke er omfattet af det fremtidige reservoir.

I forbindelse med den planlagte udvidelse af Yesa-reservoiret har de spanske myndigheder rent faktisk ikke anerkendt den særlige økologiske betydning ved at give hele Foz de Sigüés status som særligt beskyttelsesområde for fugle, men har udeladt den del af området, som vil blive omfattet af det kommende vandreservoir.

Agter Kommissionen af egen drift at gribe ind i denne sag for at undgå en klar krænkelse af de miljødirektiver og -projekter, der iværksættes over hele Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT C 235 E af 21.8.2001, s. 84.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(23. oktober 2001)

Som understreget i svaret på skriftlig forespørgsel E-0004/01 ⁽¹⁾ har de spanske myndigheder ikke i forbindelse med udvidelsen af Yesa-reservoiret anmodet om samfinansiering fra hverken strukturfondene eller Samhørighedsfonden. Kommissionen skal derfor ikke tage stilling til en eventuelt kommende anmodning om samfinansiering, da udvælgelsen af projekter i henhold til nærhedsprincippet hører ind under medlemsstaternes kompetence.

Hvad angår klassificeringen af »særlige beskyttelsesområder for fugle«, har Kommissionen i henhold til artikel 226 (tidl. artikel 169) i EF-traktaten indledt en overtrædelsesprocedure mod Spanien, som ikke kun drejer sig om den manglende klassificering som særligt beskyttelsesområde af de mest oplagte områder, både hvad angår antal og areal, jf. artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽²⁾, men også at kun en del af de særlige beskyttelsesområder »med betydning for fugle«, der er opført på listen over områder, der er vigtige for bevarelsen af fugle i Europa, er blevet klassificeret som sådan.

I forbindelse med denne overtrædelsesprocedure, hvis sagsnummer er 99/2212, blev der i begyndelsen af 2001 sendt en begrundet udtalelse til Spanien. I forlængelse heraf har de spanske myndigheder for nylig meddelt Kommissionen, at de ville tage skridt til at øge antallet af særlige beskyttelsesområder fra 11 til 50

i den selvstyrende region Aragonien. Størstedelen af de nye beskyttelsesområder ligger inden for de områder, der er af betydning for fugle. Det skal oplyses, at de områder, der i den selvstyrende region Aragonien er klassificeret som særlige beskyttelsesområder med disse nye forslag vil blive øget med 603 790 ha, herunder delvis »Foz de Sigüés«.

(¹) EFT C 235 E af 21.8.2001.

(²) EFT L 103 af 25.4.1979.

(2002/C 93 E/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2288/01

**af Alexander de Roo (Verts/ALE), Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE),
María Sornosa Martínez (PSE) og Laura González Álvarez (GUE/NGL)
til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne (plan hidrológico nacional): overholdelse af EU-direktiver, strukturfonde, kunstvandingspolitik og EU-finansiering

I Kommissionens svar på forespørgsel E-0003/01 (¹) om manglende overholdelse af EU-direktiver og EU-fondenes finansiering af den spanske vandforvaltningsplan hedder det bl.a.: »De spanske myndigheder har forelagt en rammestrategi for vandforsyning med kriterier for projektudvælgelse samt en foreløbig fortegnelse over prioriterede aktiviteter for hvert vandløbsopland. En række projekter for de individuelle vandløbsoplande er ved at blive gennemgået af Kommissionen med henblik på en eventuel samfinansiering via Samhørighedsfonden i tidsrummet 2000-2006. Kommissionen vil sikre sig, at de programmer, som den er med til at finansiere, gennemføres i overensstemmelse med den gældende lovgivning, samt at alle aktiviteter er i overensstemmelse og forenelige med fællesskabspolitikken, herunder miljøpolitikken.« Den spanske regering er imidlertid i færd med at vedtage nogle vandområdeplaner, som ikke er i overensstemmelse med denne politik, samtidig med at den anmoder om finansiering til særskilte projekter.

Kommissionen bedes i denne forbindelse besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke projekter og prioriterede aktiviteter for de enkelte vandløbsoplande har den spanske regering udvalgt med henblik på at få finansiering fra EU?
2. Har den spanske regering forelagt de nødvendige rapporter, som godtgør opfyldelse af rammedirektivet om vand og om naturtyper og fugle, sådan som EU-lovgivningen foreskriver?
3. I de tilfælde hvor de spanske myndigheder individuelt søger om finansiering til de arbejder, der indgår i den spanske vandforvaltningsplan, og dermed undgår den helhedsløsning, som giver disse arbejder mening, vil Den Europæiske Union da være indstillet på at samfinansiere disse vandforvaltningsforanstaltninger?
4. Hvordan kan den strategi for integreret vandforvaltning i henhold til rammedirektivet om vand, som indgår i EF-støtterammen 2000-2006 for mål 1 i Spanien, forenes med den vandoverførselspolitik, der foreslås i den spanske vandforvaltningsplan? Mener Kommissionen ikke, at det kan føre til en vis form for tvang fra den statslige regerings side over for nogle autonome regioner, hvis EU-finansierede strukturmidler koncentrerer i de regioner, der går ind for den spanske vandforvaltningsplans arbejder?
5. I betragtning af at den spanske regering har bebudet en kunstvandingsplan for Spanien, der vil være tæt knyttet til vandforvaltningsplanens vandoverførselsstrategi, hvordan vil Kommissionen da sikre, at kunstvandingspolitikken ikke fører til urationel brug af vandressourcerne, når man får overførte vandressourcer til rådighed? Mener Kommissionen ikke, at det ville være mere logisk at rationalisere udnyttelsen af de eksisterende vandressourcer til landbrugsformål og nedbringe misbruget i stedet for at støtte en vandoverførselspolitik?

(¹) EFT C 261 E af 18.9.2001, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier*(12. november 2001)*

EU's medfinansiering af de spanske vandforsyningsprojekter foregår primært via Samhørighedsfonden eller strukturfondene. Udgangspunktet er, at alle projekter, som får støtte, hvad enten de finansieres af EU via Samhørighedsfonden eller strukturfondene, skal overholde EU-lovgivningen, herunder miljøkravene. I begge tilfælde gælder det, at Spanien ikke er forpligtet til at underrette Kommissionen om en eventuel forbindelse mellem enkeltprojekter og eventuelle nationale rammer, som fx den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne.

Inden for rammerne af Samhørighedsfonden vurderer og godkender Kommissionen de spanske forslag til projekter eller grupper af projekter på grundlag af deres individuelle fortrin og efter de gældende bestemmelser. Til dato er der blevet godkendt en række af denne type projekter. Information om sådanne projekter offentliggøres regelmæssigt af Kommissionen. Nogle af projekterne kan være koblet til den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne, men det er kun de spanske myndigheder, som er i stand til at bekræfte dette. Det samme gælder projekter, som for øjeblikket vurderes i Kommissionen, og som endnu ikke er blevet godkendt.

Når det gælder strukturfondene, tilrettelægges indsatsen ud fra brede strategiske prioriteringer fastsat i de programmeringsdokumenter, som de nationale myndigheder og Kommissionen er blevet enige om, og som denne senere formelt har godkendt. Udvælgelsen af enkeltprojekter til gennemførelse af den aftalte strategi er en opgave, som er uddelegeret til de lokale myndigheder i medlemslandene. Strategien for de spanske mål 1-områder, den såkaldte »EF-støtteramme (EFSR) 2000-2006«, som man nåede til enighed om i oktober 2000, indeholder en prioritering benævnt »Miljø, natur og vandressourcer«. Den udgør sammen med mere detaljerede operationelle programmer grundlaget for de spanske myndigheders udvælgelse af projekter, som kan få del i den EU-støtte, som fx går til vandforsyning. Kommissionen bliver underrettet om de udvalgte projekter gennem det overvågningssystem, som er etableret i forbindelse med EFSR. De nationale myndigheder underretter også Kommissionen om alle større projekter (50 mio. EUR og derover), som foreslås støttet under programmerne, og disse skal så igen godkendes af Kommissionen efter de gældende bestemmelser, før støtten kan godkendes. I alle tilfælde er det kun de spanske myndigheder, som kan oplyse, hvorvidt udvalgte projekter indgår i den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne.

(2002/C 93 E/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2289/01

**af Alexander de Roo (Verts/ALE), Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE),
María Sornosa Martínez (PSE) og Laura González Álvarez (GUE/NGL)
til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Den spanske plan for forvaltning af vandressourcerne (plan hidrológico nacional): forvaltning af vandløbsopland, analyse af belastning og virkninger samt EU-støtte

I sit svar på forespørgsel E-0003/01 ⁽¹⁾ af 6. april 2001 anførte Kommissionen følgende i forbindelse med de oplysninger, som de spanske regering havde fremsendt om den spanske vandforvaltningplan: »Planen indeholder analyser og detaljer i forbindelse med de forskellige flodbækkener, men udgør også samtidig en overordnet ramme for den nationale vandpolitik, der rækker videre end begrebet vandområdeforvaltning i Europa-Parlamentets og Rådets vandrammedirektiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger. ⁽²⁾«

For så vidt angår sidstnævnte direktiv, skal planens gennemførelse ske under opfyldelse af følgende forpligtelser:

- a) udarbejdelse af detaljerede vandområdeplaner for hvert enkelt vandløbsopland i Spanien senest i 2009,
- b) udarbejdelse af en analyse af belastninger og miljøvirkninger, herunder en økonomisk analyse senest i 2004.

Har den spanske regering forelagt vandområdeplanerne og analysen af belastninger og miljøvirkninger samt den dertil hørende økonomiske analyse?

I tilfælde af at den spanske regering ikke har opfyldt disse krav, vil EU da finansiere de projekter, der indgår i den spanske vandforvaltningsplan, herunder projektet til forhøjelse af Yesa-dæmningen og projekterne for Santaliestra- og Biscarrués-dæmningerne?

⁽¹⁾ EFT C 261 E af 18.9.2001, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(23. oktober 2001)

De spanske myndigheder har som led i en overtrædelsesprocedure vedrørende gennemførelsen af Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽¹⁾, meddelt Kommissionen sine planer om forvaltningen af sine vandressourcer (»planes hidrológicas de cuenca«). Disse planer blev vedtaget af den spanske regering i 1998 i henhold til den spanske vandlov 29/1985.

Som nævnt i svaret på skriftlig forespørgsel E-0003/01 ⁽²⁾ skal Kommissionen præcisere, at bestemmelserne i Rådets og Parlamentets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽³⁾ endnu ikke finder anvendelse på medlemsstaterne.

I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾ og med Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽⁵⁾, skal Kommissionen minde om, at alle projekter, der modtager fællesskabsstøtte, skal være i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder bestemmelserne om miljøbeskyttelse. Derfor vil Kommissionen gennemgå hvert vandprojekt, der ansøges om støtte til, efter dette princip.

Det skal understreges, at både de spanske vandplaner samt udvælgelsen af de projekter, der søges om fællesskabsstøtte til, hører ind under de nationale medlemsstaters kompetence efter subsidiaritetsprincippet.

⁽¹⁾ EFT L 129 af 18.5.1976.

⁽²⁾ EFT C 261 E af 18.9.2001, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000.

⁽⁴⁾ EFT L 130 af 25.5.1994.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2002/C 93 E/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2291/01

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Dalende støtte til EU-medlemskab i ansøgerlandene og de eventuelle følger af folkeafstemninger om dette emne

1. Har Kommissionen erfaret, at i de østeuropæiske lande, som er nået længst med forhandlingerne om EU-medlemskab, falder offentlighedens tilslutning til dette, da det nu bliver stadig tydeligere, hvilke forpligtelser der er knyttet til medlemskabet, og det samtidig bliver klart, at dette ikke nødvendigvis vil føre til en hurtig stigning i levestandarden, større økonomisk sikkerhed og en ubegrænset udvidelse af EU's struktur- og samhørighedsfonde?

2. I hvilke ansøgerlande er der mulighed for, at der vil blive afholdt folkeafstemninger om EU-medlemskabet, og i hvilke stater er det allerede nu sandsynligt, at afstemninger vil finde sted, når forhandlingerne er afsluttet?

3. I hvilke af de nuværende medlemsstater kan det i henhold til lovgivningen eller regeringens planer tænkes, at befolkningen skal udtale sig om, hvorvidt der kan optages nye medlemsstater? Forventer Kommissionen navnlig en folkeafstemning i Østrig, hvor frykten for tilstrømning af arbejdssøgende fra nye medlemsstater og for atomkraftværket i Temelin kan bruges som et middel til at opnå sympati i indenrigspolitikken?
4. Hvordan vurderer Kommissionen muligheden for, at der afholdes folkeafstemninger i medlemsstaterne og i ansøgerlandene, bl.a. på baggrund af Günter Verheugens udtalelser i 2000 om det ønskelige i, at vælgerne i højere grad inddrages ved afholdelse af folkeafstemninger om sådanne afgørende spørgsmål?
5. Har Kommissionen allerede en nødplan med hensyn til, hvad der skal gøres, hvis udvidelsen på et sent stadium blokeres af vælgeres dom i en eller flere medlemsstater, fordi udvidelsestempoet anses for at være for højt, eller at der stilles andre krav end dem, der er opnået enighed om under forhandlingerne, eller princippet om udvidelse ligefrem afvises?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(5. november 2001)

Kommissionen følger udviklingen i den offentlige mening i de enkelte kandidatlande gennem sine delegationer dér. Samtidig bidrager den ved sin kommunikationsstrategi for udvidelsen til, at offentligheden i disse lande får en objektiv information om samtlige aspekter af tiltrædelsesprocessen. Ifølge nyere undersøgelser, hvis resultater Kommissionen er besiddelse af, støtter et absolut (i nogle få lande et relativt) flertal af befolkningen deres regerings integrationspolitik.

I forbindelse med de enkelte kandidatlandes kommende ratificering af tiltrædelsestraktaterne kan der afholdes folkeafstemninger, hvis dette er i overensstemmelse med det enkelte lands forfatning, lovbestemmelser og praksis. Så vidt Kommissionen er orienteret, er der i Rumænien og Slovakiet en forfatningsmæssig pligt til at afholde folkeafstemning, før tiltrædelsestraktaten ratificeres.

De tiltrædelsestraktater, der undertegnes ved afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne, skal ratificeres af alle de kontraherende stater ifølge deres forfatningsmæssige bestemmelser. Kommissionen ser ikke nogen anledning til at gøre sig overvejelser med hensyn til resultaterne af ratificeringsproceduren.

(2002/C 93 E/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2294/01

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Ingen forskellige fortolkninger med hensyn til tilbagebetaling af merværdiafgift

1. Mindes Kommissionen Domstolens dom af 3. juni 1992 (sag C-287/91), hvori medlemsstaten Italiens handling blev anset for at være i strid med det ottende momsdirektiv 79/1072/EØF ⁽¹⁾?
2. Hvilke følger vil en godkendelse af Kommissionens forslag af 17. juni 1998 ⁽²⁾ om ændring af direktiv 77/388/EØF ⁽³⁾ få for Italiens refusion af moms til virksomheder uden for Italien?
3. Er der stadig tale om meningsforskelle om gennemførelsen af dommen fra 1992, idet Italien ikke bare af virksomheder, men også af andre medlemsstater beskyldes for at handle i strid med denne dom?
4. Hvor længe kan meningsforskelle om forskellige fortolkninger efter Kommissionens mening vare ved?

5. Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, hvad foretager Kommissionen sig da for at bringe disse meningsforskelle ud af verden, inden den nye udgave af direktiv 77/388/EØF træder i kraft?

6. Hvilke andre bestående meningsforskelle vedrørende aftaler om afgiftsharmonisering og grænseoverskridende refusionsregler inden for EU findes der stadig? På hvilken måde regner Kommissionen med at kunne finde en løsning?

⁽¹⁾ EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 219 af 15.7.1998, s. 16 — KOM(1998) 377 endelig udg.

⁽³⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(15. oktober 2001)

1. Kommissionen har ikke kendskab til at der skulle være meningsforskelle med hensyn til Italiens gennemførelse af Domstolens dom af 3. juni 1992 (sag C-287/91).

2. Det er korrekt at Kommissionen i 1994 sendte de italienske myndigheder en begrundet udtalelse under henvisning til artikel 228 i EF-traktaten (tidl. artikel 171) for at anmode denne medlemsstat om at træffe de foranstaltninger som ovennævnte dom nødvendiggjorde. Proceduren blev indstillet da Italien efterkom anmodningen.

3. Da Kommissionen på ny gennem nogen tid havde fået meddelelser om nye store forsinkelser i de italienske myndigheders refusion af moms til udenlandske virksomheder, kontaktede den igen landets myndigheder herom. Sidst i 2000 meddelte den italienske regering at den ville vedtage nye foranstaltninger der skulle nedbringe forsinkelserne.

I henhold til Kommissionens seneste oplysninger har de italienske myndigheders bebudede foranstaltninger endnu ikke haft den ønskede virkning. Det er derfor muligt at Kommissionen snart vil træffe beslutning om igen at indlede en overtrædelsesprocedure over for denne medlemsstat.

4. Det skal bemærkes at Kommissionen allerede i juni 1998 fremsatte et forslag til rådsforordning om ændring af direktiv 77/388/EØF med hensyn til ordningen for fradrag af merværdiafgift; formålet hermed er at ændre den momsrefusionsprocedure der er fastsat i Rådets ottende momsdirektiv, 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, gennem indførelse af et andet system for refusion af moms, der skyldes i eller som er afregnet i en anden medlemsstat. I henhold til dette forslag kan afgiftspligtige virksomheder få godtgjort momsen direkte gennem den periodiske momsangivelse som de indgiver i hjemlandet.

Tanken med dette forslag er at løse ovennævnte problem i forbindelse med refusion; forslaget repræsenterer endvidere en væsentlig forenkling for virksomhederne, der får mulighed for at få refunderet moms der er betalt i en anden medlemsstat på samme måde som med hjemlandets moms.

Det har endnu ikke været muligt at opnå enstemmig tilslutning i Rådet til dette forslag på trods af at det har virksomhedernes fulde opbakning, og Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg har afgivet positiv udtalelse.

(2002/C 93 E/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2300/01 af Lord Inglewood (PPE-DE) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovtsygen

Vil Kommissionen indtage en positiv holdning, hvis den britiske regering anmoder om støtte til en plan for økonomisk genrejsning i de områder, der har været ramt af mund- og klovtsyge (såvel inden for som uden for landbrugssektoren)?

(2002/C 93 E/120)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2301/01
af Lord Inglewood (PPE-DE) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovsygen

Inden for hvilke finansielle parametre agter Kommissionen at arbejde, hvis den britiske regering anmoder om støtte til en plan for økonomisk genrejsning i de områder, der har været ramt af mund- og klovsyge (såvel inden for som uden for landbrugssektoren)?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-2300/01 og E-2301/01**

(15. oktober 2001)

Som Kommissionen tilkendegav i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1407/01 ⁽¹⁾, er der en vis frihed med hensyn til anvendelsen af EF-støtten under de respektive udviklingsplaner for landdistrikterne, som vil kunne understøtte eventuelle genrejsningsplaner, og disse kan, afhængigt af forslagernes karakter, kræve en godkendelse fra Kommissionen. Kommissionen har imidlertid ikke modtaget noget forslag fra de britiske myndigheder vedrørende finansiering af genrejsningsplaner for landdistrikter, der er blevet ramt af mund- og klovsyge.

Hvis Kommissionen forelægges sådanne forslag, vil der blive foretaget en indholdsmæssig vurdering af dem, inden der afgives noget svar. Der er modtaget en række forslag til ændringer af bestående statsstøtteordninger, som til dels tager sigte på at tilføre midler til de sektorer, der er blevet hårdest ramt af mund- og klovsygen. Disse forslag er i øjeblikket ved at blive godkendt.

Hvad de britiske planer for udvikling af landdistrikterne angår, vil Kommissionen holde sig til de økonomiske parametre, der er fastlagt i Kommissionen beslutning 2000/426/EF af 26. juni 2000 om ændring af beslutning 1999/659/EF om den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne af bevillinger fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne for perioden 2000-2006 ⁽²⁾, ved hvilken den årlige fordeling af midlerne fra EUGFL, Garantisektionen, blev fastlagt for alle medlemsstaterne.

Kommissionen er bekendt med de beslutninger, som nogle af overvågningsudvalgene for de relevante britiske programmer under mål 1 og 2 har truffet for at sikre en særlig hurtig godkendelse af projekter i de hårdest ramte områder og for at sikre, at der stilles passende midler til rådighed til at fremme den økonomiske genrejsning i disse områder.

⁽¹⁾ EFT C 364 E af 20.12.2001, s. 104.

⁽²⁾ EFT L 165 af 6.7.2000.

(2002/C 93 E/121)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2302/01
af Lord Inglewood (PPE-DE) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Plan for økonomisk genrejsning efter mund- og klovsygen

Har Det Forenede Kongeriges regering formelt eller uformelt henvendt sig til Kommissionen med henblik på udarbejdelse af en plan for økonomisk genrejsning i områder, som har haft mund- og klovsyge, såvel inden for som uden for landbrugssektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(8. oktober 2001)

Kommissionen godkendte den 3. april 2001 den såkaldte »outgoers mark 2«-ordning. Under denne ordning, som har et budget på 5 mio. GBP, ydes der støtte til producenter, der er ramt af mund- og klovsyge og ønsker at opgive svineproduktion. I ordningen indgår også et omstruktureringselement.

Kommissionen godkendte den 6. juni 2001 den såkaldte »livestock welfare disposal«-ordning med et anslået budget på 6 mio. GBP pr. uge. Denne ordning har til formål at løse dyrevelfærdsproblemer, som er resultatet af transportrestriktioner, der indføres for at begrænse udbredelsen af mund- og klovsyge. Ordningen omfatter støtte til dækning af omkostninger i forbindelse med transport, slagtning, destruktion, afbrænding, dyrlægebistand og bortskaffelse af dyrekroppe samt kompensation til producenter for dyr, der bortskaffes.

Hertil kommer, at Kommissionen i øjeblikket er i færd med at se nærmere på andre støtteordninger, herunder ændringer til ordningen for rådgivning til landbrugsvirksomheder og landbrugsudviklingsordningen for 2001 samt kampagnen for rødt kød i Skotland. Alle disse ordninger omfatter foranstaltninger, som skal hjælpe landmændene med at klare de problemer, der er opstået som følge af mund- og klovsygen.

Hvad angår ikke-landbrugssektoren, kan den britiske regering yde støtte, der falder ind under definitionen af »de minimis«-støtte som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på »de minimis«-støtte⁽¹⁾. En sådan støtte skal ikke meddeles Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001.

(2002/C 93 E/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2308/01
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(20. juli 2001)

Om: Sundhedsmæssige virkninger af sulfider i vin

Har Kommissionen kendskab, at der er medicinske beviser på, at store mængder af sulfider i vin kan frembringe negative reaktioner hos visse vindrikkere, navnlig hos en del astmatikere?

Overvejer den af sundhedsmæssige årsager at indføre mærkning af vin?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(28. september 2001)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2200/01 af Chris Davies⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 78.

(2002/C 93 E/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2312/01
af Pere Esteve (ELDR) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Øområder, der ikke ligger i den yderste periferi

I EU findes der over 26 øområder, hvor der bor over 14 millioner mennesker. Disse regioner udgør i alt 3,5 % af EU's areal og repræsenterer 3,5 % af EU's befolkning. Disse øområder lider under konsekvenserne af ikke at høre til det kontinentale Europa, og disse ulemper kan sammenfattes i tre punkter:

1. transportomkostninger, der medfører prisforhøjelse og tab af konkurrencedygtighed hos virksomheder på øerne
2. anvendelse af den fælles landbrugspolitik, som i ømråderne fører til, at landbrugssektoren forsvinder, fordi strukturen i ejendomsforholdene og den manglende mulighed for at fremme store intensive dyrkningsområder gør landbrugs- og kvægbrugssektoren urentabel,
3. mangel på naturlige ressourcer såsom jord, vand, energi osv.

Kommissionen og Parlamentet, som er opmærksom på disse handicaps, har for nyligt vedtaget nye foranstaltninger — som undertegnede allerede har kendskab til — for regionerne og øerne i den yderste periferi ⁽¹⁾ i den hensigt at afhjælpe disse områders særlige ulemper.

De øvrige ømråder uden for den yderste periferi som f.eks. Balearerne, der hører under mål 2, og — som Kommissionen allerede har erkendt — ikke nyder godt af nogen særlige foranstaltninger som kompensation for deres økarakter. Imidlertid modtager Balearerne ligesom andre europæiske regioner på kontinentet støtte fra de almindelige europæiske fonde såsom EFRU, ESF, EUGFL, Leader+ osv.

Er Kommissionen opmærksom på, at de europæiske ømråder, der ikke ligger i den yderste periferi, også lider under ovennævnte handicaps som følge af deres økarakter? Overvejer Kommissionen muligheden af at træffe foranstaltninger til at afhjælpe denne situation for ømråder uden for den yderste periferi?

Hvilken procedure skal der i modsat fald følges for at tage hensyn til de særlige ulemper for ømråder uden for den yderste periferi i de regler, der gælder for strukturfondene? Hvem påhviler det at træffe denne politiske afgørelse, eller hvem har kompetence hertil?

⁽¹⁾ (KOM(2000) 774 — EFT C 96 E af 27.3.2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(18. oktober 2001)

Kommissionen er bekendt med de problemer, der er knyttet til ømråderne, og vil gerne fremhæve, at 95 % af deres befolkning er støtteberettiget under enten strukturfondsmål 1 eller 2. Endvidere har Kommissionen som nævnt i svaret på skriftlig forespørgsel E-2303/01 ⁽¹⁾ indledt en undersøgelse af situationen for øerne i EU. Som led i denne undersøgelse vil der blive oprettet en database over øregionerne og foretaget en vurdering af problemerne i tilknytning til økarakteren og af øernes særlige behov. Der vil ligeledes blive foretaget en analyse af de foranstaltninger og politikker, som medlemsstaterne og EU har iværksat for at kompensere for eventuelle udviklingsmæssige forsinkelser, som skyldes økarakteren.

De første resultater af denne undersøgelse forventes at foreligge i første halvdel af 2002. Undersøgelsen skal vare et år. Kommissionen ønsker en debat, så snart resultaterne er blevet offentliggjort.

Kommissionen er optaget af spørgsmålet, men den ønsker at anskue det i en bredere sammenhæng, hvori indgår områder med naturlige og geografiske ulemper, som også omfatter bjergområder og tyndtbefolkede områder. Disse områder med særlige ulemper udgør én af de seks territoriale prioriteter i fremtidens samhørighedspolitik, som er indeholdt i konklusionerne i den anden rapport om den økonomiske og sociale samhørighed.

I den anledning agter Kommissionen at tilrettelægge seminarer i første halvdel af 2002 for hver af de prioriteter, der er indeholdt i den anden rapport, herunder områder med ulemper. Dette seminar vil være en lejlighed til at fastslå, hvilke aktioner der har en høj værditilvækst for disse områder, og hvilket kompetenceniveau (EU, nationalt eller regionalt plan) der er bedst egnet til gennemførelsen af disse aktioner.

Denne debat samt resultaterne af ovennævnte undersøgelse vil være nyttig og nødvendig for udarbejdelsen af den tredje rapport om den økonomiske og sociale samhørighed, der forventes at foreligge i begyndelsen af 2004.

⁽¹⁾ EFT C 81 E af 4.4.2002, s. 148.

(2002/C 93 E/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2315/01**af Erik Meijer (GUE/NGL) og Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Faciliteter for tjenestemænd, der vil udarbejde en rapport for at orientere Kommissionen, så denne kan gribe ind over for uregelmæssigheder

1. Hvilke faciliteter er der til rådighed for tjenestemænd, som har kendskab til uregelmæssigheder inden for de tjenester, der hører ind under Kommissionens beføjelser, og som efter de gældende bestemmelser ønsker at bidrage til, at Kommissionen får kendskab til disse uregelmæssigheder? Kan tjenestemænd i sådanne situationer i en tilstrækkelig lang periode frigøres fra deres daglige arbejde og få adgang til et særligt lokale og til faciliteter, så de bliver i stand til at udføre denne særlige opgave?
2. Vil Kommissionen tillade, at direktører — ud fra et forståeligt ønske om at beskytte de igangværende aktiviteter i deres tjenestegren og at anvende den størst mulige del af personalet til egne opgaver — lægger hindringer i vejen for, at en af deres medarbejdere skriftligt sammenfatter sin kendskab og orienterer Kommissionen om sit kendskab til om uregelmæssigheder, også i de tilfælde, hvor direktører fra andre afdelinger, som er relevante for undersøgelsen, er overbeviste om betydningen af, at den pågældende tjenestemand midlertidigt udfører andre opgaver, og accepterer Kommissionen, at den således tillægger korrekte forhold i Den Europæiske Unions institutioner mindre vægt end tjenestens interesse?
3. Vil Kommissionen arbejde for, at den skriftlige anmodning, som den 12. juli 2001 blev tilstillet den af otte medlemmer af Europa-Parlamentet fra forskellige medlemsstater og grupper, om i et konkret tilfælde at stille de nødvendige faciliteter til rådighed for en tjenestemand med henblik på, at denne inden den 1. september 2001 fuldstændigt skulle opklare såvel ældre som nye problemer, hurtigst muligt efterkommes?
4. Vil Kommissionen, dersom en positiv afgørelse ikke kan træffes i rette tid på grund af fravær i sommerperioden, sørge for, at den pågældende tjenestemand så hurtigt som muligt får stillet den tid og de faciliteter, som der er anmodet om, til rådighed?
5. Vil Kommissionen sørge for, at der også i fremtidige tilfælde findes en fleksibel ordning, så sådanne problemer kan løses, og for at give de forskellige tjenestegrene fyldestgørende oplysninger herom for at undgå, at tjenestemænd viger tilbage for rettidigt at orientere Kommissionen eller OLAF om, hvilke foruroligende oplysninger de får kendskab til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(15. november 2001)

Svaret til punkt 3 i spørgsmålet er, at næstformand Neil Kinnock den 25. juli svarede fyldestgørende på brevet fra det ærede parlamentsmedlem af 12. juli, og at der samme dag blev sendt kopier heraf til hr. Meijer, hr. Staes og seks andre medlemmer af Parlamentet. Hvad angår besvarelsen af den resterende del af dette spørgsmål, henvises det ærede parlamentsmedlem til den lovgivning og de konkrete svar, der er angivet i det følgende:

Ifølge artikel 2 i afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾ har OLAF til opgave at gennemføre undersøgelser, hvor der er mistanke om svig, korruption og alle andre former for ulovlig virksomhed, der berører EU's finansielle interesser. Pligten til at indberette mulige forseelser, korruption og andre former for ulovlig virksomhed, der berører EU's finansielle interesser, og midlerne til at opfylde denne pligt fastsættes udtrykkeligt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Denne forordning og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, bekræfter, at OLAF har til opgave at gennemføre de undersøgelser, Kommissionen har ansvaret for i medfør af EU's regler, bestemmelser og aftaler på de nævnte områder.

Af lovgivningen fremgår det tydeligt, at det er OLAF og ikke den ansatte, der indberetter den påståede forseelse, som skal gennemføre de nødvendige undersøgelser heraf.

Kommissionen vedtog sin afgørelse 1999/396/EF, EKSF, Euratom af 2. juni 1999 om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser⁽¹⁾ i fuld overensstemmelse med betingelserne i den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁾.

Denne afgørelse kræver, at de ansatte videregiver oplysninger om mulige forseelser og fastsætter endvidere, at ansatte, som opfylder denne forpligtelse i god tro, i intet tilfælde må udsættes for en urimelig eller diskriminerende behandling som følge af, at de har videregivet sådanne oplysninger.

Svaret på pkt. 1 i spørgsmålet er, at hvis en ansat ønsker rimelig tid til og rimelige muligheder for at kunne opfylde sin forpligtelse til at videregive oplysninger, så skal Kommissionen imødekomme dette ønske. Det skete i det tilfælde, som det ærede parlamentsmedlem synes at henvise til, og den pågældende ansatte blev fritaget for sine normale pligter i mere end seks uger og fik de muligheder og det udstyr, der var nødvendigt for udarbejdelsen af en rapport.

Ifølge artikel 2 i afgørelsen fra juni 1999 skal enhver tjenestemand eller anden ansat i Kommissionen, »som får kendskab til forhold, der lader formode, at der kunne foreligge tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabernes interesser, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser, som bør forfølges administrativt og i givet fald strafferetligt, eller manglende opfyldelse af analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer, ledere eller ansatte, der ikke er omfattet af vedtægten«, omgående underrette sin kontorchef eller generaldirektør eller, såfremt han finder det hensigtsmæssigt, sin generalsekretær eller kontoret direkte.

Det hedder heri endvidere, at generalsekretæren, generaldirektører, kontorchefer og andre ledere omgående sender »alle oplysninger i deres besiddelse, som lader formode, at der foreligger uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 1, til kontoret.«

Svaret på punkt 5 i spørgsmålet er, at lovgivningsstrukturen som det ses af ovenstående, er meget fleksibel i og med, at personer, der har begrundet mistanke, kan indberette dette og eventuel dokumentation herfor direkte til OLAF. Der er tale om fortrolige oplysninger, og de ansatte, som indberetter oplysningerne, garanteres fuld anonymitet af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og eventuelt af Kommissionen afhængigt af de enkelte sager.

Kommissionen erkender, at medarbejderne kan være utrygge ved at indberette mulige forseelser og har derfor den opfattelse, at alle ansatte bør have adgang til upartisk og fortrolig rådgivning om, hvordan man bedst muligt kan videregive oplysninger om eventuelle uregelmæssigheder på en sikker og korrekt måde. I sit høringsdokument vedrørende øget opmærksomhed om mulige forseelser⁽³⁾ foreslog Kommissionen derfor bl.a., at der skal oprettes en rådgivning, som er tilknyttet mæglingsorganet, eller at der oprettes et helt nyt organ. Det er meningen, at den pågældende rådgivning skal være meget nemt tilgængelig, men på ingen måde obligatorisk.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1 og 8.

⁽³⁾ EFT L 149 af 16.6.1999.

⁽⁴⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽⁵⁾ SEK(2000) 2078/6.

(2002/C 93 E/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2316/01

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Ændring af den nederlandske lovgivning om telekommunikation

De nederlandske myndigheder har forelagt det nederlandske statsråd et forslag til lov om ændring af loven om telekommunikation samt af loven om det nederlandske telekom (Onafhankelijke post- en telecommunicatieautoriteit — OPTA) som led i en afklaring og en udvidelse af bestemmelserne om adgang til radiofoninetsværk.

Dette forslag kommer på tværs af den ændring af de fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som Rådet og Parlamentet for øjeblikket behandler, og det gør det muligt for OPTA at definere (interne) markeder på medlemsstatsniveau. Desuden truer de nederlandske myndigheder med at indføre en regulering af markedet for interaktive tv-tjenester, samtidig med at dette marked først skal udvikles.

1. Er Kommissionen bekendt med dette lovforslag?
2. Hvordan vurderer Kommissionen i bekræftende fald lovforslaget (bl.a. definitionen af markederne for netværk og reguleringen af tv-tjenester) i forbindelse med de fælles rammebestemmelser?
3. Mener Kommissionen, at dette lovforslag skal notificeres som led i direktivet om transparens (98/48/EF⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. oktober 2001)

Kommissionen er klar over, at man i Nederlandene er ved at behandle et lovforslag, der omfatter spørgsmålet om adgang til kabel-tv-net. Så vidt Kommissionen er orienteret, omfatter den planlagte lovgivning adgang til kabelnet med henblik på radio-/tv-transmission og internetadgang.

Med hensyn til det ærede medlems spørgsmål om, hvorvidt Kommissionen mener, at lovforslaget skal notificeres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾, kan Kommissionen oplyse, at direktiv 98/48/EF ikke finder anvendelse på radio- og tv-spredningstjenester og ej heller på forskrifter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af fællesskabsforskrifter om telekommunikationstjenester (jf. direktivets artikel 1). De gældende fællesskabslovrammer for telekommunikation fastlægger imidlertid ikke regler for udbud af kabelnetinfrastruktur til internetadgangsformål, og derfor er planlagte foranstaltninger på nationalt plan vedrørende denne type adgang omfattet af direktiv 98/48/EF og skal meddeles til Kommissionen. Kommissionen vurderer så, om de påtænkte foranstaltninger er forenelige med fællesskabslovgivningen.

Det ser ud til, at det nederlandske lovforslag tager højde for de kommende ændringer i EU-lovrammerne. Det nye regelsæt, som Kommissionen har fremsat forslag om, omfatter alle typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, dvs. også kabelnet og tjenester, der leveres via disse. Desuden indføres en ny, dynamisk definition af begrebet »stærk markedsposition«, idet de nationale tilsynsmyndigheder får beføjelser til at pålægge virksomheder, der vurderes som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på et givet marked, nærmere fastlagte forpligtelser, hvor markedsanalyser berettiger hertil. Kommissionen vil udarbejde retningslinjer for, hvordan tilsynsmyndigheder udpeger markeder og vurderer graden af konkurrence. Ifølge artikel 14 i Kommissionens forslag til et nyt rammedirektiv skal Kommissionen også regelmæssigt vedtage en beslutning med en liste over markeder, hvor forholdene kan begrunde regulerende forhåndsindgreb. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke indføre forpligtelser på markeder, der ikke er udpeget i Kommissionens beslutning, uden Kommissionens samtykke. De nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere graden af konkurrence på et givet marked i overensstemmelse med retningslinjerne, og de kan kun indføre eller opretholde forpligtelser, hvis der ikke er effektiv konkurrence på det givne marked. I modsat fald skal eventuelle forpligtelser trækkes tilbage. Forslagene vedrørende et nyt regelsæt er stadig til behandling som led i den fælles beslutningsprocedure, og den endelige udformning af procedurerne afhænger af drøftelserne i Parlamentet og Rådet. Det nye EU-regelsæt vil træde i kraft i 2003, og Kommissionen anser det derfor for forhastet at foretage en endelig vurdering af, om det nederlandske lovforslag er foreneligt med de påtænkte nye EU-lovrammer.

⁽¹⁾ EFT L 217 af 5.8.1998.

(2002/C 93 E/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2324/01**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Fodboldspillere under 18 år og andre erhverv

I kommissær Diamantopoulou's svar på skriftlig forespørgsel E-1051/01 ⁽¹⁾ fastholder Kommissionen, at EF-rettens bestemmelser om arbejdstageres frie bevægelighed gælder for alle EU-borgere, der har nået den minimumsalder, som værtslandet har fastsat for adgang til dets arbejdsmarked, og at bestemmelserne indeholder »visse betingelser«, der tager sigte på at beskytte fodboldspillere under 18 år. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om disse »visse betingelser« også finder anvendelse på arbejdstagere i andre erhverv og i bekræftende fald gøre nærmere rede for, hvilke betingelser der er tale om?

⁽¹⁾ EFT C 340 E af 4.12.2001, s. 156.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(28. september 2001)

Kommissionen gør opmærksom på, at et internationalt klubsifte for spillere, hvis alder ligger mellem minimumsalderen for erhvervsarbejde i det land, den nye klub ligger i, og 18 år, er tilladt i henhold til de principper, der blev fastlagt efter drøftelserne med FIFA/UEFA, så længe spillerne beskyttes af et adfærdskodeks for klubbens behandling af dem. Det er fodboldmyndighederne, som skal opstille et sådant kodeks under fornøden hensyntagen til gældende fællesskabspolitik og nationale regler.

Der er i denne ordning taget hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for fodbold, og den kan således ikke automatisk overføres til andre brancher.

(2002/C 93 E/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2326/01**af Pat Gallagher (UEN) til Kommissionen**

(31. juli 2001)

Om: Gensidig anerkendelse af gratis benyttelse af transportmidler for ældre

I Irland findes der en ordning, som giver personer på 66 år og derover ret til gratis at benytte alle offentlige transportmidler i hele landet. Ordningen finansieres af det irske Social Welfare Department.

Har Kommissionen undersøgt denne ordning nærmere og sammenlignet den med tilsvarende ordninger i andre medlemsstater? Vil Kommissionen overveje at støtte gensidig anerkendelse af sådanne ordninger, således at andre medlemsstater giver ældre samme rettigheder, som de har i den rettighedsgivende stat, og dermed øgede muligheder for at rejse på tværs af grænserne? Kan Kommissionen gå ind for indførelse af et fælles EU-rejsepas for pensionister efter samme model som EU-førerbeviset, som anerkendes i alle medlemsstater og giver pensionister ret til gratis at benytte de offentlige transportmidler i de 15 medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou*(22. oktober 2001)*

Kommissionen henviser det ærede medlem til besvarelsene af de skriftlige forespørgsler E-2406/99 af John McCartin⁽¹⁾ og E-1054/99 af Angela Billingham⁽²⁾ samt svarene på de mundtlige spørgsmål H-1148/98 af Nial Andrews til spørgetiden under Parlamentets mødeperiode i december 1998⁽³⁾ og H-1023/98 af Robert Evans til spørgetiden under Parlamentets mødeperiode i november 1998⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 225 E af 8.8.2000.

⁽²⁾ EFT C 348 af 3.12.1999.

⁽³⁾ Skriftligt svar af 15.12.1998.

⁽⁴⁾ Mundtligt svar af 17.11.1998.

(2002/C 93 E/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2327/01**af Nuala Ahern (Verts/ALE) til Kommissionen***(31. juli 2001)*

Om: Dyreforsøg som led i det 6. rammeprogram

Kommissionen synes i sit forslag til det 6. rammeprogram at have tilsidesat sin retlige forpligtelse i henhold til protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd knyttet til EF-traktaten og ladet hånt om Europa-Parlamentets og EU-borgernes voksende foruroligelse over de ringe fremskridt i udviklingen af alternativer til dyreforsøg i forbindelse med vurdering af kemiske stoffers toksikologiske risici.

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at ændre det 6. rammeprogram og sikre, at der stilles finansielle ressourcer til rådighed til forskning i udvikling af toksikologiske tests, som ikke indebærer forsøg med dyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin*(29. oktober 2001)*

I processen i forbindelse med forberedelse rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006), vedtog Kommissionen den 30. maj 2001 forslag til særprogrammerne⁽¹⁾.

Denne tekst nævner udtrykkelig udviklingen af nye in vitro metoder, der skal erstatte dyreforsøg i forskningsprioritet (ii) af det udvalgte forskningstema 1.1.1 »Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste« (se side 20 i teksten).

Teksten indeholder endvidere adskillige almene erklæringer med hensyn til beskyttelsen af dyrs velfærd, som berører alle aktiviteter i det nye rammeprogram (se fodnote 14, side 18 i teksten).

Desuden åbnes der mulighed for forskning med henblik på en bestemt politik under overskriften »Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi«⁽¹⁾, som omfatter forskning i tilknytning til en bestemt politik, og dette kunne omfatte alternativer til dyreforsøg.

Det Fælles Forskningscenter (FFC) vil fortsat validere disse testmetoder, som på nuværende tidspunkt udføres af CEVMA (Europæisk Center for Validering af Alternative Metoder). Derudover vil Det Europæiske Kemikaliekontor, FFC, og Generaldirektoratet for Miljø fortsat fremme accepten af alternative metoder i lovgivningen.

Kommissionens hvidbog om en strategi for en ny kemikaliepolitik⁽²⁾ indeholder en klar tilkendegivelse af, at Kommissionen går fuldt ud ind for lovgivningen om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg eller andre videnskabelige formål, og fastsætter som »Tiltag 3 F: At fremme forskning i udvikling og validering af alternative metoder både på EU-plan og i medlemsstaterne og øge mængden af oplysninger, der kan indhentes ved undersøgelser, uden at antallet af forsøgsdyr samtidig forøges«.

I lyset af ovenstående forekommer det, at der i særprogrammets forslag er taget behørigt hensyn til det emne, som det ærede medlem berører. Kommissionen vil fortsætte sin politik med henblik på at begrænse antallet af, forfine og erstatte dyreforsøg.

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001.

⁽²⁾ KOM(2001) 88 endelig udg.

(2002/C 93 E/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2328/01

af Nuala Ahern (Verts/ALE) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Kontrol med strålingsforurening i Skandinavien og det nordlige Rusland

Kan Kommissionen gøre nærmere rede for aftalen om kontrol med strålingsforurening i Skandinavien og det nordlige Rusland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström,

(17. oktober 2001)

I juni 2001 undertegnede de nordiske lande samt Østersøstaterne (Sverige, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Island, Letland, Litauen, Norge, Polen og Rusland) en aftale om udveksling af data vedrørende strålingsovervågning. Kommissionen antager, at det er denne aftale, der er genstand for det ærede medlems skriftlige forespørgsel.

Inden aftalens undertegnelse blev denne af den svenske regering forelagt for Kommissionen til godkendelse i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 103. Kommissionen verificerede aftalen i relation til de relevante bestemmelser i Euratom-traktaten og meddelte sin godkendelse til regeringerne i Danmark, Tyskland, Finland og Sverige (Kommissionens beslutning af 29. juni 2001, ref. PE/1186/2001).

Euratom-Fællesskabet er ikke part i aftalen, selv om der for øjeblikket findes et fællesskabsprogram med et lignende emne (Eurdep — »European Union Radiological Data Exchange Platform«).

Udveksling af miljømæssige data vedrørende strålingsovervågning på internationalt plan er helt i tråd med Fællesskabets igangværende aktiviteter inden for nuklear sikkerhed og beredskab i nødsituationer, og Kommissionen ønsker yderligere at fremme denne form for dataudveksling på europæisk plan.

Kommissionen ser særligt positivt på det store antal deltagere i aftalen mellem Østersøstaterne. Desuden er disse staters system for udveksling af data teknisk set avanceret og bør kunne benyttes som reference for lignende ordninger andetsteds.

(2002/C 93 E/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2329/01

af Nuala Ahern (Verts/ALE) til Kommissionen

(31. juli 2001)

Om: Udpegelse af Euratom-inspektører

Kan Kommissionen gøre rede for årsagerne til, at ordningen for udpegelse af Euratom-inspektører er blevet ændret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio*(21. september 2001)*

Kommissionen har indtil nu udpeget ca. 430 Euratom-inspektører. Disse udpegelser er således af rutinemæssig art, og i forbindelse med en administrativ reform, som sigter på at forenkle disse procedurer, forekommer det fornuftigt at delegere undertegnelsen af disse formelle udpegelser til den generaldirektør, som har ansvaret for kontrol med Euratoms sikkerhed.

Kommissionens beslutning af 27. juni 2001 giver således generaldirektøren for transport og energi (DG TREN) beføjelse til at udnævne inspektører i Kommissionens navn (artikel 81 og 82 i EAEF-traktaten).

*(2002/C 93 E/131)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2331/01****af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen***(31. juli 2001)*

Om: Diskriminerende sprogkrav

Ifølge visse oplysninger praktiseres der muligvis en forskelsbehandling på grundlag af sprog i Kommissionen eller i tjenester, der er tilknyttet Kommissionen, såsom Tacis' og Phares informationscentre og kontoret for faglig bistand for programmerne Socrates, Leonardo og Youth.

I forskellige annoncer, som disse kontorer har offentliggjort, kræves der engelsk som modersmål, hvorved alle de andre fællesskabssprog stilles ringere.

Mener Kommissionen ikke, at stillingsopslag som ovennævnte, hvor der kræves engelsk som modersmål, er diskriminerende i en sammenhæng, hvor respekt for arbejdstagernes frie bevægelighed er af afgørende betydning?

Agter Kommissionen at træffe nogen afgørelse herom for at undgå denne form for forskelsbehandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding*(8. oktober 2001)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-4100/00 ⁽¹⁾, E-0779/01 ⁽²⁾, E-1681/01 og E-1682/01 ⁽³⁾ af Bart Staes og E-1356/01 af Vitaliano Gemelli ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 174 E af 19.6.2001, s. 233.

⁽²⁾ EFT C 235 E af 21.8.2001, s. 245.

⁽³⁾ Se side 18.

⁽⁴⁾ EFT C 350 E af 11.12.2001, s. 132.

*(2002/C 93 E/132)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2333/01****af Margrietus van den Berg (PSE) til Kommissionen***(31. juli 2001)*

Om: Gennemførelse af mekanismen for bæredygtig udvikling og skovrydning i Amazonområdet

Mekanismen for bæredygtig udvikling under Kyoto-protokollen indeholder muligheder for projekter for skovforvaltning i betragtning af skovens potentiale som »afløb« (»sinks«). Omfanget af mekanismens anvendelse er stadig genstand for diskussion. At hindre skovrydning ved hjælp af en bæredygtig skovforvaltning kan anses for en metode til bekæmpelse af drivhuseffekten, idet beskyttelsen af eksisterende skove bevirker, at deres evne til at binde CO₂ opretholdes. Amazonområdet er i denne forbindelse af særlig interesse, eftersom regnskoven her er den største tilbageværende tropiske regnskov i verden.

Den succes, der kan opnås med skovforvaltningsprojekter og således forebyggelse af skovrydning, afhænger i høj grad af, i hvilket omfang den lokale befolkning er involveret og af dens motivation. Konkrete økonomiske og sociale fordele og den lokale og oprindelige befolknings aktive deltagelse er afgørende forudsætninger. Der findes imidlertid en betydelig afstand mellem på den ene side forhandlingerne på internationalt niveau om de nationale regerings detaljerede gennemførelse af mekanismen for bæredygtig udvikling og på den anden side de lokale og oprindelige beboeres medbestemmelse, som er af direkte betydning for forhandlingerne.

1. Anser Kommissionen det for ønskeligt, at projekter for bæredygtig skovforvaltning, hvis sigte er at forebygge skovrydning, kommer i betragtning i forbindelse med mekanismen for bæredygtig udvikling. I benægtende fald, hvorfor ikke?

2. Vil Kommissionen gøre en aktiv indsats for at sikre medbestemmelse for lokale og oprindelige befolkningsgrupper ved formuleringen af kriterierne i forbindelse med mekanismen for bæredygtig udvikling ved såkaldte »sink«-projekter. Hvilken form skal denne medbestemmelse efter Kommissionens opfattelse have?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af af Margot Wallström

(30. oktober 2001)

1. I overensstemmelse med alle medlemsstater og mange andre parter gik Kommissionen imod at medtage »hindring af skovrydning« som en specifik projektaktivitet under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) under forhandlingerne på det sjette møde i konferencen om FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) for parterne (COP6). Som følge heraf er denne aktivitet på nuværende tidspunkt udelukket fra at kunne høre ind under mekanismen for bæredygtig udvikling i den første forpligtelsesperiode.

Dette betyder naturligvis ikke, at Kommissionen tolererer skovrydning eller ikke er opmærksom på dens forfærdelige miljømæssige og sociale konsekvenser. Tværtimod gør Kommissionen og Fællesskabet en meget stor indsats vedrørende politiske, finansielle og specifikke projekter for at imødegå den verdensomspændende skovrydning, som på nuværende tidspunkt årligt beløber sig til 13 mio. ha.

Imidlertid passer projektaktiviteter til forebyggelse af skovrydning ikke særlig godt ind under mekanismen for bæredygtig udvikling. Hovedårsagen hertil er »lækage«: individuelle skovområder kan med held beskyttes; imidlertid er der tendens til, at den forflyttede efterspørgsel efter tømmer eller landområder genopstår på andre lokaliteter uden for projektgrænserne, måske endda i andre lande og fører til kulemissioner dér. Desuden vil det forhold, at der gives støtte til og erstatning for »forebygget skovrydning« på et projekt-til-projekt-grundlag kunne give et forkert incitament til ikke at gøre en indsats imod skovrydning i et land ved hjælp af andre politiske midler og lovgivning.

Derfor valgte parterne at behandle forhindring af skovrydning under den særlige klimaændringsfond og tilpasningsfonden under Kyoto-protokollen, som begge oprettes i nær fremtid, men at udelukke den fra støtte i henhold til mekanismen for bæredygtig udvikling.

2. Protokollen indeholder et dobbelt formål for mekanismen for bæredygtig udvikling, nemlig at hjælpe bilag I-parter med at opfylde forpligtelser og at bidrage til en bæredygtig udvikling. Det er ikke klart for Kommissionen, hvordan en bæredygtig udvikling kan fremmes via skovprojekter uden fuld deltagelse af lokale og indfødte grupper. Derfor spillede Kommissionen en proaktiv rolle i de afsluttede forhandlinger om bestemmelserne for »afløb« (sinks) i mekanismen for bæredygtig udvikling for at sikre disse grupper en fremtrædende rolle.

I henhold til resultaterne fra COP6 mangler der at blive truffet aftale om detaljer vedrørende de socioøkonomiske virkninger af »sink-projekter« inden for mekanismen for bæredygtig udvikling senest i 2003. De foreløbige forslag til processen med at certificere emissionsreduktioner, som krævet i artikel 12 i protokollen, dækker ret omfattende deltagelse af de interesserede parter.

Et praktisk instrument til at sikre, at de interesserede parter kommer til at deltage i skovforvaltning, kan være skovcertificering, en uafhængig tredjepartsvurdering af, om skovforvaltningen opfylder visse krav om bæredygtig udvikling. Disse kriterier omfatter indfødte folks rettigheder og deltagelse af passende interesserede parter. Skovcertificering er allerede blevet anvendt på næsten 100 mio. ha skov i hele verden. For at fremme den mulige brug af dette instrument ved at sikre at »kul sinks« er i overensstemmelse med de miljømæssige og sociale bestemmelser, har Kommissionen afholdt en særlig workshop om dette emne for nylig.

(2002/C 93 E/133)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2336/01
af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen**

(26. juli 2001)

Om: EIB-lån til Tyrkiet

I henhold til Rådets beslutning og efter høring af Europa-Parlamentet har Den Europæiske Investeringsbank bevilget et lån med EU-garanti til Tyrkiet på 600 mio. EUR til genopbygning efter ødelæggelser forårsaget af jordskælv. Det ser ud til, at af dette beløb vil 225 mio. EUR ikke blive brugt i 2002, fordi der ikke er stillet forslag om indbetaling til garantifonden. Hvordan begrundes Kommissionen, at dette prioriterede program ikke fremmes i år 2002? Er det meningen, at man på denne måde vil prioritere andre anvendelser, som skal garanteres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(28. september 2001)

Kommissionen overvåger i tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) gennemførelsen af »TERRA«-lånet til Tyrkiet, for hvis vedkommende Rådet har godkendt et særligt mandat med garanti fra Unionen (i alt 600 mio. EUR, hvorom der skal indgås kontrakter inden for en treårig periode fra begyndelsen af 2000 til begyndelsen af 2003).

Ved udgangen af 2000 var der i forbindelse med en række projekter indgået forpligtelser for det samlede disponible beløb på 600 mio. EUR, hvoraf der allerede var undertegnet kontrakter til et beløb af 375 mio. EUR, således at der stadig stod et beløb på 225 mio. EUR, hvorom der skal indgås kontrakter senest i begyndelsen af 2003, til rådighed til yderligere undertegnelse.

Mandatet er godkendt af Rådet (interinstitutionel sag 1999/0212(CNS), afgørelse 12929/1/99), og den dermed forbundne långivning er i henhold til afgørelsen dækket af en garanti fra Kommissionens side, som skal omfatte alle kontrakter, der undertegnes i medfør af mandatet; de midler, der er afsat til dette formål, kan derfor ikke overføres til andre foranstaltninger, men forbliver disponible til kontrakter, der skal undertegnes inden for rammerne af »TERRA«-mandatet. Det beløb på 225 mio. EUR, som stadig står til rådighed til kontrakter, der skal undertegnes senest i begyndelsen af 2003, er dækket af Unionens garanti som fastsat i mandatet.

Hvad angår udløsningen af Kommissionens garanti, skal EIB ifølge den relevante procedure hvert år forelægge Kommissionens tjenestegrene prognoser for lånenes udbetaling. De tilsvarende garantimidler overføres derefter på grundlag af de nævnte prognoser.

Overførslen af garantimidlerne på de 225 mio. EUR, hvorom der skal indgås kontrakter inden udgangen af 2002, vil blive foretaget af Kommissionen i begyndelsen af 2001, efter at den har modtaget EIB's prognoser for lånets anvendelse.

(2002/C 93 E/134)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2340/01
af Pat Gallagher (UEN) til Kommissionen**

(1. august 2001)

Om: Mindretalssprog og regionale sprog i EU-programmer

Kan Kommissionen medgive, at regionale sprog og mindretalssprog i Europa kan fremmes ved at lade sprogaspekter indgå horisontalt i en række EU-programmer? Vil Kommissionen være rede til ufortøvet at iværksætte foranstaltninger, som sikrer, at regionale sprog og mindretalssprog indgår i det femte rammeprogram for forskning og udvikling, Kultur 2000-rammeprogrammet, Media Plus-programmet, en handlingsplan inden for rammerne af eksisterende programmer som f.eks. Socrates, Leonardo og ungdomsprogrammer, EU-aktioner til støtte for uddannelse og små og mellemstore virksomheder, strukturfondene og Samhørighedsfonden, e-Europa-handlingsplanen, programmet for digitalt indhold og handlingsplanen om risikovillig kapital?

(2002/C 93 E/135)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2341/01
af Pat Gallagher (UEN) til Kommissionen**

(1. august 2001)

Om: Mindretalssprog og regionale sprog — fastlæggelse af et flerårigt program

Kan Kommissionen medgive, at de 40 regionale sprog og mindretalssprog, der tales i Europa, udgør en unik del af kontinentets kulturarv? Er Kommissionen rede til at fastlægge et flerårigt program, som skal sikre og fremme mindretalssprog og regionale sprog i Den Europæiske Union?

(2002/C 93 E/136)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2342/01
af Pat Gallagher (UEN) til Kommissionen**

(1. august 2001)

Om: Mindretalssprog og regionale sprog — adgang til nye teknologier

Mener Kommissionen, at adgang til nye informations- og kommunikationsteknologier er af afgørende betydning for fremme af mindretalssprog og regionale sprog? Hvilke foranstaltninger foreslår den med henblik på adgang til og fremme af sådanne teknologier?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding
på skriftlige forespørgsler E-2340/01, E-2341/01 og E-2342/01**

(17. oktober 2001)

Kommissionen deler det synspunkt, at regionale sprog og mindretalssprog udgør en unik del af Europas kulturarv. Afsnit 4 i EF-traktatens artikel 151 (tidl. artikel 128) bestemmer, at Fællesskabet skal tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed, og denne bestemmelse finder også anvendelse på sprog som et medium for kulturelle udtryksformer og kulturformidling. Initiativer vedrørende regionale sprog og mindretalssprog er støtteberettigede i henhold til en lang række fællesskabsprogrammer og -aktioner, herunder de af det ærede medlem nævnte, hvis de er i overensstemmelse med de pågældende aktioners målsætninger. De eneste undtagelser er visse aktioner under Socrates-programmet, navnlig Lingua-aktionen, som er rettet mod de mindre udbredte officielle sprog i EU samt irsk og luxembourgsk.

Under det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling har det specifikke program vedrørende et »brugervenligt informationssamfund« blandt sine mål under den vigtige aktion vedrørende »multimedieredskaber og -indhold« at fremme sproglig og kulturel mangfoldighed, hvorved der gives mulighed for at tage hensyn til sproglige aspekter. Ydermere opfordrer man under det specifikke program »forbedring af det menneskelige potentiale« i forbindelse med den vigtige aktion vedrørende »udvikling af den samfundsøkonomiske videnbase« til at gennemføre forskning vedrørende sproglige parametre i forbindelse med fastlæggelsen af samfundsmæssige værdier.

Adgang til moderne kommunikationsmidler er af stor betydning for den fortsatte levedygtighed for mindre udbredte sprog, og initiativer vedrørende mindre udbredte sprog er støtteberettigede i henhold til programmer, som forvaltes af Generaldirektoratet for Informationssamfundet, som f.eks. eContent-programmet, der udgør en del af eEurope-initiativet og har til formål at stimulere udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale netværk og fremme sproglig mangfoldighed i informations-samfundet.

Kommissionen har ikke umiddelbart planer om at foreslå et program, som specifikt er rettet mod fremme af regionale sprog og mindretalssprog. Efter Det Europæiske Sprogår 2001 har man dog til hensigt at konkludere på de mange arrangementer og initiativer, som finder sted i løbet af året, og den vidtrækkende offentlige debat om sprog og sproglige forhold, som initiativet har udløst, med henblik på at udvikle en mere langsigtet strategi for sproglig mangfoldighed og sprogundervisning i EU.

Samhørighedsfonden anvendes i forbindelse med storstilede infrastrukturinvesteringer i miljøet og transportsektoren, og det er derfor usandsynligt, at mindretalssprog og regionale sprog kan blive støtteberettigede.

Formålet med strukturfondene er at fremme økonomisk og social samhørighed gennem vækst og beskæftigelse. Mens projekter, som udelukkende har til formål at fremme mindretalssprog og regionale sprog ikke er støtteberettigede, kan strukturfondene bidrage til udvikling af turisme og kulturelle investeringer. De kunne være relevante i forbindelse med regionale sprog og mindretalssprog. Tidligere har man med strukturfondene f.eks. støttet forskellige foranstaltninger vedrørende økonomisk støtte specifikt til Gaeltacht-området i Irland, tv-udsendelser vedrørende EU på det walisiske sprog og infrastrukturinvesteringer vedrørende universitetet på Korsika, Frankrig.

(2002/C 93 E/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2347/01

af Jules Maaten (ELDR) til Kommissionen

(3. august 2001)

Om: Cambodja

Hvordan bidrager Kommissionen i sine forbindelser med Cambodja til at sætte en stopper for den systematiske korruption i landet samt regeringens undertrykkelse af politiske modstandere, navnlig hvad angår intimidering af oppositionspartiet Sam Rainsy — adskillige aktivister fra dette oppositionsparti er blevet dræbt i de seneste måneder?

Hvilke politiske foranstaltninger har Kommissionen truffet for at styrke troværdigheden af de lokalvalg, der er berammet til den 3. februar 2002?

Viser revisionen af EU-udviklingsprojekter i Cambodja, at korruption og bedrageri er aftagende fænomener, navnlig i forbindelse med PRASAC 2- og PRASAC 3-projekterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. september 2001)

Kommissionen lægger som led i forbindelserne mellem Unionen og de asiatiske lande særdeles stor vægt på, at behovet for god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne og afskaffelse af korruption imødekommes.

I alle sine forbindelser med Cambodja vedbliver Kommissionen sammen med medlemsstaterne med at presse på for at opnå en konkret virkeliggørelse af menneskerettigheder og god regeringsførelse. Disse spørgsmål er af central betydning for Fællesskabets samarbejdsstrategi over for Cambodja og er et gennemgående træk ved alle samarbejdsprojekter, ligesom det er tilfælde for andre donorer. I sine igangværende bilaterale kontakter med de cambodjanske myndigheder udnytter Kommissionen enhver lejlighed til at fremhæve, at det er nødvendigt at styrke respekten for de civile og politiske rettigheder i Cambodja og at tage hensyn til alle særlige forhold.

Den 26. juli 2001 bekræftede Kommissionen, at den er rede til at yde støtte til lokalvalgene i februar 2002, eftersom de udgør et yderligere vigtigt skridt hen imod en styrkelse af demokratiet i Cambodja. Kommissionen vil yde disponibel faglig bistand til Den Nationale Valgkommission (NEC) og en række ikke-statslige organisationer (ngo'er), hvis nøjagtige detaljer nu finpudses efter udsendelse af et eksperthold. Kommissionen er også i samarbejde med medlemsstaterne i færd med at vurdere mulighederne for at udsende en EU-observationsenhed i forbindelse med valgene. Som led i sine kontakter herom med de cambodjanske myndigheder har Kommissionen understreget betydningen af, at situationen før og under valgene ikke præges af vold og uroligheder, og at NEC indtager en objektiv, upartisk og professionel holdning under hele processen.

Revisionerne af Unionens udviklingsprojekter i Cambodja, navnlig projekterne under genopretnings- og støtteprogrammet for den cambodjanske landbrugssektor (Prasac), tager ikke sigte på at vurdere den generelle situation i landet med hensyn til korruption og bedrageri. Formålet dermed er begrænset til at slå fast, om projektmidlerne er anvendt korrekt ved hjælp af effektive finansielle forvaltnings- og kontrolsystemer. Der ydes imidlertid via mange af projekterne støtte til sikring af god regeringsførelse og sund og effektiv forvaltning på det område, hvor de er virksomme. Desuden har revisorerne for Prasac-projekternes vedkommende ikke fundet eksempler på bedrageri eller korruption i forbindelse med gennemførelsen deraf.

(2002/C 93 E/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2350/01
af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen

(3. august 2001)

Om: Det Fælles Forskningscenter i Ispra

I 1999 fik OLAF forelagt dokumenter, der var udarbejdet af Augusto Fichtner, en tidligere ansat ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, og som påpegede alvorlige uregelmæssigheder ved centret forud for 1997.

Kan Kommissionen give en detaljeret redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at undersøge denne sag? Har den nuværende eller den foregående Kommission foretaget sine egne undersøgelser af påstandene om korruption og dårlig forvaltning?

Kan Kommissionen bekræfte, at en ledende tjenestemand ved Det Fælles Forskningscenter også var administrerende direktør for forskellige virksomheder i det nordlige Italien på dette tidspunkt, og er dette i givet fald i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser?

Blev Det Fælles Forskningscenters leverandører betalt rettidigt, og blev resultaterne af forskningsarbejde, der var udført på kontrakt af Det Fælles Forskningscenter, på noget tidspunkt røbet over for tredjemand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin

(26. oktober 2001)

Der er foretaget en administrativ undersøgelse i Generaldirektoratet for Det Fælles Forskningscenter (GD FFC) for at efterprøve påstandene i den sag, som det ærede medlem refererer til.

Kommissionen gør opmærksom på, at der allerede inden forelæggelsen af sagsakterne var indledt en disciplinærsag mod den højere tjenestemand i FFC, som var mistænkt for at udøve bibeskæftigelse i virksomheder i Norditalien i strid med reglerne, og at det under sagsbehandlingen blev bekræftet, at den højere tjenestemand faktisk udøvede bibeskæftigelse i strid med reglerne. Efter at disciplinærsagen var blevet indledt, fik ansættelsesmyndigheden (AIPN) af Kommissionens lægetjeneste meddelelse om, at den pågældende tjenestemand på grund af sin helbredstilstand ikke var i stand til at overvære den i vedtægten fastsatte høring. Tjenstemanden døde kort tid efter.

Hvad de øvrige elementer angår (herunder påstanden om forsinkelser med betalingen af regninger som følge af fornævnte tjenstemands adfærd), viste den administrative undersøgelse, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sag.

Resultaterne af den evaluering, som blev foretaget i tilslutning til den af FFC gennemførte administrative undersøgelse, er blevet meddelt til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). OLAF har meddelt, at det efter en gennemgang af denne sag ikke har fundet anledning til at iværksætte en undersøgelse.

(2002/C 93 E/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2351/01
af Marie-Arlette Carlotti (PSE) til Kommissionen

(3. august 2001)

Om: Gennemførelse af den særlige ramme for faglig og finansiel bistand til AVS-bananproducenter

I 1999 vedtog Den Europæiske Union for et tidsrum af ti år (indtil 2008) en særlig ramme for faglig og finansiel bistand til traditionelle AVS-bananleverandører (Rådets forordning (EF) nr. 856/1999⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1609/1999⁽²⁾) for at forbedre deres konkurrenceevne og hjælpe dem med at tilpasse sig til de nye markedsvilkår, som får virkning fra 2006.

AVS-producenterne bør sættes i stand til at drage fordel af denne særlige bistandsramme snarest muligt.

Det lader imidlertid til, at forvaltningen af bistandsrammen er præget af funktionsforstyrrelser, ligesom de anvendte procedurer er komplicerede, således at der er indtrådt forsinkelser i sagsbehandlingen og udbetalingen af midler. Indtil videre er der ikke foretaget udbetalinger.

Derfor bør der skabes klarhed over situationen.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at gennemføre for at råde bod på disse forsinkelser og fremskynde udbetalingerne?

Hvilken forfaldsplan opererer Kommissionen med for udbetaling af midlerne fra bistandsrammen? Har Kommissionen navnlig til hensigt at koncentrere udbetalingen af disse midler i begyndelsen af det fastsatte tidsrum (inden 2006)? Hvilke særlige foranstaltninger er der planlagt for at støtte og skabe gunstige finansielle vilkår for de AVS-producenter, som ikke har et særligt historisk tilknytningsforhold til det europæiske marked?

(¹) EFT L 108 af 27.4.1999, s. 2.

(²) EFT L 190 af 23.7.1999, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(18. oktober 2001)

Indtil den 15. august 2001 blev Rådets forordning (EF) nr. 856/1999 af 22. april 1999 om fastlæggelse af en særlig ramme for bistand til traditionelle AVS-bananleverandører og Kommissionens forordning (EF) nr. 1609/1999 af 22. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 856/1999 gennemført på følgende måde.

I sit budget for 1999 afsatte Kommissionen et beløb på 45 mio. EUR til finansiering af projekter i forbindelse med den »særlige ramme for faglig og finansiell bistand til traditionelle AVS-bananleverandører«, der blev oprettet ved de nævnte forordninger. I budgetterne for 2000 og 2001 udgjorde de tildelte beløb henholdsvis 44,475 mio. EUR og 44 mio. EUR. I budgetforslaget for 2002 er beløbet 45 mio. EUR.

På budgettet for 1999 blev der indgået aftaler om finansiering af projekter for i alt 44,5 mio. EUR med ni af de 12 lande, der anses for at være »traditionelle AVS-bananleverandører«. For 2000 blev der indgået 10 aftaler til i alt 44,075 mio. EUR. Samlet har signatarlandene afsat 77 % af 1999-bevillingerne og 73 % af 2000-bevillingerne til at forbedre konkurrenceevnen for deres bananer, mens resten er afsat til diversificering.

For så vidt angår budgettet for 2001 var projekterne stadig under behandling den 15. august 2001.

På denne dato beløb de faktiske udbetalinger sig til i alt 9,862 mio. EUR. Dette tal skal ses på baggrund af, at de første aftaler om finansiering af projekter først blev undertegnet i august 2000 for Kommissionen og mellem september 2000 og februar 2001 for modtagerlandene. Der har været mange juridiske problemer i forbindelse med indgåelsen af disse aftaler: da der er tale om et nyt tiårigt program med 12 modtagerlande, som kan indebære indgåelse af 120 aftaler, har Kommissionen måttet udarbejde et så enkelt og ensartet system, som de gældende regler giver mulighed for; på signatarlandenes side er der opstået problemer, fordi de endelige modtageres status er meget forskellig fra land til land: fra et eneste statsejet produktionsselskab i Surinam til tusinder af små familiebrug på Windward Islands.

Med 19 undertegnede aftaler, der hver indeholder specifikke bestemmelser om bistanden, forudses det, at udbetalingerne vil blive fremskyndet i anden halvdel af 2001.

For så vidt angår forfaldsplanen for udbetaling af midler fra bistandsrammen har Kommissionen overholdt artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning nr. 856/1999 ved at tildele rammen en samlet årlig bevilling fra og med budgetåret 1999; denne bevilling har i de første fire år ligget på mellem 44 og 45 mio. EUR. I artikel 7, stk. 2, i samme forordning er det fastsat, at fra år 2004 og fremover »anvendes der en reduktionskoefficient på indtil 15 %«.

For så vidt angår de traditionelle AVS-producenter, som ikke har et særligt historisk tilknytningsforhold til det europæiske marked, er det således, at ved anvendelse af artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1609/1999 fastsættes konkurrenceevneefterslæbet, og derfor den finansielle tildeling, ikke blot ved forskellen mellem referenceprisen for tredjelandene og AVS-referenceprisen, men også ved referencemængden; denne mængde udgør dog kun 0 tons for Madagascar, 20 tons for Kap Verde og 2 222 tons for Grenada. Artikel 6 i samme forordning fastsætter imidlertid, at når beregningen af den individuelle tildeling resulterer i et beløb, der ligger under 0,5 mio. EUR pr. år, tildeles der et minimumsbeløb på 0,5 mio. EUR. Denne regel er blevet anvendt for de tre nævnte lande for budgetårene 1999, 2000 og 2001 og udgør således en specifik beskyttelse for disse producenter uden særligt historisk tilknytningsforhold.

(2002/C 93 E/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2353/01**af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen**

(6. august 2001)

Om: Kinas medlemskab af Verdenshandelsorganisationen

Siden 1995 har Verdenshandelsorganisationen givet lande, som har forhandlet om tiltrædelse af dette organ, status af udviklingslande i overensstemmelse med resultatet af tiltrædelsesforhandlingerne.

I forbindelse med forhandlinger om medlemskab af Verdenshandelsorganisationen medvirkede Kommissionen for nylig til at skabe enighed om de vigtigste stridspunkter vedrørende Kinas medlemskab af organisationen. Kan Kommissionen oplyse, hvilken status Kina har fået, eller hvilke betingelser der er blevet fastlagt i forbindelse med forhandlingerne om landets tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen? Har Kommissionen taget højde for, at Kina har en række industrisektorer, der er overordentligt konkurrencedygtige, og at et lands status som »udviklingsland« bør gøres betinget af sådanne faktorer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(27. september 2001)

Verdenshandelsorganisation (WTO) tildeler ikke under tiltrædelsesforhandlinger nogen lande status som udviklingslande. Det at opnå status som udviklingsland er rent faktisk et resultat af, at det pågældende ansøgerland selv erklærer, at det er et udviklingsland. Samtidig med, at WTO har fastsat særlige betingelser for de medlemsstater, der har erklæret sig for udviklingslande, finder sådanne betingelser ikke automatisk anvendelse på ansøgerlande, hvis tiltrædelsesbetingelser udelukkende afhænger af tiltrædelsesforhandlingerne. På visse områder har Kina udtrykkeligt godkendt, at det ikke underkastes bestemmelser, som inden for WTO specielt er beregnet på medlemmer, der er udviklingslande.

Derfor tager enhver forhandling sigte på at fastlægge tiltrædelsesbetingelser, der er specifikke for det pågældende land, og som står i et rimeligt forhold til dets økonomiske kapacitet og udvikling. Samme politik er blevet fulgt i forbindelse med forhandlingerne med Kina.

Kinas tiltrædelsesbetingelser, der nu ligger så godt som fast, er derfor blevet forhandlet af de forskellige WTO-medlemmer under hensyntagen til de forskellige udviklingsniveauer, der kendetegner Kinas forskellige industri-, landbrugs- og servicesektorer. Under forhandlingerne har Kommissionen helt klart taget hensyn til sådanne forskellige udviklingsniveauer og har i de tilfælde, hvor den kinesiske økonomi er konkurrencedygtig, insisteret på, at landet påtager sig de dertil svarende forpligtelser.

(2002/C 93 E/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2358/01**af Fernando Fernández Martín (PPE-DE) til Kommissionen**

(6. august 2001)

Om: Mellemstatslige problemer med timeshare-kontrakter

Parlamentet og Rådet vedtog den 26. oktober 1994 direktiv 94/47/EF⁽¹⁾ om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis.

I en række turistområder i det sydlige Europa opererer mange timeshare-selskaber, der er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de er erhvervsaktive, med udenlandsk kapital og udenlandske deltagere, selv om disse er fra en anden EU-medlemsstat. Når sådanne timeshare-selskaber har solgt den faste ejendom, opløses de og forsvinder fra markedet, hvor de nye ejere lades i stikken uden at vide, hvem de skal henvende sig til, når der opstår problemer. Hovedparten af disse timeshare-selskaber har desuden problemer med hensyn til definitionen af ejernes rettigheder og normerne for udnyttelsen af denne brugsret på timeshare-basis.

Har Kommissionen kendskab til, hvilke problemer der eksisterer vedrørende timeshare-kontrakter udover problemerne i forbindelse med direktiv 94/47/EF?

Hvad gør en borger, som har købt brugsretten til fast ejendom på timeshare-basis, når det udenlandske selskab, med hvem kontrakten er indgået, er opløst og forsvundet? Hvilke myndigheder er i så tilfælde kompetente? Hvem kan disse nye ejere klage til, når de føler sig snydt?

Agter Kommissionen at tage initiativ til at forsøge at skabe større klarhed med hensyn til lovgivningen inden for denne sektor og løse disse problemer?

(¹) EFT L 280 af 29.10.1994, s. 83.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(4. oktober 2001)

Kommissionen er bekendt med, at der er en vis bekymring over en ny praksis på timeshare-markedet trods direktiv 94/47/EC (¹) om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis. Bekymringen er bl.a. beskrevet i Kommissionens rapport (²) fra 1999 om anvendelsen af direktivet. Kommissionen er endvidere gjort opmærksom på denne bekymring gennem klager, som den har modtaget fra berørte forbrugere, efter at rapporten blev vedtaget.

Kommissionen vil under hensyntagen til Rådets konklusioner om rapporten (³) og efter Europa-Parlamentets igangværende behandling af rapporten overveje, hvilke skridt der bør tages for at beskytte forbrugerne.

Det bør imidlertid også tages i betragtning, at man ikke opnår fuld forbrugerbeskyttelse på dette område, medmindre fællesskabsforanstaltningerne gennemføres fuldt ud ved hjælp af nationale bestemmelser i civil- og/eller handelsretten, som varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden.

For så vidt angår det problem, som det ærede medlem omtaler, vedrørende de vanskeligheder, som timeshare-selskaber har med at definere såvel ejernes rettigheder som reglerne for udnyttelse af timesharebrugsretten, er det i direktivets artikel 1 fastsat, at medlemsstaterne fortsat er kompetente med hensyn til bl.a. at fastslå den juridiske karakter af de rettigheder, som kontrakterne vedrører.

Hvad angår spørgsmålet om selskaber, der opererer i turistområder og derpå forsvinder, og hvilke kompetente myndigheder borgerne kan klage til, hvis de føler, at de er blevet ofre for bedrag, skal det oplyses, at direktiv 94/47/EF kun omhandler »visse aspekter« af timeshare-kontrakter. Direktivet dækker især sådanne aspekter, der vedrører oplysningerne om indholdet af kontrakten og reglerne for formidling af disse oplysninger samt procedurerne og reglerne for ophævelse og tilbagetrædelse. Det anliggende, som det ærede medlem har gjort opmærksom på, falder derfor ind under national lovgivning, og det er de nationale myndigheder, der skal vurdere eventuelle klager og forbedre situationen.

(¹) EFT L 280 af 29.10.1994, s. 83-87.

(²) SEK(1999) 1795.

(³) Dokument 7221/1/00 — Consom 16-Jur 91.

(2002/C 93 E/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2363/01**af Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen**

(6. august 2001)

Om: Oplagring af atomaffald fra EU-lande i Rusland

Kan Kommissionen bekræfte, at Den Russiske Føderation ved hjælp af en særlig lov, der blev vedtaget af Dumaen den 6. juni, har skabt mulighed for at oplagre atomaffald fra Den Europæiske Unions medlemsstater?

Hvad er Kommissionens holdning til dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(24. oktober 2001)

De ændringer til den russiske lov, der vedtoges af Dumaen den 6. juni 2001, betyder en lempelse af loven af 1991 om beskyttelse af det naturlige miljø (artikel 50, stk. 3), hvori det hedder: »Al import fra andre stater af radioaktivt affald og materiale med henblik på oplagring eller dumpning ... er forbudt«. Med disse ændringer tillades import af brugt nukleart brændsel til »teknisk oplagring« og oparbejdning.

Det er meningen, at de nærmere retningslinjer for en sådan import skal gøres til genstand for særlige aftaler mellem Den Russiske Føderation og de pågældende lande. Disse aftaler vil om nødvendigt omfatte tidsplanen for oparbejdningen og returneringen af det oparbejdede materiale.

De pågældende lovændringer har fundet sted med henblik på at skaffe Den Russiske Føderation større indtægter. Den erklærede hensigt hermed er at benytte en betydelig del af indtægterne — cirka 70 % — til at genoprette de områder, der er blevet forurenede på grund af tidligere dårlig praksis med hensyn til håndtering af radioaktivt materiale.

I henhold til Euratom-lovgivningen er eksport af radioaktivt materiale undergivet tilladelse fra Kommissionen. Til dette formål skal Kommissionen sikre, at eksporten er i overensstemmelse med internationale aftaler, verificere leveringskravene og forvisse sig om, at Fællesskabets generelle interesser er sikret. Såfremt kontrakten kun gælder oparbejdning, skal Kommissionen holdes underrettet for at kunne verificere, at alle forpligtelser med hensyn til det pågældende materiale efterkommes.

For så vidt angår radioaktivt affald, findes der fællesskabslovgivning, som dækker overførsel fra Fællesskabet til et tredjeland⁽¹⁾. Heri er det klart fastsat, at en medlemsstat ikke må tillade overførsler til et tredjeland, som »ikke har de tekniske, juridiske eller administrative ressourcer til at forvalte det radioaktive affald sikkert«. Disse bestemmelser omfatter ikke brugt nukleart brændsel, der sendes til oparbejdning (medmindre dette brændsel defineres som affald af den pågældende medlemsstat). Dog rummer den fælles konvention om sikkerhed i forbindelse med håndtering af brugt brændsel og i forbindelse med håndtering af nukleart affald lignende bestemmelser, der omfatter såvel brugt brændsel som affald. Medlemsstaterne skal opfylde de ovennævnte forpligtelser, hvilket Kommissionen nøje vil overvåge.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet, EFT L 35 af 12.2.1992.

(2002/C 93 E/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2369/01**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) til Kommissionen**

(8. august 2001)

Om: Opfyldelse af de flerårige udviklingsprogrammer

I sit indlæg på Europa-Parlamentets plenarforsamling i Strasbourg den 5. juli 2001 meddelte kommissær Fischler, at man allerede var i færd med at forberede retssager ved Retten i Første Instans mod en række medlemsstater, som ikke havde opfyldt de flerårige udviklingsprogrammer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater det drejer sig om, og hvornår sådanne retssager indledes?

Kan Kommissionen endvidere, på grundlag af de data den råder over, oplyse, hvor langt de enkelte medlemsstater er nået med hensyn til opfyldelsen af de flerårige udviklingsprogrammer V?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(8. oktober 2001)

Kommissionen forbereder sig for øjeblikket på at indlede overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater for manglende opfyldelse af målene i de flerårige udviklingsprogrammer (FUP). Med hensyn til de ønskede oplysninger ⁽¹⁾, må overtrædelsesprocedurernes fortrolige karakter respekteres, indtil Kommissionen har truffet en endelig beslutning.

Når det gælder oplysninger om, hvor langt de enkelte medlemsstater er nået med hensyn til opfyldelsen af målene i FUP IV, indeholder den årlige beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om resultaterne af FUP sådanne oplysninger, jf. artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽²⁾. Den beretning om resultaterne af FUP IV, som Kommissionen udarbejdede i slutningen af 2000, vil blive forelagt for Rådet og Europa-Parlamentet i løbet af de kommende uger.

⁽¹⁾ EFT C 121 af 24.4.2001.

⁽²⁾ EFT L 337 af 30.12.1999.

(2002/C 93 E/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2371/01

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) til Kommissionen

(8. august 2001)

Om: Den Europæiske Unions budget for samarbejde på fiskeriområdet

Kan Kommissionen oplyse omfanget af EU's årlige budget for udviklingssamarbejde med tredjelande, og hvor stor en del heraf der er øremærket til samarbejde på fiskeriområdet for hvert år i referenceperioden mellem 1994 og 2002 opdelt på hvert enkelt land?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvor stort et beløb der hvert år blev ydet via Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i perioden 1994 til 2001?

Kan Kommissionen endelig oplyse, hvor stort et beløb der vil blive afsat inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond til samarbejde på fiskeriområdet i perioden 2002-2007?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(24. oktober 2001)

Inden for rammerne af de fleste internationale fiskeriaftaler indgået af EU, der finansieres over den pågældende budgetpost (B7-8000), støtter Fællesskabet disse aktioner. Formålet med disse er generelt at yde støtte til aktiviteter, der er forbundet med fiskerisektoren i det pågældende udviklingsland, såsom kontrol, tilsyn, forskning, småfiskeri, stipendier og uddannelse på fiskeriområdet, statistikker osv.

Hvad angår de årlige beløb fra Den Europæiske Udviklingsfond til samarbejde på fiskeriområdet for perioden 1994-2001: for landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) blev der, på grundlag af oplysninger fra databanken OLAS (OECD-klassifikationskode 313), for hele perioden 1994-august 2001 afsat et beløb på 45 518 000 EUR til fiskeri. Næsten 11,5 mio. EUR er bestemt som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning og næsten 24,7 mio. EUR til udvikling af fiskeri (herunder 3 mio. EUR, der blev frigjort i 1999). De øvrige delsektorer vedrører uddannelse/undervisning, forskning og tjenesteydelser.

Fordelingen i € pr. år er følgende:

- 1994: 10 678 000 € (6,3 mio. € til udvikling af sektoren; 4,2 mio. € til forskning, 0,15 mio. € som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning)
- 1995: 13 518 000 € (12,4 mio. € til udvikling af sektoren; 1,1 mio. € som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning)
- 1996: 5 000 000 € (forskning)
- 1997: 20 200 € (som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning)
- 1998: 447 000 € (347 000 til udvikling; 100 000 som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning);
- 1999: 3 112 000 € (som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning)
- 2000: 14 866 000 € (6,07 mio. € som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning; 8,7 mio. € til udvikling af fiskeri; 0,042 mio. € til tjenesteydelser);
- august 2001: 877 000 € (som støtte til fiskeripolitik og administrativ forvaltning).

Hvad angår beløbet fra EUF til samarbejde på fiskeriområdet for perioden 2002-2007, er programmeringen ved at blive gennemført. Kommissionen vil kunne besvare dette spørgsmål efter regnskabsårets udløb.

(2002/C 93 E/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2374/01

af Olivier Dupuis (TDI) til Kommissionen

(8. august 2001)

Om: Kina

Huang Qi, kinesisk statsborger, som har oprettet »Internet 6-4tianwang.com« har siden den 3. juni 2000 været tilbageholdt uden dom for at have udbredt »samfundsnedbrydende oplysninger« på Internettet. Huang Qi anklages blandt andet for på sin Internetside at have offentliggjort oplysninger om massakren på Den Himmelske Freds Plads i juni 1989, samt for at have givet plads for artikler fra kinesiske systemkritikere.

Retssagen mod Huang Qi, som begyndte i februar 2001 og var blevet udsat første gang sine die på grund af den anklagedes dårlige sundhedstilstand (hans kone og hans advokat har erklæret, at han er blevet slået under tilbageholdelsen), skulle have fundet sted den 27. juni 2001. Den ansvarlige for Chengdu-domstolen (i Sichuan-provinsen) har imidlertid meddelt, at retssagen på ny er blevet udsat sine die på grund af festligholdelsen af 80 årsdagen for oprettelsen af det kinesiske kommunistparti.

Råder Kommissionen over oplysninger om Huang Qi's sundhedstilstand? Er den orienteret om en ny fastsat dato for retssagen? Agter den at sende et medlem af Beijing-delegationen for at overvære retssagen? Er Kommissionen orienteret om tilfælde af andre kinesiske borgere, der holdes fængslet af lignende årsager som Huang Qi? Agter Kommissionen generelt at gøre myndighederne i Beijing opmærksom på, at retsforfølgelse af Huang Qi er en krænkelse af ånd og bogstav i de internationale konventioner, som Folkerepublikken har undertegnet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(1. oktober 2001)

Kommissionen har forpligtet sig til at styrke respekten for menneskerettighederne overalt i verden. De udgør et centralt spørgsmål i Unionens forbindelser med tredjelande, og Kommissionen følger menneskerettighedsituationen i Kina meget nøje.

I 1996 blev der etableret en bilateral dialog om menneskerettigheder mellem Unionen og Kina, og inden for rammerne heraf er ytringsfrihed og betingelser for tilbageholdelse væsentlige emner, som regelmæssigt tages op og behandles med stor alvor.

Sagen vedrørende Huang Qi har vakt betydelig international bekymring. Det ser ud til, at retssagen mod ham er blevet gennemført i al hemmelighed i midten af august måned 2001, uden at der er blevet offentliggjort nogen kendelse. Unionen har rejst sagen over for de kinesiske myndigheder under den sidste menneskerettighedsdialog mellem Unionen og Kina den 22. til 23. februar 2001. Kommissionen råder ikke over nogen oplysninger om hans aktuelle sundhedstilstand eller over nogen bekræftelse af datoerne for retssagen. Hidtil har Kommissionen endnu ikke haft mulighed for at sende repræsentanter fra sin delegation i Beijing til at overvære retssager mod enkeltpersoner.

Det ærede medlem kan være overbevist om, at Kommissionen agter af følge udviklingen i sagen vedrørende Huang Qi, og at den fortsat vil rejse spørgsmålet om ytringsfrihed i forbindelse med dens kontakter med Kina.

(2002/C 93 E/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2377/01
af Hugues Martin (PPE-DE) til Kommissionen
(2. august 2001)

Om: Frister for godtgørelse af moms i medlemsstaterne

Repræsentanter for erhvervsturismebranchen har for nylig rejst spørgsmålet om godtgørelse af moms i medlemsstaterne.

Det giver anledning til vanskeligheder, at der fortsat gælder forskellige momssatser i de forskellige medlemsstater som led i overgangsordningen for det fælles merværdiafgiftssystem, således at medlemsstaterne opkræver forskellige momssatser for den samme ydelse, og derudover er der navnlig problemer med undertiden atypisk lange godtgørelsesfrister.

Kan Kommissionen redegøre for sin holdning til dette problem? Har Kommissionen til hensigt snart at foreslå en ændring af den gældende lovgivning med det formål at harmonisere godtgørelsesfristerne i medlemsstaterne og at begrænse disse frister, f.eks. til højst tre måneder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(19. september 2001)

I øjeblikket skal en erhvervsdrivende, der afholder udgifter i en medlemsstat, hvor han ikke er etableret, for at få refunderet momsen på disse udgifter indgive en ansøgning om tilbagebetaling i den pågældende medlemsstat efter proceduren i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet⁽¹⁾.

De erhvervsdrivende har i flere år klaget over denne procedure og især over de tunge administrative formaliteter og de lange tilbagebetalingsfrister.

Kommissionen forelagde i juni 1998 et forslag til direktiv⁽²⁾ med henblik på at erstatte denne procedure af retten for den afgiftspligtige til at få refunderet momsen direkte i den periodiske momsangivelse, den afgiftspligtige forelægger i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret. Denne medlemsstat skulle derefter få refunderet de pågældende beløb fra den medlemsstat, hvor afgiften var skyldig, via et system med gældskompensation mellem medlemsstaterne.

Det står klart, at dette forslag indebærer en væsentlig forenkling for de erhvervsdrivende, som ville kunne få refunderet den moms, der er pålagt i en anden medlemsstat, på samme måde som indenlands moms.

Trods den absolutte opbakning fra de erhvervsdrivende og de positive udtalelser fra både Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg har det endnu ikke været muligt at opnå enstemmig tilslutning i Rådet om dette forslag.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 27.12.1979.

⁽²⁾ EFT C 219 af 15.7.1998.

(2002/C 93 E/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2397/01**af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen**

(20. august 2001)

Om: Transport af dyr i Spanien

For nylig har Kommissionen offentliggjort en rapport om en undersøgelsesrejse til Spanien, der fandt sted i maj og juni 2000, og som vedrørte dyretransporter. Rapporten afslører en lang række problemer, bl.a. overfyldte køretøjer, transport af uegnede dyr samt lange transporter med lastbiler, der ikke opfylder kravene i Rådets forordning (EF) nr. 411/98⁽¹⁾ om supplerende normer vedrørende dyrebeskyttelse, for lastbiler, der benyttes til befordring af dyr ved over otte timers transporttid. Kvæg fra andre medlemsstater transporteres gennem Spanien og befordres derefter videre til Nordafrika på roll-on-roll-off-skibe. De fleste af de ruteplaner, som Kommissionen fik forevist i den spanske udskibningshavn, vedrørte transporter af over 100 timers varighed. De spanske myndigheder stiller ingen krav om, at dyrene læsses af og får 24 timers hviletid i afskibningshavnen.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at Spanien håndhæver fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af dyr under transport på korrekt vis?

⁽¹⁾ EFT L 52 af 21.2.1998, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(27. september 2001)

Den nævnte kommissionsrapport og henstillingerne i den er et af de prioriterede instrumenter, der anvendes til at forbedre gennemførelsen af Fællesskabets lovgivning på dyrevelfærdsområdet. Derudover har Kommissionen allerede indledt overtrædelsesprocedurer mod Spanien på grund af de mangler, som fremgår af en tidligere undersøgelsesrapport.

Kommissionen har til hensigt at gribe yderligere ind over for de spanske myndigheder for at sikre, at de retter op på den mangelfulde gennemførelse af fællesskabslovgivningens regler om beskyttelse af dyr under transport som nævnt i den rapport, det ærede medlem henviser til.

Kommissionen er for øjeblikket i færd med at undersøge de spørgsmål, som de spanske myndigheder har rejst vedrørende den rette fortolkning af de bestemmelser, som det ærede medlem henviser til.

(2002/C 93 E/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2404/01**af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen**

(21. august 2001)

Om: Binding af kulstof

EU må nu for at opfylde sine internationale forpligtelser snarest finde måder at begrænse luftens CO₂-indhold på, både fordi det er umuligt hurtigt at gå over til vedvarende energi, og fordi regeringerne uanset deres holdning til miljøet er uvillige til at kræve en omfattende nedskæring af industrielle aktiviteter, som bidrager til emissionen af CO₂. Hvad gør EU på baggrund heraf for at undersøge mulighederne for geologisk binding af kul i hulrum dannet i forbindelse med udvinding af olie og kul?

(2002/C 93 E/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2405/01
af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen

(21. august 2001)

Om: Binding af kulstof i Nordsøen

Ifølge »British Geographical Survey« er der risiko for, at en række steder i Nordsøen, som eventuelt ville egne sig til binding af kuldioxid, går tabt, medmindre der i forbindelse med nedlukningspolitikken tages højde for en sådan potentiel ændring af udnyttelsen heraf (Earth News, BGS, juli 2001). Hvad kan Kommissionen gøre for at sikre, at sådanne steder ikke går tabt, og at der gennemføres demonstrationsprojekter med henblik på at udforske industrielle muligheder for kulstofbinding i Nordsøen?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström
på skriftlige forespørgsler E-2404/01 og E-2405/01

(26. oktober 2001)

De positive resultater fra den anden del af den sjette partskonference (kaldet COP 6bis) i forbindelse med FN-rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) omfatter en aftale om kulstofdræn. Kommissionen er begyndt at udvikle Fællesskabets politik for dræn, herunder geologisk kulstofbinding. Hvorvidt geologisk kulstofbinding er en sikker og omkostningseffektiv måde at løse problemet med CO₂-emissionsbegrænsning på, skal undersøges nøjere og evt. udvikles. Generaldirektoraterne for Forskning og for Transport og Energi (TREN) har en række projekter under det femte fællesskabsprogram om forskning og teknologisk udvikling, der behandler dette spørgsmål (GD for forskning fokuserer på aktiviteter på mellemlang og lang sigt og GD TREN på kortsigtede aktiviteter). Der er en række projekter på vej og andre til behandling med henblik på indgåelse af kontrakt. Der er sendt en beskrivelse direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat.

(2002/C 93 E/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2406/01
af Lousewies van der Laan (ELDR) til Kommissionen

(21. august 2001)

Om: Samarbejdet mellem EU og Indien: Fælles projekter med Sai Baba og beskyldninger om forulempelse af børn

Sidste år trak Unesco sig ud af en konference, den havde planlagt med »Institute of Sathya Sai Education« med den begrundelse, at den nærede dyb bekymring over forlydender om seksuelt misbrug af unge og børn, som lederen af den pågældende bevægelse, Sathya Sai Baba, skulle have gjort sig skyldig i.

Kan Kommissionen bekræfte, at der ikke allerede er blevet eller vil blive ydet EU støtte, og at der ikke vil blive indgået fælles projekter med organisationer med tilknytning til Sai Baba, indtil sagen er blevet opklaret?

Er Kommissionen rede til at rejse spørgsmålet om ovennævnte beskyldninger på topmødet mellem EU og Indien den 23. november 2001 og kræve forsikring om, at den indiske regering er gået i gang med at efterforske disse beskyldninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(1. oktober 2001)

Sathya Sai Trust modtager ikke, og har aldrig modtaget, nogen midler fra Fællesskabet, og den er heller ikke tilknyttet nogen af Fællesskabets projekter i Indien.

Kommissionen tager denne form for beskyldninger meget alvorligt og ville i givet fald øjeblikkeligt standse sin finansielle bistand til de pågældende projekter.

Dette spørgsmål vil ikke blive medtaget som noget selvstændigt punkt på dagsordenen for topmødet mellem Unionen og Indien, men et hvilket som helst emne kan på uformel måde drøftes eller tages op under et af de andre punkter. Der findes også andre fora for drøftelser mellem Indien og Unionen, hvor menneskerettighedsanliggender kan bringes på bane.

(2002/C 93 E/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2412/01
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(21. august 2001)

Om: Italienske fiskerfartøjer beslaglagt i Guinea-Bissau

Efter at der i begyndelsen af juni langt fra Guinea-Bissaus territorialfarvande som et påskud skete beslaglæggelse af to italienske fiskerfartøjer ved navn Excalibur og Barracuda tilhørende selskabet Italfish i Martinsicuro er der ikke taget noget initiativ for at finde en løsning på sagen.

Selv om de to fiskerfartøjer i beslaglæggelsesøjeblikket, ifølge udtalelser fra Guinea-Conakrys havinspektør, fiskede syv sømil fra Guinea-Bissaus territorialfarvande, har den lokale domstol idømt dem en meget høj bøde for siden at have et påskud for at bemægtige sig fartøjerne.

Kan Kommissionen gribe ind for at få oplyst:

- hvad situationen er for de to italienske fartøjer,
- hvilke garantier der er opnået for besætningerne, og
- hvilke garantier der er aftalt for beskyttelsen af ejernes rettigheder?

Kan Kommissionen endvidere:

- træffe hasteforanstaltninger for at få fartøjerne tilbageleveret,
- suspendere alle aftaler med Guinea-Bissau, og
- på baggrund af den ustabile situation i landet og mangelen på institutionelle garantier atter overveje afgørelsen om at give landet, som allerede har fået eftergivet en gæld på 790 mio. USD, adgang til programmet for lempelse af de fattige landes gæld?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(2. oktober 2001)

Barracuda er ikke et EU-fartøj, men en trawler, der sejler under senegalesisk flag.

Excalibur, der er en trawler, som sejler under italiensk flag, befinder sig i øjeblikket i Bissaus havn, hvor den afventer afslutningen på den retssag, der fulgte i kølvandet på opbringningen den 29. juni 2001.

Hvad angår overtrædelsens art (fiskeri uden licens i Guinea-Bissaus farvande) skal det præciseres, at det er umuligt objektivt at fastslå fartøjets position (inden eller uden for guineansk farvand) på opbringningstidspunktet. I modstrid med EU-lovgivningen (artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾), var Excalibur nemlig ikke udstyret med et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem (FOS). Havde dette system (der har været obligatorisk siden 1. januar 2000) været om bord, ville man objektivt have kunnet efterprøve fartøjets position på opbringningstidspunktet.

Beskyttelsen af rederens og besætningens interesser er udelukkende rederens eller flagstatens ansvar.

Kommissionen har ikke desto mindre via sin delegation i Bissau fulgt nøje med i begivenhedernes gang efter opbringningen af fartøjet og har holdt sig i kontakt med de italienske konsulære og diplomatiske myndigheder i Guinea-Bissau.

Kommissionen, der er klar over de store vanskeligheder, som denne situation har bragt Excaliburs besætning og reder i, vil gerne påpege, at der ikke er noget retsgrundlag for at etablere en forbindelse mellem den verserende retssag i Guinea-Bissau og gennemførelsen af fiskeriaftalen med landet.

(¹) EFT L 261 af 20.10.1993.

(2002/C 93 E/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2417/01
af Albert Maat (PPE-DE) til Kommissionen

(3. september 2001)

Om: Grænsekontrol i forbindelse med mund- og klovsygen i Det Forenede Kongerige

På trods af den fortsatte mund- og klovsygekrise i Det Forenede Kongerige er der ikke nogen desinficeringsforanstaltninger ved den britiske grænse, i havne og internationale lufthavne mod denne dyresygdom, som med stor sandsynlighed vil blive eksporteret til andre dele af EU.

Hvorfor griber EU ikke ind, f.eks. i form af sanktioner for at tvinge medlemsstaterne til at træffe de nødvendige forholdsregler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(8. oktober 2001)

Der er i Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovsyge(¹) fastsat bestemmelser om desinfektion af potentielt smittede materialer og køretøjer, der anvendes på de bedrifter og i de områder, hvor der er sket et udbrud af denne sygdom.

I forbindelse med udbruddene af mund- og klovsyge i Fællesskabet i 2001 har Kommissionen vedtaget en række beslutninger med supplerende bestemmelser om desinfektion i overensstemmelse med udtalelser fra medlemsstaternes eksperter i Den Stående Veterinærkomité, der har holdt meget hyppige møder for at drøfte situationen vedrørende mund- og klovsygen.

For så vidt angår Det Forenede Kongerige er der fastsat supplerende bestemmelser om desinfektion, herunder desinfektion af vejkøretøjer, der forlader Det Forenede Kongerige, i Kommissionens beslutning 2001/356/EF af 4. maj 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovsyge i Det Forenede Kongerige og om ophævelse af beslutning 2001/172/EF(²), der er blevet ændret flere gange under hensyntagen til sagens udvikling.

For at kunne vurdere de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at gennemføre den relevante fællesskabslovgivning, har Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (LVK) i de sidste seks måneder foretaget adskillige inspektioner af kontrollen med mund- og klovsygen i alle de ramte medlemsstater, idet opmærksomheden især har været rettet mod Det Forenede Kongerige.

Under disse kontrolbesøg er der konstateret fejl og mangler i gennemførelsen af fællesskabsreglerne for biosikkerhedsforanstaltninger, herunder desinfektion, i forbindelse med sygdomsudbruddene og flytningen af køretøjer beregnet til transport af levende dyr og dyreprodukter. De pågældende medlemsstater er blevet pålagt at træffe passende ændringsforanstaltninger og at give Kommissionen meddelelse om de aktioner, der er gennemført.

På grund af den komplekse sygdomssituation i Det Forenede Kongerige har Kommissionen koncentreret sine inspektioner om kontrollen i områder, hvor der er forekommet udbrud af sygdommen, og om de faktorer, der udgør den største risiko for smittespredning. Ved at benytte en risikobaseret indfaldsvinkel har det været muligt at målrette kontrollerne på den mest effektive måde og at få et klart billede af epidemien og dens sandsynlige udvikling på et givet tidspunkt. Der blev ikke givet prioritet til det specifikke spørgsmål om desinfektion af køretøjer ved udrejse fra Det Forenede Kongerige, da andre forhold blev anset for at udgøre en betydeligt større risiko for smittespredning.

Mødereferaterne fra Den Stående Veterinærkomité og inspektionsrapporterne fra LVK fremsendes til Parlamentet i overensstemmelse med de normale procedurer.

Kommissionen vil, når epidemien er overstået, og i lyset af medlemsstaternes ændringsforanstaltninger vurdere, om det er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger med hensyn til at rette op på de fejl og mangler, der er konstateret, i overensstemmelse med sit ansvar og sine pligter i denne henseende.

(¹) EFT L 315 af 26.11.1985.

(²) EFT L 125 af 5.5.2001.

(2002/C 93 E/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2426/01

af Nelly Maes (Verts/ALE) til Kommissionen

(4. september 2001)

Om: Ligebehandling af religionsudøvelse i Slovakiet

Det teologiske akademi Johannes Calvin i Slovakiet modtager ingen støtte fra den slovakiske stat. Andre mindre og større kirkelige institutioner er anerkendt som seminar og/eller fakultet.

Akademiet har allerede i seks år ventet på anerkendelse som fakultet. Rapporten fra Kommissionen, hvori der anmodes om anerkendelse af akademiet, blev offentliggjort for 10 måneder siden. Hvis anerkendelsen nægtes, bliver betalingen fra lederne og præsterne standset. Andre historiske kirker får sendetid i statens radio og fjernsynsudsendelser. For calvinisternes vedkommende er dette ikke tilfældet. Med 90 000 medlemmer er den calvinistiske kirke den fjerdestørste i landet.

Vil Kommissionen i forhandlingerne med Slovakiet undersøge, om der forekommer forskelsbehandling på grund af udøvelsen af en særlig religion, eller skal årsagerne til denne diskriminerende behandling snarere søges i den kendsgerning, at de (calvinisterne) tilhører det ungarske mindretal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(8. oktober 2001)

Kommissionen følger nøje med i, om Slovakiet opfylder københavnskriterierne vedrørende religionsfrihed. Kommissionen nåede i sin periodiske rapport for 1999 (¹) for første gang til den konklusion, at Slovakiet opfylder de politiske kriterier. Den nåede til den samme konklusion i den periodiske rapport for 2000 (²).

Kommissionen kan bekræfte, at det teologiske akademi Johannes Calvin har anmodet om at blive anerkendt som fakultet, men at det endnu ikke er sket. Kommissionen kan også bekræfte, at størstedelen af calvinister i Slovakiet tilhører det ungarske mindretal.

Dette har dog ifølge Kommissionens oplysninger hverken indflydelse på statens finansiering af den calvinistiske kirke eller på calvinisternes sendetid på statsejet tv og radio. Både kirkernes ret til finansiering og sendetid er fastlagt ved lov. Staten er ansvarlig for aflønning af kirkens præster og til dels også for kirkens administrative udgifter. Calvinisternes kirke i Slovakiet finansieres på samme måde som de øvrige 14 registrerede kirker i Slovakiet.

Kommissionen vil fortsat kontrollere, om de politiske kriterier opfyldes i løbet af tiltrædelsesforhandlingerne, herunder retten til religionsfrihed.

⁽¹⁾ KOM(1999) 511 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2000) 711 endelig udg.

(2002/C 93 E/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2432/01

af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen

(7. september 2001)

Om: Nedskydninger i Algeriet

Hvad kan Kommissionen inden for rammerne af associeringsaftalen mellem EU og Algeriet gøre i forbindelse med de seneste nedskydninger af civile i Algeriet for at sikre, at Algeriet prioriterer menneskerettigheder højere og efterlever verdenserklæringen om menneskerettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(15. oktober 2001)

Forhandlingerne om en associeringsaftale mellem Algeriet og EU er stadig i gang. Aftalen skal indeholde bestemmelser om overholdelse af demokratiske principper og grundlæggende menneskerettigheder som dem, der er anført i verdenserklæringen om menneskerettigheder, med henblik på at påvirke parternes interne og internationale politik, og de vil udgøre en væsentlig del af aftalen. De vil også blive genstand for en regelmæssig politisk dialog, der vil blive indført på forskellige niveauer, bl.a. på ministerniveau inden for Associeringsrådet.

Indtil dialogen bliver institutionaliseret, føres der en politisk dialog med Algeriet på ad hoc-basis. I forbindelse med denne afholdes der et møde på ministerniveau i Bruxelles i midten af november 2001. Denne dialog, som Kommissionen deltager i, giver EU mulighed for at diskutere den politiske situation i Algeriet og overholdelsen af menneskerettighederne og de borgerlige rettigheder, især på baggrund af den voldelige undertrykkelse af demonstrationerne i Kabylien og den voksende terrorisme.

(2002/C 93 E/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2435/01

af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen

(3. september 2001)

Om: Veterinærkontrol ved EU's ydre grænser på grund af mund- og klovsyge

Det antages generelt, at den illegale import af kød i Det Forenede Kongerige fra et land uden for EU er årsag til det seneste udbrud af mund- og klovsyge både der og i andre EU-lande.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet sammen med medlemsstaterne for at øge kontrollen ved de ydre grænser, og hvilken forskel der er i forhold til situationen inden det seneste udbrud af sygdommen?

Kan Kommissionen — i tilfælde af, at ovennævnte spørgsmål besvares bekræftende — oplyse, hvor store udgifterne til disse foranstaltninger er, og hvem der afholder dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne*(1. oktober 2001)*

Bestemmelserne om import af levende dyr og animalske produkter til Fællesskabet er fastlagt i en meget omfattende fællesskabslovgivning.

Det er medlemsstaternes ansvar at sikre, at denne lovgivning håndhæves korrekt, og at der kun importeres dyr, produkter og fødevarer, der lever op til Fællesskabets standarder.

Kommissionen har pligt til at kontrollere, at lovgivningen gennemføres korrekt. I så henseende har Kommissionen i de senere år været særlig opmærksom på, hvorledes Fællesskabets grænseposter i medlemsstaterne fungerer.

Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) har foretaget regelmæssige tilsyn i den senere tid, og der vil blive gennemført flere kontrolbesøg inden for rammerne af Kommissionens beslutning 97/778/EF af 22. juli 1997 om en liste over grænsekontrolsteder, der er godkendt til at føre veterinærkontrol med produkter og dyr fra tredjelande, om nærmere regler for den kontrol, som Kommissionens veterinærsagkyndige skal føre, og om ophævelse af beslutning 96/742/EF ⁽¹⁾.

Parlamentet får systematisk meddelelse om FVO's undersøgelsesrapporter, og om hvilke foranstaltninger der træffes over for medlemsstaterne, hver gang der påvises en manglende gennemførelse af Fællesskabets lovgivning.

Kommissionen er klar over, at det seneste udbrud af mund- og klovsyge nødvendiggør en gennemgang af de foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne forhindre at sygdomme såsom mund- og klovsyge indføres i Fællesskabet og for bedre at kunne kontrollere disse sygdomme. Sammen med eksperter fra medlemsstaterne er Kommissionen allerede i færd med at undersøge af behovet for en mere detaljeret lovgivning om kontrol ved Fællesskabets grænser inden for disse rammer.

Kommissionen har påmindet medlemsstaterne om, at det er deres ansvar at sikre, at kontrollen ved Fællesskabets grænser udføres korrekt.

Kommissionen kan dog ikke på nuværende tidspunkt drage nogen endelige konklusioner med hensyn til en styrkelse af medlemsstaternes kontrol ved Fællesskabets grænser, og hvad udgifterne hertil vil blive.

⁽¹⁾ EFT L 315 af 19.11.1997.

(2002/C 93 E/156)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2438/01
af Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) til Kommissionen***(3. september 2001)*

Om: Følgerne af, at partnere af samme køn får adgang til at indgå ægteskab i Nederlandene

Den 1. april trådte den nederlandske lov i kraft, som gør det muligt, at personer af samme køn kan indgå ægteskab.

Er Kommissionen klar over, at der ikke var tale om en aprilsnar, og kan Kommissionen garantere, at fra det øjeblik, hvor loven var gyldig, kunne EU-tjenestemænd, som indgår ægteskab med en person af samme køn, umiddelbart nyde godt af de sekundære arbejdsvilkår, som er knyttet til ægtestanden?

Har Kommissionen sikret sig, at alle de medlemsstater, hvor der findes EU-institutioner eller -organer, og hvor der derfor eventuelt kan være personer beskæftiget, som i medfør af nederlandsk lovgivning har indgået ægteskab med en person af samme køn, uden vanskeligheder kan opnå de opholdstilladelser, som er nødvendige i den pågældende medlemsstat?

Vil Kommissionen også forvisse sig om, at dette også gælder for partnere af samme køn, som ikke er statsborgere i et EU-land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(15. oktober 2001)*

Kommissionen har overvejet, hvordan der skal tages hensyn til loven om ændring af den nederlandske civilret om anerkendelse af ægteskab mellem par af samme køn. Efter at have rådført sig med sine tjenestegrene har Kommissionen givet instruktion om, at et af en tjenestemand indgået ægteskab, som er anerkendt efter den ændrede nederlandske civilret, bør behandles på samme måde som ethvert andet ægteskab, der er anerkendt i en medlemsstat.

Kommissionen har også opfordret Parlamentet og de øvrige institutioner til at tage tilsvarende skridt for deres tjenestemænds vedkommende.

Kommissionen har naturligvis ingen beføjelse til at pålægge en medlemsstat at anerkende sådanne ægteskaber eller give dertil knyttede opholdstilladelser, og dette er en kendsgerning, uanset om partnerne stammer fra en medlemsstat eller fra et andet land.

(2002/C 93 E/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2440/01**af Mogens Camre (UEN) til Kommissionen***(11. september 2001)*

Om: Forskning i gyllesepareringsanlæg og anlæg til behandling af byslam

Den intensive husdyrproduktion i EU forårsager som bekendt omfattende miljøproblemer, herunder i særlig grad forurening af grundvand, søer, floder og havet.

Problemerne kan løses ved brug af ny teknologi, som uden tvivl kan forbedres og billiggøres ved en øget forskningsindsats.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke forskningsprojekter inden for gyllesepareringsanlæg, biogasanlæg og andre anlæg til hygiejnisering af byslam, der modtager støtte fra EU, og hvilke resultater, der herved er opnået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin*(31. oktober 2001)*

I 1970'erne og 1980'erne var gylleforskningsprojekterne især koncentreret om anaerobe nedbrydningsprocesser. Nu anses disse forbedrede metoder, kombineret med biogasproduktion og bæredygtig anvendelse, for at være så langt fremme, at de tekniske, økonomiske og regulatoriske aspekter bør tages i betragtning.

Strategier, teknologi og håndteringspraksis i forbindelse med renseslam er et prioriteret forskningsområde i Fællesskabets femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, under Miljøforskningsprogrammet for Bæredygtig Udvikling, nøgleaktion »Affaldshåndtering og vandkvalitet« (KA1). Forskningsprojekterne skal fokusere på minimering af gylleproduktionen og forbedring af gyllekvaliteten gennem identifikation af de forurenende stoffer og opsamling heraf ved kilden. Resultaterne af denne forskning ventes at give mulighed for sikker og målrettet anvendelse i landbruget, som kan accepteres af befolkningen.

En række udvalgte forskningsprojekter om dette emne vil blive sendt direkte til det ærede medlem og Parlamentets sekretariat.

Resultaterne af færdige projekter og yderligere oplysninger om projekterne kan findes på Cordis-databasen: http://dbs.cordis.lu/search/en/simple/EN_PROJ_simple.html og <http://www.ad-nett.org>.

Det ærede medlem og Parlamentets sekretariat får ligeledes tilsendt eksempler på udvalgte demonstrationsprojekter på dette område, der modtager støtte gennem Life-Miljø programmet.

Yderligere oplysninger om Life-projekter, som GD Miljø yder støtte til, kan findes på <http://www.europa.eu.int/comm/life/home.htm>.

(2002/C 93 E/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2441/01
af Hiltrud Breyer (Verts/ALE) til Kommissionen

(11. september 2001)

Om: Forskningsreaktoren FRM-II i Garching

Den belgiske atomforskningsreaktor BR-2 i Mol omstilles sandsynligvis i 2006 som led i RERTR-programmet fra højt beriget uran, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben, som brændsel til lavt beriget uran som brændsel. Det selskab, der driver BR-2-reaktoren, har for nylig i USA bestilt 32 kg højt beriget uran, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben, med den begrundelse, at lageret af brændsel kun ville række til år 2004.

Det velanskrevne amerikanske Nuclear Control Institute (NCI) har imidlertid beregnet, at lageret af brændsel i BR-2-reaktoren er tilstrækkeligt til at forsyne reaktoren frem til omstillingstidspunktet i 2006 og endog længere.

Med den yderligere leverance af højt beriget uran, der er bestilt, ville BR-2-reaktoren skabe et overskud af uran, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben, i Europa.

1. Har Kommissionen kendskab til de beskrevne forhold?
2. Er Kommissionen informeret om, hvad overskuddet af højt beriget uran, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben, skal bruges til?
3. Kan det udelukkes, at det overskydende brændsel overdrages til andre europæiske forskningsreaktorer, navnlig den nye tyske forskningsreaktor FRM-II, som på grund af Schumer-ændringsforslaget ikke fra USA forsynes med højt beriget uran, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben?
4. Er Kommissionen klar over, at denne form for anskaffelse af højt beriget uran til reaktorer, som ikke forsynes af USA, kunne indebære en omgåelse af det internationale RERTR-program, og at materiale, der kan anvendes til fremstilling af atomvåben, vil kunne stilles til rådighed for andre forskningsreaktorer i Europa uden om den amerikanske kontrol?
5. Hvad vil Kommissionen foretage sig for at forhindre denne mulighed for illegal anskaffelse af højt beriget uran i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(23. oktober 2001)

Kommissionen kender — via Forsyningsagenturet — til de omtalte forhold lige såvel som til den holdning, der indtages af NCI, som er en ikke-statslig organisation hjemmehørende i USA. Det belgiske selskab har til de amerikanske kontrolmyndigheder (US Nuclear Regulatory Commission) indgivet en detaljeret begrundelse for de mængder, det agter at bestille. Der er ingen mulighed for, at materialet omdirigeres til andre formål end dem, der er tilladt i henhold til betingelserne for levering som fastsat af de amerikanske myndigheder. Intet af det materiale, der leveres af USA til europæiske brugere, kan slippe uden om den gældende kontrol. Alt radioaktivt materiale er omfattet af den nukleare samarbejdsaftale mellem USA og Euratom. Foranstaltninger til hindring af illegale leverancer har været i kraft længe, forstået således at Kommissionen og Forsyningsagenturet — ved at håndhæve Euratom-traktatens bestemmelser — sikrer, at der ikke finder illegale leverancer sted til forskningsreaktorer eller omledning til illegal anvendelse af højt beriget uran.

(2002/C 93 E/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2446/01**af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen**

(11. september 2001)

Om: Naturparkerne Gran Paradiso og Vanoise

I Alperne i regionerne Valle d'Aosta, Piemonte og Savoie ligger Vesteuropas største sammenhængende naturreservat bestående af den italienske nationalpark Gran Paradiso (oprettet som den første i Italien i 1922) og den franske Parc de la Vanoise (der også er den første franske nationalpark, oprettet i 1963). De to parker, der har fuldstændig samme fauna og flora og sammenlignelige problemer i henseende til fysisk planlægning, hvilket skyldes forholdene i disse bjergegne, som er sammenfaldende — også i kulturel henseende — er knyttet sammen og har siden 1972 udviklet venskabs- og samarbejdsforbindelser. Derimod mangler der en retslig ramme i europæisk regi, som i fuld respekt for naturen, men også for nærhedsprincippet og de lokale befolkningers rettigheder kan bane vejen for oprettelsen af en egentlig europæisk park.

Hvilke allerede eksisterende eller nye instrumenter mener Kommissionen kan muliggøre oprettelsen af et fælles beskyttet område for Gran Paradiso og Vanoise?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(26. oktober 2001)

Kommissionen er af den opfattelse, at Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽¹⁾ gennem etableringen af et sammenhængende europæisk økologisk net bestående af særlige bevaringsområder, nemlig Natura 2000-nettet, netop giver mulighed for en fælles tilgang til naturbeskyttelsen, som det ærede medlem efterlyser. De samme forpligtelser med hensyn til forvaltningen af området, set ud fra en naturbevaringsmæssig synsvinkel, gælder på begge sider af grænsen.

Selv om Kommissionen støtter et grænseoverskridende samarbejde mellem forvaltningsstrukturerne for de to naturparker, kan den imidlertid ikke med hjemmel i EF-traktaten etablere en juridisk ramme for en overnational parkforvaltningsstruktur, således som det ærede medlem foreslår. Via Interreg-programmet kan der ydes støtte til grænseoverskridende samarbejde, og det kan benyttes til at tilvejebringe fællesskabsfinansiering til udvikling af en fælles forvaltningsmetode for naturparker, der støder op til hinanden, og som er beliggende i forskellige medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(2002/C 93 E/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2459/01**af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(11. september 2001)

Om: Spanske og portugisiske forskeres deltagelse i undersøgelsen af fiskeressourcernes tilstand i Fællesskabets farvande

Fartøjsejere og søfolk i den galiciske fiskerisektor stiller ofte spørgsmålstegn ved de videnskabelige informationer, som Kommissionen anvender om fiskeressourcernes tilstand i Fællesskabets farvande, og klager over manglende deltagelse af spanske og portugisiske forskere og eksperter. Er denne opfattelse i overensstemmelse med de faktiske forhold? Hvis det er tilfældet, hvilke årsager er der så til, at der sker en sådan udelukkelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(18. oktober 2001)*

I såvel Kommissionens videnskabelige organer (f.eks. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)) som de regionale fiskeriorganisationers videnskabelige komitéer, som Kommissionen deltager i, er der altid repræsenteret forskere fra alle de medlemsstater, som har interesse i de pågældende fiskeressourcer.

I alle videnskabelige sammenhænge er medlemsstaterne normalt vældig godt repræsenteret, og både Spanien og Portugal deltager meget aktivt i dette arbejde.

Der er derfor ikke det mindste grundlag for at hævde, at spanske og portugisiske forskere er udelukket fra Fællesskabets eller de internationale videnskabelige fiskeriorganisationer.

*(2002/C 93 E/161)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2462/01****af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen***(11. september 2001)*

Om: Uddøende sprog over hele verden

Forskellige undersøgelser viser, at hvis den nuværende udvikling fortsætter, vil over halvdelen af de 6 800 sprog, der tales i verden, være forsvundet i år 2100. Hvad foretager Den Europæiske Union sig i betragtning af disse drastiske forudsigelser — der endog overgår forudsigelserne for antallet af plantearter — som kan bidrage til at forhindre eller mindske denne yderst alvorlige kulturelle forarmning, der både berører de pågældende folk og hele menneskeheden?

*(2002/C 93 E/162)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2464/01****af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen***(11. september 2001)*

Om: Frankrigs andre sprog

Alle europæiske borgere bør ligesom dem, der i social og familiemæssig sammenhæng taler et sprog, der er forskelligt fra det sprog, der betragtes som officielt i en given stat, kræve, at de medlemsstater, der endnu i dag fører en diskriminerende politik over for sprog, der tales af fuldgældige borgere, ændrer denne entydigt udemokratiske optræden og giver disse sprog på områder inden for EU fuld officiel status og støtter deres anvendelse. Dette krav vedrører i dag navnlig Frankrig. Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen i denne forbindelse over for den franske regering?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding
på skriftlige forespørgsler E-2462/01 og E-2464/01**

(17. oktober 2001)

EF-traktatens artikel 151 (tidl. artikel 128) bekræfter betydningen af medlemsstaternes kulturelle forskellighed ved at understrege, at forskellighedheden udgør alle europæeres fælles kulturarv.

EU og Europarådets fælles initiativ om at gøre år 2001 til Det Europæiske Sprogår (året er baseret på EF-traktatens artikel 149 og 150 (tidl. artikel 126 og 127)) har både til formål at hylde den sproglige mangfoldighed i Europa og at øge alle de europæiske borgeres kendskab til denne fælles værdi.

Hvad angår sproglige forhold i medlemsstaterne er det dog disse selv eller de offentlige myndigheder i disse, der har kompetencen på området.

(2002/C 93 E/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2463/01**af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(11. september 2001)

Om: Den spanske stats politik og dens virkninger for kvægbruget i Galicien

Den spanske regering har bekendtgjort, at den vil iværksætte et udviklingsprogram for kvægbruget, som vil udelukke en stor del af den galiciske kvægsektor, der tegner sig for over en tredjedel af den spanske stats mælkeproduktion. Ifølge landbrugets fagforeninger vil 53 258 ud af de 77 660 kvægbrug, der findes i Galicien, blive udelukket fra støtten i programmet, hvilket bl.a. gælder 78,76 % af de 37 625 af disse bedrifter, der producerer mælk. Hvis dette program iværksættes, vil der opstå en dramatisk situation, som vil få negativ indvirkning på en meget følsom del af den galiciske befolkning, idet det fuldstændigt vil fjerne mulighederne for at overleve og blive moderniseret for mange små bedrifter, hvis eneste hindring for udvikling er, at den mælkekvote, de har fået tildelt, er for lille. Den spanske regerings program, som hævdes at være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions normer, er i modstrid med den multifunktionelle rolle, der vil slå mere og mere igennem i europæisk landbrug på bekostning af de produktionsorienterede tendenser, der hidtil har været fremherskende, for i det galiciske landbrug er små bedrifter en del af en livsform, hvor landbrugsproduktionen eksisterer side om side med aktiviteter i andre økonomiske sektorer, der udøves af andre medlemmer af samme familieenhed. Den galiciske regering er ved at udvise en beklagelig malthusiansk adfærd indstillet på at støtte dette program fra centralregeringen, idet selv den galiciske landbrugsminister udtaler, at de små bedrifter vil blive udstødt fra markedet og uddø. Kan Kommissionen i betragtning af alt dette oplyse, om den spanske regerings program er i overensstemmelse med Kommissionens direktiver netop på et tidspunkt, hvor europæisk landbrug er ved at foretage en radikal kursændring mod mere økologi, større diversifikation og bedre fysisk planlægning, som netop er de aspekter, som galicisk landbrug og galicisk økonomi har brug for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(29. oktober 2001)

Kommissionen har ikke kendskab til det af det ærede medlem omtalte program.

Kommissionen bidrager med strukturfondene faktisk til forskellige regionaludviklingsprogrammer i Spanien og specielt regionen Galicien. Hvad landbrug og udvikling af landdistrikter angår, er der en række programmer, som modtager støtte fra Fællesskabet.

Der er ikke i nogen af disse programmer foranstaltninger, der har til formål at mindske investeringerne i kvægbrugsbedrifter.

Kommissionen tillader sig dog at opfordre det ærede medlem til at fremlægge supplerende oplysninger, så det eventuelt kan lade sig gøre at finde frem til det omtalte program.

(2002/C 93 E/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2474/01**af Raffaele Costa (PPE-DE) til Kommissionen**

(11. september 2001)

Om: Fly til Kommissionen

Ifølge presseforlydender, som i juni blev bragt i The Sun og gengivet i den italienske avis Il Foglio, har Kommissionen været i færd med at leje to luksus-jetfly.

Kan Kommissionen oplyse, om dette forlydende er korrekt, og i bekræftende fald, hvilke tvingende tjenestebehov der ligger til grund for denne disposition samt størrelsen af de omkostninger, der herved bliver påført de europæiske skatteydere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi*(4. oktober 2001)*

Kommissionen beklager at måtte dementere de forlydender, som er blevet indbragt af det ærede medlem, selv om de har deres kilde i ansete europæiske aviser.

Faktisk kunne Kommissionen godt have brug for noget oftere at råde over fly, som, hvad størrelse og komfort angår, ikke er af en ringere standard end de fly, som en minister fra et medlemsland gør brug af i det daglige for at kunne varetage sine funktioner. Det skal også nævnes, at de tjenesterejser, som foretages af mange medlemmer samt formanden, ofte er mere krævende, og fordrer udadtil en højere rang end den, som kræves af en minister.

Helt fra starten af sin mandatperiode har Kommissionen bestræbt sig på at anvende meget strenge regler vedrørende brugen af private fly. Den har således handlet med stor ansvarsfølelse for at tage hensyn til sådanne stemninger i offentligheden, som er forårsaget af de begivenheder, der har fundet sted i denne periode. Reglerne og deres anvendelse gennemgås i detaljer i Kommissionens svar på forespørgsel E-2135/01 fra Christopher Heaton-Harris ⁽¹⁾, som Kommissionen henviser det ærede medlem til.

Kommissionen vil imidlertid fortsætte med at overvåge disse reglers anvendelse med henblik på at sikre deres virkning og forenelighed med Kommissionens rolle og funktioner.

⁽¹⁾ EFT C 40 E af 14.2.2002, s. 196.

(2002/C 93 E/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2476/01**af Anna Karamanou (PSE) til Kommissionen***(13. september 2001)*

Om: Skabelse af en særlig europæisk enhed for imødegåelse af demonstrationer

Den tyske indenrigsminister, Otto Schily, forelagde for nylig et forslag, som fik støtte fra hans italienske kollega, Claudio Scajola, om oprettelse af en særlig enhed, hvis hovedopgave skulle være at imødegå demonstrationer af »ballademagere«, der vil bekæmpe globaliseringen.

Dette forslag, der suppleres af yderligere planer, såsom (se Rådets afgørelse af 13. juli 2001) oprettelse af arkiver i hvert land over bestemte personer eller myndighedernes overvågning af disse personer på grund af indblanding i lignende demonstrationer, mangler ethvert retsgrundlag og strider imod bestemmelserne om personers frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union. Kan Kommissionen i sin egenskab af fællesskabsrettens vogter oplyse, hvorvidt det ovennævnte forslag er i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino*(22. oktober 2001)*

Kommissionen er bekendt med et forslag, som den tyske forbundsregering har forelagt Rådet vedrørende oprettelse af særlige enheder, som skal garantere sikkerheden ved Det Europæiske Råds møder og andre tilsvarende begivenheder. Rådet har endnu ikke vedtaget dette forslag.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen i sin egenskab af fællesskabsrettens vogter finder forslaget foreneligt med Amsterdam-traktaten, ønsker Kommissionen først at understrege, at opretholdelse af den offentlige orden og sikkerheden henhører under medlemsstaternes kompetence som omhandlet i artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Union samt i artikel 64 (tidl. artikel 73l) i EF-traktaten. I det tyske dokument stilles der forslag om oprettelse af fællesstandarder for træning og udrustning af medlemsstaternes eksisterende særlige enheder, som har til opgave at sikre den offentlige sikkerhed og orden. Dette er foreneligt med artikel 30, stk. 1, litra a), b), c) og d), i traktaten om Den Europæiske Union.

Hvad angår det ærede medlems påstand om, at de foranstaltninger, som Rådet nåede til enighed om den 13. juli 2001, »mangler ethvert retsgrundlag«, ønsker Kommissionen at påpege, at disse foranstaltninger er baseret på eksisterende lovtekster specielt bestemmelserne i konventionen til gennemførelse af Schengen-aftalen (artikel 46) samt fælles aktion 97/339/RIA vedtaget af Rådet den 26. maj 1997 på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende samarbejde om offentlig orden og sikkerhed ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 5.6.1997.

(2002/C 93 E/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2477/01

af Carlos Carnero González (PSE) til Rådet

(14. september 2001)

Om: Retssag i Egypten mod borgere anklaget for homoseksualitet

I august 2001 har man i Egypten indledt den bebudede retssag mod dusinvis af borgere, der anklages for homoseksualitet.

Den europæiske offentligheds logiske indignation over en sådan proces, der er i modstrid med så grundlæggende værdier som retten til frit at vedkende sig sin seksuelle observans, kræver, at Unionen træffer målrettede politiske foranstaltninger over for de egyptiske myndigheder.

Undertegnede ønsker at erindre om, at EU og Egypten har indgået en associeringsaftale, der som grundlæggende princip har fuld respekt for menneskerettighederne, hvilket ovennævnte retssag og eksistensen af de vilkårlige love, der ligger til grund for den, er en klar overtrædelse af.

Hvilke foranstaltninger har Rådet i den forbindelse truffet for at protestere over for den egyptiske regering med henblik på at opnå, at retssagen annulleres, og de tiltalte løslades?

Har Rådet over for Egyptens regering givet udtryk for sit synspunkt om, at lovgivningen omgående bør ændres for at sikre de egyptiske borgeres ret til frit at vedkende sig deres seksuelle observans?

Svar

(10. december 2001)

Rådet følger nøje udviklingen i »Queen Boat«-sagen, efter at 54 mand er blevet arresteret i Egypten. I forbindelse med middagen efter undertegnelsen af Euro-Middelhavs-associeringsaftalen EU-Egypten den 25. juni 2001 i Luxembourg rejste Rådet over for udenrigsminister Ahmed Maher menneskerettigheds-situationen i Egypten, navnlig sagerne i forbindelse med hr. Ibrahim og fr. El Sadawi samt »Queen-Boat«-sagen.

Rådet understreger også over for sine Middelhavspartnere, at Barcelona-erklæringen, som de har underskrevet, forpligter dem til handle i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettigheder og De Forenede Nationers pagt. Det hedder i verdenserklæringens artikel 2, at enhver har krav på alle de rettigheder, som nævnes i erklæringen, uden forskelsbehandling. Artikel 2 i Euro-Middelhavs-associeringsaftalen EU-Egypten nævner ligeledes parternes »respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som de er stadfæstet i verdenserklæringen om menneskerettighederne, og som ligger til grund for deres interne og internationale politik og udgør et væsentligt element« i aftalen.

(2002/C 93 E/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2478/01**af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Rådet**

(14. september 2001)

Om: Støtte til den såkaldte skolemælk

I Fællesskabets budget var i 2001 afsat 89 mio. EUR til den såkaldte skolemælk. Dette beløb er i næste års budgetforslag blevet nedskåret. Er det et tegn på, at Rådet ikke anser det for nødvendigt at fortsætte tildelingen af denne støtte, og i bekræftende fald, hvordan overvåges det, at støtten anvendes udelukkende til skolemælk, og at den ikke går til andre formål? Hvordan er støtten fordelt mellem medlemslandene? Mener Rådet i tilfælde af, at nogle lande ikke anvender støtten, at det er hensigtsmæssigt at øge andelen for de lande, som anvender støtten, med den del af støtten fra de lande, som afstår fra at anvende den?

Svar

(10. december 2001)

I henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1255/1999⁽¹⁾ om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ydes der fællesskabsstøtte til uddeling til skoleelever af mælk og visse mejeriprodukter.

Der var derfor i Fællesskabets budget for 2001, som det ærede parlamentsmedlem gør opmærksom på, afsat et beløb på 89 mio. EUR til denne støtte under budgetposten vedrørende mejeriprodukter.

Det fremgår, at disse udgifter for så vidt angår regnskabsåret 2002 er blevet overført fra budgetposten vedrørende mejeriprodukter til posten vedrørende fødevarerprogrammer, kapitel 31, artikel 312, og at der for regnskabsåret 2002 er opført 81 mio. EUR på denne post⁽²⁾.

Det præciseres desuden i artikel 15 i ovennævnte forordning, at samtlige gennemførelsesbestemmelser, navnlig betingelserne for ydelse af støtte, støttebeløbene, listen over de omfattede produkter samt kontrolordningerne vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 42 (forvaltningskomitéprocedure).

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ Beløbet er nedsat i forhold til det beløb, der blev ydet i 2000, som følge af den afgørelse, der blev truffet i 2000 om at nedsætte EF-bidraget fra 95 % til 75 %.

(2002/C 93 E/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2479/01**af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen**

(13. september 2001)

Om: Afskaffelse af toldfri varer

Inden afskaffelsen af toldfri varer forudsagde modstanderne af foranstaltningen, at den ville koste titusinder af arbejdspladser.

Har Kommissionen mulighed for at vurdere, hvor stort et nettotab i arbejdspladser denne foranstaltning reelt har forårsaget i hele Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein*(5. november 2001)*

Med hensyn til de virkninger, afskaffelsen af toldfri handel inden for EU har for beskæftigelsen, henviser Kommissionen det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel P-403/00 fra Werner Langen ⁽¹⁾.

Det omtalte svar gælder stadig.

⁽¹⁾ EFT C 26 E af 26.1.2001.

(2002/C 93 E/169)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2481/01
af Marco Pannella (TDI) til Kommissionen***(5. september 2001)*

Om: Dødsdom over dr. Yunis Shaikh i Pakistan

Den 18. august 2001 blev dr. Yunis Shaikh af de pakistanske retlige myndigheder indsat i Adiala-fængslet og dømt til døden for blasfemi. Han beskyldes for blasfemi på grund af sine udtalelser om, at Muhamed og dennes familie ikke kunne have været muslimer allerede inden profeten havde sin åbenbaring, og andre lignende udtalelser, som den pakistanske gejstlighed har anset for »stødende«.

Retssagen fandt sted under råben og skrigen fra en menneskeskare, der var opildnet af repræsentanter for gejstligheden, alt imens der var sørget for, at vidner, som endda havde erklæret ikke at have været til stede, da dr. Shaikh fremsatte sine anfægtede udtalelser, defilerede forbi. I stedet for de sædvanlige 30 dage fik dr. Shaikh en uge til at appellere til Højesteret. Selv om ingen hidtil er blevet hængt for blasfemi i Pakistan, er der i hundredevis af borgere, som er beskyldt eller dømt for blasfemi, og som sygner hen i pakistanske fængslers såkaldte dødsceller, hvor de næsten ikke kan stå op.

Har Kommissionen gennem tilstedeværelsen af sin egen repræsentant fulgt retssagen mod dr. Yunis Shaikh? Har Kommissionen reageret officielt på dødsdommen mod dr. Shaikh? Hvilke initiativer har Kommissionen helt generelt taget eller agter den at tage for så vidt angår det stigende antal domme for blasfemi i Pakistan og, mere generelt, det stigende antal krænkelser af de grundlæggende menneskerettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten*(2. oktober 2001)*

Kommissionen er meget bekymret over anvendelsen af blasfemiloven i Pakistan. Blasfemi i forbindelse med profeten Muhammed er underkastet dødsstraf, medens blasfemi over for Koranen straffes med livslangt fængsel. Til dato er der rejst et uforholdsmæssigt stort antal sager mod religiøse mindretal og pressen.

Kommissionen er fuldt orienteret om retssagen mod muslimen dr. Yunis Shaikh, som omtales af det ærede medlem. Dr. Shaikh blev den 18. august 2001 dømt til døden på grundlag af anklager for blasfemi, og han har siden appelleret dommen, hvilket er en omstændelig proces i Pakistan, der kan vare mange år. Medens det hidtil var således, at blasfemidomme kunne tilbagekaldes af højere retsinstanser, blev der den 24. juli 2001 skabt et potentielt farligt præcedens, da appelretten i tilfældet Ayub Masih fastholdt en tidligere kendelse.

I anledning af den menneskerettighedskonference, der blev tilrettelagt af Pakistans regering i april 2000, blev der bebudet en proceduremæssig reform af blasfemiloven. Som følge af kraftige protester fra religiøse grupper trak regeringen imidlertid forslaget tilbage.

Kommissionen deltager aktivt i de fælles unionsbestræbelser for at rejse menneskerettighedsspørgsmål i Pakistan som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Spørgsmålet om blasfemiloven blev rejst over for myndighederne under nogle ad hoc politiske trojka-samtaler i Islamabad den 20. til 21. november 2000. Den 3. maj 2001 foretog trojkaen en diplomatisk henvendelse om dødsstraffen til ministeren for lov og retsvæsen, menneskerettigheder og parlamentariske anliggender. Ved denne som ved andre lejligheder siden hen er Unionens bekymring med hensyn til blasfemiloven blevet meddelt de pakistanske myndigheder.

(2002/C 93 E/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2486/01**af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen**

(5. september 2001)

Om: Fonden for fred og forsoning

Ifølge de seneste beretninger har Den Europæiske Union støttet kendte IRA-terrorister gennem EU's fond for fred og forsoning.

Har Kommissionen indledt en formel undersøgelse af den muligvis grove og uretmæssige oppebærelse af EU-støtte?

Har Kommissionen standset betalingerne til disse særlige organisationer, indtil der er foretaget en behørig undersøgelse?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre, at skatteydernes penge bruges på en passende måde og for at kræve pengene tilbage, hvis det bekræftes, at de har været uhensigtsmæssigt tildelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(8. oktober 2001)

Kommissionen formoder, at det ærede parlamentsmedlem henviser til en artikel, der blev offentliggjort i den britiske udgave af Sunday Times fra den 26. august 2001 med overskriften »IRA suspects funded by EU grants«.

I artiklen nævnes navne på personer, der er mistænkt for at være involveret i terroraktiviteter, som påstås støttet af EU's strukturfonde gennem projekter for to grupper af tidligere fanger: »Tar Isteach« og »Coiste Na n-larchimí«.

Selvom de pågældende personer ikke er blevet dømt for terrorhandlinger, har EU-Kommissionen anmodet den lokale programforvaltningsmyndighed — den særlige EU-programinstans — om at gennemgå de projekter, der er tale om. Denne gennemgang har ikke afsløret uregelmæssigheder i forvaltningen af EU-midler. På nuværende tidspunkt er der derfor ikke grundlag for at indstille betalingerne eller anmode om tilbagebetaling af EU-midler.

Selvom PEACE I-programmet og dets efterfølger PEACE II er enestående blandt EU's interventioner under strukturfondene, er de underlagt det samme sæt strenge regler med hensyn til finansiel forvaltning og kontrol som andre foranstaltninger. Kommissionen har allerede tidligere vist, at den ikke tøver med at indstille betalingerne, hvis der er tegn på misbrug af EU-midler. Den har i den forbindelse fuld tillid til samarbejdet med den særlige EU-programinstans.

(2002/C 93 E/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2490/01**af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(7. september 2001)

Om: Omlægning af EU-støtten fra olieindustrien til vedvarende energikilder

I sit svar på mit spørgsmål H-0527/01 ⁽¹⁾ nøjes Kommissionen med at give en oversigt over eksisterende programmer for vedvarende energikilder. F.eks. blev der i perioden 1994-1999 brugt 10 % til vedvarende energikilder, dvs. i alt 300 mio. EUR. Mellem 1998 og 2002 vil Kommissionen bruge ca. 477 mio. EUR til alternative energikilder.

Kommissionen sagde ikke noget om omlægningen af EU-støtten fra olieindustrien. Mellem 1975 og 1998 gav Kommissionen imidlertid 742,72 mio. EUR i støtte til de europæiske olie-, gas- og kulproducenter. Denne prioritering af olien står i skærende kontrast til de ambitiøse Kyoto-målsætninger for CO₂-udslippet.

Af en artikel i The Far Eastern Economic Review (se Courier International fra den 12. til og med den 18. juli 2001, s. 21) fremgår det i øvrigt, at det er vigtigt at nedskære støtten til olieindustrien for at mindske CO₂-udslippet. Det er således lykkedes Kina at mindske CO₂-udslippet væsentligt ved siden midten af 1990'erne at nedskære støtten til fossile brændstoffer.

Er Kommissionen klar over, at en nedskæring af støtten til fossile brændstoffer har bidraget til at reducere CO₂-udslippet i Kina som beskrevet i The Far Eastern Economic Review (se Courier International fra den 12. til og med den 18. juli 2001, s. 21) på grundlag af en undersøgelse gennemført af Lawrence Berkely National Laboratory i Californien (april 2001)? I bekræftende fald agter Kommissionen da i lighed med det kinesiske forbillede at om dirigere støtten fra olieindustrien til udvikling og fremme af alternative energikilder? I benægtende fald, hvorfor vægrer Kommissionen sig da ved at om dirigere støtten fra olieindustrien til udvikling og fremme af alternative energikilder, når der er opnået positive resultater hermed i Kina?

⁽¹⁾ Skriftligt svar af 3.7.2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(3. oktober 2001)

Kommissionen bekræfter, at bæredygtige energikilder bør støttes, både økonomisk og med effektive politiske foranstaltninger.

Med hensyn til støtten til fossile brændstoffer bør det bemærkes, at denne støtte ikke er et tilskud, men et finansielt bidrag til demonstration af ny og effektiv energiteknologi. Der er ikke ydet tilskud til olie- og gasselskaber, eftersom dette er i modstrid med Fællesskabets konkurrencelovgivning.

Siden 1998 er støtten til demonstration af ny olie- og gasteknologi gradvis reduceret og omlagt til vedvarende energiformer og energibesparelserprojekter. Men da Kommissionen går ind for at støtte ny energiteknologi bredt, er der også ydet beskedne støtte til teknologi vedrørende konventionelle energikilder som f.eks. olie og gas.

Det bør tilføjes, at der, når der er ydet støtte til olie- og gasteknologi, er givet forrang til projekter, hvis sigte er at reducere miljøvirkningerne af brug af fossile brændstoffer. For eksempel bør det i relation til Kyoto-protokollens målsætninger påpeges, at omlægningen til naturgas fra brændstoffer med et højere indhold af kulstof er ét af de mest effektive instrumenter til nedbringning af emissionerne af drivhusgasser. En teknik til underjordisk oplagring af kuldioxid (CO₂) er endnu et eksempel på kulbrinte-teknologiens bidrag til nedbringning af drivhusgas-emissionerne. Ved hjælp af denne særlige teknik kan drivhusgasser bortskaffes sikkert og varigt ved deponering i underjordiske reservoirer.

Hvad angår den energimæssige situation i Kina, er det korrekt, at dette land inden for de seneste år har nedbragt sine emissioner ganske betydeligt. Dog er disse reduktioner især opnået ved lukning af en række gamle og meget ineffektive kraftværker, som er erstattet med nye og mere effektive el-værker. Det bør også nævnes, at Kina har været afhængigt af kul, for så vidt angår cirka 80 % af landets energiforbrug. Til sammenligning udgør stenkuls bidrag til Fællesskabets energiforbrug i dag kun cirka 15 %.

Inden for de seneste år er den finansielle støtte til energiteknologi omlagt til vedvarende energikilder. Ved fordelingen af den resterende støtte blandt fossile brændstoffer er der givet forrang til de projekter, der mindsker de miljømæssige virkninger af brug af fossile brændstoffer. Kommissionen går helt ind for at fremme vedvarende energikilder, ikke blot ved hjælp af programmer for finansiell støtte, men også via hensigtsmæssige politiske foranstaltninger såsom det nyligt vedtagne direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 2001/77/EF.

(2002/C 93 E/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2492/01

af Glenys Kinnock (PSE) til Rådet

(14. september 2001)

Om: Korruption

Kan Rådet oplyse, hvilke skridt det har taget til gennemførelse af det tilsagn, det afgav på EU-Afrika topmødet i Cairo i april 2000, om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe korruption og sikre, at illegalt erhvervede offentlige midler, der er deponeret på udenlandske bankkonti, opspores og returneres til giverlandet?

Svar

(10. december 2001)

Bekæmpelse af korruption og fremme af god regeringsførelse er grundlæggende elementer i Unionens politik over for dens partnere i Afrika og andre steder i verden. Denne politik gennemføres bl.a. gennem en række aftaler, som Unionen har indgået med tredjelandene, herunder Cotonou-aftalen med AVS-staterne, samt gennem specifikke bistandsprogrammer, som finansieres af Fællesskabet, og som tager sigte på at styrke de pågældende landes institutionelle kapacitet.

For så vidt angår illegalt erhvervede midler, der er deponeret i udenlandske banker, erindrer Rådet om, at de tilsagn, der blev givet på topmødet mellem Afrika og Europa den 3. og 4. april 2000 i Cairo, ikke blot vedrører de institutioner, der deltog i topmødet, men også regeringerne for de stater, der var repræsenteret på mødet. Under hensyn til karakteren af de spørgsmål, der skal løses, mener Rådet derfor, at et bilateralt samarbejde mellem de pågældende stater på dette stadium forekommer at være den mest lovende måde at tackle de specifikke problemer på, der kan opstå i den forbindelse.

Rådet gør i øvrigt det ærede parlamentsmedlem opmærksom på, at der på ministerkonferencen EU-Afrika den 11. oktober 2001 i Bruxelles vil blive gjort status over alle de spørgsmål, som omhandles i handlingsplanen fra Cairo, herunder dem det ærede parlamentsmedlem har nævnt.

(2002/C 93 E/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2496/01**af Paul Lannoye (Verts/ALE) til Rådet**

(14. september 2001)

Om: Elektromagnetiske felter

I Rådets henstilling 1999/519/EF⁽¹⁾ af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz - 300 GHz) foresloges det med henblik på at opnå et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, at de referenceniveauerne blev overholdt, inden for hvilke dette mål ville kunne nås. For frekvensen 50 Hz, som er den frekvens, der anvendes til transport og fordeling af elektricitet, skulle den magnetiske induktion under ingen omstændigheder overstige 100 µT (100 mikrottesla).

Flere videnskabsmænd betragter denne værdi for klart for høj, idet de mener, at man ud fra forsigtighedsprincippet ikke bør overskride 0,2 µT. CIRC (Det Internationale kræftforskningscenter) afsluttede for nylig behandlingen af problemet på grundlag af »grubeanalyser af originale data fra en række tilstrækkelig omfattende undersøgelser«, og konkluderede, at der er en statistisk set betydelig og samstemmende forbindelse mellem leukæmi hos børn og eksponeringen for elektromagnetiske felter i hjemmet med et tæthed, der overstiger 0,4 µT.

Der er faktisk en dobbelt så stor risiko for, at et barn, der permanent udsættes for et felt på 0,4 µT, får leukæmi. Denne nye oplysning fra et organ, hvis videnskabelige autoritet ikke anfægtes, underkender fuldstændigt Rådets henstilling for så vidt angår befolkningens eksponering for de gener, man i vid omfang udsættes for i det daglige miljø. Undersøgelsen anfægter ligeledes den holdning, der fremgår af den nuværende tekst, hvor der ses bort fra forsigtighedsprincippet, idet der kun tages hensyn til de negative indvirkninger på helbredet. Agter Rådet inden for den nærmeste fremtid at ændre teksten fra 1999 i betragtning af de indvirkninger på livskvaliteten, den kan få hos en stor del af den europæiske befolkning?

⁽¹⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

Svar

(10. december 2001)

I Rådets henstilling 1999/519/EF⁽¹⁾ af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz - 300 GHz) opfordres Kommissionen specifikt til at være opmærksom på de spørgsmål, denne henstilling omhandler, med henblik på at ændre og ajourføre henstillingen, under hensyntagen til eventuelle virkninger, som der i øjeblikket forskes i, herunder relevante aspekter vedrørende sikkerhed, og inden fem år at udarbejde en rapport på grundlag af medlemsstaternes rapporter samt de seneste videnskabelige data og vejledninger. Rådet er rede til at overveje ethvert forslag, som Kommissionen måtte forelægge til ændring af 1999-henstillingen i lyset af de seneste videnskabelige data og vejledninger.

Som det ærede medlem ved, er det i artikel 249 i EF-traktaten klart fastsat, at henstillinger ikke er bindende. Desuden anføres det udtrykkeligt i henstillingens præambel, at medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten kan fastsætte et højere beskyttelsesniveau end det, der er fastsat i henstillingen.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

(2002/C 93 E/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2497/01**af Giovanni Pittella (PSE) til Kommissionen**

(13. september 2001)

Om: PON (nationalt operativt program) og SMV

Den italienske erhvervsminister meddelte for nylig, at han ville gøre brug af en særlig foranstaltning under det nationale operative program for virksomheder til at sikre, at SMV modtager tilstrækkelig bistand.

Dette initiativ, som i sig selv er interessant, begrænser imidlertid antallet af eventuelle modtagere af denne bistand til kun at omfatte virksomheder, der er opført på de i lov nr. 488 omhandlede klassificeringslister, hvor der som bekendt kun vil kunne opføres mellemstore virksomheder, som under alle omstændigheder allerede modtager passende konsulentbistand.

Finder Kommissionen, at denne begrænsning strider mod Den Europæiske Unions målsætning (bekræftet i nævnte nationale operative program) om at fremme iværksætterånden, især for så vidt angår etableringen af ganske små virksomheder, og netop give personer, der ikke er i besiddelse heraf, de rette midler til at lancere nye virksomhedsidéer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(6. november 2001)

Det nationale operationelle program »Sviluppo imprenditoriale locale« under fællesskabsstøtterammen for de italienske mål 1-regioner for programmeringsperioden 2000-2006 tager bl.a. sigte på: finansiering af den generelle støtteordning for produktive investeringer i henhold til den italienske lov nr. 488/92, finansiering af integrerede støtteordninger med henblik på faste investeringer, forskning og udvikling, innovation, serviceydelser, kreditgarantier samt forbedringer af ansattes kvalifikationer. EU's samlede tilskud til det nationale operationelle program beløber sig til 1 978,9 mio. EUR.

Programmet omfatter også samfinansiering af tutorordninger, der skal hjælpe en række små og mellemstore virksomheder (SMV) med at definere og gennemføre innovative investeringsprojekter. Disse tiltag vedrører kun SMV, der ikke som store virksomheder har tilstrækkelige ressourcer til at kunne forberede og gennemføre denne type investeringer.

Endelig skal det understreges, at statistikkerne over de første fire udbud i henhold til den ovenfor nævnte lov viser, at 60 % af støtten er kommet de små og mellemstore virksomheder til gode.

(2002/C 93 E/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2500/01

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. september 2001)

Om: Stor forlængelse af rejsetiden som følge af dårlig indbyrdes afpasning af togtiderne mellem de nederlandske og de belgiske jernbaner og om den kommende højhastighedsforbindelse

1. Er Kommissionen klar over, at de grænseoverskridende togforbindelser, der kører hver time mellem Bruxelles og Amsterdam, i køreplanen over en periode af mindst halvandet år fra 10. juni 2001 til og med 14. december 2002 i ingen af retningerne gør det muligt at skifte mellem Belgien og den sydlige og østlige del af Nederlandene, fordi togene fra Bruxelles hver time ankommer 57', mens forbindelsen i retning Tilburg – Nijmegen – Zwolle allerede er kørt et minut tidligere, og fordi togene i den modsatte retning hver time ankommer 5' til Roosendaal-stationen, hvor der skal skiftes tog, mens toget, der kører videre til Bruxelles, er fremrykket med fire minutter til hver time 3'?

2. Er Kommissionen enig i, at udskiftningen af en allerede længe eksisterende forbindelse med positiv tid til at skifte tog med en forbindelse med negativ tid til togskit gives indtryk af utilstrækkelig koordinering mellem de nederlandske jernbaner (NS) og de belgiske jernbaner (NMBS/SNCB), der for at indpasse togforbindelserne bedre i deres indenlandske net forværrer de grænseoverskridende forbindelser med en times ventetid i sydlig retning og en halv times ventetid i nordlig retning?

3. Ser Kommissionen muligheder for at hjælpe med at bringe dette uløste grænseoverskridende problem til ophør hurtigst muligt og fjerne de grænseoverskridende togrejsendes irritation ved straks at forbedre den indbyrdes afpasning af køreplanerne i Nederlandene og Belgien, eller accepterer den, at de bestående strukturer for intensivt samarbejde i Europa ikke hindrer, at sådanne opståede trafikblokeringer vedvarer eller genopstår på grund af hensyn, der ikke kan forsvares?

4. Hvilken situation opstår der, når hastigheden og kapaciteten mellem Bruxelles og Amsterdam i september 2005 ganske vist øges med indsættelsen af den grænseoverskridende højhastighedsforbindelse mellem Antwerpen og Rotterdam, men når der samtidig ikke længere gives nogen mulighed for at skifte tog i Roosendaal og endnu mindre i Breda, fordi højhastighedstogene, der kører gennem den vestlige del af denne by, ikke standser ved nogen station, hvor der kan skiftes tog, på øst-vest-forbindelsen? Hvad gøres der nu for at udvirke, at der via den gamle forbindelse over Roosendaal etableres en supplerende direkte forbindelse mellem den østlige og sydlige del af Nederlandene og Antwerpens udvidede Centraalstation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(31. oktober 2001)

1. Nej, Kommissionen var ikke klar over dette.

2. Det tilkommer ikke Kommissionen at tage stilling til specifikke køreplaner. Som følge af vedtagelsen af direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF⁽¹⁾ om infrastrukturpakken skal et nyt regelsæt være på plads senest den 15. marts 2003. I henhold til disse direktiver skal infrastrukturforvalterne organisere internationale kanaler på anmodning af jernbanevirksomhederne, og de skal i netvejledningen fastsætte prioriteringen for de internationale passagertog.

3. og 4. Kommissionen har ikke nogen beføjelse til at gribe ind i sådanne sager. Den medgiver dog, at de muligheder, der ligger i den internationale jernbanetransport i Europa langt fra udnyttes fuldtud. Den mener, at såvel de internationale som de nationale offentlige transportvirksomheder bør opfylde en række public service-krav, som kan sikre passagererne et passende udbud af offentlige transporttjenester. Hvad enten jernbaneoperatørerne modtager finansiel kompensation for eller blot har eneret til levering af tjenesteydelser, bør de som modydelse opfylde bestemte public service-krav. Kommissionens forslag til en forordning om offentlige tjenesteydelser inden for offentlig transport⁽²⁾ indeholder en ordning, som de kompetente myndigheder på begge sider af landegrænserne kan benytte for at nå dette mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner, EFT L 75 af 15.3.2001, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder, EFT L 75 af 15.3.2001, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, EFT L 75 af 15.3.2001.

⁽²⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000.

(2002/C 93 E/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2507/01

af Nelly Maes (Verts/ALE) til Kommissionen

(7. september 2001)

Om: Adgang til dokumenter på kandidatlandenes sprog inden tiltrædelsen

Et positivt resultat i forbindelse med kandidatlandenes tiltrædelse vil bl.a. afhænge af den opbakning, som kan findes hos befolkningen i disse lande. Denne opbakning er i øjeblikket for nedadgående, fordi stadig flere får indblik i de problemer, der følger med tiltrædelsen.

Debat og dialog med befolkningen er derfor meget vigtig, men kommunikationen skal foregå på den rigtige måde, og derfor bør f.eks. rapporter (om fremskridt med henblik på tiltrædelsen) foreligge på tiltrædelseslandenes sprog.

Der er således åbnet et informationskontor i Polen, hvor alle rapporter distribueres på samtlige sprog, bortset fra polsk.

Kommissionen opfordres til inden for rammerne af en åben dialog om tiltrædelsen at sikre, at navnlig fremskridtsrapporterne foreligger på de fremtidige medlemsstaters sprog.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen*(28. september 2001)*

Kommissionen er ganske klar over hvor nødvendigt det er at sørge for at flest mulig relevante dokumenter om EU's udvidelse står til rådighed på ansøgerlandenes sprog. Dette sker som led i Kommissionens informations- og kommunikationsarbejde i ansøgerlandene i nært samarbejde med disse landes regeringer. For Polens vedkommende har det polske statsudvalg for europæisk integration et kontor som sørger for at fremskridtsrapporterne og andre dokumenter oversættes til polsk så hurtigt som muligt og derefter offentliggøres på papir samt i elektronisk form. Samtidig offentliggør kontoret med regelmæssige mellemrum en integrationspublikation som også indeholder polske versioner af de vigtigste dokumenter. Ved henvendelse til infocentret i Polen kan man få oplyst om det er muligt at få alle relevante dokumenter på polsk på denne måde.

Der findes tilsvarende ordninger i de øvrige ansøgerlande. Kommissionen gør alt hvad den kan for at sørge for at vigtige dokumenter står til rådighed på ansøgerlandenes sprog.

*(2002/C 93 E/177)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2509/01****af Margrietus van den Berg (PSE) til Kommissionen***(7. september 2001)*

Om: Handel med konfliktdiamanter

Det internationale samfunds evne til at båndlægge handlen med konfliktdiamanter afhænger nu af udfaldet af Kimberley-processen. Denne proces forløber foreløbig meget langsomt, bl.a. fordi Den Europæiske Union ikke har fastlagt en fælles holdning. Hvornår agter Kommissionen at forelægge forslag for Rådet for at få et mandat til forhandlingerne i Kimberley-processen?

Samtidig kræver grænsekontrollen med indførslen af diamanter for at forhindre indførsel af konfliktdiamanter til EU, at tolderne er specialuddannede til dette formål. Finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at begrænse antallet af importsteder for diamanter til ét pr. medlemsstat for at samle ekspertisen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten*(10. oktober 2001)*

Kimberley-processen er ensbetydende med en betydelig international indsats for at begrænse handelen med konfliktdiamanter. Denne handel giver især anledning til konflikter i flere lande i Afrika.

Kommissionen har sammen med flere medlemsstater aktivt deltaget i møderne i Kimberley-processen. Eventuelle fremskridt i Kimberley-processen vil blive forelagt De Forenede Nationers generalforsamling i december 2001, mens der i november 2001 er planlagt en ministerkonference om processen. Kommissionen har til hensigt at forelægge et forslag til et forhandlingsmandat for Rådet i god tid inden det næste møde i Luanda fra den 30. oktober 2001 til den 1. november 2001.

De foranstaltninger, der er under overvejelse i Kimberley-processen, består af en certificeringsplan og minimumsstandarder for kontrol af produktion, transport, udførsel, indførsel og genudførsel. Som en af målsætningerne har deltagerne besluttet, at planen såvel effektivt som administrativt skal være så enkel som mulig. Begrænsningen af antallet af indførselstoldsteder er en foranstaltning, der på et givet tidspunkt kan overvejes under videre tekniske drøftelser, men som ikke synes at være væsentlig for gennemførelsen af den certificeringsplan, som drøftes for øjeblikket. Planen bør også respektere deltagernes internationale forpligtelser, navnlig de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO).

(2002/C 93 E/178)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2523/01
af Freddy Blak (GUE/NGL) til Kommissionen**

(19. september 2001)

Om: FIFA's overtrædelse af EU's konkurrenceregler

Kommissionen har tidligere påbudt FIFA at ændre sit spiller-/agentregulativ, herunder at afskaffe reglerne om en garantistillelse på CHF 200 000. Denne garantistillelse er nu blevet reduceret til CHF 100 000, men stadig ikke fjernet helt. Samtidig foreligger der eksempler på, at FIFA truer med bøder i tilfælde, hvor spillere og klubber ikke anvender FIFA-agenter.

Derudover har FIFA gjort det muligt at tegne en forsikring i stedet for førnævnte garantistillelse på CHF 100 000. Dog er kravene til denne forsikring udformet på en sådan måde, at det udelukkende er FIFA selv, der kan afgøre tvister i henhold til disse.

Har Kommissionen planer om endnu en gang at skride ind over for FIFA for overtrædelse af EU's konkurrenceregler?

Svar afgivet af Mario Monti på Kommissionens vegne

(26. oktober 2001)

Det internationale fodboldforbund, FIFA, har efter Kommissionens indgriben vedtaget et nyt reglement for spilleragenter. Målet med dette reglement er at beskytte spillerne og klubberne og samtidig sikre, at spilleragenter har de nødvendige kvalifikationer for at udøve deres aktiviteter, og at de overholder et sæt etiske regler. Den senere tids affærer med falske pas eller urimelige handler med mindreårige spillere, hvor skruppelløse agenter har fungeret som mellemmand, viser, at dette mål er relevant og påkrævet.

FIFA har derfor vedtaget et reglement, som kræver, at kandidater til at blive spilleragenter skal aflægge en eksamen. Består de den, får de efter at have underskrevet en erhvervsforsikringspolice og et sæt etiske regler udstedt en licens. Spillerne og klubberne er forpligtet til at benytte agenter med licens. For at håndhæve denne forpligtelse indeholder reglementet økonomiske og sportslige sanktioner.

Hvad angår det spørgsmål, det ærede medlem rejser om forsikring og garantistillelse, skal det bemærkes, at reglementet indeholder to alternativer for erstatning til spillere og klubber for de tab, en agent kan forvolde, nemlig enten en erhvervsforsikring eller en garantistillelse på 100 000 CHF. Kommissionen finder, at det ikke er en uoverstigelig hindring at tegne en erhvervsforsikring for at blive spilleragent. Flere forsikringsselskaber i EU har allerede indgået sådanne kontrakter med spilleragenter.

Eftersom de bestemmelser, der bidrog kraftigt til de gamle reglers konkurrencebegrænsende virkning, især den høje bankgaranti og den uigennemsigtige udvælgelse, nu er afskaffet, og man har sat sig et nyt mål, må det nye reglement forventes at kunne opnå en fritagelse i medfør af artikel 81, stk. 3. Kommissionen har derfor indledt procedure for at afvise de klager, der lå til grund for dens indgriben.

(2002/C 93 E/179)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2524/01
af Diemut Theato (PPE-DE) til Rådet**

(20. september 2001)

Om: Gennemførelsesbestemmelserne til visse bestemmelser i Fællesskabets finansforordning

I henhold til finansforordningens artikel 139 udarbejder Kommissionen i samråd med Europa-Parlamentet og Rådet gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen.

Den 21. august 2001 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 1687/2001⁽¹⁾ om ændring af gennemførelsesbestemmelserne. De fleste af de ændringer til Kommissionens oprindelige forslag⁽²⁾, Europa-Parlamentet havde krævet på mødet den 15. maj 2001, blev ikke overtaget.

1. Hvorledes ser Rådet på det forhold, at Kommissionen ikke har forsøgt at opnå enighed mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de ændringer, der skal gennemføres?
2. Hvorledes ser Rådet på det forhold, at Kommissionen
 - a) ikke har overtaget Parlamentets krav om sikring og styrkelse af den interne revisors uafhængighed (herunder navnlig klagemuligheder jf. reglerne for finansinspektøren)?
 - b) har svækket det oprindelige forslag og har givet afkald på bestemmelser, hvorefter den interne revisor ikke blot skulle kontrollere, at forvaltnings- og kontrolsystemerne var effektive, men også at de finansielle transaktioner var formelt rigtige og budgetforvaltningen økonomisk forsvarlig?
 - c) ikke har gennemført bestemmelserne i finansforordningens nye artikel 24 a⁽³⁾, hvorefter der skulle vedtages gennemførelsesbestemmelser jf. artikel 139 for den interne revisors kontrol med budgettransaktionernes formelle rigtighed?

⁽¹⁾ EFT L 228 af 24.8.2001, s. 8.

⁽²⁾ SEK(2001) 1890.

⁽³⁾ EFT L 111 af 20.4.2001, s. 2.

Svar

(10. december 2001)

Rådet erindrer om, at i overensstemmelse med artikel 139 i finansforordningen er Europa-Parlamentets og Rådets udtalelser med henblik på Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vejledende, og at der således ikke kræves en aftale mellem de tre institutioner i medfør af denne artikel.

Rådet fastslår, at Kommissionen i den endelige tekst til forordning (EF) nr. 1687/2001, som den vedtog den 21. august 2001⁽¹⁾, har taget hensyn til udtalelserne fra hhv. Europa-Parlamentet og Rådet om det udkast til forordning om nævnte gennemførelsesbestemmelser, som blev fremsendt til Rådet den 17. november 2000. Det tilkommer ikke Rådet at vurdere den endelige tekst til forordningen, som Kommissionen har vedtaget på eget ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 24.8.2001, s. 8.

(2002/C 93 E/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2525/01

af Antonios Trakatellis (PPE-DE) og Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Rådet

(20. september 2001)

Om: Kontrol og forelæggelse af oplysninger vedrørende naturalisering og erhvervelse af græsk statsborgerskab

Ifølge kommissær Vitorinos svar på en forespørgsel (E-1438/01⁽¹⁾) om indvandringssbølgen i Grækenland, gav de græske myndigheder meddelelse om i alt 22 078 indvandrere i 1997 og 12 630 i 1998 samt om, at i alt 930 personer erhvervede græsk indfødsret i 1997 og 807 i 1998, hvorimod de ikke forelagde nogen oplysninger for årene 1999 og 2000. Disse oplysninger stemmer ikke overens med meddelelserne fra det græske udenrigsministerium, ifølge hvilke der er gennemført hjemvendelsesprocedurer for 135 000 personer af græsk afstamning fra det tidligere Sovjetunionen, som har opnået græsk statsborgerskab.

På grundlag af den græske lov nr. 2790/2000 om reintegration af hjemvendende grækere fra det tidligere Sovjetunionen, som foreskriver hurtige procedurer for opnåelse af græsk indfødsret, og lov nr. 2910/2001, der regulerer betingelserne for udlændinges indrejse og ophold på græsk område samt opnåelse af græsk indfødsret gennem naturalisering, skabes de nye rammer for Grækenlands indvandringspolitik.

1. Hvor stort er det nøjagtige antal af hjemvendte personer af græsk afstamning fra det tidligere Sovjetunionen, som har opnået græsk statsborgerskab, og hvor mange har opnået græsk statsborgerskab ved naturalisering i perioden 1993-2001, og hvor mange indvandrere er der i Grækenland i dag?
2. Hvilke foranstaltninger har Rådet truffet på baggrund af, at den græske regering ikke har forelagt oplysninger for perioden 1999-2000, og at antallet af naturaliserede personer ikke svarer til de foreliggende oplysninger om indrejste udlandsgrækere og indvandrere?
3. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe med henblik på at sikre forelæggelse af tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om indvandring og asylspørgsmål med henblik på at fremme den fælles indvandringspolitik i Den Europæiske Unions medlemsstater?
4. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at sikre gennemskueligheden af oplysningerne om illegal indvandring og ulovlig indrejse samt sikre, at EU's bestemmelser overholdes i forbindelse med modtagelse af indvandrere i Grækenland på grundlag af Schengen-regelværket?

(¹) EFT C 350 E af 11.12.2001, s. 154.

Svar

(10. december 2001)

Rådet har ingen oplysninger om antallet af personer, der har opnået græsk statsborgerskab, eller om det samlede antal indvandrere i Grækenland. Som de ærede medlemmer sikkert ved, er indsamlingen af månedlige statistiske data inden for rammerne af CIREA (Centre for Information, Discussion and Exchange on Asylum) og Cirefi (Centre for Information, Discussion and Exchange on the Crossing of Frontiers and Immigration) i medfør af Rådets afgørelse af 19. marts 1998 blevet overtaget af Kommissionens Statistiske Kontor, Eurostat.

Ifølge Wien-handlingsplanen, som Rådet vedtog den 3. december 1998 (¹), er det inden for asyl, indre grænser og immigration generelt vigtigt at forbedre udvekslingen af statistik og information om asyl og immigration. Det Europæiske Råd i Tammerfors understregede nødvendigheden af en fælles politik vedrørende asyl og indvandring. En forbedret udveksling og analyse af Fællesskabets statistiske oplysninger på dette område bidrager til at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og udvikle en fælles asyl- og indvandringspolitik.

Den 4. april 2001 afholdt Rådets formandskab et møde, hvor højtstående embedsmænd og statistiske eksperter drøftede behov og muligheder for forbedrede statistikker inden for asyl og indvandring. Efter dette møde opstillede Rådet i sine konklusioner på samlingen den 28.-29. maj 2001 en række principper og mål for det fremtidige arbejde med henblik på en forbedring af EF-statistikkerne vedrørende asyl og indvandring.

På samlingen den 28.-29. maj 2001 gav Rådet udtryk for, at åbenhed skulle være hovedreglen i forbindelse med statistikker vedrørende asyl og indvandring. Åbenhedsprincippet må kun fraviges for at beskytte personoplysninger, samt i de tilfælde hvor det vitterlig drejer sig om følsomme oplysninger. Kommissionen er for øjeblikket ved at udarbejde en ny handlingsplan vedrørende statistiske oplysninger; handlingsplanen vil blive forelagt Rådet til drøftelse.

(¹) EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1-15.

(2002/C 93 E/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2526/01**af Antonios Trakatellis (PPE-DE) og Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE)
til Kommissionen**

(19. september 2001)

Om: Kontrol og forelæggelse af oplysninger vedrørende naturalisering og erhvervelse af græsk statsborgerskab

Ifølge kommissær Vitorinos svar på en forespørgsel (E-1438/01⁽¹⁾) om indvandringsbølgen i Grækenland, gav de græske myndigheder meddelelse om i alt 22 078 indvandrere i 1997 og 12 630 i 1998 samt om, at i alt 930 personer erhvervede græsk indfødsret i 1997 og 807 i 1998, hvorimod de ikke forelagde nogen oplysninger for årene 1999 og 2000. Disse oplysninger stemmer ikke overens med meddelelserne fra det græske udenrigsministerium, ifølge hvilke der er gennemført hjemvendelsesprocedurer for 135 000 personer af græsk afstamning fra det tidligere Sovjetunionen, som har opnået græsk statsborgerskab.

På grundlag af den græske lov nr. 2790/2000 om reintegration af hjemvendende grækere fra det tidligere Sovjetunionen, som foreskriver hurtige procedurer for opnåelse af græsk indfødsret, og lov nr. 2910/2001, der regulerer betingelserne for udlændinges indrejse og ophold på græsk område samt opnåelse af græsk indfødsret gennem naturalisering, skabes de nye rammer for Grækenlands indvandringspolitik.

1. Hvor stort er det nøjagtige antal af hjemvendte personer af græsk afstamning fra det tidligere Sovjetunionen, som har opnået græsk statsborgerskab, og hvor mange har opnået græsk statsborgerskab ved naturalisering i perioden 1993-2001, og hvor mange indvandrere er der i Grækenland i dag?
2. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet på baggrund af, at den græske regering ikke har forelagt oplysninger for perioden 1999-2000, og at antallet af naturaliserede personer ikke svarer til de foreliggende oplysninger om indrejste udlandsgrækere og indvandrere?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at sikre forelæggelse af tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om indvandring og asylspørgsmål med henblik på at fremme den fælles indvandringspolitik i Den Europæiske Unions medlemsstater?
4. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre gennemskueligheden af oplysningerne om illegal indvandring og ulovlig indrejse samt sikre, at EU's bestemmelser overholdes i forbindelse med modtagelse af indvandrere i Grækenland på grundlag af Schengen-regelværket?

⁽¹⁾ EFT C 350 E af 11.12.2001, s. 154.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino

(12. november 2001)

1. Det fremgår af de statistikker, som Grækenland har tilsendt Kommissionen, at i alt 5 897 personer opnåede græsk statsborgerskab i perioden 1993-1998. Kommissionen råder ikke over tilstrækkelige data til at vurdere, hvor stor en del af disse personer, der kom fra det tidligere Sovjetunionen. Kommissionen kender ikke årsagerne til, hvorfor disse personer fik tildelt græsk statsborgerskab.

Med hensyn til det samlede antal indvandrere i Grækenland i 1997, der er det seneste år, hvorfor der foreligger oplysninger, var der ca. 161 000 personer med bopæl i Grækenland, der ikke havde græsk statsborgerskab.

2. Kommissionen udsender i november 2001 et spørgeskema vedrørende oplysninger om indvandring i referenceperioden 2000. Grækenland har meddelt, at det ikke har været muligt at forelægge disse oplysninger for referenceperioden 1999 på grund af tekniske problemer og problemer på edb-området. Kommissionen vil fortsætte sit nære samarbejde med de græske statistiske myndigheder for at fremme tilvejebringelsen af statistiske oplysninger.

Ved ansøgning om statsborgerskab anvendes en anden procedure end ved indvandring. Personer, der erhverver statsborgerskab, er ofte personer, der er indvandret, eller hvis forfædre er indvandret på et tidligere tidspunkt. Der kan derfor forventes en forskel mellem antallet af indvandrere (af græsk eller ikke-græsk afstamning) og det antal, der har opnået statsborgerskab i en bestemt periode.

3. I meddelelserne om Fællesskabets indvandringspolitik ⁽¹⁾, en fælles asylprocedure og en ensartet status, der gælder i hele EU for personer, der har opnået asyl ⁽²⁾, understreges det, at der er behov for flere oplysninger om migrationsmønstrene og -strømmene til og fra Unionen. I maj 2001 godkendte Rådet (retlige og indre anliggender) konklusioner om statistikker, der fastlægger principperne og målene for det fremtidige arbejde for at forbedre udvekslingen af statistikker om asyl og indvandring og en fælles analyse. Det bestemmes bl.a., at der skal offentliggøres relevante EU-statistikker og en årlig offentlig rapport, der indeholder en analyse af udviklingen og tendenserne. I konklusionerne opfordres Kommissionen til at fremsætte forslag til en omfattende og sammenhængende ramme for en fremtidig aktion. Kommissionen vil endvidere oprette et europæisk virtuelt observationscenter for indvandring, det vil sige et virtuelt netværk, der består af et net af nationale punkter, der er i forbindelse med hinanden og knyttet til et hoved-websted, som indsamler oplysninger om indvandring.

4. Kommissionen har med regelmæssige mellemrum indsamlet oplysninger fra medlemsstaterne om asyl og ulovlig indvandring, men medlemsstaterne har hidtil været modvillige med hensyn til at offentliggøre disse oplysninger. EU-statistikker er offentligt tilgængelige, bortset fra statistiske oplysninger, som giver mulighed for at identificere enkeltpersoner, enten direkte eller indirekte, og dermed afsløre informationer om enkeltpersoner, der kan identificeres. Selv om det i konklusionerne fra maj 2001 fremhæves, at arbejdet med tilvejebringelse af statistikker om asyl og indvandring skal foregå efter disse regler, erkendes det dog, at man skal være opmærksom på følsomme spørgsmål. Kommissionen konsulterer i øjeblikket medlemsstaterne for at vurdere, i hvilket omfang oplysninger om ulovlig indvandring og indrejse skal betragtes som følsomme og derfor skal være underlagt restriktioner med hensyn til offentliggørelse.

Med hensyn til foranstaltninger for at håndhæve bestemmelserne i henhold til gældende EU- og Schengen-regler anføres det, at de græske myndigheder er ansvarlige for, at de eksisterende fælles regler overholdes, især hvad angår udstedelse af visa og grænsekontrol. Kommissionen forstår imidlertid, at effektiv håndhævelse af de eksisterende regler er et hovedkrav, ikke alene for at sikre de fælles ydre grænser, men også i forbindelse med overvejelser omkring videreudvikling af en fælles indvandringspolitik, især som led i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Det er derfor nødvendigt at overveje den fremtidige overvågningsindsats, f.eks. ved i fællesskab at screene konsulater eller grænseposter ved de ydre grænser. Dette spørgsmål belyses bl.a. i den meddelelse om en fælles indsats for forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring, som Kommissionen offentliggør i den nærmeste fremtid.

⁽¹⁾ KOM(2001) 387 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2000) 755 endelig udg.

(2002/C 93 E/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2529/01

af Ioannis Marínos (PPE-DE) til Kommissionen

(19. september 2001)

Om: Respekt for alle Den Europæiske Unions officielle sprog

Udsigten til en udvidet Union har givet anledning til at sætte spørgsmålstegn ved muligheden for fortsat at anvende såvel de 11 officielle EU-sprog som de nye medlemslandes sprog. I de fremførte argumenter henvises der til den økonomiske byrde, der vil opstå på grund af det øgede antal officielle sprog, og der tales allerede om »arbejdssprog«, hvis indførelse antages at ville kunne lette fællesskabsinstitutionernes arbejde.

Det forties dog omhyggeligt, at vort kontinents kulturelle rigdom i så fald ville lide betydelige tab, idet ingen heller nævner noget om andre tilfælde, hvor der virkelig bortødsles fællesskabsmidler, sådan som det sker i forbindelse med det nye »rammeprogram for realisering af det europæiske forskningsrum«, hvor der stilles millioner af euro til rådighed til udarbejdelse af beretninger af tvivlsom nytteværdi i stedet for til

gennemførelse af konkrete projekter (som det var tilfældet indtil for nylig i forbindelse med det femte rammeprogram), som ville mindske afstanden mellem Europa og såvel USA som Japan.

Desuden bliver taktikken med at marginalisere de såkaldte »små sprog« mere og mere udbredt, endog i forbindelse med procedurerne for besættelsen af stillinger inden for Fællesskabets bureaukrati, hvilket f.eks. også fremgik af den nylige meddelelse fra »Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse« med hjemsted i Thessaloniki, hvor der bekendtgjordes en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af en sekretær med »særligt godt kendskab til engelsk« og blot »godt kendskab til græsk«, selvom arten af centrets opgaver kræver et konstant samarbejde med de græske myndigheder og udveksling af officielle dokumenter på græsk.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt indførelsen af »arbejdssprog« er i overensstemmelse med unions-traktaterne? Er det i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at afskaffe anvendelsen af nogle af Unionens officielle sprog? Hvorfor tilsidesætter de decentrale EU-organer de såkaldte »små sprog«? Hvordan ville det være muligt at afhjælpe den uacceptable situation, at der i »Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked« kun bruges fem officielle sprog? Dette organ blev oprettet i Alicante i Spanien, finansieres af EU og modtager hvert år tusindvis af henvendelser fra borgere fra hele Europa, hvoraf mange tvinges til at benytte et andet sprog end deres modersmål og derved dels ikke har mulighed for at formulere sig rammende og dels pålægges ekstra omkostninger (oversættelse).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(15. november 2001)

I henhold til EF-traktatens artikel 290 fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område. Rådet vedtog forordning nr. 1/1958 om den ordning, der skal gælde for Fællesskabet på det sproglige område⁽¹⁾. Forordningen er blevet ændret i takt med, at nye medlemslande er kommet med i Fællesskabet. Med det formål at gøre institutionernes arbejde mere effektivt giver forordningens artikel 6 institutionerne mulighed for at indføre særlige arrangementer i deres forretningsorden, når det kommer til brugen af sprogene, forudsat naturligvis at forordningens øvrige bestemmelser respekteres. De retsakter, som vedtages endeligt, offentliggøres naturligvis normalt på alle de officielle sprog i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 1/1958. På denne baggrund kan det ikke udledes, at Kommissionen har »afskaffet« anvendelsen af nogle sprog. Fællesskabets decentrale organer tilsidesætter ikke de »små sprog«. De kan dog, når Rådets forordninger om deres oprettelse tillader det, og stadig af effektivitetshensyn, anvende et begrænset antal sprog. En stillingsannonce, som kræver, at en tjenestemand har et specifikt kendskab til ét eller flere sprog, er normal praksis i institutionerne på grund af de opgaver, som den udvalgte tjenestemand vil kunne få tildelt. Med undtagelse af den overgangsperiode, der følger efter optagelse af nye medlemslande, og i overensstemmelse med specifikke forordninger er det derimod ikke tilladt at stille krav om en specifik nationalitet i en stillingsannonce.

Hvad angår sprogbugen i Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (KHIM), skal det bemærkes, at det er muligt at ansøge om registrering af et EF-varemærke på alle Fællesskabets officielle sprog. Ansøgeren skal dog i sin ansøgning angive et andet sprog, som skal være ét af Kontorets fem arbejdssprog, og som han indvilliger i at anvende som behandlingssprog i eventuelle indsigelses-, fortabelses- eller ugyldigheds-sager. I Kik-sagen⁽²⁾ afgjorde Retten i Første Instans, at sprogordningen i KHIM ikke er i strid med EF-traktaten. Retten afgjorde endvidere, at Rådet ved at forfølge det formål at definere, hvad der skal være processproget, når der ikke er nogen aftale mellem parterne, hvis foretrukne sprog ikke er det samme, har truffet »et passende og proportionalt valg«, da det skulle beslutte, hvilken sprogordning der skulle gøre sig gældende for KHIM.

Hvad angår Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP), skal det bemærkes, at en nylig ansat medarbejder, uanset hvilket niveau der er tale om, først og fremmest skal kunne kommunikere og arbejde i et multinationalt miljø, hvor kollegaer kommer fra mange forskellige medlemsstater. Det er selvsagt nødvendigt med et meget godt kendskab til værtslandets sprog, og de fleste fællesskabsagenturer har truffet særlige foranstaltninger, der skal fremme og øge denne sprogindlæring. Alle i sådan en institution behersker et antal andre sprog. Engelsk er et af de sprog, der gør det muligt at løse opgaver på behørig vis, og kan være nødvendig i et specifikt job, ligesom andre sprog er det i forskellige job.

Det sjette rammeprogram for forskning for år 2002-2006, som nævnes af det ærede medlem, er endnu ikke blevet vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionens forslag tager sigte på at forbedre det europæiske videnskabelige grundlag og konkurrencedygtighed gennem konkrete samarbejdsforskningsaktiviteter, der fokuserer på håndgribelige resultater i endnu højere grad, end det er tilfældet med det nuværende rammeprogram på grund af det stærke fokus på udvalgte forskningsprioriteter og brugen af mere effektive gennemførelsesinstrumenter.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958.

⁽²⁾ Sag T 120/99 af 12. juli 2001.

(2002/C 93 E/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2537/01

af Roberto Bigliardo (TDI) til Kommissionen

(13. september 2001)

Om: Antallet af italienske generaldirektører i Kommissionen

Hvilke bindende foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i forbindelse med udnævnelsen af generaldirektører, som burde ske efter princippet om geografisk ligevægt, sådan som praksis foreskriver?

I forbindelse med de seneste udnævnelser blev der udnævnt hele syv franske generaldirektører, og seks britiske, mens Italien, der er et land med lige så stor betydning, lige så stor befolkning, og lige så mange repræsentanter i EU, kun fik udnævnt to generaldirektører og fire vicegeneraldirektører.

Hvorledes vil Kommissionen forklare denne store geografiske skævhed i udnævnelserne?

Hvad vil Kommissionen gøre for at sikre en mere ligelig fordeling, som respekterer de rettigheder, der tilkommer et betydningsfuldt land som Italien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(15. oktober 2001)

Ansættelser i overordnede stillinger i Kommissionen foregår ikke som anført i det ærede medlems spørgsmål. Ingen medlemsstat »får tildelt« en generaldirektørpost eller en vicegeneraldirektørpost.

Kommissionen besætter ledige stillinger i henhold til artikel 27 i personalevedtægten, hvori der står, at »det ved ansættelse skal tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt (...)«, og at »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.

Følgelig er ingen nationalitet berettiget til en fast stillingskvote på noget niveau. For at afspejle den afgørende og værdifulde kulturelle forskellighed i EU tilstræber Kommissionen dog at opretholde en bred geografisk ligevægt for at sikre, at alle medlemsstater er repræsenteret på alle niveauer i institutionen.

I 1999 reviderede Kommissionen procedurerne for ansættelse af overordnet personale for på grundlag af gennemsigtige procedurer at udvælge de kandidater, der viser sig bedst kvalificerede til den stilling, som en ansættelse vedrører. I de beslutninger, Kommissionen vedtog på sit første møde den 18. september 1999, understregede den bl.a., at den fratrædendes nationalitet ikke bør være en faktor, der tæller ved ansættelsen af den person, der nu skal beklæde stillingen. Den vedtog også en adfærdskodeks for ansættelser i stillinger i lønklasse A1 og A2, hvorved de procedurer, som Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser følge, blev forbedret. Dette udvalg er ansvarlig for den tekniske udvælgelsesprocedure, som er baseret på kompetenceprincippet, og dens rolle er at forelægge ansættelsesmyndigheden en liste over kandidater, som på grundlag af deres fortjeneste er kvalificeret til at beklæde den offentliggjorte stilling. Efter at have sammenlignet de kvalificerede kandidaters respektive fortjeneste træffer ansættelsesmyndigheden derpå valget efter princippet om, at tjenestemænd på alle trin bør udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt, og princippet om lige muligheder for mænd og kvinder, som er stadfæstet i Amsterdam-traktaten.

I denne sammenhæng bemærkes det, at der foruden to generaldirektører og fire vicegeneraldirektører for øjeblikket er to chefer for tjenestegrene i lønklasse A2. Desuden har Kommissionen for nylig udnævnt en italiener til vicegeneraldirektør (vedkommende tiltræder på en endnu ikke fastsat dato).

(2002/C 93 E/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2545/01

af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen

(19. september 2001)

Om: Trusler mod det kristne samfund i Indonesien

Har Kommissionen kendskab til den yderst alvorlige og farlige situation, som 28 000 internt fordrevne kristne befinder sig i byen Tentena på Molukkerne?

Vil EU lægge pres på den indonesiske regering, for at den skal sætte sine styrker ind for at forhindre, at medlemmer af Islamisk Jihad udøver vold mod disse mennesker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(24. oktober 2001)

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at man er meget bekymret over de fortsatte problemer med menneskerettighederne på Molukkerne og andre steder i Indonesien og følger situationen på halvøen meget nøje samt drøfter problemet aktivt inden for rammerne af forholdet til Indonesien. Kommissionen fortsætter med at opfordre de indonesiske myndigheder til at retsforfølge de personer, der er ansvarlige for disse overgreb. Der er et betydeligt behov for stille diplomati i denne forbindelse — herunder initiativer på højeste plan⁽¹⁾. Det er opmuntrende, at en af de første aktioner fra Megawati Sukarnoputri, den nye præsident i Indonesien, har været at anerkende og undskylde for de seneste overgreb mod menneskerettighederne fra de indonesiske myndigheders side.

Som størstedelen af det internationale samfund er Kommissionen af den opfattelse, at konflikten på Molukkerne hovedsagelig er et internt indonesisk anliggende, og at det først og fremmest er den indonesiske regering samt organisationer fra civilsamfundet, det religiøse samfund samt andre institutioner, der bør søge at løse problemet. En række religiøse ledere har igangsat en social forsoningsproces.

Kommissionen følger fortsat dette spørgsmål meget nøje. Kommissionen er ikke blevet anmodet af den indonesiske regering om at stille med et efterforskningshold til belysning af årsagerne til konflikten, men har deltaget i to undersøgelsesdelegationer (i slutningen af 2000 og begyndelsen af 2001) til området. Befolkningen på Molukkerne er udsat for intense lidelser under de nuværende forhold. Det er næsten umuligt at danne sig et nøjagtigt billede af omfanget af volden på Molukkerne, eftersom det er vanskeligt at få bekræftet rigtigheden af vidneudsagn, uanset hvor pålidelig kilden måtte være. Det lader dog til at man roligt kan gå ud fra, at antallet af dræbte, sårede og tvangsforflyttede er meget højt. Siden marts 1999 er der ydet 4 600 000 EUR til Molukkerne for at mindske virkningerne af disse begivenheder⁽²⁾.

⁽¹⁾ EU har inden for rammerne af sin politiske dialog med Indonesien udtrykt bekymring over situationen og har opfordret de indonesiske myndigheder til at fortsætte deres bestræbelser på at genoprette ro og orden, forhindre yderligere vold og løse regionale konflikter gennem dialog i stedet for vold. Indonesien er blevet opfordret hertil i EU-formandskabets erklæringer af 28. november 2000 og 8. marts 2001, bestyrket af de formelle konklusioner fra Rådet (almindelige anliggender) af 14. og 15. maj 2001.

⁽²⁾ Fra konfliktens start har det kun været tilladt at yde humanitær bistand uden for Indonesien. Siden 1999 har ECHO (Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand), i det omfang den prekære sikkerhedssituation har gjort det muligt, været til stede på Molukkerne med henblik på at mindske de menneskelige lidelser. Bistanden ydes til ofre for konflikten, herunder internt fordrevne, via ngo'er. Mellem marts 1999 og juli 2001 er der ydet 4 600 000 EUR til disse aktioner.

(2002/C 93 E/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2547/01**af Olle Schmidt (ELDR) til Kommissionen**

(19. september 2001)

Om: Direktiv om vikararbejde

Det er beklageligt, at det ikke lykkedes arbejdsmarkedets parter (UNICE og EFS) at nå frem til en aftale om midlertidigt arbejde i maj.

Samtidig er det vigtigt at notere sig, at private arbejdsformidlinger spiller en afgørende rolle for den sociale økonomi i EU. Private arbejdsformidlinger kunne i væsentlig grad bidrage til, at Lissabon-målene om at øge erhvervsfrekvensen fra 60 % til 70 % i løbet af en tiårs periode nås. En forudsætning er imidlertid, at medlemsstaternes regeringer fjerner forældede begrænsninger, hvis eneste virkning ofte er at forhindre de jobsøgende i at få kvalitetsjob.

Med hensyn til Kommissionens igangværende udarbejdelse af et direktiv om vikararbejde er det af stor betydning, at Kommissionen hører det udvalg for en dialog i sektoren, som allerede er nedsat mellem CIETT (private arbejdsformidlingers forhandlingsorganisation) og UNI Europa (fagforeningsorganisationen), inden den træffer afgørelse om et udkast til direktiv. Det ville være beklageligt, hvis Kommissionen gik videre med sin udarbejdelse af et direktiv uden at tage behørigt hensyn til denne rimelige anmodning.

Kan Kommissionen sikre, at der i nær fremtid vil finde sådanne høringer sted?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(26. oktober 2001)

Drøftelserne om vikararbejde var arbejdsmarkedsparternes svar på den høring, som Kommissionen lancerede i 1996, hvor den efterlyste europæisk lovgivning om arbejdsvilkår i forbindelse med deltidsarbejde, tidsbegrænset arbejde og vikararbejde. Høringen havde til formål at fostre arbejdsmarkedsforhandlinger på EU-niveau om mere fleksibel arbejdstid og sikring af arbejdstagerne.

Arbejdsmarkedets parter besluttede at behandle spørgsmålene hver for sig. Derfor kunne de afslutte to forhandlingsrunder i perioden 1997-1998 om henholdsvis tidsbegrænset arbejde og deltidsarbejde.

I maj 2000 lancerede de tværfaglige arbejdsmarkedsparter på EU-niveau forhandlingsprocessen om vikararbejde. Den 21. maj 2001 indrømmede arbejdsmarkedsparterne på EU-niveau, at de ikke kunne nå til enighed om vikararbejde.

Det er første gang i den tværfaglige sociale dialogs historie, at arbejdsmarkedsparterne ikke er nået til enighed i forbindelse med drøftelser i henhold til artikel 138 (tidl. artikel 118 A) i EF-traktaten. I henhold til traktaten får Kommissionen derfor igen initiativret og kan således fremsætte forslag til et direktiv inden for rammerne af proceduren for fælles beslutningstagning med Parlamentet.

Kommissionens udkast til forslag vil bygge på resultaterne af arbejdsmarkedsparternes drøftelser, som CIETT⁽¹⁾ og UNI⁽²⁾-Europa indgik i. Kommissionen modtager gerne alle bidrag, som kan gøre det lettere for den at forstå de synspunkter og forventninger, som alle relevante aktører i denne sektor har. Således har arbejdsmarkedsparterne i sektoren for vikararbejde (CIETT og UNI-Europa) drøftet en fælles erklæring om målsætningerne for et europæisk direktiv om vikararbejde. Drøftelserne foregik inden for rammerne af et udvalg for social dialog i sektoren. Den endelige tekst blev vedtaget den 8. oktober 2001. Kommissionen vil bestemt tage hensyn til resultatet af dette arbejde, når den udfærdiger sit fremtidige forslag.

Kommissionen har derfor ikke til hensigt at lancere en ny formel høring af arbejdsmarkedets parter.

⁽¹⁾ International Confederation of Temporary Work Businesses.

⁽²⁾ Union Network International.

(2002/C 93 E/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2551/01**af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen**

(19. september 2001)

Om: Første aftale om oprettelse af et spansk-tunesisk fiskeriselskab

Med undertegnelsen af den første aftale om oprettelse af et blandet spansk-tunesisk fiskeriselskab får 10 spanske fartøjer fra Algeciras, der er berørt af tabet af fiskepladser i Marokko, adgang til at fiske i tunesisk farvand og efterfølgende lande deres fangster i spanske havne.

Den spanske og den tunesiske reder bidrager med hver 50 % til det nye selskabs kapital. Fartøjerne, der alle er på over 20 t, skal optages i det tunesiske skibsregister og sejle under tunesisk flag, men med spansk besætning.

Vil Kommissionen oplyse, om den er orienteret om denne type af taler, som der så vidt vides vil blive indgået flere af mellem spanske og tunesiske redere? Er de på en eller anden måde omfattet af den fælles fiskeripolitik, og kan Kommissionen fremme, eller endog yde støtte til udbredelse af denne samarbejdsmodel til f.eks. Algeriet og andre afrikanske lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. oktober 2001)

Kommissionen er ikke bekendt med ordninger eller aftaler mellem private erhvervsdrivende eller redere i EF. Desuden kræver de nuværende retsforordninger på fiskeriområdet ikke, at disse transaktioner indberettes til Kommissionen.

Artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽¹⁾ indeholder bestemmelserne om ydelse af EF-støtte til oprettelse af blandede selskaber mellem EF-partnere og partnere i tredjelande. Kommissionen kan på disse og andre relevante betingelser lette og støtte oprettelsen af sådanne blandede selskaber.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999.

(2002/C 93 E/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2555/01**af Luciana Sbarbati (ELDR) til Kommissionen**

(13. september 2001)

Om: Genetisk modificerede organismer i vinproduktionen

Vin er et typisk produkt ikke blot i Italien, men i hele Middelhavsområdet. Ved anvendelse af genetisk modificerede organismer ville alle grundlæggende kendetegn forsvinde (typisk karakter, tradition, forbindelse med kultur og territorium), hvilket ville gå ud over smag og aroma og gøre vinen mindre interessant fra et kommercielt aspekt.

For visse regioner er denne produktion af grundlæggende betydning ikke blot inden for den gastronomiske kultur og tradition, men også ud fra et socioøkonomisk aspekt, hvor den har stor betydning for miljø og landskab og indvirker på mange aktiviteter inden for landbruget.

Som eksempel kan nævnes, at alene regionen Toscana har en vinproduktion, som omfatter 5 kontrollerede og garanterede oprindelsesbetegnelser (DOCG), 34 kontrollerede oprindelsesbetegnelser (DOC) og 6 typiske geografiske betegnelser (IGT), en førsteplads på eksportområdet og en årsproduktion på ca. 2,8 mill. hektoliter.

Desuden indebærer denne sektor store beskæftigelsesmuligheder, og oprindelsesmærkerne (som ofte er gået fra generation til generation) nyder anseelse og troværdighed også uden for EU og bør beskyttes.

Anvendelsen af genetisk modificerede organismer ville ikke blot få negative indvirkninger for producenterne, men også først og fremmest på forbrugerne og deres sundhed.

Hvilken politik agter Kommissionen at iværksætte for at støtte og garantere den fremragende kvalitet i typiske produkter fra landbrugssektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. oktober 2001)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at inden for rammerne af det nye system, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked⁽²⁾, påtænker Fællesskabet at iværksætte en sammenhængende, global informations- og afsætningspolitik for landbrugsprodukter og subsidiært fødevarer på det indre marked og i tredjelande.

En sådan politik, der supplerer og forstærker medlemsstaternes tiltag, tager bl.a. sigte på at styrke disse produkters image specielt med hensyn til kvalitet, særlige egenskaber, næringsværdi og sikkerhed for fødevarernes og produktionsmetodernes vedkommende.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 21.12.1999.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000.

(2002/C 93 E/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2556/01

af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Rådet

(14. september 2001)

Om: Europæisk politiindsatsstyrke

Efter begivenhederne under topmødet i Genua foreslog den tyske indenrigsminister, Otto Schily, og den italienske indenrigsminister, Claudio Scajola, at der blev oprettet en europæisk politiindsatsstyrke (i lighed med det europæiske grænsepoliti) samt oprettelse af en database med lister over demonstranter, som udøver vold. Den tyske forbundskansler, Schröder, har for nylig givet sin støtte til samme idé om oprettelsen af en operationel politistyrke med udøvende beføjelser inden for rammerne af Europol. De konkrete forslag har skabt forvirring og har fremkaldt negative reaktioner i alle medlemsstater.

Agter Rådet at integrere et sådant perspektiv i Fællesskabets politik til bekæmpelse af terrorisme, idet dette emne gøres til genstand for en drøftelse i det ansvarlige Råd i umiddelbar fremtid? Eller mener Rådet tværtimod, at de foranstaltninger, som det agter at træffe med henblik på en yderligere udvikling af et direkte operationelt samarbejde mellem politimyndighederne i medlemsstaterne eller en styrkelse af Europol's beføjelser er tilstrækkelige til at bekæmpe den tiltagende kriminalitet og vold?

Hvorledes mener Rådet, at man kan styrke politiets interventioner på europæisk plan, uden at borgernes personlige rettigheder krænkes?

Svar

(10. december 2001)

1. Rådet henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på svaret på skriftlig forespørgsel P-2352/01. Dette svar henviser til de konklusioner, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog den 13. juli 2001 om sikkerheden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer (10608/01 Presse 281).

2. På baggrund af terrorangrebene i USA den 11. september 2001 og i overensstemmelse med de beslutninger, der er blevet truffet siden Det Europæiske Råd i Tammerfors, holdt Rådet den 20. september 2001 møde for at træffe de nødvendige foranstaltninger til opretholdelse af den højeste grad af sikkerhed samt enhver foranstaltning, der er nødvendig for at bekæmpe terrorisme. Rådet har besluttet at gøre brug af alle de foranstaltninger, som indtil nu er blevet truffet på EU-plan, for at bekæmpe terrorisme.

De nylige begivenheders alvorlige karakter får EU til at fremskynde virkeliggørelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og styrke samarbejdet med sine partnere, navnlig USA.

3. På den baggrund har Rådet vedtaget visse foranstaltninger med hensyn til retligt samarbejde, politisamarbejde/efterretningstjenester, finansiering af terrorisme, grænsekontrol, civilbeskyttelse og samarbejde med USA.

Med hensyn til Europol er Rådet ved at drøfte en liste over eventuelle ændringer i Europol-konventionen samt en udvidelse af Europol's mandat til at omfatte grove former for international kriminalitet generelt.

(2002/C 93 E/189)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2557/01
af Olivier Dupuis (TDI) til Kommissionen**

(13. september 2001)

Om: Arrestation i Forbundsrepublikken Kina af to aktive medlemmer af den demokratiske bevægelse, Mu Chuangheng og Yan Peng

Den 8. august blev to aktive medlemmer af den demokratiske bevægelse, Mu Chuangheng og Yan Peng, officielt arresteret af folkerepublikkens myndigheder for samfundsnedbrydende virksomhed. Mu Chuangheng har været tilbageholdt siden den 13. august for at have protesteret mod den illegale tilbageholdelse af aktivisten Yan Peng. Sidstnævnte mistænkes for ulovlig immigration og har været tilbageholdt siden 11. juli. Begge mænd risikerer som følge af de tiltaler, der er rejst mod dem, alvorlige fængselsstraffe. Mu Chuangheng, som siden 1979 har spillet en fremtrædende rolle inden for den demokratiske bevægelse, blev arresteret første gang i 1981 og idømt et års fængsel for kontrarevolutionær aktivitet. Han har ikke kunnet få arbejde de sidste tyve år og lever under konstant politiovervågning. Mu Chuangheng har skrevet en lang række artikler om den sociale og politiske forsoning og behovet for at indlede en demokratiseringsproces i Kina, men hans mange opfordringer til protest mod arrestationen af Yan Peng udgør den direkte årsag til hans arrestation. Yan Peng, som er en ledende systemkritiker fra Shandong-provinsen, blev arresteret den 11. juni under en ferierejse i provinsen Guangxi. Yan Peng varetog videreformidlingen og offentliggørelsen på Internettet af Mu Chuangheng's artikler. For at sikre Pekings udnævnelse til værtsland for De Olympiske Lege i 2008 og undgå, at familien udbredte nyheden om Yan Peng's arrestation, påstod politiet, at han ville blive løsladt allerede dagen efter. Men så snart valget af Peking var i hus, blev Yan Peng's arrestation officiel.

Hvilke oplysninger råder Kommissionen over vedrørende Mu Chuangheng og Yan Peng's tilbageholdelse og sundhedstilstand, og hvilke initiativer har Kommissionen truffet eller til hensigt at træffe for at sikre, at de kinesiske myndigheder øjeblikkeligt løslader de to mænd?

Finder Kommissionen i øvrigt ikke, at disse vilkårlige arrestationer, som er endnu to blandt mange, må betragtes som endnu en bekræftelse af, at den såkaldte kritiske dialog om menneskerettighederne er slået fejl, og at programmerne for retligt samarbejde mellem EU og Folkerepublikken Kina ikke tjener noget formål ud over i sidste instans at kautionere de kinesiske myndigheders autoritære styre og fuldstændige tilsidesættelse af retsregler og følgelig af retsstaten?

Finder Kommissionen mere generelt ikke, at en målrettet støtte, herunder også finansiel støtte, til den demokratiske opposition mod Peking styret ville udgøre et mere effektivt bidrag til udviklingen af demokratiet og de grundlæggende friheder i Folkerepublikken Kina og i højere grad fremme retsstaten, som EU hævder at forsvare?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(11. oktober 2001)

Kommissionen har kendskab til arrestationen af Mu Chuangheng og Yan Peng, men har ikke nye oplysninger om deres nuværende helbredstilstand.

Kommissionen har kendskab til, at der i den seneste tid har været mange arrestationer i Kina som følge af regeringens »hårde politik« mod påståede lovovertrædere. Kommissionen følger nøje menneskerettighedssituationen i Kina og deler det ærede medlems bekymring.

EU er forpligtet til at fremme menneskerettighederne på verdensplan. Disse udgør et hovedtema i EU's forbindelser med tredjelande. Inden for rammerne af dialogen om menneskerettighederne mellem EU og Kina har EU regelmæssigt gjort de kinesiske myndigheder opmærksom på individuelle sager og har til hensigt at fortsætte hermed.

Dialogen mellem EU og Kina om menneskerettighederne og de samarbejdsprojekter, der støtter denne dialog, er EU's foretrukne kanaler til forbedring af menneskerettighedssituationen i Kina. Alle spørgsmål af vigtighed behandles på møderne med Kina på alle niveauer, herunder på højest niveau. EU's bekymring over menneskerettighedssituationen i Kina blev derfor også behandlet på det fjerde EU-Kina topmøde den 5. september 2001.

Kommissionen vil nøje følge udviklingen vedrørende menneskerettighedssituationen i Kina og vil fortsat rejse individuelle sager over for de kinesiske myndigheder.

(2002/C 93 E/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2562/01

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. september 2001)

Om: Fortsættelse af projektet med det græske nationale ejendomsregister

Kommissionen går i sidste afsnit af sit svar på min forespørgsel (P-0585/01 ⁽¹⁾) af 18. maj 2001) vedrørende iværksættelse af proceduren i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽²⁾, hvad angår det nationale ejendomsregister ind på at »præcisere« en tidligere besvarelse, og ændrer dermed væsentligt indholdet af dette svar, hvori den accepterede, at der under den anden fællesskabsstøtteramme indgik tre programmer i forbindelse med ejendomsregistret, som i alt omfattede 850 000 ha til et samlet beløb på 124,6 mio. ecu.

I et dokument vedrørende det græske nationale ejendomsregister rettet til de græske myndigheder (31. juli 2001) meddeler Generaldirektoratet for Regionalpolitik, at det har besluttet at indlede proceduren i henhold til artikel 24 i forordning 4253/88 ⁽³⁾ med den begrundelse, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik kun havde spredte oplysninger og kun havde kendskab til halve sandheder, og det blev foreslået at gennemføre en »finansiel korrektion« med alternative beregningsmetoder.

På baggrund af, at dette projekt ifølge en generel vurdering er den største og vigtigste struktur- og miljøintervention i Grækenland, at der allerede er investeret enorme pengebeløb i form af såvel fællesskabsmæssige som nationale midler, og at en eventuel afbrydelse af projektet ville medføre, at de resultater, der er opnået gennem det hidtidige arbejde, med et slag ville miste deres værdi, og alle de investerede bevillinger helt gå tabt, bedes Kommissionen besvare følgende: Er dette »tilbagetog« (præcisering) fra den tidligere besvarelse udtryk for en ansvarlig stillingtagen under henvisning til, at forudsætningen for indledning af proceduren i artikel 24 er »en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse«, og agter Kommissionen uanset det endelige udfald af proceduren i henhold til artikel 24 fortsat at støtte ejendomsregistret som led i den tredje fællesskabsstøtteramme, efter at der i samarbejde med de græske myndigheder er vedtaget og fastsat nye, klare mål og gennemførelsesplaner?

⁽¹⁾ EFT C 318 E af 13.11.2001, s. 76.

⁽²⁾ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(30. oktober 2001)

Som det ærede medlem anfører, er Kommissionen nu ved at undersøge gennemførelsen af ejendomsregisterprojektet efter artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 2052/88 om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter. Når disse undersøgelser er afsluttet, vil Kommissionen sende det ærede medlem en kopi af sin beslutning, så snart denne er vedtaget.

Endvidere vil den efter afslutningen af proceduren i henhold til artikel 24 træffe beslutning om, på hvilke vilkår der kan ydes yderligere finansiering af ejendomsregisterprojektet inden for rammerne af FSR 2000-2006 for Grækenland.

(2002/C 93 E/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2563/01

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. september 2001)

Om: Det nationale ejendomsregister

I de seneste offentliggørelser om oprettelsen af det nationale ejendomsregister i Grækenland nævnes det, at der i forbindelse med dette projekt er blevet udnyttet 83 % af de midler, der var blevet afsat under den anden fællesskabsstøtteramme, selvom kun 21 % af projektet er blevet gennemført.

Under henvisning til, at Kommissionen nægter fortsat af finansiere dette vigtige projekt, selvom den græske regering inden årets udgang afventer godkendelse af et lån fra Den Europæiske Investeringsbank til gennemførelse af projektet, bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Agter Kommissionen at godkende, at ejendomsregistret optages under den tredje fællesskabsstøtteramme?
2. Har de ansvarlige græske myndigheder tilbagebetalt de 20 mia. drakmer, som direktøren for Kommissionens direktorat for regionalpolitik anmodede om i en skrivelse af 6. august 2001?
3. Hvilke uregelmæssigheder har dette direktorat konstateret med hensyn til gennemførelsen af studierne i forbindelse med ejendomsregistret, hvem bærer ansvaret for disse forsømmelser, og hvilke sanktioner vil blive iværksat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(30. oktober 2001)

Kommissionen har altid anset oprettelsen af det nationale ejendomsregister for et meget vigtigt projekt for Grækenlands økonomiske udvikling.

Som følge af problemer ved iværksættelsen af projektet indledte Kommissionen dog en undersøgelse i forbindelse med den procedure, der er baseret på artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾.

Ifølge princippet om partnerskab har Kommissionen sendt de græske myndigheder resultaterne af denne undersøgelse til oplysning samt det udkast til forslag, den agter at forelægge med henblik på en beslutning om den EF-støtte, der blev ydet i henhold til fællesskabsstøtterammen for programmeringsperioden 1994-1999. Det er først efter afslutningen af denne procedure, at Kommissionen kan tage stilling til eventuelle ophævelser eller nedsættelser af EF-støtten til dette projekt.

Desuden vil Kommissionen efter afslutningen af proceduren i artikel 24 tage stilling til betingelserne for den senere finansiering af ejendomsregistret i forbindelse med fællesskabsstøtteramme III 2000-2006 for Grækenland.

Kommissionen meddeler det ærede medlem teksten til sin eventuelle beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1988.

(2002/C 93 E/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2567/01**af Antonios Trakatellis (PPE-DE) til Kommissionen**

(21. september 2001)

Om: Forsinkelser i forbindelse med liberaliseringen af det indre marked for elektricitet og konkurrenceforvridning i Grækenland

Der kan i Grækenland konstateres betydelige forsinkelser i forbindelse med liberaliseringen af energimarkedet og konkurrenceforvridning på EU's indre marked for elektricitet som følge af den interventionspolitik, der føres af det statslige elektricitetsselskab DEI. Selskabet udnytter sin monopolposition på det græske marked, forhindrer en markedsåbning og skaber risiko for energiforsyningen, eftersom der i de kommende år vil komme en stigende efterspørgsel efter energi.

Under henvisning til direktiv 96/92/EF⁽¹⁾ om fælles regler for det indre marked for elektricitet, ifølge hvilket Grækenland, efter at det havde fået fristen for gennemførelse af forpligtelserne i henhold til direktivet forlænget med to år, fra marts 2001 burde have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser om liberalisering af det indre marked for elektricitet i kraft, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Er harmoniseringen af den græske lovramme (lov nr. 2773/99, det græske statstidende 286A af 22. december 1999, og forordning B1498, det græske statstidende af 8. december 2000) vedrørende liberaliseringen af det indre marked for elektricitet svarende til fællesskabslovgivningen og bestemmelserne i traktaterne blevet sikret?
2. Er der tale om overtrædelse af fællesskabslovgivningen, og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre lige konkurrencevilkår samt gennemsigelige regler for markedsåbningen?
3. Hvorfor har den ansvarlige minister for udvikling ikke undersøgt eller udstedt en eneste driftstilladelse til elektricitetsleverandører, selvom de mange indgivne anmodninger hober sig op hos de ansvarlige myndigheder?
4. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at beskytte såvel fællesskabsretten som sikkerheden, differentieringen og den fleksible energiforsyning i Grækenland?
5. Skelnes der mellem netoperatører og producenter/distributører, og hvilke foranstaltninger er der blevet truffet for at adskille DEI's kommercielle interesser og aktiviteterne i forbindelse med nettets drift?

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(26. oktober 2001)

1. og 2. Grækenland skulle gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet fra 19. februar 2001, hvilket landet opnåede med vedtagelse af lov 2773/99 af 22. december 1999. Desuden blev der i juni 2000 oprettet en energiforskriftsudstedende myndighed (RAE), og der blev udpeget en netoperatør (DESMHE) i december 2000 (præsidentielt dekret 328/2000). Der er desuden blevet vedtaget omkring 15 sekundære lovforskrifter. Den 19. februar 2001 blev der endelig fastlagt 6 500 privilegerede kunder, hvilket svar til ca. 34,2 % af markedet. Kommissionen anser således Grækenland for at have bragt sig i overensstemmelse med kravene i direktiv 96/92/EC. Som det er tilfældet med alle medlemsstater, holder Kommissionen øje med situationen på det græske marked for at sikre, at der fortsat er overensstemmelse med direktivets krav. Der er ikke modtaget nogen klager desangående.

3. og 4. For at der kan udvikle sig reel konkurrence i Grækenland, forudsættes der to ting. For det første skal virksomheder fra andre medlemsstater have reel mulighed for at eksportere til græske kunder. Kommissionen vil ved udgangen af 2001 offentliggøre en meddelelse om el- og gasinfrastrukturer, der bl.a. vil behandle spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger der skal træffes, for at Grækenland fuldt ud kan forbindes til det synkront forbundne fællesskabsnet så hurtigt som muligt. Det forventes desuden, at den submarine elkabelforbindelse mellem Grækenland og Italien vil sættes i drift inden udgangen af 2001. For

det andet er uafhængig konkurrencebetonet elfremstilling i Grækenland en betingelse for effektiv konkurrence. Med henblik herpå udstedte RAE den 1. juni 2001 seks licenser til seks konsortier af uafhængige private selskaber til opførelse af produktionsanlæg med en samlet kapacitet på ca. 2 000 Megawatt (MW).

Opnåelse af forsyningssikkerhed, energieffektivitet og diversifikation med forskellige alternative brændsler og energikilder er både Kommissionens og det græske udviklingsministeriums erklærede politik; indførelse af naturgas og dens anvendelse i elproduktionsanlæg bidrager hertil såvel som opførelse af vindmølleparker og fremme af andre vedvarende energikilder (f.eks. gennem det nationale energibesparelsesagentur (KAPE)). DEH's (det offentlige elselskab) nylige programmer for opførelse af ny produktionskapacitet er baseret på forskellige brændsler til elproduktion: naturgas, vandkraft og det traditionelle brunkul.

5. Hvad angår adskillelsen af netværksdriftsaktiviteter har Grækenland indført følgende ordning: Det offentlige elektricitetsselskab (DEH) er opdelt i fire nye enheder, hvoraf en ejer eltransmissionsnettet og er ansvarlig for dets vedligehold, udvikling, udvidelse og anlæg af nye linjer.

Derudover blev der etableret en uafhængig netoperatør (DESMHE) som et aktieselskab, der har ansvaret for netværkets forvaltning såvel som den daglige drift, fordeling og planlægning af netværksudvikling.

Kommissionen er en smule bekymret over det forhold, at netoperatøren ikke har direkte kontrol over de aktiver, der er nødvendige for at udvikle netværket — hvilket ville være obligatorisk ifølge Kommissionens nye forslag til fuld gennemførelse af det indre elektricitetsmarked — men dette forhold er ikke i sig selv en overtrædelse af det nugældende direktiv. Kommissionen vil imidlertid nøje følge situationen for at sikre, at DEH sørger for, at disse tjenester er til rådighed for netoperatøren uden at der sker forskelsbehandling.

(2002/C 93 E/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2568/01

af Richard Corbett (PSE) til Kommissionen

(21. september 2001)

Om: EU-støtte til hydrologiske projekter i Spanien

Har Kommissionen undersøgt, om eventuel EU-støtte ydet under strukturfondene til hydrologiske projekter i Spanien er givet til projekter, som er miljømæssigt forsvarlige og opfylder betingelserne i vanddirektiverne?

Har Kommissionen kendskab til den kritik, der er blevet fremsat mod udvindingsplanerne for floden Ebro af Gruppen til Forsvar for Ebro? Hvad mener Kommissionen om denne kritik, og vil dens mening have indflydelse på de beslutninger, der træffes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(12. november 2001)

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾ skal ethvert projekt, der medfinansieres af en af de nævnte fonde, være i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder bestemmelserne om miljøbeskyttelse.

Kommissionen har kendskab til den kritik, der er blevet fremsat mod udvindingsplanerne for floden Ebro, og den har haft et møde med repræsentanter for de sammenslutninger, der er imod denne udvinding. Den har også noteret sig de betænkeligheder, der er givet udtryk for i så henseende, og den vil foretage en undersøgelse heraf i relation til EU-bestemmelserne på dette område.

⁽¹⁾ EFT L 130 af 25.5.1994, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1264/1999 af 21.6.1999 og (EF) nr. 1265/1999 af 21.6.1999, offentliggjort i EFT L 161 af 26.6.1999.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2002/C 93 E/194)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2569/01
af Richard Corbett (PSE) til Kommissionen**

(21. september 2001)

Om: Alqueva-dæmningsprojektet i Portugal

Har Kommissionen undersøgt, om opførelsen af Alqueva-dæmningen er i overensstemmelse med bestemmelserne i habitat-direktivet og navnlig med virkningen for den spanske los som beskyttet og prioriteret art i bilag II til dette direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(6. november 2001)

Kommissionen har i 1994-1995 samfinansieret undersøgelser af miljøvirkningerne (VVM) i forbindelse med Alqueva-dæmningsprojektet. I undersøgelserne er EU's miljøregler for denne type projekter blevet inddraget.

Som resultat af disse undersøgelser har de portugisiske myndigheder for hele det berørte område udarbejdet en miljøforvaltningsplan, der omfatter en lang række foranstaltninger, som skal afbøde og kompensere for miljøvirkningerne. Kommissionen følger opmærksomt deres gennemførelse, som er en af forudsætningerne for EU's samfinansiering af projektet. Kommissionen er i øjeblikket ved at analysere de supplerende oplysninger, som den har modtaget fra de portugisiske myndigheder om foranstaltningernes gennemførelse.

Endelig skal det bemærkes, at parallelt med VVM-undersøgelserne af projektet som helhed vil der blive gennemført separate miljøundersøgelser af enkeltprojekterne (mindre dæmninger, forbindelsestunneller og kunstvandingsystemer) og deres indvirkninger på målsætningerne for bevaring af områder omfattet af NATURA 2000-nettet. Desuden vurderes indvirkningerne ud fra principperne i artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturlige miljøer og af den vilde fauna og flora⁽¹⁾. I denne forbindelse er den spanske los, der er omhandlet i bilag IV, også omfattet af den beskyttelsesordning, som er defineret i direktivets artikel 12.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(2002/C 93 E/195)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2570/01
af Phillip Whitehead (PSE) til Kommissionen**

(21. september 2001)

Om: EU-støtte til forsøg på ikke-menneskelige primater i Nederlandene

På baggrund af den bekymring, som mange EU-borgere har tilkendegivet over anvendelsen af ikke-menneskelige primater til forsøg og i lyset af den nederlandske regerings meddelelse i juli om, at den vil forbyde anvendelse af store menneskeaber til biomedicinsk forskning, som direkte berører det biomedicinske primatforskningscenter (Biomedical Primate Research Centre) i Rijswijk, hvornår blev da EU-støtte til dette center sidst taget op til overvejelse, og hvornår vil dette spørgsmål igen blive taget op til overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin

(29. oktober 2001)

De seneste kontrakter vedrørende fællesskabsforskning omfattende Biomedical Primate Research Centre i Rijswijk (BPRC) blev indgået i 2000.

Som det måtte være det ærede medlem bekendt, sørger Kommissionen for såvel en videnskabelig som en etisk vurdering af alle forskningsforslag, førend der træffes afgørelse om finansiering.

Desuden er der systematisk blevet gennemført en etisk kontrol under det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU) – programmet for livskvalitet – i forbindelse med forslag vedrørende særligt følsomme spørgsmål som anvendelse af ikke-menneskelige primater til forsøg. Det etiske kontrolpanel omfatter blandt andre repræsentanter for dyreværnsgrupper. Den etiske kontrol sikrer, at alle forskningsprojekter med brug af forsøgsdyr gennemføres i overensstemmelse med Rådets Direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål⁽¹⁾. Heri tages der hensyn til det samlede udbytte af den foreslåede forskning set i relation til de mulige omkostninger i form af dyrenes lidelser. Alle projekter skal godkendes af lokale etiske komiteer eller andre autorisationsinstanser, før der træffes afgørelse om finansiering.

BPRC har kontraktligt forpligtet sig til at opfylde alle nationale såvel juridiske som etiske krav. BPRC har i juli 2001 over for Kommissionen bekræftet, at det på lokalt plan har fået tilladelse til at udføre biomedicinsk forskning med brug af ikke-menneskelige primater.

Alle fællesskabsfinansierede projekter gennemgås regelmæssigt af Kommissionen på grundlag af de individuelle årlige projektstatusrapporter, der udarbejdes af projektkoordinatorerne.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986.

(2002/C 93 E/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2575/01
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(21. september 2001)

Om: Samordning af Sensus-projektet

I sit svar på spørgsmål E-1065/01⁽¹⁾ oplyser Kommissionen, at den tyske efterretningsagent, Christoph Klonowski, fortsat er leder af Sensus-projektet. Imidlertid afsagde en domstol i München den 20. december 2000 en dom over denne på grund af dokumentfalsk. Kommissionens optræden er forbavsende, så meget desto mere som Klonowski har gjort sig skyldig i bedrageri i forbindelse med Sensus-projektet.

Derfor bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Er det stadig Stephan Bodenkamp alias Christoph Klonowski, som koordinerer Kommissionens Sensus-projekt?
 - a) Hvad er i bekræftende fald Kommissionens argumenter for at benytte den pågældende som projektkoordinator, uanset denne er domfældt på grund af forfalskning af en kontrakt med en tysk teknologivirksomhed i forbindelse med Sensus-projektet?
 - b) Hvornår blev den pågældende i benægtende fald fritaget fra sine opgaver, og hvem har siden samordnet Sensus-projektet?
2. Vil Kommissionen fratage Stephan Bodenkamp alias Christoph Klonowski samordningen af Sensus-projektet i betragtning af, at han af en domstol i München er blevet dømt for forfalskning af en kontrakt med en tysk teknologivirksomhed? Hvorfor betror Kommissionen i benægtende fald fortsat Stephan Bodenkamp alias Christoph Klonowski samordningen af Sensus-projektet?

⁽¹⁾ EFT C 364 E af 20.12.2001, s. 39.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(7. november 2001)

Som det sædvanligvis er tilfældet med forskningsprojekter, er koordinatoren for Sensus-projektet en organisation og ikke en person. Koordinatoren for Sensus-projektet er det tyske Amt für Auslandsfragen (AfA), som i denne forbindelse har været repræsenteret ved den person, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen forventer, at denne person ikke længere optræder som AfA's repræsentant, for så vidt angår underskrivelse af eventuelle fremtidige kontraktmæssige dokumenter vedrørende Sensus-projektet.

Med hensyn til yderligere informationer henviser Kommissionen til svarene på det ærede medlems skriftlige og mundtlige forespørgsler vedrørende Sensus-projektet (H-0629/01, H-0438/01, E-1082/01, E-1065/01, E-1066/01, E-0891/01, E-0892/01, E-0893/01, E-0894/01 samt P-0009/01).

(2002/C 93 E/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2582/01

af Hartmut Nassauer (PPE-DE) til Kommissionen

(18. september 2001)

Om: Konsekvenserne af Polens og Tjekkiet EU-tiltrædelse for den tyske forbundsregerings ydelse af tilskud til foreninger i de tidligere tyske østområder

Det er blevet hævdet, at det efter Polens og Tjekkiet tiltrædelse til EU ikke længere er muligt for den tyske forbundsregering at yde tilskud til foreninger i de tidligere tyske østområder.

1. Er det korrekt, at disse staters tiltrædelse til EU vil have de anførte konsekvenser for støtten til de nævnte foreninger? Hvad er i givet fald årsagerne til dette?
2. Hvilke muligheder ser Kommissionen for at gøre en indsats for at bevare af de dér boende tyske folkegruppers kultur?
3. Kan de nævnte foreninger støttes over Phare-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(15. oktober 2001)

1. Med udgangspunkt i EU-retten beskæftiger Kommissionen sig ikke med medlemsstaternes bilaterale bistandsprogrammer, og derfor ville de nævnte landes tiltrædelse ikke have nogen virkning i denne retning. Hvad angår kultur drejer udvidelsen sig om at nedbryde grænser og fremme forståelse og samkvem mellem de forskellige befolkninger, der kommer til at udgøre det udvidede EU. Mange medlemsstater yder tilskud til netværk, der fremmer deres sprog og kultur internationalt, også inden for de andre medlemsstater, som f.eks. Goethe-instituttet og British Council, der begge er aktive i Polen og Tjekkiet. Tiltrædelse ændrer ikke noget ved dette.

2. Tyske kulturforeninger i Polen og Tjekkiet vil kunne deltage i Kultur 2000-programmet på samme betingelser som andre kulturforeninger.

3. Ikke-statslige organisationers (ngo'er) programmer får i øjeblikket tilskud fra Phare i forbindelse med udvikling og styrkelse af civilsamfundet, og det vil de fortsat få i fremtiden. Derfor kunne sådanne foreninger opnå tilskud fra disse programmer, afhængigt af hvilke kriterier der anvendes for tilskudsberettigelse og projektudvælgelse, og forudsat at Kommissionens budgetprocedure overholdes.

Derudover er Phare-programmet centreret om den institutionelle opbygning (f.eks. opbygning af national og regional administrationskapacitet) og investeringsprojekter (der skal bidrage til at opfylde EU-standarder på f.eks. miljøområdet). Programmeringen tager udgangspunkt i prioriteterne i tiltrædelseshandelsaftalen. Der findes også grænseoverskridende samarbejdstiltag, hvor De Europæiske Regioner bidrager til programmeringen og heri efter behov inddrager tjekkiske, polske, tyske og østrigske myndigheder.

(2002/C 93 E/198)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2584/01
af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen**

(24. september 2001)

Om: Risiko for tab af midler fra den tredje fællesskabsstøtteramme i Grækenland

Ifølge offentliggørelser i den græske presse risikerer Grækenland at miste midler fra den tredje fællesskabsstøtteramme, fordi de pågældende organer ikke er i stand til at opfylde forudsætningerne for effektiv og kvalitetsmæssig udnyttelse af disse midler. Det er i denne forbindelse betegnende, at af de i alt 275 projekter, som alle landets kommuner havde forelagt til godkendelse og finansiering fra Samhørighedsfonden, var de 106 blevet udvalgt af de kompetente myndigheder i de tretten regioner, hvoraf kun 30 er forelagt til godkendelse af de ansvarlige fællesskabsorganer, eftersom de øvrige ikke opfyldte de bestemmelser om støtteberettigelse, som er indeholdt i de nye forordninger.

Kan Kommissionen oplyse, om disse midler muligvis vil gå tabt for Grækenland, fordi det ikke har været i stand til at udnytte dem? Hvad er efter Kommissionens mening årsagen hertil, og kan de lokale organer ikke kan leve op til de nye bestemmelser om støtteberettigelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(29. oktober 2001)

Kommissionen hilser den græske regerings bestræbelser på at forbedre forvaltningen af de af fællesskabsfondene medfinansierede projekter og programmer velkommen. Dette afspejler sig i de presserapporter, det ærede medlem henviser til.

Der er indført en opstramning af projektudvælgelsen og -gennemførelsen for både strukturfondene og Samhørighedsfonden for programmeringsperioden 2000-2006.

2001 er et overgangsår for etableringen og anvendelsen af de nye strukturer og procedurer, der forventes at være fuldt ud operationelle i 2002.

Både den græske regering og Kommissionen erkender behovet for en styrkelse af de lokale og regionale myndigheders og organers forvaltningskapacitet, og fællesskabsstøtterammen for perioden 2000-2006 omfatter aktioner på dette område.

(2002/C 93 E/199)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2590/01
af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen**

(26. september 2001)

Om: Vindyrkning i bjergområder

Bortset fra den betænkning, Ebner for nylig har udarbejdet for Europa-Parlamentet om bjerglandbrug, findes der ingen fællesskabsdokumenter om vindyrkning i bjergområder. Dette er overraskende som følge af de helt særprægede problemer, der kendetegner vinavlen i de europæiske bjergområder, samt nødvendigheden af, at de pågældende lovbestemmelser tager hensyn til særegenhederne, særlig arbejdet og de nødvendige udgifter til opretholdelsen af denne afgrøde, der også er nødvendig for at beskytte territoriet i særligt følsomme områder.

Hvilke hensigter og forslag har Kommissionen for at fremme vinavlen i bjergområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(25. oktober 2001)

Behovet for at forenkle den fælles landbrugspolitik gør, at det ikke er blevet anset for nødvendigt at indføre en særlig mekanisme for de specifikke problemer, som knytter sig til vindyrkning i bjergområder.

Som for andre sektorer giver den fælles markedsordning for vin og den nye politik for udvikling af landdistrikter medlemsstaterne mange muligheder for at tackle de særlige problemer i forbindelse med vinavl i bjergområder.

For så vidt angår den fælles markedsordning er medlemsstaterne eksempelvis ansvarlige for gennemførelsen af omstrukturingsplaner og for fastsættelse af støtteniveauet. Herved har de mulighed for at støtte vinproduktion i bjergområder, bl.a. ved at fastsætte et passende højt støtteniveau, som tager hensyn til de højere udgifter til omstrukturering i disse områder.

Den nye politik for udvikling af landdistrikter giver også medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til specifikke produktionssektors positive bidrag til landskabsbevaring og miljøbeskyttelse, bl.a. ved at yde kompensationer til bjergområder eller ved at indføre foranstaltninger med sigte på miljøvenligt landbrug. Sådanne foranstaltninger synes velegnede i forbindelse med vinmarker, der er et fremtrædende træk i mange bjergområder.

Angående forslaget om at opstille en definition af vinmarker i bjergområder på EU-niveau mener Kommissionen ikke, at et initiativ fra centralt hold ville være hensigtsmæssigt. I den nye forordning om udvikling af landdistrikter — Kommissionens forordning (EF) nr. 1763/2001 af 6. september 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1750/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ⁽¹⁾ — defineres de generelle EU-kriterier, som skal overholdes ved opstilling af listen over ugunstigt stillede områder (herunder bjergområder), men det må være de nationale og regionale myndigheders ansvar at foretage klassifikationen af områderne og opstille de detaljerede støttekriterier for specifikke produktionssektorer.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 7.9.2001.

(2002/C 93 E/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2593/01

af Mario Borghesio (TDI) til Rådet

(27. september 2001)

Om: Europæisk kontrol af ulovlige visa og opholdstilladelser udstedt af Italien

I Italien er der på forskellige retlige myndigheders initiativ indledt undersøgelser, hvoraf det fremgår, at der foregår en omfattende ulovlig handel med visa og opholdstilladelser udstedt af italienske diplomatiske og konsulære repræsentationer i en række lande verden over.

Man har allerede konstateret, at ikke alene er italienske og udenlandske mafiakredse, men også en række islamiske terroristnet involveret i denne handel.

Hvilke konkrete hasteforanstaltninger agter man at træffe på europæisk plan med henblik på at etablere et effektivt kontrolsystem, som kan forhindre, at immigranter, der er rejst ind i Schengen-området på ulovlige dokumenter, frit rejser omkring i EU og tager fast ophold her?

Svar

(10. december 2001)

Det belgiske formandskab har som et af sine prioriterede spørgsmål opført en mere intensiv bekæmpelse af dokumentsvig, navnlig ved hjælp af bestemmelser til forbedring af det konsulære samarbejde på lokalt plan. På baggrund af begivenhederne den 11. september 2001 holdt Rådet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 en særlig samling, hvor det identificerede mere end 30 foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme. Disse foranstaltninger, som bl.a. vedrører retligt samarbejde og politisamarbejde, skal ligeledes anvendes til at fremskynde etableringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. For så vidt angår grænsekontrollen opfordrede Rådet dels »medlemsstaternes kompetente myndigheder til at forstærke kontrollen ved de ydre grænser og bad politichefernes taskforce om hurtigst muligt at undersøge de nærmere betingelser for en sådan styrkelse samt aflægge rapport

herom på decembersamlingen i Rådet», dels medlemsstaterne til at »udvise den største omhu ved visumudstedelse og med henblik herpå forstærke det lokale konsulære samarbejde«. Rådet anmodede samtidig Kommissionen om »at forelægge forslag med henblik på etablering af et net til udveksling af oplysninger om udstedte visa«. Kommissionen har bekræftet, at den vil fremsætte et sådant forslag samt forslag med henblik på forbedring af visaenes sikkerhedsfeatures gennem ændring af det forslag, der i øjeblikket behandles i Rådet om ændring af forordning nr. 1683/96 om ensartet udformning af visa.

Rådets organer undersøger i øvrigt også, om der er mulighed for at etablere fælles kontorer til udstedelse af visa.

(2002/C 93 E/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2599/01

af Antonios Trakatellis (PPE-DE) til Kommissionen

(19. september 2001)

Om: Driften af Olympic Airways: Privatisering og statsstøtte

Efter de to mislykkede programmer for omstrukturering af det forgældede Olympic Airways (O.A.), hvortil der var blevet ydet statsstøtte af et omfang på ca. en mia. drakmer, ændrede den græske regering sin oprindelige beslutning om at privatisere selskabet gennem en konkurs og opsplitning af selskabet i to selskaber (et aktivt og et passivt) og udbød i maj 2001 majoritetspakken offentligt til salg. Selvom den højestbydende fik tilsagn efter vurdering af de indkomne tilbud, er salgsforhandlingerne stadig ikke indledt. I betragtning af, at der foreligger mange uafklarede punkter i forbindelse med fællesskabsretten, og eftersom den fortsatte drift af Olympic Airways under de givne betingelser vil medføre ny gæld, krav om statsstøtte samt konkurrenceforvridning, bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Har den græske regering overholdt de forpligtelser, som den i henhold til de to omstrukturingsprogrammer har over for Den Europæiske Union, og hvis ikke, hvilke forpligtelser er ikke overholdt?
2. Hvor store beløb i form af statsstøtte eller anden form for støtte fik selskabet tildelt i 2000 og 2001, og blev denne støtte, såsom f.eks. betalingen af O.A.'s gæld til organisationen for lufthavnen i Spata gennem rentefri lån, som blev ydet af den græske stat, meddelt Kommissionen og godkendt af denne i henhold til fællesskabsbestemmelserne?
3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet over for de græske myndigheder med henblik på for det første at sikre, at privatiseringsprocessen fremskyndes, og for det andet, at salget af selskabet sker efter gennemskuelige regler, og at der forelægges oplysninger såsom officielle årsregnskaber fra 1999 og 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(25. oktober 2001)

Kommissionen har nøje fuldt den igangværende privatiseringsproces af Olympic Airways, siden den startede i december 2000. Den har i denne forbindelse fremhævet over for de græske myndigheder, at privatiseringsforløbet fuldt ud skal overholde principperne for gennemsigtighed, neutralitet og ikke diskrimination, og at både processen og selve transaktionen ikke må omfatte nogen statsstøtte. De græske myndigheder har erklæret, at privatiseringsaftalen vil blive behørigt notificeret til Kommissionen.

På baggrund af en klage har Kommissionen anmodet de græske myndigheder om tydeliggørelse af forskellige aspekter af selskabets nuværende situations overensstemmelse med Kommissionens tidligere beslutninger i statsstøttesager, og i en nylig brevveksling spurgte den om betaling af forskellige beløb siden dens beslutning i 1998. Efter det første svar fra de græske myndigheder i august forventer Kommissionen at modtage mere detaljerede oplysninger inden udgangen af oktober. Kommissionen vil derfor først herefter være i stand til at besvare det ærede medlems spørgsmål i detaljer.

(2002/C 93 E/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2610/01**af Christopher Huhne (ELDR) til Rådet**

(20. september 2001)

Om: Procedurer i Rådet

Vil Rådet redegøre for de procedurer, der anvendes, når det træffer afgørelse om ændringsforslag til Kommissionens forslag til henholdsvis direktiver og forordninger, herunder eventuelt bestemmelser vedrørende afstemninger?

Svar

(10. december 2001)

Rådet erindrer det ærede parlamentsmedlem om, at hovedreglen herom findes i EF-traktatens artikel 205, stk. 1, hvori det hedder: »Medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer«. Dette betyder, at andre bestemmelser i traktaten — navnlig bestemmelser, som tillægger Rådet beføjelser — kan foreskrive en anden afstemningsregel, som Rådet skal træffe afgørelse efter.

Hvad angår de afstemningsregler, der anvendes, når Rådet træffer afgørelse om Europa-Parlamentets ændringer ved første- og andenbehandlingen af et forslag til retsakt under hele den fælles beslutningsprocedure, findes disse i EF-traktatens artikel 251.

Den relevante artikel i forbindelse med samarbejdsproceduren er EF-traktatens artikel 252.

For så vidt angår de afstemningsregler, der anvendes i Rådet i forbindelse med ændringer, som foreslås af Europa-Parlamentet i en udtalelse, der afgives inden for rammerne af en høringsprocedure, træffer Rådet afgørelse efter afstemningsreglen i retsgrundlaget for den pågældende retsakt, idet Rådet i henhold til EF-traktaten kun kan ændre Kommissionens forslag mod dennes vilje ved enstemmig vedtagelse (EF-traktatens artikel 250, stk. 1).

Der redegøres for afstemningsregler og spørgsmål vedrørende quorum og repræsentation af et medlem af Rådet i artikel 4 og 11 i Rådets forretningsorden, og reglerne vedrørende skriftlig procedure findes i forretningsordenens artikel 12.

(2002/C 93 E/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2631/01**af Cecilia Malmström (ELDR) til Kommissionen**

(27. september 2001)

Om: Sprogåret 2001

2001 er af EU og Europarådet blevet erklæret for Det Europæiske Sprogår. Sprogåret er viet til alle de sprog, som tales i Europa. De projekter, som modtager bidrag fra Kommissionen i forbindelse med sprogåret, er bortset fra de 11 officielle EU-sprog også islandsk og norsk, andre nationale sprog som irsk og luxembourgsk, mange regionale sprog og mindretalssprog, klassiske sprog og tegnsprog.

Af en eller anden grund ydes der ikke nogen støtte til esperanto. Esperanto blev udformet i 1887 med det formål ved siden af alle andre sprog at skabe et nyt kunstigt, fælles sprog. Eftersom ingen har esperanto som modersmål, burde alle have samme udgangspunkt. I dag taler flere hundrede tusinde mennesker i Europa esperanto.

Derfor bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål: Hvorfor er esperanto ikke omfattet af sprogåret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding*(9. november 2001)*

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1934/2000/EF af 17. juli 2000 om Det Europæiske Sprogår 2001 ⁽¹⁾, indeholdt den beslutning, at de planlagte foranstaltninger skulle dække Fællesskabets officielle sprog samt irsk og luxembourgsk og andre sprog, som medlemsstaterne ville udpege i forbindelse med denne afgørelse. I praksis har ingen medlemsstater sat grænser for, hvilke sprog der kan opnå støtte i forbindelse med dette initiativ. Projekter vedrørende esperanto eller andre kunstsprog blev vurderet efter samme kriterier som andre projekter. Der indgik kun ganske få sådanne ansøgninger, og ingen af dem blev i sidste ende udvalgt til finansiering.

⁽¹⁾ EFT L 232 af 14.9.2000.

*(2002/C 93 E/204)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2633/01****af Gian Gobbo (TDI) til Rådet***(20. september 2001)*

Om: Anti-vestlige demonstrationer i Tyrkiet

De tragiske attentater i USA tvinger EU til at overveje sin udenrigspolitik og navnlig sit forhold til den islamiske verden, der i stadig højere grad er påvirket af en offentlig mening, der er erklæret antivestlig.

Et tankevækkende eksempel på denne holdning oplevedes tirsdag den 11. september i Istanbul, hvor det minuts stilhed, der blev erklæret under fodboldkampen mellem Galatasary og Lazio for at mindes ofrene for attentaterne i New York, blev forhindret af en pibekonzert. Denne beklagelige episode understreger med altid tydelighed den afstand, der er mellem store dele af det tyrkiske samfund og de europæiske værdier og følelser, og den absurditet, der omgiver forslaget om Tyrkiets tiltrædelse af EU.

Vil Rådet bl.a. på denne baggrund anmode de nationale tyrkiske myndigheder om klart at fordømme sådanne anti-vestlige demonstrationer?

Svar*(10. december 2001)*

Forstyrrelsen af det minuts stilhed, der blev erklæret for at mindes ofrene for attentaterne i New York under fodboldkampen mellem Galatsaray og Lazio i Istanbul den 11. september 2001, var afgjort en beklagelig episode. Det står imidlertid fast, at denne linje ikke følges af den tyrkiske regering, som uden forbehold har tilsluttet sig det internationale samfunds harme og solidaritet efter begivenhederne den 11. september. Rådet afviser de konklusioner, som det ærede medlem synes at drage.

*(2002/C 93 E/205)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2654/01****af Mario Mauro (PPE-DE) til Kommissionen***(21. september 2001)*

Om: Overskud af ris

Forvaltningskomiteen for Korn og Ris har truffet en foranstaltning, hvorefter Fællesskabets lagre af uafskallet ris fra 1997 og 1998 vil blive anvendt til foder.

Det drejer sig om ca. 50 000 tons uafskallet ris, svarende til ca. 30 000 tons poleret ris, dvs. en mængde, som ville kunne føde omkring 2-3 mio. mennesker i et år.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der ligger bag denne afgørelse, som ellers ville vække stor undren på baggrund af de bestræbelser, der i øjeblikket gøres for at vinde kampen mod sulten i verden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. oktober 2001)*

For øjeblikket er der ca. 620 000 tons uafskallet ris på interventionslager svarende til ca. 370 000 afskallet ris. De ældste lagre stammer fra 1996- og 1997-høsten.

Generelt er der risiko for, at ris kan forringes efter tre år på lager, og i dette tilfælde vil den miste værdi.

For at undgå en sådan forringelse af de gamle lagre, er det hensigten, at der skal sælges 50 000 tons af den ældste uafskallede ris til foderbrug. Risen vil ikke blive solgt på det normale rismarked, for at kan undgås, at den erstatter ris fra markedet, som derpå må gå til oplagring på interventionslager

Kommissionen har hidtil ikke fundet muligheder for at anvende større mængder ris som fødevarehjælp. En sådan hjælp skal ydes efter principperne for levering af fødevarehjælp.

Hovedprincipperne er følgende:

- den bør ydes efter en officiel anmodning fra de potentielle modtagere
- den bør afpasses efter modtagernes behov og uddeles under omhyggelig hensyntagen til de lokale vaner og modtagernes ernæringsmæssige behov
- tresidede transaktioner og lokale indkøb bør fremmes, og
- den bør ydes efter principperne om afsætning af overskud.

Hvis der fastslås muligheder for at anvende store mængder ris som fødevarehjælp, vil Kommissionen dog stadig have meget betydelige mængder ris til disposition på interventionslager.

(2002/C 93 E/206)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2660/01**af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen***(1. oktober 2001)*

Om: Kreditering af beløb, der hidrører fra bøder betalt af medlemsstaterne

Vil Kommissionen oplyse, om det er korrekt, at en bøde, der opkræves fra en medlemsstat (som f.eks. den bøde, Grækenland for nylig blev idømt), ikke indgår i EU's egne indtægter, men i stedet krediteres den pågældende stats nettobidrag, hvorved hele bødesystemet latterliggøres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer*(12. november 2001)*

Det kan oplyses det ærede medlem, at bøder, der pålægges i henhold til fællesskabsretten, udgør indtægter for Unionens almindelige budget (kapitel 7.1). I henhold til budgettets bruttoprincip bidrager de sammen med de andre kategorier af indtægter, specielt de egne indtægter, der udgør størstedelen heraf, til finansiering af alle udgifter opført på budgettet. Provenuet af bøder anvendes ikke til noget bestemt formål og kan på ingen måde tilbagebetales til eller krediteres den medlemsstat, der har indbetalt det.

(2002/C 93 E/207)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2664/01**af Sérgio Marques (PPE-DE) til Kommissionen**

(1. oktober 2001)

Om: Programmer under mål 1

Den 5. juli 2001 vedtog Kommissionen en meddelelse om kvaliteten af regionaludviklingsprogrammerne under mål 1 for perioden 2000-2006. Meddelelsen, som blev forelagt på det uformelle rådsmøde i Namur, er generelt positiv i sin vurdering, men der omtales også visse problemer.

Blandt disse fremhæves den alt for lange gennemsnitlige behandlingstid af programmerne, at der ikke er indført mere effektive gennemførelsesbestemmelser på nationalt niveau, manglende hensyntagen ved behandlingen af nogle medlemsstaters potentielle effektivitet i form af »konkurrencefilosofi« og endelig forskellig anvendelse fra medlemsstaternes side af de nye bestemmelser om reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter og de territoriale partnere samt civilsamfundet.

I betragtning af, at positive resultater af strukturpolitikken er direkte afhængige af en effektiv og sammenhængende gennemførelse af strukturfondsprogrammerne, hvilke ordninger vil Kommissionen da indføre for at afhjælpe de konstaterede mangler, og hvad er efter dens opfattelse årsagerne til disse mangler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(19. november 2001)

Kommissionens meddelelse af 5. juli 2001 om »Resultaterne af strukturfondenes programmering for perioden 2000-2006 (mål 1)«⁽¹⁾, indeholder de vigtigste oplysninger om de EU-interventioner, der er programmeret under dette mål, idet der lægges stor vægt på de førte forhandlinger med medlemsstaterne og den opnåede EU-merværdi, der kommer til udtryk i planer af bedre kvalitet og ofte væsentlige strategiske ændringer. Selv om forløbet af disse forhandlinger i det store og hele har været positivt, omtaler Kommissionen dog visse vanskeligheder, som har vist sig under forhandlingerne.

For eksempel mener Kommissionen i forbindelse med visse forsinkelser af programmernes vedtagelse, at der må findes en balance mellem den tid, forhandlingerne tager, og kvaliteten af det, de resulterer i, især med hensyn til aspekter som indførelse af passende forvaltnings- og kontrolsystemer, integrering af evaluering i beslutningsprocessen, høring af offentligheden som led i partnerskabet og overholdelse af fællesskabspolitikkerne, navnlig miljø- og konkurrencereglerne. Kommissionen anfører i meddelelsen, at den vil overvåge overholdelsen af de forpligtelser, medlemsstaterne har indgået i så henseende.

Meddelelsen indeholder to vigtige budskaber.

- Siden ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾ har Kommissionen vedtaget ret udtømmende bestemmelser, som giver mulighed for at imødegå en række vanskeligheder, som kunne opstå. Det er bl.a. de to forordninger om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til ovennævnte forordning, for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne⁽³⁾ og proceduren for finansielle korrektioner⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres indsats på de væsentlige områder for at sikre en effektiv udnyttelse af strukturfondene i overensstemmelse med bestemmelserne i disse nye gennemførelsesforordninger, især ved at indføre edb-styrede forvaltningssystemer, også for at undgå forsinkelser i de mellemliggende betalinger. Kommissionen har i sinde at foretage en sammenlignende analyse af de finansielle forvaltningssystemer og kontrolsystemerne for at finde frem til den bedste praksis og fremme nye løsninger på problemer, der opstår på dette område.
- Kommissionen vil forsøge at sørge for, at partnerskaberne kommer til at fungere på tilfredsstillende måde. De skal være så brede som muligt og mere proaktive i forvaltningen af interventionerne og påtage sig et ansvar herfor.

Den tredje rapport om den økonomiske og sociale samhørighed, som normalt vil blive forelagt i begyndelsen af 2004, vil være en passende lejlighed til en vurdering af de lovgivningsmæssige forbedringer, der bør foretages vedrørende strukturfondenes virke i programmeringsperioden 2007-2013. Frem til 2004 vil Kommissionen med støtte fra nationale eksperter, regioner, sammenslutninger m.v. fortsat videreudvikle sine ideer om forskellige aspekter af den fremtidige samhørighedspolitik. I den forbindelse vil Kommissionen igen tage spørgsmålet vedrørende forvaltningen af fondene op til overvejelse, bl.a. med henblik på en forenkling heraf.

(¹) KOM(2001) 378 endelig udg.

(²) EFT L 161 af 26.6.1999.

(³) Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 — EFT L 63 af 3.3.2001.

(⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2001 af 2. marts 2001 — EFT L 64 af 6.3.2001.

(2002/C 93 E/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2665/01

af Brice Hortefeux (PPE-DE) til Kommissionen

(21. september 2001)

Om: Sikkerhed i lufttrafikken

Attentaterne for nylig i USA, som muligvis kan få indvirkninger på det europæiske kontinent, viser, hvor vigtigt spørgsmålet om luftfartssikkerheden er.

Dette spørgsmål vanskeliggøres ved, at Den Europæiske Union ikke har ret mange beføjelser inden for luftfartssikkerheden (blandt de nuværende få beføjelser kan nævnes bagagekontrollen), mens størstedelen af disse beføjelser henhører under medlemsstaterne.

1. Påtænker Kommissionen under disse omstændigheder at udarbejde et »katalog« over konkrete foranstaltninger, der kunne tjene som grundlag for medlemsstaterne?
2. Har Kommissionen til hensigt at fremskynde forslaget om indførelse af et fælles luftfartskontrolsystem i Europa, som kunne muliggøre en samlet forvaltning af det europæiske luftrum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(5. november 2001)

Det er rigtigt, at ansvaret for luftfartssikkerhed indtil nu hovedsagelig ligger hos de nationale myndigheder og reguleres i overensstemmelse med internationale normer, krav og anbefalet bedste praksis, selv om nogle aspekter af fællesskabslov behandler dette spørgsmål indirekte. Begivenhederne den 11. september 2001 viser, at medlemsstaterne nu alle står over for samme terrortrussel og derfor må udarbejde en kollektiv reaktion, der bygger på fælles forebyggende foranstaltninger.

Kommissionen foreslog den 10. oktober 2001 at vedtage og håndhæve fælles europæiske sikkerhedsbestemmelser for civilluftfart ved hjælp af Parlamentets og Rådets forordning (¹). Hvis disse bestemmelser indarbejdes i fællesskabsret bliver det muligt at anvende dem effektivt og denne proces skal kontrolleres løbende.

De fælles bestemmelser omfatter:

- kontrol af adgang til følsomme områder i lufthavne og fly
- kontrol med passagerer og deres håndbagage
- kontrol og overvågning af bagage i lastrummet
- kontrol med fragt og post
- uddannelse af personalet på jorden
- definition og specifikationer for udstyr til ovennævnte kontrol
- klassificering af våben og andre ting, som det er forbudt at bringe ombord på fly eller tage med i følsomme områder i lufthavnen.

Disse bestemmelser sigter på øget kontrol af både internationale og indenlandske fly.

Da de normer, der skal gennemføres, er særdeles tekniske, foreslår Kommissionen, at den får de nødvendige beføjelser til at vedtage de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger indføres gradvist og på realistisk vis for at tage hensyn til den tid, der er nødvendig for at uddanne personale og ændre infrastrukturen. Medlemsstaterne er i tilfælde af en mere specifik trussel i stand til at vedtage særlige foranstaltninger. Kommissionen har selv til hensigt at sikre, at EF-foranstaltninger kan udvikles på linje med enhver form for trussel.

Endvidere er man ved at skabe en mekanisme til at kontrollere anvendelsen af disse bestemmelser på stats- og regeringsoverhovedernes anmodning. Kommissionen foreslår i sin forordning, at mekanismerne i fremtiden bygger på etablering af et kvalitetskontrollsystem, som skal gennemføres af en national myndighed, der udpeges af medlemsstaterne. Det system, de nationale myndigheder opretter, overvåges af uddannede multinationale inspektørhold, som støttes af et inspektionsorgan, der skabes i Kommissionen.

Kommissionen vedtog samme dag en pakke foranstaltninger om det fælles luftrum, som bl.a. omfatter et forslag til forordning vedrørende integreret forvaltning af det europæiske luftrum⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(2001) 575 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2001) 564 endelig udg.

(2002/C 93 E/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2670/01
af Ioannis Averoff (PPE-DE) til Kommissionen

(2. oktober 2001)

Om: Støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i Grækenland

I henhold til Rådets nye forordning om den fælles markedsordning for vin (forordning (EF) nr. 1493/1999⁽¹⁾ af 17. maj 1999) er medlemsstaterne berettigede til en vis økonomisk støtte pr. år til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer. Grækenland modtog ingen støtte for produktionsåret 2000/2001.

1. Hvad er årsagerne til, at Grækenland ikke har modtaget støtte for produktionsåret 2000/2001? Er det sandt, at det skyldes forsinkelser i forbindelse med udformningen af en plan og en oversigt over produktionskapaciteten? Kender Kommissionens tjenestegrene årsagerne til disse forsinkelser?

2. Mener Kommissionen, at den plan og den oversigt, som Grækenland har forelagt, skaber sikkerhed for en effektiv omstrukturering af vindyrkningsarealerne i Grækenland og gør det muligt at forbedre den græske vindyrknings konkurrenceevne?

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. november 2001)

Ved Kommissionens beslutning 2000/503/EF af 25. juli 2000 om den vejledende fordeling af støttebeløb mellem medlemsstaterne for et bestemt antal hektarer i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for markedsåret 2000/2001⁽¹⁾ fik Grækenland tildelt 8 280 000 EUR svarende til et minimum på 1162 ha for produktionsåret 2000/2001 i henhold til artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽²⁾.

De græske myndigheder sendte Kommissionen den oversigt over vinproduktionskapaciteten, der skal fremlægges, før der kan udbetales EU-støtte, ved brev af 25. juni 2001. Kommissionen traf derefter afgørelse den 18. juli 2001.

Grækenland har ikke modtaget støtte for produktionsåret 2000/2001, fordi landet pr. 30. juni 2001 ikke havde udnyttet de EU-midler, det havde fået stillet til rådighed. Grækenland har ikke gjort brug af den mulighed, som gennemførelsesforordningen (Kommissionens forordning (EF) nr. 1227/2000 af

31. maj 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår produktionskapacitet⁽³⁾) giver medlemsstaterne for delvis udnyttelse (højst 75 %) indtil 15. oktober 2001 af EU-midler, der ikke var udnyttet pr. 30. juni. Grækenland har fået tildelt 7,323 mio. EUR for 3 028 ha for regnskabsåret 2002.

2. Ansvar for omstrukturingsplanerne påhviler medlemsstaterne i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1493/1999. Kommissionen har ikke oplysninger, som sætter den i stand til at forudsige, på hvilken måde anvendelsen af omstrukturings- og omstillingsplaner vil kunne forbedre vindyrkningens konkurrenceevne i de enkelte medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 201 af 9.8.2000.

⁽²⁾ EFT L 179 af 14.7.1999.

⁽³⁾ EFT L 143 af 6.6.2000.

(2002/C 93 E/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2711/01

af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(3. oktober 2001)

Om: Den måde en producentgruppe under landbrugskooperativet i Gastouni fungerer på

Ifølge dokument nr. 384498 af 17. juli 2001 fra plantedirektoratet under landbrugsministeriet i Grækenland er det i en udvalgsberetning vedrørende driften af »landbrugskooperativet i Gastouni – producentgruppen for industritomater« blevet konstateret, at den ovennævnte producentorganisation ikke fungerer ifølge fællesskabsforordningerne og de nationale bestemmelser.

Det konstateres især, at:

- a) der er ikke sikret demokratisk beslutningstagning (forordning 412/97/EF⁽¹⁾, artikel 3), eftersom de beslutninger, bestyrelsen træffer, ikke er baseret på den særlige vedtægt;
- b) der findes ingen medlemsfortegnelse, som er godkendt af byretten;
- c) der er ingen særskilt konto for »landbrugskooperativet i Gastouni – producentgruppen for industritomater«, men producentgruppen har regnskaber og bankkonto fælles med landbrugskooperativet i Gastouni, og midlerne i driftsfonden kan således også bruges til at finansiere landbrugskooperativet i Gastounis aktiviteter;
- d) foranstaltningerne i driftsprogrammet (administrativt personale, materialeforvaltning osv.) omfatter også landbrugskooperativet i Gastounis virksomhed;
- e) kravene i forordning 2201/96/EF⁽²⁾ og i afgørelse nr. 351665 af 20. april 2000 fra landbrugsministeriet vedrørende produktion og afsætning af industritomater bliver ikke overholdt ifølge kontrolrapporten af 14. marts 2001 fra tremandsudvalget under direktoratet for landbrugsudvikling. På grund af disse mangler har det kompetente direktorat fra 1997 indtil 2000 ikke udbetalt midler til driftsprogrammet med det resultat, at bidrag fra Fællesskabet i en samlet størrelsesorden af i alt 170 mio. GRD ikke er blevet udbetalt, hvorimod medlemmerne af landbrugskooperativet i Gastounis producentorganisation har måttet betale deres medlemsbidrag, eftersom foranstaltningerne under driftsprogrammet er medfinansieret.

Skønt landbrugsministeriet er vidende om disse forhold, er der ikke taget nogen skridt til at få det ovennævnte kooperativ til at overholde fællesskabsforordningerne og de nationale bestemmelser.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at få dette kooperativ til at rette sig efter fællesskabslovgivningen?

⁽¹⁾ EFT L 62 af 4.3.1997, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(6. november 2001)*

Kommissionen er bekendt med situationen i producentsammenslutningen Gastouni.

Kommissionen tager kontakt med de nationale myndigheder for at indhente oplysninger om situationen i denne producentsammenslutning og vurdere, hvad der skal gøres.

Kommissionen vil holde det ærede medlem underrettet om resultatet af sin efterforskning.

(2002/C 93 E/211)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2712/01
af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen***(3. oktober 2001)*

Om: Ødelæggelse af en biotop under Natura 2000-nettet i Elafonissos på Kreta

I Elafonissos på Kreta (Chania amt) i et område, som er beskyttet af Natura 2000-nettet, og som er blevet optaget i Life-programmet, har Pelekanos kommune i sommeren 2001 iværksat arbejder med henblik på opførelse af en parkeringsplads. Dette medfører, at en vigtig biotop bliver ødelagt, hvilket har fået beboerne til at reagere.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe, for at den pågældende biotop, som er beskyttet af Natura 2000-nettet, kan blive bevaret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström*(12. november 2001)*

Den græske ø Elafonissos og kyststrækningen over for denne er af de græske myndigheder begge officielt blevet foreslået udnævnt til lokaliteter af fællesskabsbetydning (kodenumre hhv. GR 4340002 og 4340015) som led i det europæiske økologiske Natura 2000-net i medfør af habitat-direktivet (Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter)⁽¹⁾. Desuden var der allerede forinden blevet udarbejdet en række forvaltningsmæssige foranstaltninger for Elafonissos' vedkommende som led i et LIFE-Nature projekt.

Ansvar for bevaring af dette område påhviler de græske myndigheder, som skal træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge, at de aktiviteter, der finder sted, ikke medfører en forringelse af området. Blandt andet skal der tages hensyn til den udarbejdede forvaltningsplan.

Det ærede medlem anmodes derfor venligst om at fremkomme med mere nøjagtige enkeltheder vedrørende dette spørgsmål, så Kommissionen kan foretage den nødvendige efterforskning og herigennem blive i stand til at besvare spørgsmålet.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(2002/C 93 E/212)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2719/01
af Marco Formentini (ELDR) til Kommissionen***(26. september 2001)*

Om: Formodning om overtrædelser af direktiv 92/43/EØF

I kommunen Carrosio og Gavi (Piemonte-regionen) er der opstået alvorlige spændinger, fordi påbegyndelsen af mineaktivitet truer med at få følgende virkninger:

- ødelæggelse af kilder, hvorfra kommunen Carrosio (hele kommunen) og Gavi (en del af kommunen) henter deres drikkevand
- byggearbejder nær en erstatningsvandledning på området Capanne di Marcarolo-parken.

Hele ovennævnte arbejde er blevet godkendt på regionalt plan på trods af betydelige overtrædelser af bestemmelser, som var blevet fastlagt i forskellige retsakter af både den nationale regering og regionale myndigheder.

Da arbejdet er umiddelbart forstående, og da det vil være vanskeligt om ikke umuligt at udbedre virkningerne heraf, agter Kommissionen da at tage sig af spørgsmålet og træffe passende foranstaltninger over for regionalforvaltningen i Piemonte for at forebygge den af befolkningen og lokalforvaltningen frygtede ødelæggelse af landskabet?

Drejer det sig i dette særlige tilfælde ikke om en krænkelse af direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(22. oktober 2001)

I henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ gælder det, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse hertil (»VVM«). De klasser af projekter, der er omfattet af direktivet, er opført i de to bilag hertil. Projekter opført i bilag I kræver obligatorisk en VVM-procedure. I henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, gøres projekter af de klasser, der er opført i bilag II, til genstand for en »VVM«, når medlemsstaterne skønner, at deres særlige kendetegn måtte gøre dette påkrævet.

I medfør af Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾, for så vidt angår de projekter, der er anført i bilag II, er medlemsstaterne forpligtet til ved hjælp af en gennemgang af hver enkelt sag for sig eller i henhold til tærskler eller kriterier, som medlemsstaterne selv fastsætter, at afgøre, om et bestemt projekt skal gøres til genstand for en »VVM«. Dog er de projekter, hvortil anmodningerne om tilladelse til igangsættelse er blevet indgivet til den kompetente myndighed inden den 14. marts 1999, fortsat omfattet af bestemmelserne i Rådets direktiv 85/337/EØF før ændringerne.

På grundlag af de informationer, det ærede medlem er fremkommet med, kan det arbejde, hans forespørgsel gælder, i givet fald henhøre under enten det område, der er dækket af punkt 2 (udvindingsindustrier) i bilag II til direktiv 85/337/EØF før ændringerne, eller punkt 19 (stenbrud og åbne mineskakter, hvor lokalitetens overflade er større end 25 hektar, eller udvinding af tørv, hvor lokalitetens overflade overstiger 150 hektar) i bilag I til direktiv 85/337/EØF, som ændret ved direktiv 97/11/EF, eller punkt 2 (udvindingsindustrier) i bilag II til direktiv 85/337/EØF, som ændret ved direktiv 97/11/EF.

Desuden fremgår det af det ærede medlems informationer, at projektet må forventes at kunne få betydelig indvirkning på visse lokaliteter, som er dækket af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

I henhold til artikel 6, stykke 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF, for så vidt angår de lokaliteter, der i medfør af den procedure, der er foreskrevet i direktivet, vil blive optaget på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, og som vil blive udnævnt til særlige bevarelsesområder, skal alle de planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer eller projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Dog er den ovennævnte bestemmelse på indeværende tidspunkt endnu ikke fuldt ud bindende. Den nævnte procedure, i henhold til hvilken de pågældende lokaliteter af fællesskabsbetydning udvælges fra en liste over foreslåede lokaliteter af fællesskabsbetydning, hvorefter de udpeges som værende særligt beskyttede områder, er endnu ikke blevet afsluttet. De lokaliteter, der for øjeblikket er omfattet af direktivet, herunder dem, som det ærede medlem nævner, befinder sig stadigvæk på det stadium, hvor de er at betragte som foreslåede lokaliteter. For så vidt angår de nævnte foreslåede lokaliteter, har medlemsstaterne en række forpligtelser med hensyn til at handle sådan, at det herved sikres, at direktivets målsætninger ikke tilsidesættes. Herunder tilrådes det navnlig, at de i det mindste afholder sig fra alle de aktiviteter, der kan bevirke en forringelse af lokaliteten.

I det foreliggende konkrete tilfælde, hvor Kommissionen ikke kender noget til den situation, det ærede medlem har beskrevet, vil den tage alle nødvendige skridt med henblik på at indhente detaljerede oplysninger herom og inden for de beføjelser, den har fået overdraget i medfør af EF-traktaten, sikre, at fællesskabsretten overholdes behørigt.

Skulle Kommissionen få underretning om, at fællesskabsretten i det foreliggende tilfælde er blevet overtrådt, vil den i sin egenskab af EF-traktatens vogter ikke tøve med at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder overtrædelsesprocedurer i henhold til artikel 226 (fhv. artikel 169) i EF-traktaten, med henblik på at sikre, at den pågældende fællesskabslovgivning overholdes behørigt.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ EFT L 73 af 14.3.1997.

(2002/C 93 E/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2720/01

af Niels Busk (ELDR) til Kommissionen

(26. september 2001)

Om: Produktionsafgift i Frankrig

Ifølge »Journal Officiel de la Republique Française« af 24. december 1995 afkræver Interbev ud over den faste produktionsafgift på slagtecreaturer også en afgift på 0,084 FRF på importeret oksekød (fransk oksekød er forudsat dækket via produktionsafgiften på slagterierne).

Finder Kommissionen det i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, at oksekød produceret i andre EU-lande pålægges en ekstra produktionsafgift, som ikke pålægges nationalt produceret kød, når der i forvejen er pålagt afgift i afsenderlandet?

Finder Kommissionen det i overensstemmelse med GATT-aftalen, at oksekød fra tredjelande pålægges en produktionsafgift ud over de internationalt aftalte importbelastninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(6. november 2001)

Kommissionen er bekendt med indholdet i den franske lovgivning, som omtales af det ærede medlem. Den har derfor henvendt sig til de franske myndigheder, for at disse kan oplyse om enkelthederne i forbindelse med den afgift, der her er tale om. Da det drejer sig om en skattelignende afgift, der tilsyneladende skal finansiere brancheorganisationen Interbev, behandles spørgsmålet for øjeblikket i forbindelse med bestemmelserne om statsstøtte på landbrugsområdet. I henhold til Kommissionens faste praksis betragtes en afgift, som også pålægges de importerede varer fra andre medlemsstater, normalt som identisk med en toldafgift eller som en diskriminerende afgift i henhold til Domstolens retspraksis.

Da Kommissionen for øjeblikket behandler sagen, kan den ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om præcise enkeltheder i forbindelse med afgiften og om eventuelle virkninger af denne på konkurrencen, dvs. på handelen i og uden for EU. Kommissionen informerer det ærede medlem om resultatet af behandlingen af sagen.

Hvad angår afgifter på varer fra tredjelande, ser Kommissionen ikke nogen grund til at mene, at foranstaltningerne ikke skulle være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til GATT/WTO-bestemmelserne særlig artikel II og III i GATT-aftalen fra 1994.

(2002/C 93 E/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2723/01

af Jean-Louis Bernié (EDD) til Kommissionen

(26. september 2001)

Om: Natura 2000 — Habitatdirektivet — Frankrig — Annullering af fremsendelsen af forslag til franske habitatområder — høring af og hensyntagen til den lokale befolknings mening

I Frankrig har Statsrådet ved dom af 27. september 1999 (sag nr. 1946448) annulleret de første fremsendelsesafgørelser, hvorved miljøministeren underrettede Kommissionen om listen over 534 områder, der kunne indgå i Natura 2000 (afgørelser af 16. oktober, 3. december og 9. december 1997).

Statsrådet har for anden gang i træk irttesat Miljøministeriet ved dom af 22. juni 2001 (sag nr. 219995), fordi dette på trods af påstand om det modsatte ikke har kunnet føre bevis for, at det rent faktisk havde gennemført den høringsprocedure, der er foreskrevet i fransk lovgivning, forud for fremsendelsen til EU.

Den franske miljøminister er nu tvunget til at gennemføre en egentlig, lokal høringsprocedure, inden en ny fremsendelse. Men vil han virkelig tage hensyn til lokalbefolkningernes mening? I Frankrig har repræsentanter for ejerne, forvalterne og brugerne af hovedparten af områderne, der hidtil ikke har været omfattet af nogen streng lovbeskyttelse af naturreservattypen, næsten enstemmigt udtalt, at de er modstander af, at deres område foreslås som et område, der bør anerkendes som værende af interesse for Fællesskabet. Den franske miljøminister har ikke taget hensyn til deres negative udtalelser og har fremsendt disse områdeforslag til Kommissionen.

Kræver gennemførelsen af offentlige politikker vedrørende miljø og egnsudvikling, herunder navnlig Natura 2000-nettet, en direkte høring af de lokale befolkninger, herunder navnlig ejerne, forvalterne og brugerne?

Hvad angår udviklingen på EU-plan, for så vidt angår hensyntagen til lokalbefolkningernes mening (navnlig integration af Århus-konventionen), bedes Kommissionen oplyse, i hvilket omfang medlemsstaterne skal tage hensyn til lokalbefolkningernes udtalelse, når de fremsender forslag til områder, der kunne indgå i Natura 2000-nettet, herunder især når repræsentanter for ejerne, forvalterne og brugerne enstemmigt går imod disse forslag.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(25. oktober 2001)

Ifølge de informationer, der er tilgået Kommissionen, har det franske statsråd ved dom af 27. september 1999 annulleret fremsendelsen til Kommissionen af en liste over 534 lokaliteter, som af de franske myndigheder var foreslået optaget i Natura 2000-nettet, som følge af manglende overholdelse af den foreskrevne høringsprocedure. Denne situation har til dato ikke været genstand for nogen officiel meddelelse til Kommissionen fra de franske myndigheders side.

For så vidt angår etableringen af Natura 2000-nettet, er der i Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾, som blev vedtaget enstemmigt af Rådet i 1992, fastsat beskyttelsesmålsætninger for naturområder af fællesskabsbetydning. Men ligesom det er tilfældet med alle andre direktiver, er det overladt til medlemsstaterne at vælge de midler, der skal benyttes til at nå disse mål. Udvælgelsen og afgrænsningen af lokaliteterne samt procedurerne for høring af de berørte parter på lokalt plan henhører under de nationale myndigheders kompetence.

FN/EØF-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens deltagelse i beslutningsprocessen samt adgang til domstolene på miljøområdet er endnu ikke blevet ratificeret af hverken Fællesskabet eller Frankrig. Følgelig er de forpligtelser, som følger af konventionen, endnu ikke gældende.

Hvorom alting er, indeholder konventionen ingen speciel forpligtelse til at høre offentligheden i tilfælde som det foreliggende.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(2002/C 93 E/215)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2727/01
af Bernd Lange (PSE) til Kommissionen**

(5. oktober 2001)

Om: Bortskaffelse af affald i Chalkidiki, Grækenland

Jeg har fået nys om eventuelle overtrædelser af Fællesskabets miljøbeskyttelses- og sundhedsbestemmelser i Chalkidiki i Grækenland. Der skal regelmæssigt være blevet udledt gylle i det åbne hav i nærheden af badestrande. Endvidere skal gylle og forskellige andre former for affald være blevet deponeret i udtørrede flodsenge.

Har Kommissionen kendskab hertil? Hvilke skridt tages der i bekræftende fald?

Vil Kommissionen i benægtende fald foretage en undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(12. november 2001)

Badevandskvaliteten i den græske region Chalkidiki overvåges i overensstemmelse med badevandsdirektivet ⁽¹⁾. På 75 forskellige strande i området undersøges vandkvaliteten gennem hele badesæsonen. I henhold til disse målinger har badevandets kvalitet været glimrende på alle lokaliteter siden 1993.

Kommissionen kender intet til konkrete tilfælde, hvor gylle eller affald skulle være blevet udledt i havet eller dumpet i udtørrede flodlejer. Den vil være taknemmelig for at modtage yderligere informationer vedrørende disse aktiviteter (tidspunkt, lokalitet og omfang). Når disse informationer foreligger, vil Kommissionen bedre være i stand til at følge sagen op over for de stedlige myndigheder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand, EFT L 31 af 5.2.1976.

(2002/C 93 E/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2733/01

af Sebastiano Musumeci (UEN) til Kommissionen

(5. oktober 2001)

Om: Beslaglæggelse af et motorfiskefartøj i Den Sicilianske Kanal

I adskillige år har de tunesiske myndigheder foretaget uberettigede beslaglæggelser af sicilianske fiskefartøjer i det internationale farvand i Den Sicilianske Kanal, hvorved de således har overtrådt de grundlæggende principper i den internationale havret. Sidste uge blev endnu et motorfiskefartøj fra Mazara del Vallo, den mest betydningsfulde italienske havn, beslaglagt af ovennævnte nordafrikanske myndigheder. Disse beslaglæggelser medfører en alvorlig økonomisk byrde for de sicilianske fiskere.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse:

1. Om den har kendskab til ovenstående alvorlige problemer? Om den kan gribe ind for at udvirke, at sådanne uheldige episoder aldrig mere finder sted?
2. Hvilke nye bestemmelser agter Kommissionen at indføre vedrørende fiskeriet i Middelhavsområdet og i særdeleshed vedrørende problemerne i forbindelse med fiskeriet i Den Sicilianske Kanal, hvoraf det vigtigste er det internationale partnerskab med grænselandene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(6. november 2001)

Kommissionen har kendskab de hændelser, som sicilianske fiskerfartøjer, der sejler i internationalt farvand i Den Sicilianske Kanal, har været udsat for i flere år.

Kommissionens tjenestegrene har for nylig undersøgt Kommissionens muligheder for at gribe ind i sådanne hændelser (se Kommissionens arbejdsdokument om det ansvar, der for tiden påhviler Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med fiskeriaftalerne med tredjelande ⁽¹⁾). Denne undersøgelse er også blevet sendt til parlamentet, hvor den blev drøftet i Fiskeriudvalget). Selv om denne undersøgelse i første række vedrører hændelser, der finder sted i forbindelse med fiskeriaftaler, berører den også Kommissionens muligheder for at gribe ind over for sådanne hændelser uden for en fiskeriaftale, hvilket er tilfældet med Tunesien. I denne forbindelse konstateres det i ovennævnte arbejdsdokument efter en analyse af de implicerede parter, nemlig flagstatens, Kommissionens og redernes kompetencer, at Kommissionen ikke er involveret og derfor ikke har kompetence til at gribe ind i tilfælde af opbringning af fiskerfartøjer i en sådan situation.

Tunesien kunne dog på grund af sin geografiske beliggenhed og landets potentielle marine og økonomiske ressourcer være et af de få lande ved Middelhavet, der potentielt kunne være interesseret i en bilateral aftale med Fællesskabet. Fællesskabet er parat til sammen med de tunesiske myndigheder at undersøge de potentielle udviklingsmuligheder ved et bilateralt fiskerisamarbejde. På samme tid er Fællesskabet interesseret i at udvide fiskerisamarbejdet i Middelhavsområdet. I denne forbindelse arbejder det sammen med de tunesiske myndigheder om en reform og modernisering af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), der er den eneste regionale organisation i Middelhavsområdet, der kan arbejde på at etablere en multilateral ramme for forvaltning af fiskeressourcerne i dette område og bidrage til at forstærke det internationale samarbejde mellem Middelhavslandene.

(¹) SEK(2000) 1943.

(2002/C 93 E/217)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2737/01

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. oktober 2001)

Om: Ekstremt høje bygninger og foranstaltninger mod deres sårbarhed ved brande, eksplosioner og påflyvninger

1. Er Kommissionen klar over, at der de seneste ti år ikke kun i New York, men også andre steder i verden, og navnlig i europæiske byer som Rotterdam og Frankfurt am Main, er opført bygninger på langt over 50 til 100 meter, og at især store virksomheder mener, at det bidrager til deres prestige, hvis det lykkes dem at slå nationale og kontinentale rekorder eller verdensrekorder i højhusbyggeri?

2. Kan Kommissionen bekræfte, at der med de stadig højere bygninger ikke kun er voksende fare for, at de vælges som angrebsmål, fordi de er så kendte og sårbare, men at der også kan opstå katastrofer ved uforsætlige påflyvninger, utilstrækkelige nødudgange i tilfælde af brand og eksplosioner og sammenstyrtninger på grund af jordskælv eller materialetræthed forårsaget af forældelse, der optræder i forbindelse med moderne materialer som stål og beton, der ikke har været anvendt eller stået deres prøve i århundreder?

3. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange bygninger på 150 meter eller derover der i mellemtiden er opført i de 15 EU-medlemsstater?

4. Finder Kommissionen det ønskværdigt, at der på EU-plan vedtages fælles minimumsnormer for sikkerheden i forbindelse med højhuse?

5. Finder Kommissionen det ønskværdigt, at der af hensyn til sikkerheden og sårbarheden vedtages grænser for højden på bygninger på f.eks. 50, 100 eller højst 150 meter, således at bygninger ikke let kan blive ofre for angreb eller andre katastrofer?

6. Hvordan vil Kommissionen under henvisning til punkt 4 og 5 bidrage til at øge sikkerheden?

(2002/C 93 E/218)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2738/01

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. oktober 2001)

Om: Ekstremt høje sårbare bygninger og normer for deres bærende konstruktioner og nedrivning

1. Kan Kommissionen bekræfte, at det ikke på traditionel vis var en kerne med trappeopgange og elevatorskakter, der gav stabilitet til World Trade Centers tårne i New York, der blev tilintetgjort den 11. september, men at ståltragere i ydermurene tjente som bærende konstruktioner for etageadskillelser af beton, og at disse på grund af deformering som følge af overophedning eller beskadigelse af ydermurene eller på grund af overbelastning kunne miste fæstet og falde ovenpå hinanden?

2. Anvendes den i punkt 1 nævnte byggemåde kun i USA, eller findes der også i EU-medlemsstaterne lignende bygninger eller planer om opførelse heraf?
3. Vil høje bygningers stabilitet og dermed deres evne til at modstå sammenstyrtning ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, forøges, hvis de bærende konstruktioner udgøres af en kombination af kerne og ydermure?
4. Hvis der ikke findes bestemmelser om, at bærende konstruktioner i ekstremt høje bygninger skal være så sikre som muligt, vil Kommissionen da tage skridt til at indføre fælles mindstenormer på EU-plan?
5. Er der allerede i tilstrækkelig grad taget højde for, hvordan disse høje bygninger midt i tætbebyggede omgivelser kan nedrives, når de er udtjent, og hvordan antallet af etager i eksisterende bygninger om ønsket kan reduceres af hensyn til sikkerheden, uden at dette arbejde resulterer i sammenstyrtede etager, hvilket ville frembyde en fare for omgivelserne?
6. Hvis der ikke findes bestemmelser om sikkerheden i forbindelse med nedrivningen af ekstremt høje bygninger, vil Kommissionen da tage skridt til at indføre fælles mindstenormer på EU-plan, således at der allerede ved opførelsen kan tages højde for en sikker nedrivning?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-2737/01 og E-2738/01**

(27. november 2001)

Efter at have konsulteret forskellige eksperter og relevant litteratur kan Kommissionen bekræfte, at de bærende konstruktioner i World Trade Centers to tvillingetårne i New York var ens og bl.a. omfattede en solid central kerne med elevatorskakte, trapper, ventilationsanlæg osv., der tjente som stabiliserende element i tilfælde af horisontal påvirkning. Etageadskillelserne af stål støttedes af denne kerne og af bærende elementer indbygget i facaden. Begge støttesystemer er nødvendige, hvis en konstruktion af sådanne dimensioner skal være sikker og funktionsdygtig.

Den konstruktionsmetode, der blev anvendt til tvillingetårnene, er anvendt adskillige gange i USA, hvorimod konstruktionsmetoderne i forbindelse med højhusbyggeri i Europa primært er baseret på betontechnologi. Kommissionen kender ikke til højhusbyggeri konstrueret uden stabiliserende foranstaltninger.

Meget få bygningsværker er konstrueret til at kunne modstå en påvirkning som den, World Trade Center-tårnene udsattes for den 11. september 2001. Der skal en meget grundig undersøgelse til for at forstå den komplekse kæde af begivenheder, der førte til de to bygningers kollaps. Den vil kunne give vigtige oplysninger, som vil få indflydelse på fremtidens konstruktions- og beregningsmetoder og byggeforskrifter.

Tidsrummet fra sammenstødet indtil sammenstyrtningen var 47 minutter for sydtårnets vedkommende og 1 time og 44 minutter for nordtårnets vedkommende. Det er derfor sandsynligt, at sammenstyrtningen snarere skyldtes varmen fra branden, som svækkede stålets styrke, end sammenstødet fysiske påvirkning af tårnkonstruktionen.

Kommissionen er klar over, at der i en lang række byer i medlemsstaterne er opført højhuse i overensstemmelse med de gældende nationale og/eller lokale byggeforskrifter, som omfatter de sikkerhedskrav og andre væsentlige krav, der vedrører sådant byggeri. Kommissionen har ikke nogen fortegnelse over disse konstruktioner eller deres karakteristika, eftersom den ikke har nogen kompetence på dette område.

Fællesskabets kompetence vedrørende de lovgivningsmæssige aspekter af byggeri er begrænset til indre markeds-aspekterne af byggevarer, hvorimod byggeforskrifter, herunder sikkerhedsbestemmelser, forbliver et nationalt anliggende. I den forbindelse vil grænsen for, hvor høje bygninger må være — set ud fra et sikkerhedssynspunkt eller ud fra andre synsvinkler — fortsat være medlemsstaternes ansvar. Det siger sig selv, at højden er en af de vigtigste parametre, der skal tages hensyn til, når en bygnings sikkerhed skal vurderes, især den mekaniske modstandsdygtighed og stabilitet og sikkerheden i tilfælde af brand.

Medlemsstaterne har også som en del af deres byggelovgivning forskrifter for nedrivning af bygninger. Kommissionen behandler dette spørgsmål inden for rammerne af både sin konkurrencepolitik og sin miljøpolitik. En taskforce bestående af repræsentanter for Kommissionen, medlemsstaterne og industrien har inden for rammerne af meddelelsen om bygge- og anlægsindustriens konkurrenceevne⁽¹⁾ taget forskellige aspekter af nedrivning af bygningskonstruktioner op. Slutrapporten indeholder en række anbefalinger til konstruktørerne, industrien og de offentlige myndigheder.

Hvad angår et eventuelt behov for europæiske minimumsstandards for bygningers sikkerhed kan Kommissionen oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at den sammen med Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) er ved at udarbejde et sæt konstruktions- og beregningsmetoder med betegnelsen Eurocodes. De første Eurocode-standards forventes at være klar ved udgangen af 2001, mens de resterende otte vigtige standarder skulle blive færdiggjort i løbet af 2002. Medlemsstaterne vil imidlertid stadig være ansvarlige for indførelsen af nationale sikkerhedsstandards. Det endelige mål er af få udarbejdet en europæisk metodologi for vurdering af sikkerheden.

⁽¹⁾ KOM(97) 539 endelig udg.

(2002/C 93 E/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2748/01

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Huller i Schengen-kontrollen

Politiet i Södermalm, Stockholm, oplyser, at det i sommeren 2001 har pågrebet flere personer, som er kommet ind i Schengen-området via Paris, men som har manglet indrejsestempler i deres pas. En betjent nævnte som eksempel to personer fra Chile, som fløj fra Santiago via Paris til Arlanda med Air France. De havde begge udrejsestempler fra Santiago. En af de pågældende havde forbud mod indrejse i Schengen-området. I grænsekontrollen i Arlanda lufthavn har man også haft sager, hvor amerikanske statsborgere er rejst ind i Sverige via Paris, uden forudgående kontrol i Charles de Gaulle-lufthavnen.

Ifølge de oplysninger, politiet i Stockholm har fået, savner Paris og Milano både personale, udstyr og rutiner til at kunne overholde Schengen-aftalen. Det er ikke usandsynligt, at den internationale kriminalitet allerede har opdaget og udnyttet dette forhold.

Hvad gør Kommissionen for at løse sådanne problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(29. oktober 2001)

Kommissionen kender ikke til de forhold, det ærede medlem henviser til.

Den vil tage kontakt med de svenske myndigheder for at få yderligere oplysninger, således at den med fuldt kendskab til situationen vil kunne rejse spørgsmålet over for de franske og de italienske myndigheder.

(2002/C 93 E/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2749/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(9. oktober 2001)

Om: Antibiotika i dyrefoder

Sverige havde i henhold til tiltrædelsestraktaten ret til et bevare sit nuværende forbud mod anvendelse af antibiotika, kemoterapeutika, kocidiostatika og vækstfremmende stoffer i foder til om med 31. december 1998. Der arbejdes i øjeblikket i EU på at omvurdere disse særlig farlige antibiotiske stoffer, og seneste den 1. oktober 2003 skal samtlige sådanne stoffer være omvurderet. Kommissionen traf lige inden årsskiftet 1998-1999 beslutning om, at fire typer af antibiotika skulle forbydes i foder. I Sverige er der imidlertid forbud mod yderligere fire typer af antibiotika, og landet har derfor påberåbt sig den klausul om beskyttelse af menneskers og dyrs helbred, der findes i Rådets direktiv 70/524/EØF⁽¹⁾ om tilsætningsstoffer til foderstoffer. Sverige overdrog Kommissionen dokumentation, som denne skulle evaluere.

Hvad er resultatet af denne evaluering blevet?

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(20. november 2001)

Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽¹⁾ gennemgået den dokumentation, Sverige har fremlagt, og har konsulteret medlemsstaterne i Den Stående Foderstofkomité og Den Videnskabelige Komité for Foder.

Evalueringen i Den Videnskabelige Komité for Foder blev imidlertid overskygget af den generelle rapport om antimikrobiel resistens, som blev vedtaget i juni 1999 af Den Videnskabelige Styringskomité. I rapporten anbefalede man en gradvis nedskæring og et endeligt stop for brug af antibiotika som vækstfremmere. Kommissionen har skønnet, at det var nødvendigt at ændre direktiv 70/524/EØF i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i direktivet. Denne aktion udgør en del af Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed.

I øjeblikket er der ved at blive udarbejdet et udkast til et forslag om tilsætningsstoffer til foder til vedtagelse af Kommissionen i begyndelsen af 2002. Forslaget vil bl.a. fastsætte bestemmelser om en gradvis fjernelse af alle antibiotika, der bruges som vækstfremmere i EU.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, som ændret ved Rådets direktiv 1999/20/EF af 22. marts 1999, EFT L 80 af 25.3.1999.

(2002/C 93 E/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2751/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(9. oktober 2001)

Om: Bestråling af levnedsmidler

Den 21. maj 1997 enedes EU-staterne om at godkende bestråling af levnedsmidler. Den svenske regering gik imod forslaget, men måtte stille sig tilfreds med, at det blev vedtaget, at alle levnedsmidler, der er bestrålet, skal mærkes. På dette tidspunkt tillod Sverige kun bestråling af krydderier. Beslutningen i Rådet medfører, at også visse levnedsmidler må bestråles, hvis det anses for hensigtsmæssigt af tekniske, kommercielle eller andre årsager. Tilladelsen til at bestråle skulle nu omfatte tørrede aromatiske urter, vegetabiliske smagstilsætninger og andre krydderier.

Inden denne beslutning var det i Sverige kun tilladt at bestråle krydderier, hvis der ikke fandtes andre acceptable metoder til at bekæmpe salmonellabakterier. Nu blev Sverige tvunget til at give efter.

Siden 1989 har der været forbud mod import af bestrålede levnedsmidler til Sverige. Dette forbud gælder fortsat med undtagelse af den nye liste. Men i den nye situation blev de svenske forhandlere usikre på, om dette var juridisk holdbart.

Samtidig vedtog Rådet at opfordre Kommissionen til inden for de nærmeste år, og senest ved udgangen af 2002, at fremlægge den endelige liste over de levnedsmidler, der må bestråles.

Hvordan går det med Kommissionens arbejde med denne liste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(20. november 2001)

Bestemmelser om bestrålede fødevarer findes i Europa-Parlamentets og Rådets rammedirektiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling⁽¹⁾; direktivet dækker generelle og tekniske aspekter vedrørende gennemførelse af processen, mærkning af bestrålede levnedsmidler og betingelser for tilladelse til bestråling af levnedsmidler; endvidere findes der bestemmelser om bestrålede fødevarer i Europa-Parlamentets og Rådets gennemførelsesdirektiv 1999/3/EF af 22. februar 1999 om opstilling af en fællesskabsliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling⁽¹⁾.

Direktiverne 1999/2/EF og 1999/3/EF trådte i kraft den 20. september 2000. Fra den 20. marts 2001 skal alle bestrålede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der markedsføres i EU, være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiverne, og dette gælder også mærkningen.

Under drøftelserne inden vedtagelsen af ovennævnte direktiver var der i Rådet og Europa-Parlamentet kun enighed om at give tilladelse til at bestråle en enkelt levnedsmiddelkategori i hele EU: »tørrede aromatiske krydderier, herunder krydderurter« (bilag til direktiv 1999/3/EF). Der blev indført et krav i direktiv 1999/2/EF om, at Kommissionen skulle forelægge et forslag til fuldstændiggørelse af den fælles positivliste over levnedsmidler, der kan bestråles, og som skulle vedtages i en procedure med fælles beslutningstagning. I mellemtiden kan medlemsstaterne opretholde gældende tilladelser til behandling af visse levnedsmidler med ioniserende stråling, ligesom de fortsat kan anvende gældende nationale restriktioner eller forbud i overensstemmelse med EF-traktaten.

Inden Kommissionen fremlagde et forslag til en positivliste for EU for Rådet og Europa-Parlamentet, indledte den en åben debat med forbrugerorganisationer, erhvervsorganisationer og andre interesserede parter, idet den i efteråret 2000 fremlagde et høringsdokument om strategien for udarbejdelsen af positivlisten.

Ud fra de bemærkninger, Kommissionen modtog, konkluderede den, at det var nødvendigt med en bredere diskussion af området, inden man kunne udarbejde et forslag til supplerende af positivlisten for levnedsmidler, der kan bestråles i EU. Kommissionen vedtog derfor den 8. august 2001 en »meddelelse vedrørende levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er godkendt til behandling med ioniserende stråling i Fællesskabet«⁽²⁾, som er blevet videregivet til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999.

⁽²⁾ EFT C 241 af 29.8.2001.

(2002/C 93 E/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2756/01**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(9. oktober 2001)

Om: Genmodificerede fødevarer i svenske butikker

I januar 2001 offentliggjorde Sveriges naturbeskyttelsesforening (SNF) resultatet af en meningsundersøgelse, der var foretaget blandt Sveriges kommuner. SNF's konklusion var, at kontrollen med mærkning af genmodificerede fødevarer ikke fungerede. Ifølge en EU-forordning fra 1997 skal fødevarer, der indeholder over 1 % genmodificerede organismer, mærkes. Ansvar for mærkning påhviler kommunerne. Men SNF's undersøgelse viste, at kun fire af de 214 kommuner, der svarede på spørgeskemaet, faktisk foretog kontrol af mærkningen i 2000. De fire var Stockholm, Landskrona, Torsås og Skurup.

Sverige er næppe enestående, hvad angår kontrol med mærkning af genmodificerede fødevarer. Har Kommissionen undersøgt, hvorledes kontrollen med genmodificerede fødevarer fungerer i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(3. december 2001)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser⁽¹⁾, som også omhandler genetisk modificerede levnedsmidler, Rådets forordning (EF) nr. 1139/98 af 26. maj 1998 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer⁽²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 49/2000 af 10. januar 2000 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1139/98 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer⁽³⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 50/2000 af 10. januar 2000 om mærkning af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som indeholder tilsætningsstoffer og aromaer, der er genetisk modificeret eller fremstillet på basis af genetisk modificerede organismer⁽³⁾, finder direkte anvendelse i alle medlemsstaterne. Kravene til markedsføring og mærkning af genetisk modificerede levnedsmidler er derfor ens i alle medlemsstaterne. Som bestemt i EF-traktaten påhviler ansvaret for håndhævelsen og kontrollen de enkelte medlemsstater.

Inden for rammerne af sit ansvar for at sikre det indre markeds funktion og udvikling gennemfører Kommissionen undersøgelser af, hvordan mærkningen af genetisk modificerede levnedsmidler fungerer i medlemsstaterne.

Kommissionen har til hensigt at lade kontrol af korrekt mærkning af levnedsmidler, som kan indeholde genmodificerede ingredienser, være omfattet af det koordinerede kontrolprogram for 2002 i henhold til direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽⁴⁾. Formålet med direktivet er at sikre, at Fællesskabets fødevarerlovgivning håndhæves i samme omfang i alle medlemsstaterne. Initiativet er udformet med henblik på at forbedre den harmoniserede gennemførelse af den offentlige kontrol i medlemsstaterne.

Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret under Kommissionen er også begyndt at gennemføre kontrolbesøg i medlemsstaterne for at evaluere de offentlige kontrolordninger for genmodificerede fødevarer, herunder mærkning.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997.

⁽²⁾ EFT L 159 af 3.6.1998.

⁽³⁾ EFT L 6 af 11.1.2000.

⁽⁴⁾ EFT L 186 af 30.6.1989.

(2002/C 93 E/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2761/01

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Korn

Sverige fik i juli 1997 tilladelse til fortsat at kalde korn for korn endnu et år. Det meste korn, der dyrkes i det kolde Sverige er egentlig for småt til at overholde EU's krav til korn.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der siden 1997 er sket, for så vidt angår Sveriges kornsorter og EU's krav til korn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. november 2001)

Den specifikke definition til måling (med en 2 mm-sigte i stedet for en 2,2 mm-sigte) af små bygkorn, der tilbydes til intervention i Sverige og Finland, er definitivt inkorporeret i reglerne om urenheder i form af korn i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af procedurer for interventionsorganernes overtagelse af korn samt analysemetoder for bestemmelsen af kvaliteten ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 20.4.2000.

(2002/C 93 E/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2769/01

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Fællesskabets støtteprogram for skolemælk

Støtteprogrammet for skolemælk har tidligere været i farezonen i forbindelse med besparelser. For eksempel diskuteredes programmets fortsatte eksistens i 1999.

Hvilke medlemsstater modtager i øjeblikket støtte under skolemælksprogrammet, og hvilke summer modtager de?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. november 2001)

Tabellen nedenfor viser betalingerne til medlemsstaterne i forbindelse med EU's skolemælksordning for regnskabsårene 2000 og 2001 (i millioner EUR). Tallene for 2001 er foreløbige.

EU's støtte til skolemælksordningen blev sænket fra 95 % til 75 % af indikativprisen for mælk med virkning fra 1. januar 2001. Dette sammenholdt med udbetalingsforsinkelserne gør, at udgifterne for regnskabsåret 2001 ikke afspejler den reducerede støtte fuldt ud.

Medlemsstat	Betalinger 2000	Betalinger 2001
Belgien	2,3	2,1
Danmark	2,8	2,8
Tyskland	19,1	16,3
Grækenland	0,01	0,0
Spanien	4,8	4,8
Frankrig	31,0	21,4
Irland	1,3	1,5
Italien	4,9	3,5
Luxembourg	0,1	0,0
Nederlandene	2,4	2,0
Østrig	1,6	1,4
Portugal	1,2	2,5
Finland	3,7	4,3
Sverige	10,6	10,1
Det Forenede Kongerige	15,0	12,0
EU	100,8	84,7

(2002/C 93 E/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2771/01

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Opdræt af strudse

Den 6. juni 1995 oplyste kommissionsmedlem Fischler i Europa-Parlamentet, at et særligt EU-udvalg havde fået til opgave at undersøge, om det var dyrplageri at opdrætte strudse og beslægtede dyrearter i de nordiske lande. MEP Karl Schweizer havde spurgt Kommissionen, om det var acceptabelt at opdrætte strudse, der jo hører hjemme i et varmt og tørt australsk klima, i det kølige Norden. Ifølge Schweizer var det opdræt af strudse, der gennemførtes i Norden, slet og ret dyrplageri, som måtte stoppes.

Problemet var, ifølge Schweizer, at strudse mangler en specifik kirtel, med hvilken de kan smøre deres fjer, så disse bliver vandafvisende. De fryser derfor så snart det regner på dem.

Fischler svarede, at spørgsmålet om strudsers og tilsvarende dyrearters velfærd var ved at blive undersøgt i det stående udvalg for den europæiske konvention om dyrebeskyttelse. Når retningslinjerne for behandlingen af strudse blev udarbejdet, ville dette udvalg tage alle hensyn til dyrenes biologiske særegenskaber, lovede Fischler.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der er sket i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne*(12. november 2001)*

Det Stående Udvalg for Den Europæiske Konvention om Beskyttelse af Dyr under Opdræt vedtog den 22. april 1997 en henstilling om strudsefugle (strudse, emuer og nanduer). Henstillingen trådte i kraft seks måneder senere.

Både medlemsstaterne og Fællesskabet er kontraherende parter i konventionen og antages at overholde henstillingen.

Der er i henstillingen fastsat særlige bestemmelser om formindskelse af den stress, som dyrene udsættes for i form af lave temperaturer, på en sådan måde, at der tages hensyn til deres biologiske egenskaber. Det bestemmes især, at bedrifterne kun må være beliggende i områder, hvor klimaet og andre forhold gør det muligt at lade fuglene være udendørs det meste af dagen på alle årstider, og hvor store områder af veldrænet jord giver tilstrækkelig plads til, at fuglene kan røre sig og græsse.

Det henstilles endvidere, at der indrettes et aflukket område med varmeapparater, hvor dyrene kan gå, og det henstilles, at der strøs sand på udendørs områder, når de er isbelagt.

Udvalget tager henstillingen op igen i 2002 og vil tage hensyn til opdrætternes erfaringer og ny videnskabelig viden.

(2002/C 93 E/226)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2782/01**af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen***(9. oktober 2001)*

Om: Skadelige virkninger af vin fra hybridsorter

I henhold til fællesskabsbestemmelserne må der ikke markedsføres vin fremstillet af hybridsorterne Clinton, Jacques, Noah, Isabelle og Herbemont, om end indtagelse af disse ikke er forbudt.

Ifølge en artikel af Jean-Claude Bouvier i l'Ardèche parisienne nr. 1016 er påstandene om disse vine fremstillet af druer fra de pågældende sorter, ikke korrekte, og der er endda blevet udviklet af det franske institut for landbrugsforskning (INRA) i Montpellier for omkring seks år siden.

Kan Kommissionen oplyse, om der efter dens mening foreligger afgørende beviser for, at vine fremstillet af de nævnte sorter er skadelige for helbredet? Kan Kommissionen i bekræftende fald give mig præcise henvisninger til disse undersøgelser?

Dersom der foreligger afgørende beviser for disse vines sundhedsskadelighed, er det efter Kommissionens opfattelse så ikke uforståeligt, at det kun er markedsføringen, men ikke indtagelsen, der er forbudt?

Mener Kommissionen ikke, at det er helt afgørende, at offentligheden orienteres udtømmende og utvetydigt om de eventuelle skadelige virkninger for den offentlige sundhed ved indtagelse af disse vine (eller om de manglende virkninger)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(23. november 2001)*

Kommissionen er ikke bekendt med den af det ærede medlem omtalte artikel.

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾ kan kun de druesorter, der er anført i den af medlemsstaterne opstillede klassificering, anvendes til vinfremstilling (forordningens artikel 19), medmindre produktionen er beregnet til producentens privatforbrug. Denne bestemmelse har eksisteret i Fællesskabets retsfor skrifter siden 1987.

De seks vinstoksorter, som det ærede medlem nævner, og som er hybrider, har været udelukket fra klassificeringen af tilladte eller anbefalede sorter siden 1979, og plantning af dem har således været forbudt i Fællesskabet fra samme år.

Plantning af dem har været forbudt i Frankrig siden 1935, og vin af disse sorter har ikke måttet udbydes til konsum i Frankrig siden 1953. Den endelige rydning af de pågældende arealer i Frankrig skulle være afsluttet inden 1957.

Denne udelukkelse skyldes primært den dårlige smagsmæssige og hygiejniske kvalitet af vinen fremstillet af disse hybridsorter navnlig på grund af den smagsfejl, der kaldes ræveagtig smag, og vinenes høje indhold af metanol.

Forbedring af vinkvaliteten, særlig ved forbedring af vinstokbestanden og fastsættelse af strenge regler for markedsføringen af vin, er faktisk en af de vigtigste grunde til, at der er indført en fælles markedsordning for vin i Fællesskabet.

Så vidt Kommissionen ved, foreligger der ingen nylige videnskabelige undersøgelser om denne type vins sundhedsmæssige virkninger, hvilket må ses som en følge af, at produktionen af disse vine er ophørt for omkring 20 år siden.

(¹) EFT L 179 af 14.7.1999.

(2002/C 93 E/227)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2786/01
af Mathieu Grosch (PPE-DE) til Kommissionen**

(1. oktober 2001)

Om: Registrering af motorkøretøjer i Belgien: Kongelig beslutning af 20. juli 2001

Kongeriget Belgien bekendtgjorde den 20. juli 2001 en kongelig beslutning om registrering af motorkøretøjer i Belgien, hvor det i artikel 3 hedder følgende:

Artikel 3, stk. 1 — Personer, der er bosiddende i Belgien, kan registrere de motorkøretøjer, som de ønsker at indregistrere i Belgien, i det i artikel 6 omhandlede motorekøretøjregister, såfremt disse køretøjer allerede er indregistreret i udlandet. Bopæl i Belgien betyder, at disse personer opfylder én af følgende betingelser: (...)

Artikel 3, stk. 2 — I nedennævnte tilfælde er denne registrering af køretøjer, der er indregistreret i udlandet, og registreret af de i stk. 1 omhandlede personer ikke obligatorisk for følgende:

- (i) Det køretøj, som en udenlandsk lejer stiller til rådighed for en fysisk eller juridisk person, der er opført i folkeregistret i en belgisk kommune eller i en belgisk handelsregister i maksimalt 48 timer;
- (ii) Det køretøj, der anvendes af en fysisk person til udøvelse af dennes erhverv, og som er indregistreret i udlandet i en udenlandsk ejers navn, hvortil denne person er knyttet gennem en arbejdskontrakt; en attest udstedt af momsmyndighederne skal forefindes i køretøjet; de nærmere bestemmelser for anvendelse af køretøjet fastsættes af finansministeriet.

1. Drejer det sig her om en krænkelse af princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser i henhold til artikel 49 i traktaten, da indbyggere i Belgien, som udøver en selvstændig virksomhed i nabolandet Luxembourg belastes yderligere finansielt gennem denne bestemmelse?

2. Findes der sådanne bestemmelser i andre medlemsstater og hvorledes forvaltes disse for selvstændiges vedkommende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(29. oktober 2001)

1. Kommissionen mener generelt, at forpligtelsen til at registrere et motorkøretøj i brugerens bopælsland kun er en begrænsning af princippet om fri bevægelighed i henhold til artikel 49 (tidl. artikel 59) i EF-traktaten, hvis denne forpligtelse kan berettiges i lyset af Domstolens retspraksis vedrørende den frie bevægelighed, og navnlig hvis den står i rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

Hvad Belgien angår, har Kommissionen på grund af den tidligere belgiske lovgivning om registrering af motorkøretøjer indledt en overtrædelsesprocedure og undersøger for øjeblikket den nye lovgivning på dette område.

Hvad de skattemæssige aspekter angår, skal der med hensyn til besvarelsen af spørgsmålet fra det ærede medlem henvises til direktiv 83/182/EØF⁽¹⁾. Dette direktiv blev delvist ophævet den 31. december 1992, hvad angår bestemmelserne vedrørende merværdiafgift, da disse bestemmelser efter denne dato reguleres af det indre markeds momsdirektiver⁽²⁾.

Hvad angår de øvrige skatter på transportmidler, som f.eks. registreringsafgiften eller brugsafgiften osv., anfører direktivets artikel 3 de nødvendige betingelser for at opnå afgiftsfritagelse ved midlertidig privat anvendelse af et motorkøretøj i en anden medlemsstat, end hvor dette er registreret, og at varigheden for anvendelsen normalt er fastsat til højst seks måneder pr. år. Den første af disse betingelser er, at køretøjets bruger har sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat, end hvor køretøjet midlertidigt er indført.

Under hensyntagen til at afgiftsfritagelsen ved midlertidig anvendelse af et køretøj i henhold til fællesskabsretten afhænger af, i hvilken medlemsstat brugeren har sit sædvanlige opholdssted, følger det, at et køretøj, som er forsynet med normale nummerplader fra denne medlemsstat, midlertidigt kan anvendes afgiftsfrit i enhver anden medlemsstat. Hvis køretøjet derimod er blevet registreret i anden medlemsstat, end hvor brugeren har sit sædvanlige opholdssted — f.eks. af en selvstændig, der udøver sin virksomhed i en anden medlemsstat end det sædvanlige opholdssted (som i det tilfælde, der er nævnt af det ærede medlem) — kan køretøjet kun anvendes afgiftsfrit i bopælsmedlemsstaten, såfremt skattemyndighederne giver tilladelse hertil.

Artikel 5 i ovennævnte direktiv indeholder dog en ganske tilfredsstillende løsning for personer, der arbejder i en medlemsstat og er bosat i en anden: der tilkendes altid en afgiftsfritagelse uden tidsbegrænsning, hvis en personbil registreret i det land, hvor brugeren har sit sædvanlige opholdssted, anvendes på den strækning, han regelmæssigt tilbagelægger på en anden medlemsstats område for at begive sig fra sin bopæl til sin arbejdsplads og tilbage.

2. Kommissionen har ganske vist ikke foretaget nogen systematisk undersøgelse af de eksisterende nationale lovgivninger og måden, hvorpå disse anvendes på selvstændige. Kommissionen vil dog generelt behandle disse problemer inden for rammerne af meddelelsen om en ny strategi for tjenester i det indre marked⁽³⁾, der opdeles i to faser: den første fase, der analyserer de eksisterende hindringer, og den anden fase, der foreslår egnede løsninger.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler, EFT L 105 af 23.4.1983.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF, EFT L 376 af 31.12.1991.

⁽³⁾ KOM(2000) 888 endelig udg.

(2002/C 93 E/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2787/01

af Pietro-Paolo Mennea (PPE-DE) til Kommissionen

(1. oktober 2001)

Om: Forurening af et område ved Castel del Monte

Det forlyder ifølge beretninger i den italienske presse, at der i Andria i regionen Puglia skulle være et område i nærheden af Castel del Monte ved Finizio-skoven, hvor der gennem længere tid har været en kraftig og foruroligende miljøforurening, der er overordentlig skadelig for økosystemet i området og det smukke landskab.

Denne situation vækker især bekymring hos de lokale myndigheder og indbyggerne, som først og fremmest bruger områderne.

Kan Kommissionen oplyse, om denne situation er skadelig for området og skæmmes landskabet i et område, der er så vigtigt både hvad angår naturen og den historiske baggrund, da det ligger så tæt på Castel del Monte.

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om den på baggrund af denne situation, der desværre også findes mange andre steder, agter at oprette et permanent tilsyn med henblik på nøjagtigt at finde frem til, hvori denne miljøforurening består?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(24. oktober 2001)

Kommissionens beføjelser er begrænset til dem, den har fået overdraget i medfør af EF-traktaten, idet den navnlig skal sikre, at fællesskabslovgivningen anvendes korrekt i alle medlemsstater. I henhold til EF-traktatens artikel 211 (tidl. artikel 155) hedder det: »For at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«. Endvidere hedder det i EF-traktatens artikel 226 (tidl. artikel 169): »Finder Kommissionen, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.« Kommissionen har beføjelse til efter eget skøn at træffe beslutning om, hvorvidt en sådan procedure skal indledes ⁽¹⁾.

På grundlag af de informationer, det ærede medlem er fremkommet med, og i mangel af nærmere enkeltheder vedrørende den miljømæssige forringelse eller den forårsagede skade er Kommissionen ikke i stand til at afgøre, hvorvidt der kan være tale om en overtrædelse af fællesskabslovgivningen.

Kommissionen kan ikke være orienteret om alle de situationer, der eventuelt kan anses for at udgøre en ukorrekt anvendelse fra medlemsstaternes side af fællesskabslovgivningen på miljøområdet. Kommissionens opmærksomhed henledes sædvanligvis på sådanne situationer ved klageskrivelser, skriftlige forespørgsler i Europa-Parlamentet samt andragender til Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender. Dog må alle sådanne situationer, der hævdes at være i modstrid med fællesskabslovgivningen, nødvendigvis beskrives så nøjagtigt, at det bliver muligt for Kommissionen at vurdere dem i relation til den gældende EU-miljølovgivning.

⁽¹⁾ Prioriteter og kriterier for Kommissionens skønsmæssige fremgang af den fjortende beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten — 1996, EFT C 332 af 3.11.1997.

(2002/C 93 E/229)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2791/01
af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen**

(9. oktober 2001)

Om: Kommissionens aftale med Euronews

Kommissær Prodi oplyste i sit svar af 19.7.2001 på min forespørgsel E-1700/01 ⁽¹⁾, at Europa-Kommissionen har indgået en »aftale med Euronews i form af et aftalememorandum om produktion og spredning af audiovisuelle moduler«. Kan Kommissionen sende mig en kopi af aftalememorandumet?

⁽¹⁾ EFT C 350 E af 11.12.2001, s. 212.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(21. november 2001)

Efter tæt samarbejde med Europa-Parlamentet blev der for nylig underskrevet en ny konvention med Euronews. Parlamentets deltagelse er klart angivet i konventionens tekst.

Med henblik på denne deltagelse findes der en kopi af konventionen i Parlamentet. Kommissionen råder derfor det ærede medlem til at få fat i en kopi af konventionen fra Parlamentets tjenestegrene.

(2002/C 93 E/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2795/01**af Carmen Fraga Estevez (PPE-DE) til Kommissionen**

(9. oktober 2001)

Om: Anvendelse af det såkaldte »thonaille«-fangstredskab ved fiskeri efter vandrende arter

I Kommissionens rapport om gennemførelsen i 2002 af fællesskabsbestemmelserne om anvendelse af drivgarn fastslås det på ny, at bestemte fiskerflåder i nogle medlemsstater anvender metoder, som rejser en række spørgsmål om overholdelsen af disse bestemmelser og de fremskridt, som bestemte medlemsstater har gjort med henblik på indførelse af et definitivt forbud mod disse fangstredskaber pr. 1. januar 2002. Situationen forekommer specielt bekymrende i Middelhavsområdet, og det oplyses herom i Kommissionens rapport, at en fransk fiskerflåde anvender den såkaldte »thonaille« til fangst af almindelig tun og sværdfisk. Frankrig har ifølge rapporten meddelt meget begrænsede oplysninger om denne flådes aktiviteter — den består af 109 enheder — med den begrundelse, at der er tale om et fangstredskab, som anvendes inden for kystfiskeriet, og det kan derfor ikke betragtes som et drivgarn; Kommissionen kan ikke tilslutte sig denne argumentation.

Eftersom Kommissionen erkender, at der er landet tun under mindstestørrelsen, at Frankrig ikke har gennemført kontrol med »thonaille«-flåden, og at der er blevet iværksat en national undersøgelse for at optage dette redskab som et alternativ til drivgarnene, bedes Kommissionen oplyse følgende:

- Hvad er dens holdning til »thonaille«-fangstredskabet og dets konsekvenser for fangsten af tun og sværdfisk i Middelhavet?
- Hvilke forholdsregler vil den træffe for at sikre, at Frankrig fremsender de oplysninger, om aktiviteterne, landinger, antal aktive fartøjer og antallet af inspektioner og kontroller af »thonaille«-flåden, som landet hidtil har undladt at indsende?
- Hvordan vil situationen med hensyn til forbuddet mod dette fangstredskab efter Kommissionens opfattelse være pr. 1. januar 2002?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. november 2001)

Kommissionen betragter »thonaille-fangstredskabet« som drivgarn beregnet på de arter, som er omfattet af bilag VIII til Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne⁽¹⁾, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 1. januar 1998⁽²⁾. Det vil derfor være forbudt at anvende dette fangstredskab fra 1. januar 2002.

Denne holdning er flere gange blevet meddelt de franske myndigheder, som er blevet bedt om at meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet for at sikre overholdelse af forordning (EF) nr. 1239/98.

Frankrig har hele tiden fastholdt, at »thonaille-fangstredskabet« ikke er drivgarn, som er omfattet af forordning nr. 1239/98. Som det er nævnt i Kommissionens rapport har Frankrig aldrig etableret et nationalt kontrolprogram vedrørende »thonaille-fangstredskabet«, og Kommissionen har derfor ikke kunnet kontrollere denne fiskemetode.

Selv om »thonaille-udstyrets« betydning for bestanden af almindelig tun og sværdfisk ikke kan måles, hævder Kommissionens rapport ikke, at der fanges fisk under mindstestørrelsen med dette fangstudstyr. Imidlertid antydes det indirekte i den negative prognose for bestanden af almindelig tun, som er fremlagt af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), at fangsten af ungfisk og fisk under mindstestørrelsen, der kan være ret så betydelig ved visse anvendelser af »thonaille-udstyr«, muligvis ikke harmonerer med bevaringen af fiskebestanden.

Det er medlemsstatens ansvar at sørge for overholdelse af forordningerne inden for fiskerisektoren og pålægge sanktioner i tilfælde af overtrædelser. Kommissionen kan ikke direkte pålægge fiskerne at overholde forordning (EF) nr. 1239/98.

Fra 1. januar 2002 vil Kommissionen træffe de nødvendige skridt for at kontrollere, om Frankrig sikrer tilstrækkelig overholdelse af EU-lovgivningen, som forbyder anvendelse af drivgarn ved fangst af stærkt vandrende fiskearter. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil de normale overtrædelsesprocedurer blive indledt.

(¹) EFT L 132 af 23.5.1997.

(²) EFT L 171 af 17.6.1998.

(2002/C 93 E/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2796/01

af Carmen Fraga Estevez (PPE-DE) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Omstilling af den del af flåden, der fanger sværdfisk, til fangst på vandrende arter i Middelhavet

I Kommissionens rapport om gennemførelsen i 2002 af fællesskabsbestemmelserne om anvendelse af drivgarn fastslås det på ny, at nogle medlemsstater, især i Middelhavsområdet, har problemer med at tilpasse sig disse bestemmelser. Det virker således overraskende, når det i den nævnte rapport oplyses, at der for 102 italienske sværdfiskerfartøjer ikke er nogen planer om omstilling, og at EU's bestemmelser om forbuddet mod drivgarn i praksis ikke anerkendes.

I kombination med de åbenlyse problemer i forbindelse med kontrollen i området, det forhold, at de italienske fiskeriinspektører, som det hedder i rapporten, ikke har et tilstrækkeligt teknisk kendskab til fiskeriet eller til hverken Italiens eller EU's bestemmelser, samt at inspektionerne finder sted i et åbenlyst usikkert klima, giver anledning til at stille følgende spørgsmål til Kommissionen:

- På baggrund af problemet med omstilling af sværdfiskerflåden og de grundlæggende mangler ved kontrollen af den pågældende medlemsstats fiskerflåde, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe over for de 102 fartøjer, hvor der kan konstateres modstand mod omstillingen af fangstredskaberne?
- Er Kommissionen ved at undersøge nogen form for sanktioner over for en flåde der, hvis der ikke hurtigt sker en ændring, vil være helt ulovlig fra næste år?
- Hvilke skridt er der taget over for de italienske myndigheder, så hele denne række af uregelmæssigheder kan afhjælpes så hurtigt som muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. november 2001)

Ifølge listen over de fartøjer, der har tilladelse til at anvende »spadare« (drivgarn) i 2001, fortsætter den nedgang i fiskerfartøjerne, der er en følge af den nationale »spadare«-omstillingsplan, stadig efter år 2000. Det er derfor håbet, at de italienske myndigheder vil videreføre denne foranstaltning, som med tiden skal sikre et fuldstændigt forbud mod anvendelse af »spadare«.

Medlemsstaterne har ansvaret for at sikre, at kontrolforpligtelserne inden for fiskerisektoren overholdes, og for anvendelsen af sanktioner i tilfælde af overtrædelser. Kommissionen kan ikke reagere direkte over for fiskerne med henblik på en håndhævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (¹).

De italienske myndigheder er blevet bedt om at underrette Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet for at sikre overholdelsen af forordning (EF) nr. 1239/98.

I 2002 vil kontrollen til lands og til vands med anvendelsen af drivgarn fortsat være højt prioriteret i Kommissionens inspektionsprogram, og der vil blive truffet de nødvendige foranstaltninger til kontrol af, at Italien på passende måde håndhæver EF-bestemmelserne om forbud mod anvendelse af drivgarn til fiskeri efter stærkt vandrende arter. Hvis dette ikke er tilfældet, vil de til rådighed værende procedurer blive anvendt over for medlemsstaten.

I øjeblikket er der allerede indledt en overtrædelsesprocedure mod Italien vedrørende anvendelsen af store drivgarn.

(¹) EFT L 171 af 17.6.1998.

(2002/C 93 E/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2797/01

af Carmen Fraga Estevez (PPE-DE) til Kommissionen

(9. oktober 2001)

Om: Anvendelse af »ferrettara«

Det fremgår af Kommissionens rapport om gennemførelsen i 2002 af fællesskabsbestemmelserne om anvendelse af drivgarn, at en del af den italienske flåde, der fanger sværdfisk, er blevet omstillet, så den kan anvende »ferrettara«. I henhold til Kommissionens rapport er maskestørrelsen på dette fangstredskab endnu mindre end på de garn, der tidligere blev benyttet (180 mm mod 350 mm), og desuden vil størrelsen i medfør af italiensk lovgivning blive nedsat yderligere fra 1. januar 2002, nemlig til 100 mm. Det indebærer, at i henhold til rapporten fra 2002 kan et ikke nærmere fastsat antal fartøjer fiske med drivgarn af 2 kilometers længde med en maskestørrelse på 100 mm inden for tremilezonen.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt den italienske lovgivning er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne? Kan Kommissionen orientere om, hvilke indvirkning det vil få på ressourcerne, at en flåde, som fisker med en maskestørrelse på 100 mm på op til 2 kilometers længde i kystzonerne, og hvorvidt dette kan forenes med en bæredygtig udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. oktober 2001)

Godkendelse af »ferrettara« kan gives efter Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (¹), ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 (²), indtil den 31. december 2001. I Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 er der ikke fastsat et totalforbud fra 1. januar 2002 af alle typer drivgarn, men kun drivgarn til fiskeri efter nogle arter, heriblandt tun, tunlignende arter, sværdfisk, alle blæksprutter og nogle pelagiske hajer.

»Ferrettara« er i princippet bestemt til fangst af små pelagiske og halvpelagiske arter, der lever i kystområder. Dets tekniske karakteristika og fangstmetoden kan dog ikke garantere, at der ikke fanges andre arter i bilag VIII til forordning (EF) nr. 894/97, herunder navnlig små tunlignende arter såsom *Sarda sarda*, *Euthynnus* spp., *Auxis* spp., *Coryphaena* spp. og ungfisk af *Thunnus thynnus*. Disse fangster betragtes dog som utilsigtede.

Kommissionen kan ikke vurdere virkningen af »ferrettara« på målarterne, da der ikke foretages regelmæssige evalueringer af bestandenes størrelse for de fleste af disse arters vedkommende, når man ser bort fra ansjos, hvor fangsten med drivgarn dog er meget begrænset og fiskeri med drivgarn meget sjældent forekommer.

Hvad angår dette fangstredskabs forenelighed med bæredygtig udvikling, er det endnu ikke fastslået, om det har en indvirkning på beskyttede arter; Kommissionen har dog til hensigt at indføre et særligt kontrolprogram som en prioriteret opgave for alle drivgarn, som det stadig er tilladt at anvende i 2002, og herved vil virkningerne af dette fangstredskab bedre kunne evalueres.

(¹) EFT L 132 af 23.5.1997.

(²) EFT L 171 af 17.6.1998.

(2002/C 93 E/233)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2812/01
af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen**

(10. oktober 2001)

Om: Bedøvelsesgeværer

Vil Kommissionen redegøre for proceduren for tildeling af CE-standardmærket samt oplyse, hvilket generaldirektorat der i sidste instans er ansvarligt for denne procedure?

Kan den give nærmere oplysninger om, hvor mange fabrikanter af bedøvelsesvåben der på nuværende tidspunkt anvender CE-mærket på deres produkter?

Hvad agter den at gøre for at forhindre fabrikanter af bedøvelsesvåben i at benytte CE-mærket som salgsfremmende middel?

(2002/C 93 E/234)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2841/01
af James Nicholson (PPE-DE) til Kommissionen**

(17. oktober 2001)

Om: EF-mærke på lammende elektrochok-våben og fastholdelsesudstyr

Da der er bekymring over brugen af sådanne våben og anvendelsen af EF-mærket i salgsfremmende øjemed, kan Kommissionen da:

1. redegøre for den proces, gennem hvilken der sker tildeling af EF-overensstemmelsesmærker, og oplyse, hvem der er den ansvarlige kommissær?
2. forklare Europa-Parlamentet, hvor mange producenter af elektrochok-våben, der bruger EF-mærker på deres produkter?
3. tage skridt til at forhindre producenter af elektrochok-våben i at anvende EF-mærker til at fremme salget af deres produkter?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-2812/01 og E-2841/01**

(6. november 2001)

Kommissionen henviser de ærede medlemmer til sit svar på skriftlig forespørgsel P-2783/01 af Glyn Ford⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 81 E af 4.4.2002, s. 209.

(2002/C 93 E/235)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2814/01
af Rijk van Dam (EDD) til Kommissionen**

(10. oktober 2001)

Om: Arbejdsforhold for ansatte inden for skibsfart ad indre vandveje

Blandt andet som følge af manglende arbejdskraft på arbejdsmarkedet ansætter virksomheder inden for skibsfart ad indre vandveje personale fra lande uden for EU. Det lader imidlertid til, at ikke alle virksomheder ansætter disse arbejdstagere til — i EU-forstand — acceptable betingelser. Denne praksis har alvorlige virkninger for virksomhederne i sektoren (konkurrencefordrejning), for arbejdstagerne fra EU (social dumping) og for sikkerheden på og omkring vandvejene.

1. Er Kommissionen klar over dette forhold, og i bekræftende fald, hvor omfangsrigt er dette fænomen? Kan Kommissionen give en oversigt over dette?
2. Kan Kommissionen give en oversigt over »lakunerne« i medlemsstaternes lovgivning på dette område, som gør denne form for praksis mulig?
3. En virksomhed i Bayern inden for indre skibsfart — firmaet Meier — benytter sig i stor stil af arbejdstagere fra lande uden for EU. Kan Kommissionen oplyse, om dette sker i overensstemmelse med de i den pågældende medlemsstat gældende bestemmelser med hensyn til beskæftigelse af arbejdstagere fra lande uden for EU og til normale (sociale) arbejdsbetingelser?
4. Kan Kommissionen oplyse, om den mener, at indførelsen af en »førerattest«, således som det foreslås for vejgodstransport ⁽¹⁾ kan bidrage til at forhindre og løse de anførte problemer? Hvis den mener dette, er den så rede til at tage initiativer i denne retning?

⁽¹⁾ Jf. betænkning af Van Dam om ensartet førerattest for vejgodstransport (PE 286 659; KOM(2000) 751). Med attesten erklæres, at den pågældende fører opfylder alle de sociale krav, der stilles i udstedelsesmedlemsstaten. Således kan der ved en kontrol på et hvilket som helst sted i EU konstateres, om der er sket en overtrædelse af den sociale lovgivning eller ej.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(14. november 2001)

Kommissionen er klar over, at der inden for skibsfart ad indre vandveje er en vis mangel på arbejdskraft, bl.a. med hensyn til besætninger, og at de virksomheder, der driver denne form for skibsfart, derfor ligeledes forsøger at ansætte personale fra lande uden for EU.

Imidlertid har Kommissionen hidtil hverken fået forelagt klager fra den pågældende sektor eller fra medlemsstaterne eller anmodninger om at gribe ind på markedet som følge af social dumping.

Kommissionen råder derfor ikke over tilstrækkelige oplysninger til at kunne begrunde indførelsen af foranstaltninger svarende til dem, der er truffet for vejtransportsektoren, såsom en førerattest.

(2002/C 93 E/236)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2816/01

af Alexander de Roo (Verts/ALE) til Kommissionen

(2. oktober 2001)

Om: Politisk »deal« mellem Nederlandene og Belgien om linjeføringen af IJzeren Rijn

Udviklingerne og den uigennemskuelige beslutningsdannelse i forbindelse med (genåbning af) IJzeren Rijn-jernbaneforbindelsen vækker bekymring hos mange. Officielt er intet fastlagt, men ifølge en pressemeddelelse fra det nederlandske ministerium for trafik og offentlige arbejder (af 21. september 2001) har den nederlandske og den belgiske trafikminister indgået arbejdsaftaler for at nå frem til en beslutning om genåbning af IJzeren Rijn. Den 15. oktober vil de to ministre underskrive et aftalememorandum.

Imidlertid kører der endnu en høring om de miljømæssige konsekvenser af denne genåbning. Forundringen stiger ikke blot på lokalt og regionalt plan og på provinsniveau, men også på nationalt plan, hvor det spørges, hvorfor rimelige alternativer (til dette projekt) ikke drøftes. Det ser ud som en politisk »deal« mellem den nederlandske og den belgiske regering, der går ud på at tilsidesætte de europæiske og nationale spilleregler og at gennemføre projektet ad den gamle linjeføring tværs gennem naturområderne De Meinweg og Weerter en Budeler Bergen. Ved at puste nyt liv i den eksisterende Montzen-rute (R24) kan der let opnås en fordobling af den nuværende transport af 3,68 mio. t gods om året fra havnen i Antwerpen

til Duisburg ved hjælp af tilpasninger af den eksisterende Montzen-linjeføring. Ifølge oplysninger fra den vallonske regering vil en sådan saltvandsindsprøjtning kun koste 16 mio.EUR. Har de belgiske og nederlandske myndigheder tilsidesat direktiv 97/11/EF⁽¹⁾ ved ikke at inddrage Montzen-ruten som et alternativ i miljøkonsekvensanalysen og deler Kommissionen den opfattelse, at der nu bør udarbejdes en miljøkonsekvensanalyse, hvori Montzen-ruten alligevel er medtaget?

Også habitatdirektivet og fugledirektivet er i fare for at blive tilsidesat af de belgiske og de nederlandske myndigheder. Der er ingen bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, der tvinger Nederlandene til at genåbne det gamle tracé af IJzeren Rijn. Der er tale om godstransport fra havnen i Antwerpen, som lige såvel kan ske ad den eksisterende Montzen-rute. Der er også mulighed for andre ruter i Nederlandene, som ikke går tværs igennem De Meinweg og Weerter en Budeler Bergen.

Deler Kommissionen denne opfattelse?

Af Kommissionens svar på spørgsmål E-1216/00⁽²⁾ (af 14. april 2001) fremgår det, at Nederlandene ikke rettidigt har svaret på Kommissionens anmodning om at oplyse, hvorvidt projektets mulige virkninger for De Meinweg er blevet vurderet som krævet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF⁽³⁾ og i bekræftende fald hvad resultaterne er blevet.

Har Nederlandene omsider givet fyldestgørende og rettidigt svar på Kommissionens spørgsmål desangående og hvordan bedømmer Kommissionen dette svar?

⁽¹⁾ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 53 E af 20.2.2001, s. 102.

⁽³⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(26. oktober 2001)

»IJzeren Rijn« (IR)-jernbanen, der forbinder havnen i Antwerpen med det tyske Ruhr-område, er baseret på en færdselsret gennem det nederlandske område ved Sittard, der er garanteret ved 1839-traktaten om adskillelsen mellem Nederlandene og Belgien. Der er foregået togtrafik på denne rute mellem 1879 og 1994.

Belgien indledte proceduren med henblik på at genåbne IR-ruten i 1996. »IJzeren Rijn« indgår i de transeuropæiske net som fastlagt i Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet⁽¹⁾; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner⁽²⁾ anfører »IJzeren Rijn« som en integrerende del af det transeuropæiske godsjernbanenet.

I fortsættelse af nogle Parlamentsforespørgsler om dette projekt, bad Kommissionen de nederlandske myndigheder om at gøre rede for anvendelsen af VVM-ordningen i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽³⁾ som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 og naturbeskyttelsesdirektiverne: Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽⁴⁾ (fugledirektivet) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitat-direktivet). Nederlandene svarede den 18. juli 2000, at der var ved at blive gennemført en international undersøgelse af projektet i overensstemmelse med kravene i ovennævnte direktiver, og at resultaterne af denne undersøgelse ville indgå i de nationale VVM-procedurer (»Trajectnota/MER«). Kommissionen godkendte dette svar som tilfredsstillende og lukkede klagesagen P-2000/2002, i forbindelse med hvilken spørgsmålene var blevet stillet.

De tre involverede medlemsstater (B-D-NL) bad om et møde med Kommissionen for at fremlægge deres synspunkter og fremlagde »Komparativ grænseoverskridende undersøgelse vedrørende IJzeren Rijn«, der var udarbejdet af konsulentfirmaet Arcadis, den nederlandske »Trajectnota/MER« og »Startnotitie«. Mødet fandt sted den 5. juli 2001.

Med udgangspunkt i kapitlerne i de ovennævnte dokumenter om VVM og anvendelse af habitat-direktivets artikel 6 blev det konkluderet, at kravene i fællesskabslovgivningen var blevet overholdt i Nederlandene, men at der måtte foretages en mere detaljeret vurdering med hensyn til Natura 2000-lokaliteter i Belgien. Det samme gjaldt Tyskland, afhængig af hvilken rute Belgien og Nederlandene vil vælge.

I henhold til den »Komparative grænseoverskridende undersøgelse vedrørende IJzeren Rijn« er reaktivering af den historiske rute den mest miljøvenlige og også den billigste løsning blandt den række af alternativer, der er blevet undersøgt.

Hvad angår »Montzen-ruten« som alternativ til IR, skal det bemærkes, at der blev bedt om at reaktivere IR, netop på grund af Montzen-rutens begrænsede kapacitet på lang sigt. IR-rutens og Montzen-rutens funktion er forskellig set i fællesskabssammenhæng. IR forbinder Antwerpen med Ruhr-bassinet og det nordlige Europa, medens Montzen-ruten betjener Köln-området og det sydlige Europa.

På mødet den 5. juli 2001 i Bruxelles blev det ligeledes tydeligt, at ovennævnte betragtninger kun gælder forslaget om at genåbne den eksisterende jernbanelinje og at genetablere trafikken på de niveauer, der fandtes tidligere, og at alle indgreb ud over den oprindelige trafikkapacitet skulle betragtes som adskilte projekter og vurderes særskilt.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996.

⁽²⁾ EFT L 75 af 15.3.2001.

⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽⁴⁾ EFT L 103 af 25.4.1979.

(2002/C 93 E/237)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2819/01

af Astrid Thors (ELDR) til Kommissionen

(10. oktober 2001)

Om: Fremme af alternative energikilder

Den formelle vedtagelse af Parlamentets og Rådets direktiv til fremme af elektricitet fremstillet af alternative energikilder er nu klar. Der er enighed om, at ikke-separat indsamlet husholdningsaffald ikke skal fremmes i forbindelse med en fremtidig støtteordning, hvis dette undergraver hierarkiet.

Hvornår kan vi forvente, at Kommissionen redegør for sin holdning til den fremtidige støtteordning, og hvordan vil den omfatte sorteret affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(14. november 2001)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet blev vedtaget den 27. september 2001 og træder i kraft på datoen for sin offentliggørelse.

I henhold til nævnte direktivs artikel 4 skal Kommissionen senest fire år efter direktivets ikrafttræden forelægge en veldokumenteret rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige nationale ordninger. I denne rapport vurderer Kommissionen de nationale ordningers bidrag til at nå de opstillede mål, herunder deres omkostningseffektivitet. Rapporten skal om nødvendigt ledsages af et forslag fra Kommissionen til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder.

Af de ovenfor anførte grunde vil Kommissionen ikke på kortere sigt fremsætte forslag til en fællesskabsramme for støtteordninger som omhandlet i artikel 4. Der skal først indhøstes praktiske erfaringer med direktivets gennemførelse og de nationale støtteordninger, inden der træffes afgørelse om, hvordan separat indsamlet husholdningsaffald skal behandles i et eventuelt fremtidigt forslag.

(2002/C 93 E/238)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2821/01
af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen**

(10. oktober 2001)

Om: Definition af begreberne »myndig« og »mindreårig« i EU

Der hersker forskellige opfattelser i EU-landene, hvad angår aldersgrænserne for, hvornår man anses for at være myndig eller mindreårig. I nogle EU-lande, såsom f.eks. Grækenland, kan der udstedes identitetskort til personer under atten år, men de samme personer kan først stemme efter at være fyldt atten år. Personer, der er fyldt femten år, kan anses for egnede til at søge beskæftigelse. Også Kommissionen anerkender tilsyneladende denne aldersgrænse, eftersom den i sin publikation med titlen »Europas enhed, solidaritets mellem befolkningerne og regionernes mangfoldighed – Anden Rapport om den økonomiske og sociale samhörighed« (som indledes med et forord af kommissær Barnier) på side 16 anfører, at EU's arbejdsstyrke omfatter personer i alderen 15-64 år, for hvilke der også gives oplysninger om arbejdsløshedsniveauet.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår mennesker anses for at være myndige hhv. mindreårige i alle de øvrige medlemsstater?

Ville det kunne lade sig gøre at harmonisere denne aldersgrænse i hele EU for at begrænse den forvirring, som hersker på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(20. november 2001)

Fællesskabet har ikke kompetence til at behandle det rejste spørgsmål, som udelukkende henhører under de nationale myndigheder.

(2002/C 93 E/239)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2829/01
af Béatrice Patrie (PSE) til Kommissionen**

(11. oktober 2001)

Om: Adgang til nye lægemidler

Hervé Novelli stillede den 8. juni 2001 Kommissionen en skriftlig forespørgsel E-1812/01⁽¹⁾ vedrørende nødvendigheden af en hurtigere adgang for europæiske patienter til markedet for nye lægemidler. Han gjorde opmærksom på, at direktiv 89/105/EØF⁽²⁾, det såkaldte »gennemsigtighedsdirektiv«, ikke har haft nogen virkning hverken med hensyn til at mindske den tid, det tager at markedsføre disse lægemidler, eller med hensyn til den tid, det tager at fastsætte priserne og godtgørelserne, som ofte overskrider den frist på 180 dage, der er fastlagt i direktivet. Endvidere foreslog han Europa-Kommissionen at tage initiativ til at gøre medlemsstaterne opmærksom på ulighederne mellem de enkelte lande i Den Europæiske Union, og han foreslog en ændret procedure, således at patienterne kunne få direkte adgang til de nye lægemidler til foreløbige priser og godtgørelsessatser.

Liikanen, kommissær, besvarede forespørgslen den 3. september 2001, idet han understregede, at Kommissionen var »opmærksom på den bekymring, der blev givet udtryk for på grund af forskellene med hensyn til fastsættelse af priserne og godtgørelsesniveauet i medlemsstaterne og de dermed forbundne forsinkelser«, men at Kommissionen »ud over forvaltningen af gennemsigtighedsdirektivet kun havde begrænsede beføjelser (...)«. Han udtalte ligeledes, at Kommissionen ville være rede til at gribe ind selv i tilfælde, hvor den nationale lovgivning er i overensstemmelse med direktivet (... men hvor der er tale om) en forvaltningsprocedure, der ikke overholder fristen på 180 dage som fastlagt i »direktiv 89/105/EØF«.

I betragtning af disse meget konkrete vanskeligheder og de ulemper, som de europæiske patienter må lide under som følge af ulighederne mellem medlemsstaterne og de administrative procedurers langsommelighed i visse af medlemsstaterne, som virker hindrende for en hurtig markedsføring af de nye lægemidler, hvilke konkrete foranstaltninger agter Europa-Kommissionen selv at træffe?

⁽¹⁾ EFT C 40 E af 14.2.2002, s. 109.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(27. november 2001)*

Direktiv 89/105/EØF⁽¹⁾, det såkaldte »gennemsigtighedsdirektiv«, indeholder inden for præcise tidsfrister proceduregarantier for fastsættelse af priser og godtgørelser af lægemidler. Forhandling af markedsføringsbetingelserne — priser og godtgørelser — hører under medlemsstaternes kompetence i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i direktiv 89/105/EØF og bestemmelserne i EF-traktaten, herunder navnlig EF-traktatens artikel 28 (tidl. artikel 30), 29 (tidl. artikel 34) og 30 (tidl. artikel 36).

Kommissionen ser i øjeblikket hverken grund til eller mulighed for en harmonisering af reglerne om prisfastsættelse for og godtgørelse af lægemidler.

Som det ærede parlamentsmedlem nævner, er Kommissionen opmærksom på den bekymring, der blev givet udtryk for på grund af de forsinkelser, der er i visse medlemsstater med hensyn til fastsættelse af priser og godtgørelsesniveauet. Dette spørgsmål drøftes bl.a. i den gruppe på højt plan for innovation og medicinudlevering (High level Group on Innovation and the Provision of Medicin), der er tænkt som et forum for nøglefigurer fra de enkelte sektorer, og hvor man forsøger at finde nye og innovative løsninger. Desuden agter Kommissionen at gøre brug af proceduren i EF-traktatens artikel 266 (tidl. artikel 169) og gribe ind over for medlemsstaterne i relevante tilfælde vedrørende artikel 28-30.

Med hensyn til manglende overholdelse af proceduregarantierne i »gennemsigtighedsdirektivet« er Kommissionen ligeledes i sin egenskab af traktatens vogter parat til at gribe ind og indlede overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-traktatens artikel 226. På nuværende tidspunkt er to sager bragt for Domstolen for nationale lovgivningers manglende overholdelse af direktiv 89/105/CEE. Det drejer sig om sag C-2000/229 og C-1999/424 mod henholdsvis Finland og Østrig. Samtidig drøfter Kommissionen enhver ændring i de nationale lovgivninger, som kunne skabe problemer med hensyn til overholdelsen af det omtalte direktiv, med de berørte medlemsstater. I de tilfælde, hvor den nationale lovgivning er i overensstemmelse med direktivet, men hvor de nationale myndigheder ikke systematisk overholder direktivets krav, griber Kommissionen ind i henhold til EF-traktatens artikel 226.

Generelt set begrænses Kommissionens aktionsmuligheder af den meget brede formulering i direktiv 89/105/EØF. Der er overvejelser i gang navnlig men ikke udelukkende i førnævnte gruppe på højt plan om at vurdere, om det er nødvendigt via en ændring at gøre visse bestemmelser i denne tekst mere præcise.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger, EFT L 40 af 11.2.1989.

(2002/C 93 E/240)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2830/01

af Bernd Lange (PSE) til Kommissionen

(11. oktober 2001)

Om: Gennemførelsesbestemmelser for omsættelse af direktiv 98/69/EF

Jeg modtager flere og flere klager over forsinkelser i omsættelsen af direktiv 98/69/EF⁽¹⁾ i flere medlemsstater. Disse forsinkelser vedrører kontrollen med allerede registrerede køretøjer (overensstemmelse efter ibrugtagning), fordi der ikke findes normer for omsættelsen heraf.

Drøftelsen om dette spørgsmål på mødet mellem de europæiske typegodkendelsesmyndigheder den 6.-7. juni 2001 i Oslo har snarere yderligere forsinket udviklingen af europæiske gennemførelsesbestemmelser end sat gang i dem. Bl.a. udarbejdelsen af sammenlignelige bestemmelser i medlemsstaterne ser ud til at skabe problemer.

Har Kommissionen kendskab til, at omsættelsen af direktiv 98/69/EF trækkes i langdrag?

I bekræftende fald hvad agter Kommissionen at gøre på dette område?

Ville det ikke være tilrådeligt, om Kommissionen udarbejdede sine egne konkrete gennemførelsesbestemmelser for direktivet, således at medlemsstaterne kan overtage disse?

(¹) EFT L 350 af 28.12.1998, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(29. november 2001)

Kommissionen har støt arbejdet med færdiggørelsen af de tekniske krav i Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding (¹), som særlig ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998. Alle medlemsstater har omsat direktiv 98/69/EF.

Kommissionens tjenestegrene har navnlig arbejdet med problematikken omkring kontrollen med ibrugtagne køretøjer. Det har imidlertid været vanskeligt at finde en fælles holdning blandt medlemsstaterne om en definition af, hvad der betegnes som »en ekstraordinært forurenende enhed« (se afsnit 3.1. i tillæg 4 til bilag I i direktiv 98/69/EF). Derfor er dette specielle aspekt af direktiv 98/69/EF endnu ikke blevet gennemført via et ændringsdirektiv.

Tidligere på året forelagde Kommissionen en række ændringsforslag til direktiv 70/220/EØF til Udvalget om Tilpasning til Tekniske Fremskridt (CATP). Blandt andet supplerede denne pakke tillæg 3 og 4 til direktivets bilag I, der vedrører kontrollen med ibrugtagne køretøjer. Da der imidlertid ikke kunne opnås enighed om en definition af »en ekstraordinært forurenende enhed«, er beslutningen om forslaget blevet forsinket. Kommissionen håber nu at kunne løse denne problematik under næste CATP-møde, der vil blive afholdt i tredje uge af december 2001.

For så vidt angår kontrollen med ibrugtagne køretøjer er det forståeligt, at kontrol med ibrugtagne køretøjer kun i ringe eller intet omfang indtil nu er gennemført i de forskellige medlemsstater. Denne kontrol vedrører køretøjer, der blev taget i brug efter den 1. januar 2000, og myndighederne vil ikke kunne indlede kontrollen, før der er et tilstrækkeligt antal køretøjer i drift, der har tilbagelagt ret store afstande (op til 80 000 kilometer).

Drøftelserne på mødet mellem de europæiske typegodkendelsesmyndigheder den 6.-7. juni 2001 i Oslo omfattede det tekniske indhold af direktiv 98/69/EF, men i forbindelse med en fortolkning, som den tyske typegodkendelsesmyndighed KBA (Kraftfahrt-Bundesamt) tilbød i forbindelse med hvordan kontrol med ibrugtagne køretøjer kunne gennemføres på grundlag af indholdet af direktiv 98/69/EF. Myndighederne drøfter også procedurerne for en forenkling af kontrol med ibrugtagne køretøjer for at undgå dobbeltkontrol af den samme køretøjstype i flere medlemsstater. Medlemsstaterne har ansvaret for, at direktiverne anvendes nøjagtigt og ensartet. Møderne mellem de europæiske typegodkendelsesmyndigheder er stadig et godt forum til løsning af problemer vedrørende den fælles gennemførelse af direktiverne.

(¹) EFT L 76 af 6.4.1970.

(2002/C 93 E/241)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2831/01 af Armando Cossutta (GUE/NGL) til Rådet

(8. oktober 2001)

Om: Racistiske udtalelser fra den italienske regering

Det fremgår af en række diplomatiske kilder og talrige beretninger fra de vigtigste europæiske presseorganer, at den italienske statsminister Silvio Berlusconi i forbindelse med Det Europæiske Råds møde bl.a. udtalte, at De Forenede Stater symboliserer »den vestlige civilisation over for den muslimske livsform«, at vores civilisation er »de andre overlegen«, hvoraf nogle »stadig befinder sig i middelalderen«, og til sidst understregede han »nødvendigheden af at forsvare vor civilisation og forsvare dens fordele«.

Endvidere fremsatte den italienske justitsminister Roberto Castelli nogle lige så belastende udtalelser »med racistiske overtoner, der ikke er i overensstemmelse med nutidens europæiske ånd« (som dagbladet Le Monde citerer fra diplomatiske kilder) under et møde for nylig i Rådet (Retlige og Indre Anliggender), hvilket igen stiller spørgsmålstegn ved den italienske regerings natur.

Hvordan kan det være, at ingen af de andre 14 tilstedeværende stats- og regeringschefer følte sig foranlediget til at fordømme eller i hvert fald tage afstand fra Berlusconis udtalelser?

Mener Det Europæiske Råd ikke på baggrund af den italienske regerings udtalelser, at det bør sætte Italien under observation på grundlag af artikel 7 i TEU?

Svar

(10. december 2001)

Det tilkommer ikke Rådet at udtale sig om Silvio Berlusconis udtalelser.

Rådet erindrer om, at Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001 i Bruxelles appellerede til det internationale samfund om at fortsætte dialogen og forhandlingerne i alle multinationale fora med henblik på, såvel i Europa som andre steder, at opbygge en verden af fred, ret og tolerance. Det Europæiske Råd understregede også nødvendigheden af at bekæmpe enhver form for uheldig nationalistisk, racistisk og fremmedfjendsk udvikling og forkaste ethvert lighedstegn mellem terrorisme og den arabiske og muslimske verden.

(2002/C 93 E/242)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2861/01

af Paolo Bartolozzi (PPE-DE) til Kommissionen

(17. oktober 2001)

Om: Foranstaltninger til afhjælpning af krisen inden for turismen som følger af terrorhandlingerne i USA

Den internationale og europæiske turisme mærker følgerne af den globale krise efter terrorhandlingerne i New York og Washington, også på grund af en forståelig usikkerhedsfølelse hos de almindelige rejsende.

Den begrænsede rejselyst medfører betydelige skader for virksomhederne i den europæiske turistsektor (for den italienske sektors vedkommende beregnes nedgangen i omsætningen til 25 mia. ITL pr. dag). Disse skader kan kun i begrænset omfang opvejes af de utilstrækkelige sociale ordninger og fleksibiliteten inden for sektoren (særlig i hotelbranchen).

De erhvervsdrivende i denne sektor har fremsat krav om hasteforanstaltninger, som særlig vedrører skatteordningerne for det ansatte personale og for virksomhederne, en midlertidig udvidelse også til rejsebureauer og rejsearrangører af de sociale støtteordninger og ordningerne for mobilitet, samt iværksættelse og/eller udvidelse af formerne for fleksibel anvendelse af personalet.

Kan Kommissionen under henvisning til artikel 211 ff i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber oplyse, hvilke foranstaltninger og interventionsplaner den agter at gennemføre på kort og mellemlang sigt for at fremme udviklingen i den europæiske turistsektor og begrænse de alvorlige vanskeligheder, sektoren befinder sig i i øjeblikket?

(2002/C 93 E/243)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3025/01

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(23. oktober 2001)

Om: Støtte til turistsektoren og Philoxenia-programmet

Terrorangrebet den 11. september har medført en dramatisk forværring af situationen for turismen. Antallet af rejsende, som aflyser deres rejser, eller virksomheder, som aflyser deres krydstogtsruter, samt endvidere af luftfartsselskaber, som nedlægger flyruter, stiger eksponentielt.

På grund af turismens betydning for Den Europæiske Union (det er den sektor, som skaber de fleste arbejdspladser, den tegner sig for 13,5 % af BNP, og 9 millioner mennesker finder direkte beskæftigelse inden for denne sektor) og den ovenfor nævnte dramatiske situation, som er opstået efter terrorangrebet den 11. september, råder Kommissionen da over oplysninger om følgerne af krisen på mellemlang sigt for turismen i Den Europæiske Union eller EU-medlemslandene? Har den til hensigt at vedtage nogle foranstaltninger? Har den til hensigt at omformulere Philoxenia-programmet?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-2861/01 og P-3025/01**

(5. december 2001)

Kommissionen vedtog den 13. november 2001 beretningen »Opfølgning til Det Europæiske Råds møde den 21. september: situationen i den europæiske turistsektor«⁽¹⁾, der vedrører konsekvenserne af terrorangrebet den 11. september 2001 i USA for turismen i EU.

I denne rapport fastslår Kommissionen, at nogle af de foranstaltninger, der blev foreslået i dens meddelelse af 10. oktober om følgerne for luftfarten af attentaterne i USA⁽²⁾, også svarer til turistindustriens fordringer. Kommissionen kommer frem til den konklusion, at udfordringen består i at få fastlagt en strategi for europæisk turisme, som imødekommer de forestående politiske og økonomiske udfordringer på mellemlang og lang sigt.

En sådan strategi, der besvarer turistaktørernes krav om samarbejde og koordination, skal gennemføres ved hjælp af det nye samarbejde mellem turistaktører gennem den åbne koordinationsmetode, som er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 13. november 2001 »Samarbejde om europæisk turismes fremtid«⁽³⁾. Foranstaltningerne efter denne metode skal forbedre integrationen af alle turistaktørers interesser og behov i de fællesskabspolitikker og -initiativer, der indvirker på turismen, samt forbedre kontakten mellem turisterhvervet og de øvrige aktørgrupper. Denne metode har dog ikke til formål at ændre det tidligere forslag om et flerårigt program til støtte for turismen i Europa (»Philoxenia«).

Da der stadig hersker en vis usikkerhed, vil Kommissionen fortsat overvåge indvirkningen på turismen og følge situationen. Dette vil ske i samarbejde med medlemsstaterne, turistindustrien og andre aktører. Men det skal, på trods af krisen i visse sektorer og på visse destinationer, undgås, at der indføres foranstaltninger, der kan skade udviklingen og konkurrencedygtigheden i den europæiske turistindustri på lang sigt.

⁽¹⁾ KOM(2001) 668 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2001) 574 endelig udg.

⁽³⁾ KOM(2001) 665 endelig udg.

(2002/C 93 E/244)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2862/01
af Vincenzo Lavarra (PSE) til Kommissionen**

(17. oktober 2001)

Om: Anmodning om forlængelse af fristen for projekter under PESCA og FIUF (finansielt instrument til udvikling af fiskeriet)

Den 31. december 2001 var fastsat som frist for gennemførelsen af projekter, der finder sted under det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet 1994-1999 og fællesskabsinitiativet PESCA; i denne forbindelse er der i Italien oprettet tre fælles nationale sammenslutninger (Uniprom, Unicredito og Unimar), som samfinansieres af FIUF, samt forskellige servicecentre, som samfinansieres af PESCA, og som de faglige organisationer er initiativtagere til. Hele sektoren for erhvervsfiskere nyder godt heraf.

Denne særlige situation skabte i begyndelse en lang række problemer med hensyn til de procedurer, der skulle vedtages, de støtteberettigede udgifter, de nødvendige garantier, den dokumentation, der skulle fremlægges og regnskabsførelsen, og disse problemer har indvirket på gennemførelsen af projekterne og medført en forsinket iværksættelse på ca. to år, således at såvel sammenslutningerne som servicecentrene først senere har kunnet indlede et aktivt arbejde, der er blevet bakket op af hele erhvervskategorien.

De indledende forsinkelser og vanskeligheder vil kunne forhindre færdiggørelsen af de forskellige projekter og skade fiskerisektoren samt bremse nye projekter med risiko for, at man ikke fuldt ud anvender alle de disponible midler og kun delvis gennemfører de mål, der er fastsat med henblik på at mindske det eksisterende skel mellem den italienske fiskerisektor og fiskerisektoren i de andre europæiske lande.

Fiskerisammenslutningen har derfor anmodet om et års forlængelse til gennemførelse af projekterne under de tre fælles konsortier og servicecentre. I stedet for at tillade denne forlængelse har ministeriet for land- og skovbrugspolitik med notat nr. 19675 af 17. juli 2001 krævet afslutning på, statusopgørelse for og certificering af projekterne pr. 15. december 2001.

Det er imidlertid en konsolideret praksis, at fristerne for regnskabsføringen udsættes for at muliggøre en fortsat gennemførelse af projekterne indtil udløbsdagen (31. december 2001), således som det i øvrigt fastsættes i artikel 5, sidste afsnit, i Kommissionens afgørelse nr. 41 af 19. maj 1995, hvori det hedder, at denne dato er sidste frist for hensyntagen til de udgifter, der følger af de pågældende operationer. Kan Kommissionen på denne baggrund redegøre for, hvordan den stiller sig til en forlængelse af ovennævnte frister for FIUF og PESCA, for at undgå en yderligere belastning af den italienske fiskerisektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(6. november 2001)

Kommissionen er rede til sag for sag at vurdere anmodninger om udsættelse af fristen for projekter, der er korrekt indgivet af medlemsstaten senest 31. december 2001. Kommissionen vil dog understrege, at denne indrømmelse er af exceptionel karakter.

Kommissionen vil kun kunne godtage anmodninger i tilfælde, hvor der klart er tale om fejl, som ene og alene kan tilskrives Kommissionen, eller tilfælde af force majeure, eksempelvis større katastrofer, der kan få alvorlige konsekvenser for gennemførelsen af programmer, som er samfinansieret af strukturfondene.

Det skal ligeledes bemærkes, at en sen vedtagelse af programmer ikke i sig selv er en tilstrækkelig begrundelse til at opnå udsættelse af betalingsfristerne i forbindelse med programmerne.

Under alle omstændigheder kan Kommissionen ikke tage formelt stilling, før den har modtaget en officiel anmodning fra de myndigheder, der er ansvarlige for programmernes forvaltning.

(2002/C 93 E/245)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2863/01

af Vincenzo Lavarra (PSE) til Kommissionen

(17. oktober 2001)

Om: Situationen for drivgarnsfiskeriet i Syditalien — krav om moratorium under afventning af videnskabelige data

Forordning (EF) 1239/98⁽¹⁾, der blev vedtaget efter pres fra tredjelande, som mente, at drivgarn var til skade for miljøet, har medført et definitivt stop for sværdfiskfiskeri med drivgarn (676 fiskerifartøjer i Italien drev denne form for fiskeri — næsten alle registreret i syditalienske havne).

Godtgørelsesplanen i beslutning 97/292/EF^(?) har vist sig fuldstændig forfejlet og har haft voldsomme negative konsekvenser i økonomisk og samfundsmæssig henseende, navnlig for beskæftigelsen. Selv de mindst ramte, dvs. de, som stadig driver fiskeri, har registreret en indtægtsnedgang på ca. 30 %. Resten er blevet arbejdsløse, idet omskoling har været umulig på grund af de pågældendes beskedne uddannelsesniveau og høje gennemsnitsalder.

Samtidig er antallet af fiskerfartøjer fra tredjelande, som benytter samme fiskeriform, vokset eksponentielt, og der er således i Middelhavet talt mere end 500 nye fiskerfartøjer fra tredjelande med drivgarn. Dermed har det forbud, Fællesskabet indførte, ikke haft den ønskede virkning, og bestandene er efterfølgende blevet endnu mindre, bl.a. fordi fiskerfartøjerne fra tredjelande ikke er underlagt de skrappe regler, der gælder de europæiske fiskere. I øvrigt afsættes fiskene i Europa.

Den nævnte godtgørelsesplan tog udgangspunkt i en italiensk aftale mellem myndighederne og arbejdsmarkedets parter, som omfattede en plan for rationalisering og fakultativ omstilling (med det mål at indskrænke sværdfiskeriflåden og samtidig begrænse de økonomiske og samfundsmæssige skader blandt de berørte fiskere), forskning i drivgarnsfiskeriets konsekvenser for et bæredygtigt miljø samt overvågning af virkningerne af rationaliserings- og omstillingsplanen, som imidlertid aldrig blev ført ud i livet.

Vil Kommissionen på baggrund af ovenstående, på baggrund af de utilstrækkelige og usikre videnskabelige data i grønbogen om den fælles fiskeripolitik og på baggrund af, at den tiloversblevne drivgarnsfiskerflåde i Italien kun er på 100 fiskerfartøjer, indføre et moratorium, mens den afventer de data, der er nødvendige for at vurdere, om der er et reelt grundlag for definitivt at forbyde denne form for fiskeri?

⁽¹⁾ EFT L 171 af 17.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 121 af 13.5.1997, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. november 2001)

Kommissionen er af den faste overbevisning, at det er nødvendigt at håndhæve Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne.

Kommissionen har indtil nu ikke fra Italien modtaget nogen god videnskabelig rapport om en mulig udvikling i redskabsteknologien eller om kontrollen med bifangster af beskyttede arter, som kunne tyde på en væsentlig mildnelse af de bevarelsesproblemer, som var baggrunden for vedtagelsen af forordningen. Da der ikke foreligger nye videnskabelige oplysninger fra medlemsstaterne, har Kommissionen derfor ikke til hensigt at genåbne drøftelserne om dette spørgsmål.

På grundlag af de for Kommissionen foreliggende oplysninger kan denne ikke bekræfte eller afkræfte det ærede medlems udtalelser om antallet af tredjelandsfartøjer, der driver fiskeri med drivnet i Middelhavet. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at den pågældende forordning ikke omhandler alle drivnet, men kun dem, der som f.eks. »spadare« benyttes til fiskeri efter visse stærkt vandrende pelagiske arter.

I 2002 vil kontrollen til lands og til vands med anvendelsen af drivnet blive højt prioriteret i Kommissionens inspektionsprogram. Der vil blive truffet de nødvendige foranstaltninger til kontrol af, at EF-bestemmelserne om forbud mod anvendelse af drivnet til fiskeri efter stærkt vandrende arter håndhæves på passende måde. Hvis dette ikke er tilfældet, vil alle de relevante til rådighed værende procedurer blive anvendt over for de pågældende medlemsstater.

(2002/C 93 E/246)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2865/01
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(17. oktober 2001)

Om: Angreb på et medlem af Kommissionen under FN-konferencen i Durban, islam, de fattige i den tredje verden og asylansøgere

1. Har Kommissionen kendskab til den meddelelse, som Bolkestein, medlem af Kommissionen, fremsatte den 29. september 2001 i det nederlandske dagblad »de Volkskrant«, hvori han hævder, at de undskyldninger, der blev givet under FN-konferencen om racisme i Durban, vedrørende slaveriet kun fører til en uproduktiv offerrolle, at medlemmerne af islam vil besejre deres rige og mægtige fjender, at Vesten må beskytte sig mod en ond og misundelig verden uden for, at privatsfæren i Europa bør vige for bekæmpelse af terrorisme, og at Genève-konventionen om flygtninge ikke længere er holdbar og derfor må korrigeres grundigt?
2. Er Kommissionen enig i, at disse private opfattelser fra Bolkesteins side afviger stærkt fra de opfattelser, som Kommissionen andetsteds har givet udtryk for, og er i modstrid med de klager, som nyder bred opbakning, over de seneste udtalelser fra den italienske ministerpræsident Berlusconi i forbindelse med islam, og også over det standpunkt, som blev indtaget på Kommissionens vegne den 2. oktober 2001 under drøftelsen i Europa-Parlamentet om den fælles asylprocedure?
3. Er Kommissionen indforstået med, at de udtalelser, som blev nævnt i det første spørgsmål, fra Bolkestein, medlem af Kommissionen, er farlige for forholdet mellem de forskellige befolkningsgrupper inden for Den Europæiske Unions medlemsstater og er farlige for de internationale bestræbelser på at fjerne grobunden for håbløshed og terrorisme, idet man på internationalt plan søger at fremme en god forståelse mellem de forskellige kulturer og religioner?
4. Mener Kommissionen, at Bolkesteins optræden er forenelig med fortsættelsen af hans nuværende ansvarsområde, som er anderledes end en politisk demonstrant, der alt efter behov kan vække primitive følelser og øve indflydelse med henblik på at opnå politisk gevinst?
5. Hvorledes agter Kommissionen at distancere sig offentligt fra Bolkesteins udtalelse og gøre det klart, hvilke værdier den ønsker at forsvare over for primitive følelser af modvilje mod verden uden for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(13. december 2001)

Kommissionen finder det vigtigt, at medlemmerne af Kommissionen giver udtryk for deres holdning til politisk relevante emner. Som Kommissionen allerede ved flere lejligheder har påpeget i sine svar på mundtlige og skriftlige forespørgsler fra medlemmer af Parlamentet, er medlemmerne af Kommissionen politikere med en politisk funktion, som, hvis de overholder de forpligtelser, der er forbundet med denne funktion, fortsat er frit stillet til uafhængigt og på eget ansvar at give udtryk for deres politiske mening.

(2002/C 93 E/247)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2872/01
af Ilda Figueiredo (GUE/NGL) til Kommissionen

(17. oktober 2001)

Om: Grænsekontrol

I juli i år ville en portugisisk statsborger, som er udvandret til Schweiz, João Paulo Teixeira de Mora, rejse på ferie i Portugal. Da han ikke kunne få en direkte forbindelse Zürich-Porto, bestilte han en rejse med mellemlanding i Madrid. Da han ankom til Barajas lufthavnen den 16. juli kl. 16.20, begav han sig til paskontrollen, hvor det spanske politi erklærede, at hans pas ikke var gyldigt, idet dets ihænde-haver ikke var portugisisk statsborger. Selv om der straks blev forevist andre dokumenter (kørekort, identitetskort, skattekort) tilbageholdt det spanske politi denne »indvandrer«, og den følgende dag kl. 17.10 blev han sendt tilbage til sit oprindelsessted.

I det dokument, som det spanske politi i Barajas udstedte, står der mærkeligt nok, at den portugisiske statsborger fremviste et pas, men det tilføjes, at han ikke opfyldte kravet om, at der skulle forevises et gyldigt dokument, som var forudsætningen for indrejse.

Selv om det er forståeligt, at det er nødvendigt at gennemføre en streng kontrol ved Fællesskabets ydre grænser, er det vanskeligt at forstå holdningen hos et politi, som erklærer dokumenter udstedt af andre medlemsstater i Den Europæiske Union for ugyldige.

Hvad har Kommissionen til hensigt at foretage sig for at hindre, at et sikkerhedsområde kommer til at indskrænke det område med frihed og sikkerhed, som tilstræbes inden for Fællesskabet?

Hvad vil Kommissionen foretage sig i tilfældet med den omtalte portugisiske statsborger, så denne kan holdes skadesløs for de tab, som han har lidt i forbindelse med det spanske politis adfærd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino

(22. november 2001)

Kommissionen vil tage den nødvendige kontakt med de spanske myndigheder for at få yderligere oplysninger vedrørende det omhandlede tilfælde. Kommissionen vil i givet fald undersøge sagen på grundlag af proceduren i EF-traktatens artikel 226 (tidl. artikel 169).

(2002/C 93 E/248)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2913/01

af David Bowe (PSE) til Kommissionen

(17. oktober 2001)

Om: Salg og distribution af veterinærmedicin in EU

Har Kommissionen planer om at kontrollere eller begrænse salg og distribution af veterinærmedicin i EU?

Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at foreslå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(6. december 2001)

Som led i den igangværende revision af lovgivningen om lægemidler besluttede Kommissionen at foreslå ændringer til direktiv 2001/82/EF⁽¹⁾. Nogle af disse ændringer vedrører afsnit VI, som omhandler besiddelse, engrosforhandling og udlevering af veterinærlægemidler. Det vigtigste mål med denne del af ændringerne er at sikre forbrugerbeskyttelse i forbindelse med maksimal omsorg for dyrs sundhed og velfærd.

Som et bidrag til beskyttelsen af forbrugerne mod udsættelse for eventuelt skadelige restkoncentrationer i fødevarer af animalsk oprindelse fremgår det nu klart af Kommissionens forslag, at der kræves dyrlægeordination for alle veterinærlægemidler, der er bestemt for levnedsmiddelproducerende dyr. Endvidere bringes de krav om registrering, som er pålagt personer, der ejer eller er ansvarlige for levnedsmiddelproducerende dyr, samt personer, der er indehavere af en tilladelse til detailsalg, på linje med de relevante bestemmelser i direktiv 96/23/EF⁽²⁾ om kontrol med restkoncentrationer. Desuden kræves det, at engrosforhandlere er i besiddelse af en nødplan til effektiv tilbagekaldelse af et parti af et veterinærlægemiddel, hvis det skulle blive nødvendigt.

Mens det er hensigten, at de ovennævnte forslag skal belyse og supplere visse bestemmelser i afsnit VI i direktiv 2001/82/EF, er der ikke blevet fremsat forslag om ændring af de eksisterende regler om detailsalg, som kun tillader personer, der er bemyndiget hertil, til at indlede sådanne transaktioner i henhold til medlemsstaternes lovgivning.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, EFT L 311 af 28.11.2001.

(²) Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996.

(2002/C 93 E/249)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2930/01
af Hiltrud Breyer (Verts/ALE) til Kommissionen

(24. oktober 2001)

Om: Belastning af miljøet i Völklingen-Lauterbach fra den kemiske produktionsvirksomhed i Carling

Den vedvarende miljøbelastning fra den kemiske produktionsvirksomhed i Carling i Frankrig er til skade for sundheden hos befolkningen i Lauterbach i Saarland. Dette bekræftes i en udtalelse, som de tekniske kontrolmyndigheder i Saarland har afgivet til miljøministeriet.

Der dokumenteres følgende belastninger:

- lugtemissioner, som overstiger de tilladte grænseværdier for boligområder, og som er sundhedsskadelige og fører til lugtgener;
- forurening af Lauterbach især i weekenden;
- støjgener fra Carling-kraftværket, som overstiger de tilladte grænseværdier (50dB/A);
- luftforurening.

Indbyggerne i Lauterbach har trods flere anmodninger ikke modtaget oplysninger om miljøbelastningen, hverken fra de franske virksomheder i området eller af de franske myndigheder. Bestræbelser fra de tyske myndigheders side på at indhente oplysninger er slået fejl.

1. Har de franske virksomheder og myndigheder efter Kommissionens opfattelse ikke tilsidesat deres oplysningspligt?

2. Hvilke initiativer vil Kommissionen i bekræftende fald tage i denne sag for at sikre den grænseoverskridende oplysningspligt om miljøbelastning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(3. december 2001)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at det i betragtning af oplysningerne i den skriftlige forespørgsel er muligt, at de franske myndigheder ikke har efterkommet deres forpligtelser i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger(¹).

Dette direktiv, som ikke pålægger de industrivirksomheder, der er skyld i en eventuel forurening, nogen forpligtelser, foreskriver — dog med visse forbehold — at de offentlige myndigheder skal stille miljøoplysninger til rådighed for enhver fysisk eller juridisk person på dennes anmodning.

Kommissionen vil i nær fremtid forhøre sig hos de franske myndigheder om, hvorvidt de har efterkommet denne forpligtelse i det foreliggende tilfælde.

(¹) EFT L 158 af 23.6.1990.

(2002/C 93 E/250)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2934/01
af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen

(24. oktober 2001)

Om: CE-mærket på torturinstrumenter

Amnesty International meddeler, at elektriske stave og komponenter til bedøvelsesgeværer eksporteres fra EU og markedsføres i Taiwan med en europæisk garanti på 2 år. Komponenterne bærer ligeledes CE-mærket.

Kan Kommissionen tage skridt til at hindre brugen af CE-mærket til fremme af salg af våben, der bruges til tortur eller mishandling af mennesker i mange lande i verden, eller er EU ude af stand til at hindre en fordærvelse af dets kvalitetsmærke?

(2002/C 93 E/251)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2965/01
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen

(25. oktober 2001)

Om: Anvendelsen af EF-sikkerhedsmærkning ved fremstillingen af paralyserende våben

Er Kommissionen klar over den stigende bekymring for, at EU-lande faktisk tillader fabrikanten af paralyserende våben at benytte Kommissionens EF-sikkerhedsmærkning på deres politistave som et kvalitativt salgsincitament?

Vil Kommissionen venligst oplyse, efter hvilken fremgangsmåde europæiske standardmærkninger tildeles, og hvor mange fabrikanten af paralyserende våben der benytter EF-mærkningerne på deres produkter?

Har Kommissionen på baggrund heraf planer om at træffe foranstaltninger for at forhindre sådanne fabrikanten i at benytte sikkerhedsmærkningen for at fremme salg af deres produkter?

(2002/C 93 E/252)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3012/01
af Linda McAvan (PSE) til Kommissionen

(23. oktober 2001)

Om: CE-mærke på torturinstrumenter

Menneskerettighedsgrupper har udtrykt bekymring over, at visse virksomheder anvender CE-mærket til at sætte på produkter som f.eks. stun-geværer (geværer med projektiler med lammende virkning), som kan bruges som torturinstrumenter.

Kan Kommissionen bekræfte, at CE-mærket ikke er beregnet som et salgsincitament i forbindelse med reklame for og markedsføring af produkter, og kan den give en vis forsikring om, at der vil blive truffet foranstaltninger for at sikre, at et eventuelt misbrug af CE-mærket stopper?

(2002/C 93 E/253)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3108/01
af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen

(13. november 2001)

Om: Det europæiske CE-mærke på elektriske stave

Producenter fra lande uden for EU har efter forlydende reklameret med, at deres elektriske stave bærer det europæiske CE-sikkerhedsmærke. Disse våben bruges ofte som torturinstrumenter i fængsler.

Vil Kommissionen oplyse, efter hvilken fremgangsmåde CE-mærket tildeles, hvor mange producenter af elektriske stave, der anvender CE-mærket på deres produkter, og til sidst hvilke skridt den vil tage for at forhindre producenter af elektriske stave i at bruge CE-mærket til at fremme salget af deres produkter?

(2002/C 93 E/254)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3191/01

af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(20. november 2001)

Om: Det europæiske CE-mærke på elektriske stave

Producenter fra lande uden for EU har efter forlydende reklameret med, at deres elektriske stave bærer det europæiske CE-sikkerhedsmærke. Disse våben bruges ofte som torturinstrumenter i fængsler. Vi Kommissionen oplyse, efter hvilken fremgangsmåde CE-mærket tildeles, hvor mange producenter af elektriske stave, der anvender CE-mærket på deres produkter, og til sidst hvilke skridt den vil tage for at forhindre producenter af elektriske stave i at bruge CE-mærket til at fremme salget af deres produkter?

Samlet svar

afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

på skriftlige forespørgsler E-2934/01, E-2965/01, P-3012/01, E-3108/01 og E-3191/01

(3. december 2001)

De ærede parlamentsmedlemmer henvises til det svar, Kommissionen gav på skriftlig forespørgsel P-2783/01 af Ford⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 81 E af 4.4.2002, s. 209.

(2002/C 93 E/255)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2948/01

af Paul Rübig (PPE-DE) til Kommissionen

(25. oktober 2001)

Om: Kompatibilitet af håndfri sæt til mobiltelefoner

Bilisters stigende anvendelse af mobiltelefoner har i de senere år i næsten alle EU-lande medført obligatorisk benyttelse af håndfri sæt, navnlig af hensyn til trafiksikkerheden.

Problemet med den obligatoriske anvendelse af håndfri sæt er, at den hurtige videreudvikling af mobiltelefoner bevirker, at sammen med mobiltelefonerne for det meste også de dyre håndfri bilinstallationssæt skal udskiftes, da de ikke er kompatible. Dette bevirker nødvendigvis mindre disciplin hvad angår benyttelsen af håndfri sæt, mindre sikkerhed og flere ulykker på grund af mobiltelefoner.

Mener Kommissionen derfor, at det er hensigtsmæssigt med normer på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(21. december 2001)*

Kommissionen anser det absolut for hensigtsmæssigt, at der udarbejdes frivillige standarder på dette område, og vil gerne påpege, at der allerede i dag findes håndfri bilinstallationssæt, som kan benyttes med forskellige mobiltelefoner. Desuden gør Kommissionen opmærksom på, at der i dag fås enkle håndfri sæt allerede fra 20 EUR. Der er derfor ingen økonomiske eller tekniske grunde til ikke at benytte håndfri sæt. På samme måde som med sikkerhedsseler forekommer det nødvendigt at gøre befolkningen opmærksom på, hvor vigtigt det er at benytte sådanne sæt, og effektivt at kontrollere, om bestemmelserne overholdes.

*(2002/C 93 E/256)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2949/01****af James Nicholson (PPE-DE) til Kommissionen***(25. oktober 2001)*

Om: Udgifter til sundheds- og socialsektoren i Den Europæiske Unions medlemsstater

1. Hvor store var udgifterne i procent af BNP til sundheds- og socialsektoren i hver enkelt af medlemsstaterne inden for de sidste fire år?
2. Hvor meget blev der brugt pr. indbygger på sundheds- og socialsektoren (eksklusive investeringsprojekter) i hver enkelt af medlemsstaterne inden for de sidste fire år?
3. Hvor mange procent deraf blev finansieret:
 - direkte af staten
 - privat
 - via forsikringsordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira*(14. december 2001)*

Kommissionen indsamler ikke alle de oplysninger, det ærede medlem beder om. Nærmere bestemt foretages der for øjeblikket ingen regelmæssig indsamling af data om udgifterne til sundhedsvæsenet og ej heller data om personlige sociale ydelser.

Data om udgifterne til sundhedsvæsenet indsamles af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), men det kræver stor forsigtighed at foretage internationale sammenligninger ud fra disse data, da de anvendte definitioner varierer stærkt. Kommissionen arbejder sammen med OECD på at forbedre dataenes kvalitet og sammenlignelighed, bl.a. ved hjælp af det nye rammekoncept »System of Health Accounts« (SHA). Desuden er det målet at udarbejde et overordnet sundhedsoplysningssystem for Fællesskabet som led i det foreslåede program for folkesundhed.

Der redegøres nedenfor nærmere for de data, der sendes til det ærede medlem, for så vidt angår udgifterne til sundhedsvæsenet. Der foreligger imidlertid ingen data om personlige sociale ydelser, da det ikke er en kategori i Det Europæiske System af Integrerede Statistikker for Social Sikring.

Dataene nedenfor stammer fra OECD og sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat.

1. Det seneste referenceår varierer alt efter medlemsstat. Der forelægges data fra 1994-1999 for at få tilpas lange tidsrækker for hver enkelt medlemsstat.
2. De ønskede oplysninger om finansieringen af sundhedsudgifterne (a) direkte af staten, (b) privat og (c) via forsikringsordninger foreligger udelukkende for de samlede udgifter til sundhedsvæsenet. Udgifterne pr. indbygger oplyses i nationale valutaenheder.

3. Sammenligninger mellem landene bør af ovennævnte årsager foretages med forsigtighed. Det fremgår af de første SHA-prototypedata for udvalgte medlemsstater, at dataene i visse tilfælde ændrer sig markant, når der anvendes harmoniserede definitioner.

(2002/C 93 E/257)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2950/01

af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(25. oktober 2001)

Om: Fremme af regionale forsamlinger i Det Forenede Kongerige

Har Kommissionen bevilget nogen støtte til kampagner for nye valgte regionalforsamlinger i Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(3. december 2001)

Når det gælder de programmer, som EU støtter under strukturfondene, er finansiering af kampagner af den art, det ærede medlem henviser til, ikke en støtteberettiget udgift. Forvaltningen af programmer, hvortil der ydes støtte fra strukturfondene, er en opgave, som er lagt ud på de dertil udpegede myndigheder i medlemsstaterne og regionerne. Disse myndigheder er ansvarlige for udvælgelsen af projekter. Det er også dem, der primært har ansvaret for den finansielle forvaltning og kontrol af europæiske programmer.

(2002/C 93 E/258)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3005/01

af Raffaele Costa (PPE-DE) til Kommissionen

(29. oktober 2001)

Om: Motorvejskoncessioner

Hvad mener Kommissionen om den italienske stats beslutning vedrørende ordningen for koncessioner — som nu er blevet forlænget i årtier — til fordel for motorvejselskaberne, som, uden at der har været afholdt udbudsprocedurer, har fået deres koncessioner forlænget med adskillige år? Er det sådan man respekterer markedet? Er det sådan man beskytter konkurrencen? Er det sådan man beskytter brugerne, som helt urimeligt bliver snydt? Hvorfor reagerer EU ikke omgående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(19. december 2001)

Kommissionen vil gerne gøre opmærksom på, at bestemmelserne i EU-direktiverne om offentlige udbud ikke finder anvendelse på tildeling af koncessioner vedrørende de tjenesteydelser, som det ærede parlamentsmedlem nævner. De offentlige myndigheder skal dog ved tildeling af koncessioner overholde EF-traktatens regler og principper, specielt de generelle principper om ikke-diskriminering, ligebehandling, proportionalitet og gennemsigtighed samt bestemmelserne vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed. Kommissionen har gjort nærmere rede for ovennævnte regler og principper i sin fortolkningsmeddelelse om koncessioner i EU-lovgivningen, som er blevet offentliggjort i EFT ⁽¹⁾.

Med hensyn til motorvejssektoren er Kommissionen af den opfattelse, at det under hensyn til ovennævnte principper kun er rimeligt at forlænge en koncession, hvis det er nødvendigt at holde koncessionshaveren skadesløs for tab, som skyldes, at de offentlige myndigheder ensidigt har truffet dispositioner for at afhjælpe nødsituationer eller på grund af ekstraordinære omstændigheder, som ikke skyldes koncessionshaveren. Der tænkes her bl.a. på fastlåsning af priserne af samfundsmæssige hensyn eller for at bekæmpe inflationen eller beslutninger, hvori der stilles krav om udførelse af arbejde, der skal bringe motorvejen i overensstemmelse med nye krav inden for sikkerhed, byplanlægning eller miljøbeskyttelse, der ikke var gældende, da koncessionen blev tildelt.

Kommissionen har ønsket at undersøge tildelingen af koncessioner inden for motorvejssektoren i de forskellige medlemsstater og har anmodet disse om detaljerede oplysninger om deres fremgangsmåde. Kommissionen er i øjeblikket i gang med at analysere de modtagne oplysninger for at få et overblik over sektoren. Hvis det efter undersøgelsen viser sig, at de procedurer, der har været fulgt i Italien ved forlængelse af koncessionerne, evt. ikke er forenelige med EF-traktatens bestemmelser, vil Kommissionen naturligvis drage de nødvendige konsekvenser heraf.

(¹) EFT C 121 af 29.4.2000.

(2002/C 93 E/259)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3009/01
af John Cushnahan (PPE-DE) til Kommissionen

(22. oktober 2001)

Om: Tilskud til kontrol med forurening fra landbrugsbedrifter

Har Kommissionen truffet nogen afgørelse med hensyn til anmodningen fra den irske regering om tilladelse til at forhøje loftet for den nationale ordning til kontrol af forurening fra landbrugsbedrifter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(28. november 2001)

Den ordning, det ærede medlem refererer til, vedrører en forhøjelse af budgettet og antallet af støttemodtagere samt en forlængelse af en støtteordning, som blev vedtaget af Kommissionen den 14. juli 1999 ved beslutning SG (99) D/5100 (Statsstøtte nr. N 113/99). Ændringerne til ordningen er registreret som statsstøtte nr. N 443/01 og blev vedtaget af Kommissionen den 30. oktober 2001 ved beslutning SG(01) D/291979.

(2002/C 93 E/260)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3073/01
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(8. november 2001)

Om: Anerkendelse af arkitekters eksamensbeviser

For nylig har jeg modtaget klager fra personer, som allerede er optaget som medlemmer af teknikerforbund i Frankrig og Tyskland og også ønsker at blive medlemmer af Grækenlands teknikerforbund (TEE), hvilket ikke er lykkedes. Deres ansøgninger er ifølge klagerne enten ikke blevet behandlet eller er fortsat ubesvarede.

Det er tydeligt, at gennemførelsen af direktiv 85/384/EØF(¹) om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, er mangelfuld til trods for, at dette direktiv er blevet omsat i græsk lovgivning med et præsidentielt dekret den 7. april 1993. Kan Kommissionen oplyse, hvor vidt disse klager er berettigede, og om det ovennævnte direktiv gennemføres korrekt af de ansvarlige græske myndigheder?

(¹) EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(17. december 2001)

Kommissionen er bekendt med det problem, det ærede medlem påtaler, og indledte derfor en traktatbrudssag desangående i 1997.

Åbningsskrivelsen blev sendt den 30. juni 1998 (svar af 26. oktober 1998), og en supplerende åbningsskrivelse (ubesvaret) blev sendt den 9. juli 1999.

Den begrundede udtalelse blev afgivet den 24. februar 2000. Grækenland har svaret ved to skrivelser, hhv. af 8. maj 2000 og 13. november 2000.

De græske myndigheder havde et møde med Kommissionen i Athen i juni 2001 og sendte derefter et cirkulære til det græske handelskammer (TEE), hvori de påpegede, at der skal overholde præsidentdekret 107/93 og optage EU-borgere med eksamensbevis i arkitektur fra andre medlemsstater.

Kommissionen er i færd med at vurdere, hvad cirkulæret helt konkret indebærer, med henblik på at kunne afgøre, om sagen skal indbringes for EF-Domstolen.

(2002/C 93 E/261)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3094/01

af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen

(13. november 2001)

Om: Piratkopiering af cd'er

Ifølge beretninger i den græske presse og erklæringer fra repræsentanter for pladeselskaber i Grækenland har piratkopiering af cd'er nået et uhyre stort omfang med det resultat, at situationen i Grækenland nu kan sammenlignes med situationen i Egypten i 1984. På europæisk niveau har Grækenland en tydelig førsteplads, mens landet på verdensplan befinder sig blandt de 10 største piratkopieringslande og kan sammenlignes med stater som Malaysia og Paraguay. Det skal bemærkes, at den illegale fremstilling af cd'er dækker 50 % af det nuværende græske marked og i alt når op på 9-10 millioner forfalskede cd'er.

Endvidere fremgår det af vurderinger, som er offentliggjort i den græske presse, at der er tale om et tab af skatteindtægter, som når op på 7 mia. drachmer om året. Ifølge korpsset til forfølgelse af økonomisk kriminalitet drejer det sig om en alvorlig økonomisk forbrydelse, som borgerne værner sig til, og som skaber en ukontrolleret paralleløkonomi med høje ubeskattede indtægter, samtidig med at folk bliver vant til kriminel handling under påskud af samfundsmæssig tolerance.

Hvad er Kommissionens kommentarer til denne ikke tidligere sette situation i Grækenland? Hvad er tallene for de øvrige 14 EU-medlemslande? Har de græske myndigheder oplyst Kommissionen om omfanget af dette problem? Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe på europæisk niveau for at eliminere det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(18. december 2001)

Kommission er klar over problemet med piratkopiering af cd'er, både på verdensplan, i Europa og i visse medlemsstater. I betragtning af det stadig større problem med forfalskning og piratvarer og dets negative virkninger for innovation og beskæftigelse hørte Kommissionen i 1998 de berørte parter gennem en grøn bog⁽¹⁾, for at fastslå dette fænomens økonomiske betydning for det indre marked, vurdere den gældende lovgivnings gennemslagskraft og foreslå, hvordan situationen eventuelt kunne forbedres.

Denne grøn bog førte til udarbejdelsen af en handlingsplan (meddelelse af 30. november 2000 om opfølgning af grønbogen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked⁽²⁾), der omfatter aktioner, der skal gennemføres hurtigt, bl.a.: forslag til et direktiv om styrkelse af midlerne til håndhævelse af intellektuel ejendomsret, forbedret udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde; uddannelse af tjenestemænd ved de retshåndhævende myndigheder inden for rammerne af de eksisterende programmer; samt fastlæggelse af en metodologi til indsamling, analyse og sammenligning af data om varemærkeforfalskning og piratkopiering. Af disse aktioner er Kommissionen i øjeblikket i færd med at lægge sidste hånd på et forslag til et direktiv om håndhævelse; den er ved at udvikle aktive uddannelsesprogrammer for medlemsstaterne og den viderefører og tilpasser yderligere uddannelsesprogrammer for ansøgerlandene (f.eks. via programmerne TAIEX, Phare og TACIS), og desuden har den allerede iværksat den nævnte undersøgelse, som skulle blive færdig i løbet af 2002.

Ud over disse aktioner, som enten er planlagte eller allerede i forberedelsesfasen er Kommissionen regelmæssig i kontakt med alle de pågældende medlemsstater for at få de seneste oplysninger og udveksle synspunkter om, hvordan piratkopiering kan begrænses mere effektivt.

(¹) KOM(98) 569 endelig udg.

(²) KOM(2000) 789 endelig udg.

(2002/C 93 E/262)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3113/01
af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(5. november 2001)

Om: Udgifter til sundhed

1. Kommissionen bedes forelægge tal for udgifter til sundhed i hver enkelt medlemsstat som andel af BNP ydet af
 - a) regeringerne
 - b) enkeltpersoner.
2. Kommissionen bedes oplyse de gennemsnitlige udgifter til sundhed i EU som andel af BNP med anvendelse af de seneste tal, der er til rådighed.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(3. december 2001)

Eurostat foretager endnu ikke regelmæssig indsamling af oplysninger om sundhedsudgifter. Eurostat kan imidlertid oplyse, at det sundhedspolitiske kontor under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har indsamlet og formidlet oplysninger om sundhedsudgifter regelmæssigt igennem meget lang tid. Der indsamles også oplysninger om medlemsstaterne.

Det skal påpeges, at de forskellige lande indsender nationale oplysninger til OECD om sundhedsudgifter svarende til de nationale definitioner. Man har altid tilsigtet et fælles rammekoncept og anvendelsen af fælles definitioner, men dette er endnu ikke lykkedes på tilfredsstillende måde. Brugere af OECD's dataformidlingssystem tilrådes derfor at anvende disse oplysninger med forsigtighed. Det anbefales på det kraftigste ikke at foretage sammenligninger landene imellem, da bemærkelsesværdigt mange af forskellene fra det ene land til det andet skyldes, at sundhedssystemet i nogle lande defineres bredere end i andre lande.

På grund af oplysningernes manglende sammenlignelighed tog OECD og Eurostat i 1997 initiativ til at indføre rammekonceptet »System of Health Accounts« (SHA). Med anvendelsen af dette rammekoncept i medlemsstaterne vil oplysningernes kvalitet, tilgængelighed og sammenlignelighed blive betydeligt forbedret.

Der findes indtil videre SHA-prototypedata om sundhedsudgifter i omkring 50 % af medlemsstaterne. Medlemsstaterne har lovet at stille regulære SHA-data til rådighed ved udgangen af 2002.

Da der i øjeblikket ikke findes andre oplysninger, sendes en OECD-tabel direkte til det ærede parlamentsmedlem og Europa-Parlamentets sekretariat til trods for ovennævnte alvorlige metodologiske problemer.

(2002/C 93 E/263)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3115/01**af Rosa Miguélez Ramos (PSE) til Kommissionen**

(13. november 2001)

Om: Støtte til muslinge-sektoren i Languedoc (Frankrig)

Repræsentanter for muslinge-sektoren i regionen Languedoc-Roussillon (Frankrig) har overfor mig udtrykt bekymring over, at de ikke er berettiget til støtte fra FIUF som følge af en snæver fortolkning af artikel 13 i Rådets forordning 2792/1999⁽¹⁾ fra den 17. december 1999, om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet.

Kan Kommissionen oplyse, om ovennævnte sektor er berettiget til støtte fra FIUF til muslingeopdrættet?

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(28. november 2001)

Spørgsmålet fra det ærede medlem, i hvilket der henvises til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet⁽¹⁾, kunne tyde på, at det pågældende problem snarere vedrører opdræt af tæppemuslinger end havfiskeri. Under alle omstændigheder kan Kommissionen bekræfte, at genopretning af en bestand (fiskeri) eller udsætning af en ny bestand (akvakultur) ikke betragtes som strukturforanstaltninger og derfor ikke kan omfattes af EU's strukturstøtte.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999.

(2002/C 93 E/264)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3144/01**af Carlos Coelho (PPE-DE) til Kommissionen**

(12. november 2001)

Om: Forsinket gennemførelse af direktiver i national lovgivning

Jeg henviser til, at jeg i juni sidste år stillede en forespørgsel til Kommissionen om dette emne, samt til at medlemsstaternes resultater med hensyn til gennemførelse af direktiver om det indre marked i national lovgivning ifølge de senest offentliggjorte oplysninger fortsat er skuffende. Situationen har med andre ord kun ændret sig ganske lidt eller slet ikke. Det er beklageligt, at harmoniseringen af de femten medlemsstats økonomier sker så langsomt, da dette vil kunne skade Europas konkurrenceevne i den globale økonomiske afmatning.

Det er foruroligende, at mit land — Portugal — udpeges som en af de medlemsstater, der er dårligst til at opfylde sine forpligtelser på dette område, idet det anslås, at over 12 % af lovgivningen om det indre marked ikke bringes i anvendelse.

Kan Kommissionen udarbejde en sammenlignende oversigt over situationen i de enkelte medlemsstater med angivelse af det antal direktiver, som de respektive medlemslande endnu ikke har gennemført i national lovgivning?

Kan den endvidere udarbejde en oversigt over de direktiver, som endnu ikke er gennemført i portugisisk lovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein*(7. december 2001)*

Kommissionen offentliggør i den halvårlige resultattavle for det indre marked oplysninger om, hvor langt medlemsstaterne er nået med at gennemføre direktiverne om det indre marked. Resultattavlen fra november 2001 sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat og er i øvrigt tilgængelig på: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/update/score/index.htm. Nærmere oplysninger om gennemførelsen af fællesskabsdirektiverne findes i Kommissionens årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af EU-retten⁽¹⁾.

Portugal havde pr. 15. oktober 2001 et efterslæb på 2,5 % i gennemførelsen af direktiverne om det indre marked. Med det resultat, som er lidt højere end EU-gennemsnittet på 2 %, indtager Portugal en tiendeplads blandt medlemsstaterne. Portugal har ganske vist forbedret sine resultater markant inden for de seneste tolv måneder, men skal stadig gøre en del, før det har nået Det Europæiske Råds mål, nemlig at mindst 98,5 % af alle direktiverne om det indre marked skal være gennemført i national ret inden Det Europæiske Råd i Barcelona (den 15. og 16. marts 2002). For øjeblikket er det kun Danmark, Finland, Nederlandene, Spanien og Sverige, der har nået dette mål.

10 % af direktiverne om det indre marked er endnu ikke gennemført i alle medlemsstater. Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at denne såkaldte fragmentationsfaktor skaber unødigt retsusikkerhed og dermed begrænser det indre markeds effekt på markedsvilkårene og borgernes rettigheder. Ansvarer må bæres af alle medlemsstater, som må gøre en fælles indsats for at efterkomme de retlige forpligtelser, de påtog sig, da de vedtog disse direktiver, der endnu ikke er gennemført i national ret. Kommissionen har indledt traktatbrudssager ved enhver manglende gennemførelse.

En liste over de direktiver om det indre marked, for hvilke Portugal endnu ikke har meddelt Kommissionen nationale gennemførelsesbestemmelser, sendes ligeledes direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat. Listen tager hensyn til de seneste oplysninger pr. 20. november 2001.

⁽¹⁾ Attende beretning om kontrollen med gennemførelsen af EU-retten (2000): KOM(2001) 309 endelig udg., bind I.

(2002/C 93 E/265)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3194/01**af Antonios Trakatellis (PPE-DE) til Kommissionen***(13. november 2001)*

Om: Thessalonikis metro: Oplysninger om udfaldet af projektet og dets optagelse under den tredje fællesskabsstøtteramme

Endnu en gang vender jeg tilbage til min forespørgsel angående Thessalonikis metro, eftersom Kommissionen ikke kunne forelægge oplysninger om udviklingen i projektet, hverken for Udvalget for Andragender, hvor spørgsmålet blev rejst, eller i sine svar på mine forespørgsler. Kommissionen påpegede hver gang, at det var den græske regering, som endnu ikke havde forelagt en finansieringsplan, der var skyld i forsinkelsen af projektet.

På baggrund af, at den tidligere minister for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder i september 2001 erklærede, at der i parlamentet ville blive stillet et lovforslag, som vedrører alle eventuelle ændringer i den kontrakt, der blev vedtaget i 1999, bedes Kommissionen besvare følgende:

- Har den græske regering omsider fremsendt alle de nødvendige oplysninger til Kommissionen, hvordan er situationen med hensyn til finansieringen, projektets fremskridt samt fjernelse af de juridiske uvisheder omkring projektet?
- Er det græske parlaments fornyede vedtagelse af et lovforslag om ændring af bestemmelserne i den kontrakt, der allerede blev underskrevet i 1999, i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen?

- Eftersom der nu er gået 16 måneder siden underskrivelsen af kontrakten: Hvilke og hvor mange forlængelser af kontrakten har ordremodtageren og den græske regering indgået aftale om, er disse blevet meddelt Kommissionen, og hvad er tidsgrænsen for forlængelse af en sådan kontrakt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(18. december 2001)

Kommissionen kan oplyse, at den græske regerings juridiske rådgivere har sendt Kommissionen de senest foreliggende dokumenter vedrørende gennemførelsen af projektet. Efter at have gennemgået disse dokumenter har Kommissionen sendt de græske myndigheder et brev for at få en række relevante præciseringer vedrørende disse dokumenter og projektet i almindelighed. Når Kommissionen har modtaget svar fra de græske myndigheder, vil den kunne foreslå, hvad der skal gøres ved denne sag.

Hvad angår finansieringen udgør projektet vedrørende Thessalonikis metro et af de prioriterede områder i det operationelle program (OP) »Vejforbindelser, havne, byudvikling 2000-2006« i fællesskabsstøtterammen (FSR) 2000-2006 for Grækenland (støtten fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond (EFRU) er fastsat til 122 mio. EUR — de samlede omkostninger beløber sig til 657 mio. EUR). De nationale myndigheder har endnu ikke forelagt Kommissionen en anmodning om bekræftelse af medfinansieringsprocenten for dette store projekt i overensstemmelse med artikel 26 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾. Det er klart, at overholdelse af fællesskabslovgivningen er en af betingelserne for EFRU's finansiering af det pågældende projekt.

Det ærede parlamentsmedlem spørger, om den kendsgerning, at det græske parlament vil blive anmodet om at vedtage en lov, som ratificerer ændringerne af koncessionskontrakten, er en krænkelse af fællesskabsretten. Hertil skal bemærkes, at en sådan ratificering ikke i sig selv er i modstrid med fællesskabsretten.

Hvad angår bestemmelsen i kontrakten om forlængelse af den periode, i løbet af hvilken ordremodtageren skal have undertegnet lånekontrakterne med bankerne, er Kommissionen af den opfattelse, at dette i det pågældende tilfælde ikke henhører under fællesskabsrettens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2002/C 93 E/266)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3324/01

af Patricia McKenna (Verts/ALE) til Kommissionen

(30. november 2001)

Om: Forstligt formeringsmateriale — registrering og beskyttelse

Vil Kommissionen tage skridt til at beskytte de bevoksninger, der er registreret inden for rammerne af direktiv 66/404/EØF⁽¹⁾, 71/161/EØF⁽²⁾ eller 1999/105/EF⁽³⁾ om markedsføring af forstligt formeringsmateriale, som i øjeblikket kan fældes uden nogen passende vurdering?

I Irland har statsforstnævnet Coillte Teo fældet over 1 474 hektarer registrerede bevoksninger uden nogen form for licens, som ville kræve individuel vurdering, selv om hele registeret kun dækker 3 715 hektarer, og kun 20 % af Irlands frø er fra hjemlige kilder. Endvidere er Irlands praksis bestående i at uddelegere opgaven med at føre det nationale register over grundlæggende forstformeringsmateriale, der kræves i henhold til direktivet, til Coillte Teo, der har landets største tømmerhøst, ikke i overensstemmelse med direktiverne, som specifikt udelukker enhver juridisk person eller dets medlemmer fra at føre bevoksningsregistre, hvis de kan drage økonomisk fordel af de foranstaltninger, der træffes i henhold til direktiverne.

Vil Kommissionen derfor tage skridt til at sikre, at de hjemlige bevoksninger i hver medlemsstat, som modtager EU-midler til skovtilplantning, herunder Irland, kun registreres i henhold til direktivet af uafhængige kvalificerede parter, og at enhver fældning er forbudt, efter registrering, uden en passende vurdering og fastsættelse af de nødvendige betingelser for at opfylde direktivets formål?

⁽¹⁾ EFT B 125 af 11.7.1966, s. 2326.

⁽²⁾ EFT L 87 af 17.4.1971, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 11 af 15.1.2000, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne*(18. januar 2002)*

Kommissionen er i færd med at undersøge de nævnte forhold i den pågældende medlemsstat og skal holde det ærede medlem underrettet om udfaldet.

*(2002/C 93 E/267)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3388/01****af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen***(7. december 2001)*

Om: Anlæggelse af den nederlandske motorvej A73 gennem naturområder i den lange smalle strækning land mellem floden Maas og grænsen til Tyskland

1. Ved Kommissionen, at den nederlandske regering, der allerede længe har haft planer om at anlægge en ny motorvej A73-syd mellem Venlo og tilslutningen til den eksisterende motorvej A2 syd for Roermond, nu har givet tilladelse til, at vejen gennemskærer beskyttede naturområder langs østbredden af Maas for dermed at kunne føre denne nye vej via det langstrakte stykke smalle land mellem den nederlandsk-tyske grænse og Maas?
2. Ved Kommissionen ligeledes, at den nederlandske miljøminister indser, at ikke kun den nederlandske naturbeskyttelseslov, men også det europæiske direktiv om levesteder forbyder at forstyrre beskyttede dyrs og planters levested, og at der i dette tilfælde er tale om en sag af »stor almen interesse« og manglen på »tilfredsstillende alternativer«?
3. Mener Kommissionen, at argumentet om manglende alternativer i dette tilfælde kan finde anvendelse i betragtning af, at der allerede i 1995 forelå et af regeringen fuldstændigt udarbejdet projekt til anlæggelse af denne vej vest for Maas, og at dette alternativ udelukkende er blevet udskiftet med den nuværende variant på østbredden som følge af pres fra virksomheder i omegnen på det nederlandske parlament, da disse venter sig flere fordele af den miljøfjendtlige østlige variant?
4. Hvordan kan det efter Kommissionens opfattelse udvirkes, at man ved anlæggelsen af denne vej vælger den allerede udarbejdede variant, der giver de færreste problemer for natur og miljø?

Kilde: Den nederlandske avis »De Volkskrant« af 16. november 2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström*(18. januar 2002)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2244/01 fra Alexander de Roo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 81 E af 4.4.2002, s. 137.
